

företag, som kan medföra, att detsamma tilldelas en annan farlighetsklass eller risksiffra.

§§
79

En försäkrad eller hans efterlevande kunna besvära sig över att deras ersättningsanspråk icke eller blott till en del hava godkänts. Besvärstiden är en månad efter erhållen del av beslutet.

En arbetsgivare eller, om han överlätit sin risk på ett bolag eller en förening, bolaget eller föreningen äger anföras besvär över att en försäkrad, som var anställd hos ifrågavarande arbetsgivare vid olycksfallet, erhållit ersättning eller erhållit för hög ersättning. Besvärstiden är även här en månad.

Över beslut om s. k. ersättning för viss tid kan dock besvär ej anföras vare sig av den försäkrade eller annan.

Besvär över beslut rörande ersättning kan även anföras av en sådan kommission, som nedan omnämnes.

Tillsyn å lagens efterlevnad.

Riksförsäkringsbankens ombud.

82 Tillsyn å lagens efterlevnad utövas under ledning av riksförsäkringsbankens styrelse av bankens ombud, för vilka verksamhetsområden och befogenheter bestämmas genom en allmän kungörelse.

83 Det är ombuden förbjudet att direkt eller indirekt äga del uti något företag.

84 Arbetsgivare och hos honom anställda personer äro skyldiga att lämna ombud alla de upplysningar (även skriftliga) som önskas rörande sådana omständigheter, som hava avseende å lagens tillämpning. De skola även lämna ombud tillgång till böcker och listor, i vad dessa röra de försäkrades avlöningar.

85 Om ett ombud vid besiktning av ett företag, där försäkringspliktig verksamhet utövas, iaktager, att nödiga skyddsanordningar saknas, har ombudet att så skyndsamt som möjligt underrätta riksförsäkringsbankens styrelse härom. Styrelsen sänder snarast möjligt en avskrift av underrättelsen till vederbörande yrkesinspektör.

Lokalkommissioner.

86 Genom kungligt beslut skola lokalkommissioner tillsättas, antingen en kommission för en kommun särskilt eller för flera kommuner eller för delar
80—81 av flera i en provins belägna kommuner tillsammans eller ock flera kom-

missioner för en kommun. Dessa kommissioner äga att anföra besvär över beslut, varigenom de anse, att en försäkrads eller hans efterlevandes rätt till ersättning helt eller delvis förvägrats eller att en sådan person erhållit för hög ersättning eller erhållit ersättning. Denna befogenhet, vid vars utövande lika många arbetare som arbetsgivare måste deltaga i beslutet, tillkommer emellertid endast den kommission, inom vars område:

a) den försäkrade eller, om han är död, hans rättsinnehavare har sitt hemvist;

b) olycksfallet har inträffat;

c) det företag är beläget, som tillhör den arbetsgivare, i vars tjänst den skadade drabbats av olycksfallet.

Besvär få ej anföras över beslut rörande s. k. ersättning på viss tid.

Ovanberörda kommissioner hava vidare att undersöka, huruvida, efter det livränta blivit fastställd, sådana förhållandena sedermera blivit kända eller inträffat, att frågan om livräntans utgående eller storlek bör av vederbörande myndigheter ånyo upptagas till prövning.

Kommission äger därjämte på uppdrag av styrelsen för riksförsäkringsbanken såsom sakkunnig förrätta förhör med en skadad.

I övrigt regleras kommissionens skyldigheter, befogenheter och arbetssätt genom allmän kungörelse.

Kommissionen består enligt lagen av en ordförande, som varken får vara arbetsgivare eller arbetare, samt därutöver av lika antal arbetsgivare och arbetare. Ordföranden utnämnes av regeringen. De övriga medlemmarna utses av de kommunala (provins-) representationerna.

Arbetsgivares ansvarighet enligt allmän lag.

Arbetsgivares skadeståndsskyldighet enligt civilrättsliga skadeståndsregler bortfaller med avseende å olycksfall, som drabbat en enligt olycksfallslagen försäkrad person. Dock består den gent emot en försäkrad, som åtnjuter mer än 4 gulden i daglön, i avseende å det överskjutande beloppet.

Vidare kvarstår arbetsgivares skadeståndsskyldighet fortfarande i vissa fall, då han själv eller en föreståndare för hans företag av kriminaldomstol blivit dömd för en förbrytelse av viss art.

Riksförsäkringsbanken inträder i dylikt fall i avseende å det försäkrade beloppet i den försäkrades eller hans efterlevandes rättigheter.

Statens garanti för ersättningar m. m.

§§

90

Beträffande statens ansvarighet för ersättningar är föreskrivet, att staten utan något som helst förbehåll ansvarar för de ersättningar, som enligt lagen tillkomma de försäkrade och deras efterlevande.

90 bis.

De premier, som bankens styrelse efter bemyndigande av inrikesministern förklarar oindrivbara, erläggas till banken av staten.

Bankens styrelse behåller rättigheten att indriva berörda premier. Det belopp, som kan indrivas, erlägges till statskassan.

Straffbestämmelser, övergångsbestämmelser m. m.

98—116

Lagen innehåller dessutom vissa straffbestämmelser och övergångsstadganden, ävensom slutbestämmelser.

113

Slutbestämmelserna innehålla bland annat, att en hel del handlingar, som avses i lagen, äro stämpelfria.

Lagen har i sin helhet trätt i kraft den 1 februari 1903.

Lag angående besvärsmål.

115

Den särskilda lag, som 1901 års olycksfallsförsäkringslag förutsätter beträffande besvärstolarna och handläggningen av besvärsmål, har utfärdats den 8 december 1902.

Enligt denna lag utgöras besvärstolarna i första instans av besvärsråd och i andra och sista instans av centralbesvärsrådet. Ett besvärsråd skall finnas i varje provins eller inom del av en provins. Genom en särskild förordning hava 16 besvärsråd inrättats. Centralbesvärsrådet har sitt säte i Utrecht.

Besvärsråd består av två arbetsgivare och två arbetare med en jurist såsom ständig ordförande. Ordföranden utnämnes av regeringen på livstid. Likaså utnämner regeringen på livstid en eller flera vice ordförande.

Andra medlemmar än ordföranden tagas enligt en särskilt uppgjord plan bland de personer, som finnas upptagna å tvänne listor å vardera 24 personer. Den ena listan omfattar endast arbetsgivare, den andra endast arbetare. De personer, som upptagas å listorna, väljas av ett utskott av provinsrepresentationen. Utskottet är emellertid vid valet bundet av förslag, som avgivas av arbetsgivarnes och arbetarnes fullmäktige. Ett visst antal arbetsgivare och arbetare var för sig välja en fullmäktig. Dessa fullmäktige uppställa förslag å till besvärstolarna.

råden valbara personer, bland vilka utskottet har att välja. Vid förslags uppställande rösta arbetsgivarnes och arbetarnas fullmäktige var för sig.

Centralbesvärrådet består av en president, en eller flera vice presidenter och minst åtta medlemmar, vilka samtliga utnämnas av regeringen på livstid och samtliga skola vara jurister samt uppnått en ålder av för president 35 år och för vice president eller annan ledamot 30 år. De få icke vara arbetsgivare eller arbetare i försäkringspliktigt företag, ej heller innehava ett offentligt ämbete, varmed fast avlöning är förenad. Denna domstol skall vid handläggning av mål och deras avgörande bestå av fem medlemmar inkl. presidenten.

I övrigt innehåller lagen mycket detaljerade bestämmelser om förfarandet vid besvärsmålen handläggning och avgörande.

§

116

Statistik.

Ur riks-försäkringsbankens statistiska publikationer torde följande uppgifter få återgivas.

Antal företag, som omfattas av försäkringen, samt därav antalet i riks-försäkringsbanken ej försäkrade företag.

Å r	Hela antalet försäkringspliktiga företag.		I riks-försäkringsbanken ej försäkrade företag.	
	Antal.	Avlöning i tusental gulden.	Antal.	Avlöning i tusental gulden.
1903	67 163	216 000	30 311	12 700
1904	71 864	251 000	29 875	154 000
1905	77 253	260 000	39 409	164 000
1906	80 876	285 000	33 333	175 000
1907	83 797	292 000	29 093	165 000
1908	89 811	293 000	19 357	132 000
1909	89 619	307 000	17 690	137 000
1910	89 724	327 000	13 899	148 000
1911	92 465	350 000	14 539	166 000
1912	94 395	364 000	15 771	—

Tabell, utvisande i vad mån riks försäkringsbanken eller bolag eller förening burit försäkringsrisken eller arbetsgivare själv stått densamma.

Å r.	Antal företag.			Avlöningsbelopp.		
	Av hela antalet företag eller sammanlagda avlöningsbeloppen voro nedan angivna procent försäkrade å					
	riksförsäkringsbankens risk.	ett bolags eller en förenings risk.	arbetsgivarens egen risk.	riksförsäkringsbankens risk.	ett bolags eller en förenings risk.	arbetsgivarens egen risk.
1903.....	58·10	41·66	0·24	30·87	56·91	12·23
1904.....	57·40	42·35	0·25	25·61	61·67	12·72
1905.....	57·99	41·65	0·36	25·06	62·09	12·85
1906.....	58·29	41·36	0·35	24·90	62·31	12·79
1907.....	64·94	34·84	0·22	30·74	56·34	12·92
1908.....	76·94	22·83	0·23	41·84	44·72	13·44
1909.....	79·80	20·49	0·21	42·55	44·27	13·18
1910.....	83·78	15·98	0·24	41·29	45·14	13·57

Fördelning av antalet arbetare i försäkringspliktiga företag i avseende å det sätt, varå försäkringsrisken burits, åren 1908, 1909 och 1910.

Å r.	Försäkring hos riks försäkringsbanken.		Försäkring hos bolag eller förening.		Arbetsgivaren står själv försäkringsrisken.	
	Antal årsarbetare.	Procent av hela antalet årsarbetare i försäkringspliktig verksamhet.	Antal årsarbetare.	Procent av hela antalet årsarbetare i försäkringspliktig verksamhet.	Antal årsarbetare.	Procent av hela antalet årsarbetare i försäkringspliktig verksamhet.
1908.....	264 573	45·12	259 483	44·25	62 327	10·63
1909.....	282 925	46·73	258 902	42·76	63 623	10·51
1910.....	291 731	46·21	269 977	42·76	69 605	11·03

Av ovanstående tabeller framgår, hurusom antalet företag, beträffande vilka risken ej bäres av riks försäkringsbanken, så småningom starkt minskats, men att detsamma icke i samma grad varit förhållandet med avlöningsbeloppet.

Riksförsäkringsbankens utbetalningar.

År	Utbetalningar i gulden
1904	1 660 000
1905	2 085 000
1906	2 607 000
1907	3 069 000
1908	3 063 000
1909	3 078 000
1910	3 265 000
1911	3 590 000
1912	3 945 000

Antal anmälda olycksfall och beslut i anledning därav.

Å r	Antal inkomna olycksfallanmälningar	I anledning av dessa olycksfall lämnades i nedan angivna antal fall				Därav antal dödsfall
		ingen ersättning	endast sjuk- och läkarvård	sjukpenningar	livränta	
1903	38 194	2 162	6 324	26 594	3 176	250
1904	49 542	3 042	7 489	34 495	4 408	233
1905	55 523	2 857	8 388	39 187	4 776	237
1906	64 636	3 084	10 404	45 600	5 484	246
1907	69 330	3 199	11 356	48 272	5 924	278
1908	65 501	3 371	12 179	44 449	5 115	245
1909	64 638	3 530	12 497	43 514	4 622	241
1910	66 086	3 027	13 957	43 987	4 700	261
1911	71 731	3 087	15 495	47 649	4 923	299
1912	79 883	3 441	18 426	52 169	5 234	266

Försäkringens administrationskostnader (i guldén).

Å r	Administra- tions- kostnader	Av administrationskostnaderna belöpte nedan angivna belopp å		
		staten	riksförsä- ringsbanken	övriga risker
1903	428 000	144 000	65 000	219 000
1904	664 000	193 000	208 000	263 000
1905	974 000	251 000	446 000	277 000
1906	1 097 000	297 000	507 000	293 000
1907	1 208 000	361 000	563 000	284 000
1908	1 243 000	450 000	535 000	258 000
1909	1 330 000	485 000	422 000	423 000
1910	1 224 000	461 000	363 000	400 000
1911	1 292 000	493 000	347 000	452 000
1912	1 355 000	521 000	354 000	480 000

Statistik rörande vissa i samband med försäkringen stående processuella åtgärder.

Å r	Antal rättsliga åtgärder för indrivning av premie	Härav antal åtal på grund av förseelser mot lagen	Antal besvär över Riksför- säkringsbankens beslut	
			hos besvär- råden	hos central- besvärsrådet
1903	—	32	441	55
1904	9 787	80	1 020	402
1905	4 666	85	1 103	463
1906	11 565	60	1 405	553
1907	15 875	73	1 555	606
1908	20 804	157	1 920	720
1909	20 258	136	2 504	837
1910	29 273	199	2 138	934
1911	28 661	700	1 650	781
1912	33 291	601	1 798	673

Schweiz.

Historik.

Det första steget till införande i Schweiz av andra bestämmelser om arbetarnas rätt till ersättning vid olycksfall i arbete, än dem, som voro grundade å den allmänna borgerliga lagen, togs — om man från-ser järnvägsdrift — genom fabrikslagen av år 1877, vilken innehöll en artikel i fråga om arbetsgivares ersättningsskyldighet beträffande olycksfall, som drabbade hans arbetare i arbetet. Den sålunda antagna principen om arbetsgivares ersättningsskyldighet utvecklades vidare i en särskild lag av år 1881, vilken med några utvidgningar och förändringar gällde ända till dess 1911 års lag om sjuk- och olycksfallsförsäkring blivit genomförd.

Allt ifrån det nämnda lag av år 1881 antogs, gjorde sig emellertid strävanden gällande att ersätta arbetsgivarens ersättningsskyldighet med försäkringsplikt. Redan under förarbetena till lagen kom en av ständerrådets kommissioner till den övertygelsen, att försäkringsplikten, ehuru för det dåvarande ännu ej genomförbar, borde inom rimlig tid träda i stället för ersättningsplikten. År 1885 beslöt nationalrådet på motion av en för sitt intresse för sociala frågor känd medlem, M. Klein, en skrivelse till förbundsrådet, varuti detta anmodades att låta verkställa undersökning om möjligheten att införa obligatorisk olycksfallsförsäkring i stället för den civila ersättningsplikten.

Såsom en direkt följd av Kleins motion är en år 1887 utfärdad förbunds lag angående utvidgning av ersättningsplikten och ändring av lagen av år 1881 att betrakta. Nationalrådets och ständerrådets kommissioner ansågo dock utfärdandet av nyssnämnda lag av år 1887 endast vara en förberedelse till införande av obligatorisk olycksfallsförsäkring. Härför var emellertid en revision av förbunds författningen nödvändig. Sedan uppmärksamheten blivit fäst jämväl å sjukförsäkringen, antogo förbunds församlingens bägge råd enhälligt ett tillägg till förbunds författningen, varigenom förbundet erhöi befogenhet att genom lagstift-

ning införa sjuk- och olycksfallsförsäkring, varvid dock hänsyn skulle tagas till de bestående sjukkassorna, och kunde förbundet förklara försäkringen obligatorisk för alla eller för särskilda samhällsklasser. Detta tillägg till förbundsorfattningen antogs genom allmän folkomröstning den 26 oktober 1890.

Härefter erhö11 år 1891 nationalrådet Forrer i uppdrag att i au- ledning av ovannämnda tilläggsartikel utarbete lagförslag om sjuk- och olycksfallsförsäkring. Sedan dessa blivit färdiga, granskades de av en kommission av sakkunniga samt omarbetades i enlighet med vad där- under blivit anmärkt. Därefter behandlades de under åren 1896—1898 i förbunds församlingen. Emellertid framlade förbundsrådet för förbunds- församlingen ett lagförslag om militärförsäkring, och man ansåg lämp- ligt att sammanarbeta de föreliggande tre lagförslagen i ett enda. Sedan vissa ändringar i nämnda förslag vidtagits under behandlingen hos förbunds- församlingen, antogs den 5 oktober 1899 en i ett sammanhängande helt utarbetad lag om sjuk- och olycksfallsförsäkring jämte militärförsäkring. I nationalrådet röstade 113 medlemmar för och 1 emot samt avhöllo sig 12 från röstning. I ständerrådet antogs lagen enhälligt; endast en medlem avhö11 sig från röstning. Emellertid gjorde sig en annan stäm- ning gällande bland folket. Sedan inom den föreskrivna tiden ett stort antal röstgäende från alla kantoner fordrat referendum, förkastades lagen genom folkomröstning den 20 maj 1900.

Beträffande innehället i den sålunda förkastade lagen må här nämnas följande:

Sjukförsäkring. Alla ej självständigt arbetande personer i Schweiz i en ålder av över 14 år voro underkastade försäkringen, såvida icke deras sysselsättning varade kortare tid än en vecka eller deras årliga lön översteg 5,000 francs. Daglönare och sådana personer, som själv- ständigt voro sysselsatta i någon hemindustriell verksamhet, kunde underkastas försäkringsplikt genom beslut av vederbörande kanton. Varje kanton borde bilda en eller flera »försäkringskretsar» av åtmin- stone 2,000 innevånare; i varje sådan krets skulle finnas en »kretssjuk- kassa». Såsom ett annat slag av offentliga sjukkassor ansåg man »verk- samhetssjukkassor», vilka en näringsidkare var berättigad eller förpliktad att bilda för hela sin personal. Varje försäkrad, som blev sjuk, hade under högst ett år från sjukdomens början rätt till läkarvård och läke- medel ävensom till sjukpenningar från och med tredje dagen efter in- sjuknandet. Dessa sjukpenningar uppgingo i händelse av fullständig arbetsoförmåga till 60 % av dagsförtjänsten. Denna skulle fastställas med tillhjälp av en indelning i tio lönklasser. Frivilligt helförsäkrade

medlemmar hade rätt till samma ersättning som i sjukkassa obligatoriskt försäkrade, under det att halvförsäkrade blott hade rätt till läkarvård. Vid dödsfall betalade sjukkassa begravningshjälp med 20—40 francs. Förbundet betalade för varje obligatoriskt försäkrad och varje schweizisk frivillig medlem visst bidrag för dag och varje medlem. Förbundet betalade därjämte särskilda bidrag till sjukkassor i sådana trakter, där på grund av topografiska förhållanden lämnandet av läkarhjälp förorsakade särskilt höga kostnader; slutligen kunde förbunds församlingen för sådana obligatoriskt försäkrade, som tillhörde jordbruksyrket, hantverk eller småindustri, betala visst ytterligare bidrag för varje dag och varje medlem. Resten av kostnaderna betalades av arbetsgivare och arbetare enligt särskilda grunder.

Olycksfallsförsäkring. De försäkringspliktiga personerna voro desamma, som i fråga om sjukförsäkringen. Endast arbetsgivare till obligatoriskt försäkrade kunde frivilligt försäkra sig under villkor, att de också voro medlemmar av en offentlig sjukkassa. Förbundet inrättade för alla obligatoriskt försäkrade en förbundets försäkringsanstalt.

Vid övergående arbetsoförmåga bestod ersättningen i läkarvård och sjukpenningar liksom i sjukförsäkringen; denna ersättning föll under de sex första veckorna sjukkassorna till last. Vid bestående kroppsskada utgick en livränta å 60 % av avlöningen; vid dödsfall utgingo, förutom begravningshjälp å 20—40 francs, livräntor till de efterlevande, vilka livräntors storlek rättade sig efter släktskapen och vilkas sammanlagda belopp icke fick överstiga 50 % av den avlidnes årsavlöning. Premien för varje försäkrad beräknades med hänsyn till dels olycksfallsrisken, dels den löneklass, vartill den försäkrade hörde. Förbundets försäkringsmyndighet upprättade en farlighetstariff; $\frac{1}{3}$ av premien betalades av förbundet, resten av arbetsgivaren, som var berättigad att draga av en fjärdedel av det belopp, han skulle betala, från den försäkrades avlöning. Tvister avdömdes av en förbundsdomstol. Lagen om ersättningsplikt upphörde att gälla utom beträffande yrkessjukdomar.

Efter folkomröstningen den 20 maj 1900 uppstod en tids uppehåll i myndigheternas arbete å nu ifrågavarande område. Då den avdelning av 1899 års lag, som handlade om militärförsäkringen, icke blivit föremål för anmärkningar, blev dock denna avdelning utbruten ur lagen och år 1901 upphöjd till lag.

I december 1906, alltså 6½ år efter den första lagens förkastande blev det förbundsrådet möjligt att förelägga förbunds församlingen ett nytt lagförslag. Efter ingående behandling i kommissioner och råd

blev detta den 13 juni 1911 antaget av förbunds församlingen. Även mot denna lag begärdes referendum. Lagen antogs emellertid genom allmän folkomröstning den 4 februari 1912 med stor majoritet.

Lagen har trätt i kraft i vad rör sjukförsäkringen. I fråga om olycksfallsförsäkringen pågå ännu förberedelser, och själva försäkringsrörelsen har ännu icke tagit sin början.

Sjuk- och olycksfallsförsäkringslagen av 1911.

Lagen av den 13 juni 1911 är fördelad i två stora huvudavdelningar, av vilka den ena handlar om sjukförsäkringen och den andra om olycksfallsförsäkringen.

Då sjuk- och olycksfallsförsäkringen stå i nära samband med varandra, torde här lämnas en kort redogörelse för sjukförsäkringens grunder.

Sjukförsäkringen.

Den viktigaste frågan på ifrågavarande område är, huruvida försäkringen skall vara obligatorisk eller icke. Den schweiziska lagen har i detta avseende intagit en mellanställning. Den föreskriver icke obligatorisk försäkring, men berättigar kantonerna att var och en för sig med förbundsrådets bifall införa sådan antingen i allmänhet eller för särskilda befolkningsklasser, och äga kantonerna till och med att överlåta sin befogenhet härutinnan på de särskilda kommunerna. För befrämjande av obligatorisk försäkring lämnar förbundet vissa särskilda bidrag till de kantoner eller kommuner, som införa densamma och därvid påtaga sig erläggandet av medellösa sjukkassemedlemmars avgifter.

Beträffande sjukförsäkringen i övrigt bygger lagen på grundvalen av de bestående sjukkassorna. I den mån dessa uppfylla vissa i lagen angivna fordringar, bliva de »erkända» och äga då anspråk på bidrag av förbundet. Villkoren för erhållande av erkännande, vilket lämnas av förbundsrådet, angivas noggrannt. Här må följande omnämnas. Sjukförsäkringen skall byggas på grundsatsen om ömsesidighet. Sjukkassorna måste erbjuda säkerhet för uppfyllandet av sina förpliktelser, hava sitt säte i Schweiz samt skola i allmänhet lämna tillträde under samma villkor för män och kvinnor. Däremot får erkännande icke vägras på den grund, att sjukkassans statuter göra rätt till inträde beroende därav, att inträdessökanden tillhör en viss religion eller ett visst politiskt parti eller har ett visst yrke eller är anställd vid ett visst företag. Vidare skola sjukkassorna i händelse av sjukdom lämna sina medlemmar åt-

minstone läkarvård och läkemedel eller också sjukhjälp med en franc om dagen. Slutligen äro bestämmelser givna i avsikt att garantera sjukkasemedlem möjlighet att, i händelse av ombyte av vistelseort, yrke m. m., över hela Schweiz vinna inträde i annan sjukkassa utan särskilda villkor. För detta ändamål kan sjukkassa i vissa fall vara tvungen att mottaga personer, som icke uppfylla kassans allmänna bestämmelser rörande förutsättningarna för inträde däruti.

Förbundets årsbidrag till sjukkassorna utgör 3,50 francs för varje försäkrat barn till och med det år, under vilket det fyller 14 år, samt för andra medlemmar 3,50 francs för sådana manliga och 4 francs för sådana kvinnliga medlemmar, som erhålla minst fri läkarvård och fria läkemedel eller också sjukhjälp av minst 1 francs om dagen. För försäkrade, som erhålla såväl fri läkarvård och fria läkemedel som ock sjukhjälp med minst 1 franc om dagen, utgör bidraget 5 francs för person. I vissa fall höjes bidraget.

Olycksfallsförsäkringen.

Schweiziska olycksfallsförsäkringsanstalten.

Lagens andra huvudavdelning handlar om olycksfallsförsäkringen, och inledes denna avdelning med bestämmelser om förbundets olycksfallsförsäkringsanstalt.

Förbundet upprättar »den schweiziska olycksfallsförsäkringsanstalten i Luzern».

Art.

41

Denna anstalt driver försäkringsrörelse i enlighet med grundsatsen om ömsesidig ansvarighet.

Anstalten äger i kraft av lagen rättspersonlighet. Den har sitt säte i Luzern.

Där lagen talar om anstalt, förstås därmed den schweiziska olycksfallsförsäkringsanstalten i Luzern.

Anstaltens organ äro:

42

förvaltningsrådet och dess utskott,
direktionen samt

agenturerna.

Förvaltningsrådet består av fyrtio medlemmar, nämligen
tolf representanter för de obligatoriskt försäkrade;

43

sexton representanter för sådana enskilda arbetsgivare, som i sin verksamhet sysselsätta obligatoriskt försäkrade;

fyra representanter för frivilligt försäkrade;
 åtta representanter för förbundet.

Förvaltningsrådets medlemmar väljas för en tid av sex år utav förbundsrådet efter inhämtande av yttrande från sådana yrkesförbund, som omfatta en avsevärd del av förbundets område. Förvaltningsrådet äger självt konstituera sig.

Art.

Förvaltningsrådet har särskilt till uppgift:

44

- a) att utfärda reglemente rörande anstaltens organisation;
- b) att lämna förbundsrådet förslag angående direktionens sammansättning och valet av ledamöter däri;
- c) att välja förvaltningsrådets utskott;
- d) att fastställa farlighetsklasser, farlighetsgrader och premietariffer;
- e) att avgöra besvär över beslut, varigenom verksamhet eller försäkrad hänförts till viss farlighetsklass eller farlighetsgrad;
- f) att utfärda bestämmelser angående grunderna för beräkningen av försäkringsfonderna;
- g) att avgiva förslag rörande villkoren för frivillig försäkring och frivillig försäkring av tredje man;
- h) att reglera sjukkassornas medverkan;
- i) att fastställa den årliga staten rörande förvaltningskostnaderna;
- k) att granska och godkänna årsräkenskaperna och årsberättelsen;
- l) att hava uppsikt över anstaltens verksamhet.

Reglementet skall innehålla föreskrifter rörande förvaltningsrådets övriga uppgifter, ävensom rörande antalet utskott, deras sammansättning och deras befogenhet; åt utskott kan överlämnas särskilda befogenheter, som tillhöra förvaltningsrådet.

45

Direktionen väljes av förbundsrådet på förslag av förvaltningsrådet; förbundsrådet är icke bundet av förslaget.

Direktionen leder och förvaltar anstalten samt företräder densamma utåt.

46

Anstalten upprättar agenturer i de särskilda delarna av landet; varje kanton har rätt till en agentur.

Agenturerna företräda anstalten i den utsträckning, vartill befogenhet lämnas dem.

47

Sådana yrkesförbund, som omfatta en avsevärd del av edsförbundets område, skola på begäran lämnas tillfälle att yttra sig över:

- a) fastställandet av farlighetsklasserna, farlighetsgraderna och premietarifferna;
- b) fastställandet av grunderna för beräkningen av försäkringsfonderna (reserves mathematiques);

- c) föreskrifter till förhindrande av olycksfall;
- d) villkoren för frivillig försäkring och frivillig försäkring av tredje man.

Anstalten för särskilda räkenskaper för var och en av följande avdelningar:

Art.
48

- a) olycksfall i arbete, hörande till den obligatoriska försäkringen;
- b) olycksfall utom arbetet, hörande till den obligatoriska försäkringen;
- c) frivillig försäkring;
- d) frivillig försäkring av tredje man.

I dessa räkenskaper skola uppföras å ena sidan premieinkomsterna samt i fråga om grupperna under b och c här ovan jämväl förbundsbidragen, allt i den mån dessa medel belöpa å räkenskapsåret, samt å andra sidan olycksfallsersättningarna — däruti inbegripet ersättningsreserver — sjukkassornas andelar av premierna samt de sjukkassorna tillkommande förlustbidragen.

I fråga om olycksfallsersättningarna bör upptagas det kapitalvärdet av alla de utgifter, som anstalten till följd av de till årets slut inträffande olycksfallen sannolikt kan komma att få vidkännas (kapitaltäckningsmetoden).

Förvaltningskostnaderna fördelas, efter avdrag av den del därav, som förbundet betalar, på de olika avdelningarnas räkenskaper i förhållande till de dem tillgodoförda premieinkomster och förbundsbidrag.

Årsräkenskapernas överskott fördelas — dock med iakttagande av stadgandet om reservfond — på de olika avdelningarnas räkenskaper i förhållande till deras premieinkomster och förbundsbidrag.

Till reservfond skola avsättas årliga belopp, vilkas storlek bestämes av förvaltningsrådet efter en för alla avdelningarna lika procent av deras premieinkomster, däri inberäknat ovan omförmälda förbundsbidrag.

49

Sådana avsättningar fortfara, till dess reservfonden uppgår till minst 50 procent av anstaltens efter medelvärdet under de sista fem åren beräknade samtliga årliga premieinkomster med inberäkning av förbundsbidragen.

Belopp, som tagas ur reservfonden till täckande av uppkommande brist å viss avdelning, skola av den ifrågavarande avdelningen med ränta ersättas fonden inom viss av förvaltningsrådet bestämd tidsperiod.

Anstalten står under förbundets överuppsikt; denna uppsikt utövas genom förbundsrådet.

50

Reglementet rörande anstaltens organisation, ävensom årsberättelserna och årsräkenskaperna skola godkännas av förbundsrådet.

Art. Förbundet betalar till anstalten hälften av dess förvaltningskostnader.
 51 Dessutom överlämnar förbundet åt anstalten ett rörelsekapital å fem millioner francs, och skall ett häremot svarande belopp redovisas i årsräkenskaperna.

Förbundet överlämnar vidare till anstalten ett kapital af fem millioner francs för skapande av en reservfond.

Förbundet bestrider anstaltens kostnader före början av dess verksamhet, med undantag av kostnaderna för förvärv av fastigheter och deras underhåll.

De här ovan omförmälda penningebeloppen tagas ur edsförbundets försäkringsfond.

52 Förvaltningsrådets och direktionens postförsändelser, ävensom de till anstalten ställda postförsändelserna från agenturerna åtnjuta, om de röra anstaltens verksamhet, portofrihet.

53 Anstalten är skattskyldig för fast egendom, som icke omedelbart användes för dess verksamhet; i övrigt är den fri från skatt.

De handlingar, som omedelbart röra anstaltens verksamhet, äro fria från offentliga stämpelavgifter.

Twistigheter angående tillämpligheten av förestående bestämmelser om skattefrihet m. m. avgöras av förbundsdomstolen.

Samverkan med de erkända sjukkassorna.

54 Anstalten kan anförtro agentur åt en sjukkassa inom området för kassans verksamhet.

Särskilt kan anstalten låta sig företrädas av en kassa i fråga om upptagande av premier, anmälan m. m. vid olycksfall, ävensom i fråga om lämnande av ersättningar. Kassan är ansvarig för noggrannt fullgörande av erhållet uppdrag.

Anstalten ersätter kassan de utgifter, som kunna uppstå för kassan vid fullgörandet av uppdrag, däri inberäknat en skälig gottgörelse för dess besvär. Förbundsrådet bestämmer på begäran av anstalten och efter inhämtande av yttrande från representanter för kassorna en tariff för beräknande av sistnämnda gottgörelse.

55 Med avseende å läkarvård och sjukhjälp kan anstalten för de sex första veckorna efter olycksfall å en därför lämplig sjukkassa överlåta försäkringen av personer, som äro bosatta inom kassans verksamhetsområde.

Dylik överlåtelse skall i regel äga rum för särskilda orter, för särskilda yrken eller för särskilda företag.

Så vitt föreskrifterna härövan medgiva det, bör uppdrag av nämnda slag lämnas till de kassar, hos vilka de försäkrade äro försäkrade mot sjukdom. Tror sig en kassa ur stånd att kunna övertaga försäkring, som överlåtits till kassa, så äger kassan att inom 20 dagar från erhållet meddelande om överlåtelsen anförä besvär hos förbundsrådet.

För övertagande av försäkring erhålla kassorna av anstalten den mot försäkringen svarande andelen av de anstalten själv tillkommande premier och förbundsbidrag. Tariffen för beräkning av dessa andelar fastställas av förbundsrådet på begäran av anstalten och sedan representeranter för kassorna blivit hörda. Art. 56

Drabbas en försäkringstagare, vars försäkring övertagits av en kassa, av olycksfall, utgiver kassan på egen räkning vederbörliga ersättningar för de första sex veckorna av den genom olycksfallet ådragna sjukdomen. Kassan utövar för denna tid de eljest anstalten tillkommande befogenheter. Anstalten äger dock rätt att utöva tillsyn. 57

Uppstår tvist emellan den försäkrade eller tredje man och kassan, åligger det kassan att utan dröjsmål härom underrätta anstalten.

Anstalten är när som helst berättigad att fråntaga en kassa rättigheten att utbetala ersättning för olycksfall, vars försäkring övertagits av kassan. I detta fall har kassan att ersätta anstalten, vad anstalten utbetalar av sådana ersättningar, som enligt bestämmelserna här ovan skulle hava utbetalts på kassans räkning. 58

Under de tre första åren efter överlåtandet till en kassa av försäkring mot sjukdom till följd av olycksfall betalar anstalten tre fjärdedelar av eventuell årlig förlust för kassan; men därefter betalar anstalten endast en tredjedel av de förluster, som för varje tidsperiod av tre räkenskapsår kunna uppstå. 59

Obligatorisk olycksfallsförsäkring.

Försäkringens omfattning m. m.

I anstalten äro försäkrade alla i Schweiz sysselsatta »anställda» och arbetare: 60

1. Vid järnvägs- och ångbåtstrafik och vid posten;
2. Vid de verksamheter, som omfattas av förbundslagen beträffande arbetet i fabriker den 23 mars 1877;
3. Vid företag, som hava till föremål:
 - a) byggnadsverksamhet;
 - b) transport-, sjöfarts- och flottningsverksamhet;

c) uppsättande eller reparation av telefon- och telegrafledningar; uppsättande eller borttagande av maskiner, utförande av tekniska installationer;

d) järnvägs-, tunnel-, gatu-, bro- och brunnsbyggnad, utförande av ledningar, ävensom tillgodogörande av bergverk, stenbrott och gruvor.

4. Vid företag, i vilka lätt antändliga ämnen på yrkesmässigt sätt tillverkas eller användas.

Där lagen talar om verksamhet, förstås därmed företag av ovan nämnda slag.

Vid tillämpningen av lagen räknas tjänstemän såsom »anställda» samt lärlingar, volontärer och praktiserande såsom arbetare.

Twister, huruvida en viss verksamhet hör till dem, som ovan blivit angivna, avgöras av förbundsrådet; detta bestämmer, från vilken tidpunkt (även förfluten) dess beslut skall anses gälla. Ett sådant beslut är bindande även för domstol.

Art. 61 Försäkringen avbrytes icke därigenom, att en försäkrad för den försäkringspliktiga verksamhetens räkning tillfälligtvis sysselsättes i utlandet.

De för en utländsk verksamhets räkning tillfälligtvis i Schweiz sysselsatta personer äro icke försäkrade.

62 Försäkringen börjar, då arbetet på grund av arbetsanställningen begynner.

Försäkringen slutar med utgången av andra dagen efter den dag, å vilken rätten till avlöning upphör. Anstalten är befogad att träffa särskilda avtal om försäkringens giltighet utöver nämnda tidpunkt.

63 Om påbörjandet eller upphörandet av en försäkringspliktig verksamhet har arbetsgivaren eller hans ställföreträdare att inom fjorton dagar göra anmälan hos anstalten.

I händelse av ousäktlig försummelse av anmälan om verksamhets början fördubblas de premier för försäkring mot olycksfall i arbete, som belöpa å tiden från verksamhetens början till dess anmälan sker.

Oursäktlig försummelse av anmälan om verksamhets upphörande har till följd, att premierna för försäkring mot olycksfall i arbete, beräknade efter medelbeloppet av avlöningssumman under de sista tio arbetsdagarna före upphörandet, fortfara att beräknas utgå tills anmälan sker.

64 I varje försäkringspliktig verksamhet är arbetsgivaren eller hans ställföreträdare pliktig att ständigt föra ordnade lönelistor, som beträffande varje »anställd» eller arbetare i verksamheten lämna noggrann

upplysning om arten av hans sysselsättning, avlöning och antal arbetsdagar.

På begäran äga anstaltens ombud erhålla ytterligare upplysningar över alla försäkringen rörande förhållanden. Lönelistorna, ävensom de till deras kontrollerande nödiga böcker och andra handlingar skola när som helst företes.

Åt anstaltens ombud skall under arbetstiden lämnas fritt tillträde till alla arbetsrum och arbetsplatser. Dessa personer äro förpliktade till tystnad rörande sina iakttagelser, i den mån de icke röra olycksfallsförsäkringen.

I varje försäkringspliktig verksamhet har arbetsgivaren eller hans ställföreträdare att till förhindrande av sjukdomar och olycksfall anbringa de skyddsanordningar, som efter vad erfarenheten givit vid handen äro nödvändiga samt efter teknikens ståndpunkt och de givna förhållandena kunna åstadkommas.

Art.
65

Anstalten är befogad att efter sakägarnes hörande lämna föreskrifter i bithörande avseende; mot sådana föreskrifter kan besvär inom tjugu dagar anföras hos förbundsrådet.

Förbundsrådet ordnar medverkan av edsförbundets fabriksinspektörer i fråga om skydd mot olycksfall; förbundsrådet har även att utfärda bestämmelser om tillämpningen av förestående stadganden i sådana verksamheter, som beträffande skydd mot olycksfall äro underkastade särskilda förbundsrättsliga bestämmelser.

Uppsätlig överträdelse av de skyldigheter om förande av avlöningslistor, anbringande av skyddsanordningar m. m., som ovan angivits, är belagt med straff.

66

Försäkringen omfattar *olycksfall i och utom arbetet*, vilka hava till följd sjukdom, invaliditet eller döden.

67

Såsom skador till följd av olycksfall i arbetet anses sådana kroppsskador, som drabba en försäkrad

a) under arbete, som han utför på uppdrag av innehavaren av den försäkringspliktiga verksamheten eller på uppdrag av dennes ställföreträdare;

b) under utförandet av göromål, som varit avsett att direkt eller indirekt verka till gagn för verksamhetens ändamål och till vilket den försäkrade kunnat förutsätta arbetsgivarens eller hans ställföreträdarens samtycke;

c) under arbetspauser, ävensom före början och efter slutet av arbetet, om den försäkrade av giltiga skäl befinner sig å arbetsplatsen eller inom sådant område, där fara för olycksfall på grund av verksamheten föreligger.

Såsom skador till följd av olycksfall utom arbetet anses övriga kroppsskador till följd av olycksfall. Anstalten är befogad att utesluta ovanliga faror och vågstycken från försäkringen.

- Art. 68 Förbundsrådet upprättar en förteckning å ämnen, vilkas tillverkning eller användning förorsakar vissa bestämda farliga sjukdomar (*yrkessjukdomar*). Med ett olycksfall i arbetet likställas i lagens mening sjukdom, om densamma uppstått i en försäkringspliktig verksamhet utslutande eller övervägande till följd av inverkan från ett i nämnda förteckning upptaget ämne.

Anmälan och undersökning rörande olycksfall.

- 69 Drabbas en försäkrad av ett olycksfall, som haft eller antagligen kommer att hava till följd sjukdom eller invaliditet, är han skyldig att härom utan dröjsmål underrätta arbetsgivaren eller hans ställföreträdare. Inträder döden som följd av olycksfallet, så åligger anmälningsskyldighet den dödes efterlevande en för alla och alla för en.

Över varje anmälan om olycksfall har arbetsgivaren eller hans ställföreträdare att utfärda intyg med uppgift å dagen för anmälan. I händelse av vägran kan anmälan om olycksfallet avgiftsfritt göras hos ortsmyndighet för vidare befordran till anstalten.

Arbetsgivare eller hans ställföreträdare är skyldig att utan dröjsmål lämna anstalten underrättelse om varje olycksfall, som drabbat en försäkrad i arbetsgivarens verksamhet och som haft eller antagligen kommer att hava till följd sjukdom, invaliditet eller döden.

I varje företag skall föras en fortlöpande förteckning över samtliga olycksfall, som drabba försäkrade personer.

- 70 Oursäktlig försummelse av anmälan har för försäkrad den påföljd, att de på tiden mellan olycksfallet och anmälan belöpande ersättningar i penningar bortfalla; har arbetsgivaren försummat anmälan, är han skyldig att gottgöra anstalten nämnda ersättningar; dessutom kunna de försumliga förklaras en för alla och alla för en ersättningspliktiga för den skada, som genom försummelsen orsakats anstalten.

Anstalten kan vägra all ersättning, om olycksfall eller dödsfall till följd av en oursäktlig försummelse av den skadade eller hans efterlevande icke anmäles till anstalten inom tre månader från olycksfallet eller dödsdagen.

- 71 Så snart anstalten erhållit kännedom om olycksfall, har den att låta fastställa dess faktiska förlopp och karaktär, dess orsaker och följder; anstalten äger härför anlita de kantonala myndigheterna. Den

försäkrade eller hans efterlevande kunna även föranstalta om de nödiga undersökningarna.

Handlingarna skola vara tillgängliga för sakägarna.

Anstalten har under alla förhållanden att lämna nödiga föreskrifter för en ändamålsenlig behandling av den försäkrade; vid ousäktligt underlåtande att följa föreskrifterna kunna ersättningarna helt eller delvis nedsättas.

Försäkringens förmåner m. m.

Skadeersättningarna utgöras av:

- a) sjukvård och sjukhjälp;
- b) invalidlivräntor;
- c) begravningshjälp;
- d) livräntor till efterlevande.

Art.

72

Från tidpunkten för olycksfallet och så länge den därav orsakade sjukdomen varar, har den försäkrade rätt till läkarbehandling, läkemedel och andra till skadans botande tjänliga medel och föremål, ävensom till ersättning för kostnader i anledning av erforderliga resor.

73

Saknar den försäkrade nödig vård, förskaffar anstalten honom sådan.

I stället för läkarbehandling och vård i hemmet kan anstalten föranstalta om den försäkrades intagande på sjukhus; härvid skall dock skälig hänsyn tagas till den försäkrade eller hans anhöriga.

Från och med tredje dagen efter dagen för olycksfallet och så länge den genom olycksfallet orsakade sjukdomen varar, har den försäkrade rätt till kontant sjukhjälp.

74

Sjukhjälpens uppgår till åttio procent av den avlöning, som den försäkrade till följd av sjukdomen går förlustig; i avlöningen inberäknas regelbundna biförtjänster. Till det belopp, varmed avlöningen överstiger fjorton francs om dagen, tages dock icke hänsyn.

Om ersättningar utgivas även av andra försäkringsgivare för samma olycksfall, får sjukhjälpens icke överskrida det belopp av den förlorade avlöningen, som icke täckes av nämnda ersättningar.

Till täckande av kostnaderna för särskild vård i hemmet eller för den försäkrades vistelse å sjukhus är försäkringsanstalten berättigad att innehålla högst tre fjärdedelar av sjukhjälpens; detta avdrag får icke överstiga hälften av sjukhjälpens, om den försäkrade har anhöriga att försörja.

75

Art. När av en fortsatt läkarbehandling någon nämnvärd förbättring
76 av den försäkrades hälsotillstånd icke kan förväntas och olycksfallet kvarlämnar en till synes för alltid kvarstående förlust eller minskning av arbetsförmågan, upphöra de hittills utgående ersättningarna och den försäkrade erhåller en invalidlivränta. Dessutom anskaffar anstalten åt honom nödiga proteser o. d.

77 Livräntan uppgår vid fullständig arbetsförmåga till sjuttio procent av den försäkrades årsförtjänst. Är den försäkrade så hjälplös, att han behöver särskild vård och skötsel, kan, så länge detta tillstånd varar, livräntan förhöjas till årsförtjänstens storlek.

Vid endast minskning av arbetsförmågan utgår livräntan med ett motsvarande mindre belopp.

78 Såsom årsförtjänst anses beloppet av den avlöning, som den försäkrade under ett år före olycksfallet har uppburit i den försäkringspliktiga verksamheten.

Regelbundna biförtjänster skola medräknas. Såsom årsförtjänst för sådana försäkrade, som icke uppbära någon avlöning, gäller den lägsta årsförtjänsten för de mot avlöning anställda arbetarna i samma verksamhet.

Uppbar den försäkrade å dagen för olycksfallet ännu icke den avlöning, som åtnjutes av en försäkrad med fullt utvecklad arbetsförmåga inom samma yrke, skall årsförtjänsten beräknas efter nämnda avlöning från den tidpunkt då han, om ej olycksfallet inträffat, antagligen skulle hava uppburit densamma.

Till det belopp, varmed årsförtjänsten kan överstiga fyratusen francs, tages icke hänsyn.

79 Om under året före olycksfallet den försäkrades avlöningsbelopp genom militärtjänstgöring eller sjukdom undergått minskning, beräknas förtjänsten efter det lönebelopp, som den försäkrade skulle hava uppburit, om ej militärtjänstgöringen eller sjukdomen varit.

Har den försäkrade icke hela året tillhört verksamheten, anses såsom årsförtjänst det lönebelopp, som försäkrade av samma kategori i samma eller i en liknande verksamhet av samma slag hava uppburit under den tid av året, som är i fråga.

Har verksamheten under årets lopp legat nere, skall medräknas jämväl den lön, som av den försäkrade under stilleståndet förtjänats utom verksamheten, dock icke till högre belopp än den i själva verksamheten förtjänade genomsnittslönen.

80 Blir förvärvsförmågan efter livräntas fastställande väsentligt ökad

eller minskad, skall för den följande tiden en motsvarande ökning eller minskning av livräntan inträda eller skall livräntan upphöra.

Livräntan kan under de tre första åren efter dess fastställande när som helst, men därefter endast vid utgången av det sjätte och det nionde året bliva föremål för revidering.

Om revideringen erfordrar läkarundersökning eller besiktning, som för den försäkrade medför förlust av inkomst, träder för motsvarande tid i stället för livränta rätt till läkarvård, sjukhjälp m. m.

Anstalten är, med iakttagande dock av ovan upptagna preskriptionsbestämmelser, efter livräntans fastställande befogad att föreskriva återupptagande av läkarbehandlingen, om därav kan väntas någon väsentligare förhöjning av den försäkrades förvärvsförmåga; ousäktlig uraktlåtenhet att efterfölja de med anledning härav givna föreskrifter kan medföra skadeersättningarnas indragande för den följande tiden helt eller delvis.

Art.
81

Så länge behandlingen varar, träda i stället för livräntan kostnadsfri läkarbehandling, sjukhjälp m. m.

När någon nämnvärd förbättring av den försäkrades hälsotillstånd icke är att förvänta av en fortsatt läkarbehandling, men dock anledning finnes att antaga, att den försäkrade, sedan vederbörlig skadeersättning lämnats honom och arbetet återupptagits, skall återfå förvärvsförmågan, upphöra de dittills utgående ersättningarna och den försäkrade erhåller i stället för livränta ett kapitalbelopp såsom avlösning.

82

Avlösningens storlek skall utgöras av kontanta värdet av en lika stor eller avtagande livränta för högst tre år; denna livränta beräknas på grundval av den försäkrades hittillsvarande årsförtjänst, efter hans hälsotillstånd och graden av hans förvärvsoförmåga vid tidpunkten för avlösningens utgivande.

Dör den försäkrade till följd av olycksfallet, ersätter anstalten de efterlevande begravningskostnaderna med högst fyrtio francs.

83

Följande personer erhålla livräntor, uppgående till trettio procent av den försäkrades årsförtjänst, nämligen

84

a) äkan till sin död eller sitt omgifte,

b) änklungen — för så vitt han är varaktigt förvärvsoförmögen eller blir det inom fem år efter hustruns död — till sin död eller sitt omgifte.

Den efterlevande maken har rätt till livränta blott, om det redan före olycksfallet blivit lyst till äktenskap, eller för den händelse äktenskapet vid tiden för olycksfallet var lagligen upplöst eller det blivit dömt till skillnad till säng och säte mellan makarna, blott för så vitt den försäkrade var försörjningspliktig gent emot den efterlevande maken.

Art.

85

Dessutom erhåller varje efterlevande eller efter dödsfallet fött äkta barn en livränta å femton procent av den försäkrades årsförtjänst, och, om barnet redan förut har förlorat även den andra av sina föräldrar eller senare gör det, en livränta å tjugofem procent. Livräntan utgår till och med barnets sextonde år, eller, för så vitt det vid uppnåendet av denna ålder är varaktigt förvärvsodugligt, till och med sjuttio år efter den försäkrades födelse.

Barn, som redan vid tiden för olycksfallet å lagligt sätt blivit upptaget eller förklarat äkta, är att jämställa med äkta barn.

Detsamma gäller för oäkta barn beträffande den rätt till ersättning, som härflyter från moderns död.

Ett oäkta barn skall beträffande rätt till ersättning på grund av faderns död jämställas med ett äkta, så vida faderskapet blivit fastställt genom en laga kraft vunnen dom eller ett trovärdigt, skriftligt erkännande.

86

Släktingarna i uppstigande linje erhålla såsom livränta under hela livet, samt syskonen till och med deras sextonde år, alla till lika stora delar, tillsammans tjugu procent av den försäkrades årsförtjänst.

87

Lifräntorna åt de efterlevande få tillsammans icke överstiga sextio procent av den försäkrades årsförtjänst.

När och så länge livräntorna till den överlevande maken och barnen tillsammans utgöra mer än sextio procent, skola de proportionerligt nedsättas till tillhoppa sextio procent. Bortfaller senare livräntan till en av dessa efterlevande, ökas livräntorna för de övriga proportionerligt till det högsta belopp, vartill de äga rätt.

Sammanlagda beloppet av livräntorna till släktingarna i uppstigande linje och till syskonen skall nedsättas med det belopp, med vilket möjligen livräntorna till maken och barnen tillsammans överstiga fyrtio procent av den försäkrades årsförtjänst; ingen av de förstnämnda livräntorna får vara högre än en livränta som samtidigt utgår till ett barn. Bortfaller livräntan till en släkting i uppstigande linje eller till ett av syskonen, ökas de övrigas livräntor proportionerligt till det högsta belopp, vartill de äga rätt.

88

För den händelse, att änkan gifter om sig, erhåller hon såsom avlösning det tredubbla årsbeloppet av sin livränta. Livräntan anses med hänsyn till bestämmelserna om reducering av livränta till övriga efterlevande såsom ännu under tre år utgående.

89

Anstalten är befogad att genom en offentlig kungörelse utsätta en tid av minst sex månader, inom vilken de efterlevande vid förlust av sina rättsanspråk hava att giva sig tillkänna.

Skadeersättningarna utgå till schweiziska medborgare och deras efterlevande, ävensom åt i Schweiz bosatta medborgare eller efterlevande till medborgare i sådana främmande stater, vilkas lagstiftning beträffande understöd vid sjukdom och olycksfall erbjuder schweiziska medborgare och deras efterlevande fördelar, som äro i värde jämställda med de i denna lag föreskrivna. Förbundsrådet angiver de stater, där denna förut-sättning är för handen.

Försäkrade, som tillhöra andra än dessa stater, äga rätt till sjuk-vård, sjukhjälp och tre fjärdedelar av invalidlivränta. Deras efterlevande hava rätt till begravningshjälp, den efterlevande änkan och barnen rätt till tre fjärdedelar av livräntorna till efterlevande. De till följd härav med avseende å skadeersättningarna uppkommande besparingarna skola gottskrivas förbundet i avräkning å dess bidrag till anstalten.

Sådana anstaltens ersättningar, vilka utgå i penningar, skola proportionerligt minskas, när sjukdom, invaliditet eller död blott delvis är en följd av ett olycksfall, som omfattas av försäkringen.

Anstaltens ersättningar utgå ej, när ersättning gives den försäkrade eller hans efterlevande för samma olycksfall på grund av förbundslagen angående försäkring av militärpersoner mot sjukdom och olycksfall den 28 juni 1901.

Sjukhjälpfen skall, där ej annat avtalas, utbetalas kontant vid slutet av varje vecka. I händelse av trängande behov skola utbetalningarna äga rum redan under veckans lopp.

Varje invalidlivränta eller livränta till efterlevande förfaller till betalning i förskott första dagen av varje kalendermånad. Börjar livräntan utgå från någon dag under loppet av kalendermånaden, förfaller ifråga-varande del av livräntan till betalning å första dagen av påföljande månad.

Om under kalendermånadens lopp livräntan upphör eller livräntans belopp ändras, skall för återstoden av månaden varken återbetalning eller tillägg äga rum.

Träffas en invalidlivräntetagare av ett nytt olycksfall, vilket blott förorsakar sjukdom, blir den hittills utgående livräntan oberörd av och utan inflytande på den på grund av det nya olycksfallet utgående sjukhjälpfen. Denna beräknas efter den försäkrades förtjänst vid tiden för det nya olycksfallet.

I alla övriga fall, då ett nytt olycksfall träffar person, som uppbär sjukhjälp eller invalidlivränta, skola ersättningsanspråken på grund av de olika olycksfallen sammanslås, och skadeersättningarna beräknas för framtiden efter den förtjänst, som den försäkrade vid tiden för det nya

olycksfallet antagligen skulle hava haft, om icke tidigare ett olycksfall inträffat.

Art.

95

Anstalten kan när som helst utbyta en invalidlivränta eller en livränta till efterlevande mot dess kapitalvärde i kontanta penningar, om de månatliga beloppen uppgå till mindre än 10 francs eller livräntetagaren sedan minst ett år bor i utlandet.

I alla övriga fall är dylikt utbyte medgivet endast efter gemensam överenskommelse mellan anstalten och livräntetagaren.

Varje med livräntetagarens samtycke utbytt livränta är genom utbytet slutgiltigt upphörd. Däremot står det innehavaren av en mot hans vilja utbytt invalidränta fritt att för framtiden påfordra en tillskottsrannta, om efter utbytet hans förvärvsförmåga blir väsentligt mindre.

En utbytt livränta till efterlevande gäller, med avseende å tillämpningen av bestämmelserna om storleken av de livräntor, som utgå till olika den dödas efterlevande m. m., såsom fortbestående, så länge innehavaren efter de sannolikhetskalkyler, som följdes vid utbytet, ännu skulle hava varit berättigad till livräntan.

96

Rätten till skadeersättningar, ävensom till de såsom ersättningar emottagna penningar får varken utmätas eller beläggas med kvarstad ej heller medtagas i en konkursmassa. Varje överlåtelse och varje förpantning av rätten till skadeersättningar är ogiltig.

Anstalten är befogad att träffa sådana åtgärder, att dess penningersättningar användas till underhåll av livräntetagaren eller de personer, vilka han har att försörja.

Anstalten äger kvitta de penningersättningar som anstalten är skyldig en försäkrad eller hans efterlevande, med undantag av begravningshjälp, mot anstaltens förfallna fordringar.

97

Varje livräntas månatliga belopp kan av anstalten förklaras förverkat, om dess utbetalning icke inom tre månader efter förfallodagen begäres hos anstalten av livräntetagaren eller i hans namn.

Rätten till en redan tillerkänd livränta måste av anstalten avskrivas såsom förverkad, om av livräntetagaren eller i hans namn hos anstalten sedan två år ingen utbetalning av förfallna belopp begärts.

98

Har den försäkrade uppsätligen framkallat olycksfallet, gå han och hans efterlevande förlustiga rätten till ersättningar med undantag av begravningshjälp.

Detsamma gäller för den av den försäkrades efterlevande, som uppsätligen eller genom grov vårdslöshet framkallat olycksfallet.

Har den försäkrade genom grov vårdslöshet framkallat olycksfallet, minskas skadeersättningarna med undantag av begravningshjälpen allt efter graden av vårdslösheten.

Anstalten kan återfordra sådana penningersättningar, som anstalten icke varit skyldig utgiva. Art. 99

Den som på ett svikligt sätt lyckas erhålla eller försöker att erhålla ersättningar, vartill han icke är berättigad, eller som är behjälplig härmed, är underkastad kriminellt ansvar.

Gent emot tredje man, som är ansvarig för olycksfallet, inträder anstalten, i den mån den utgivit ersättningar, i den försäkrades eller hans efterlevandes rättigheter. 100

Försäkringspremier.

Anstalten beräknar särskilda premier för olycksfall i arbetet och för olycksfall utom arbetet. 101

Beträffande premierna för olycksfall i arbetet ordnas verksamheterna i farlighetsklasser allt efter faran för olycksfall. Inom farlighetsklasserna bildas farlighetsgrader, till vilka anstaltens direktion hänför de särskilda verksamheterna, varvid hänsyn skall tagas till vidtagna åtgärder för hindrande av olycksfall såväl som till övriga omständigheter, som kunna hava inflytande på olycksfallsfaran. Olika grupper av försäkrade i en och samma verksamhet kunna hänföras till olika farlighetsgrader. 102

Av eget initiativ eller på begäran av arbetsgivare eller hans ställföreträdare kan direktionen senast en månad före ett nytt räkenskapsår och med verkan från detta års början, med ledning av vad erfarenheten givit vid handen, hänföra varje verksamhet till en annan farlighetsklass eller farlighetsgrad. 103

Vid uraktlåtenhet att vidtaga föreskrivna skyddsanordningar m. m. kan direktionen när som helst hänföra en verksamhet till en högre farlighetsgrad; den bestämmer, från vilken tidpunkt denna ändring skall gälla.

Arbetsgivaren eller hans ställföreträdare är pliktig att inom åtta dagar göra anmälan till anstalten om varje ändring i verksamheten, som kan hava inflytande å faran för olycksfall; direktionen företager därefter till prövning frågan, till vilken farlighetsklass eller farlighetsgrad verksamheten skall hänföras, och bestämmer, från vilken tidpunkt eventuell ändring skall anses gälla.

Dröjsmål med eller uraktlåtenhet att göra sådan anmälan befriar icke från skyldighet att betala premien för olycksfall i arbete enligt det nya beslutet från tidpunkten för dess ikraftträdande. Vid ousäktlig försummelse fördubblas de på mellantiden belöpande premier för olycksfall i arbete.

Art. De av direktionen i fråga om verksamhets farlighetsklass m. m.
104, fattade beslut meddelas arbetsgivaren eller hans ställföreträdare skriftligen.

Inom tjugo dagar efter erhållen del därav kan arbetsgivaren eller hans ställföreträdare anföra besvär hos förvaltningsrådet; besvären medföra icke något uppskov i fråga om premiens förfallotid.

105 Lagakraftvunna beslut av anstaltens organ rörande hänförande under farlighetsklass m. m. äro även bindande för domstol.

106 Beträffande premierna för olycksfall utom arbetet indelas de försäkrade av direktionen allt efter faran för olycksfall utom arbetet i farlighetsklasser.

Ifråga om ändring beträffande farlighetsklass m. m. gälla motsvarande bestämmelser som i fråga om försäkringen mot olycksfall i arbetet. Besvärsrätten tillkommer emellertid de försäkrade själva.

107 Premietarifferna skola för varje farlighetsklass och farlighetsgrad utvisa storleken av premien i förhållande till avlöningarna (premiesats).

Premiesatserna böra så bestämmas, att av premierna för varje farlighetsklass och farlighetsgrad komma att bestrida de utgifter, som sannolikt orsakas anstalten av ifrågavarande farlighetsklass eller farlighetsgrad.

Premietarifferna ändras — med ledning av vad erfarenheten givit vid handen — två månader före varje räkenskapsår med verkan från och med nämnda räkenskapår.

108 Premierna för olycksfall i arbetet betalas av arbetsgivaren. Varje avtal, att den försäkrade har att bidra till dessa premier, är ogiltigt.

Premierna för olycksfall utom arbetet betalas till tre fjärdedelar av den försäkrade och till en fjärdedel av förbundet.

109 För betalning av premierna för såväl olycksfall i som utom arbetet, de senare dock med avräknande av förbundets bidrag, är arbetsgivaren ansvarig.

110 Premiebeloppen uträknas av anstalten provisoriskt för varje helt räkenskapsår på förhand och meddelas arbetsgivaren skriftligen.

De provisoriskt uträknade premiebeloppen skola betalas inom en månad efter det vederbörande erhållit del av desamma, men senast före början av försäkringsåret. Mot skälighetsförhöjning kan arbetsgivaren få betala de belopp, han är skyldig, halvårsvis eller kvartalsvis. Anstalten är befogad att i undantagsfall medgiva betalning av premierna i månatliga belopp. Besvär medföra icke uppskov med premiernas förfallotid.

Vid försummelse att i behörig tid inbetala premie förhöjes den på mellantiden belöpande premien för olycksfall i arbetet med en fjärdedel.

Visar sig under loppet av året, att de definitiva premierna antagligen komma att bli väsentligt högre än de av anstalten på förhand uträknade, kan anstalten fordra ytterligare provisorisk inbetalning. Art. 111

Efter årets förlopp skola de definitiva premiebeloppen beräknas av anstalten på grund av den verkliga avlöningssumma, som framgår av uppgifterna i avlöningslistorna. Om dessa uppgifter icke giva säker upplysning, skola andra fakta läggas till grund, och arbetsgivaren förlorar rättigheten att göra anmärkning emot de fastställda premiebeloppen. Det belopp, varmed premierna kunna ökas eller minskas, tillägges till eller avdrages från nästa provisoriska betalning. 112

Regelbundna biförtjänster för de försäkrade medräknas. Till belopp, varmed en försäkrads förtjänst överstiger fjorton francs om dagen, tages icke hänsyn.

De av arbetsgivaren betalda premierna för olycksfall utom arbete avdragas, med uteslutande av förbundets bidrag, från avlöningarna; emellertid får detta avdrag för det på en viss avlöningsperiod belöpande premiebeloppet blott äga rum från avlöningsbeloppet för denna eller den omedelbart därpå följande perioden. Varje avtal av annan innebörd till förfång för den försäkrade är ogiltigt. 113

Förbundets bidrag till premierna för olycksfall utom arbetet beräknas av anstalten provisoriskt för varje helt år och uppbäres i förskott. 114

Efter årsskiftet bör förbundsbidraget av anstalten definitivt beräknas på grund av det verkliga sammanlagda beloppet av premierna för olycksfall utom arbetet; belopp, varmed det verkliga beloppet överstiger eller understiger det beräknade, tillägges eller avdrages.

Frivillig olycksfallsförsäkring.

Den schweiziska olycksfallsförsäkringsanstalten försäkrar på därom gjord ansökan mot olycksfall varje icke obligatoriskt försäkrad person, som fyllt fjorton år och är bosatt i Schweiz. 115

Förbunds församlingen fastställer villkoren för den frivilliga försäkringen; härvid skall hänsyn tagas till de särskilda förhållandena i jordbruket och i de övriga av den frivilliga försäkringen berörda verksamheter, särskilt i fråga om sättet för anmälningar, skydd mot olycksfall, skadeersättningar och premiernas beräkning. 116

Anstalten skall för förbundsrådet framlägga förslag i ämnet.

Förbundet betalar för varje försäkrad, hvars årsinkomst icke överstiger tretusen francs, ett årligt bidrag av en åttondel av hela premien. 117

Förbundets bidrag till premierna för den frivilliga försäkringen beräknas provisoriskt av anstalten för varje helt år samt uppbäres i förskott.

Efter årsskiftet skall förbundsbidraget definitivt beräknas av anstalten på grund av det verkliga sammanlagda beloppet av premierna; belopp, varmed det verkliga bidraget kan över- eller understiga det provisoriskt beräknade, tillägges eller avdrages.

Frivillig försäkring av tredje man.

- Art. För följande personers räkning, nämligen
118 a) utövare av försäkringspliktiga verksamheter samt
b) utövare av andra verksamheter, vilka själva ävensom deras samtliga »anställda» och arbetare äro frivilligt försäkrade,
meddelar anstalten på därom gjord ansökan försäkring av tredje man (Drittpersonen) mot olycksfall, för vilka de ovan omförmälda arbetsgivarne på grund av lindrigt vållande äro skadeståndspliktiga. Den skadade tredje mannen får en fordringsrätt direkt hos anstalten.
119 Förbunds församlingen fastställer villkoren för den frivilliga försäkringen av tredje man.
Anstalten skall för förbundsrådet framlägga förslag.
Förbundsbidrag kan blott lämnas i lagstiftningsväg.

Rättsskipningen.

- 120 Varje kanton har att bestämma en enda domstol som första instans för behandlingen av tvister:

a) mellan en försäkrad eller tredje man och anstalten eller en sjuk-kassa, angående de i fråga om olycksfallsförsäkringen i lagen föreskrivna skadeersättningar;

b) beträffande anspråk, som anstalten eller en kassa framställer i fråga om olycksfallsförsäkringen med undantag för anspråk som anstalten kan äga mot tredje man, vilken står i ansvar för den genom olycksfall förorsakade skadan;

c) mellan anstalten och en sjuk-kassa angående anspråk, som framställas i fråga om såväl sjuk- som olycksfallsförsäkringen.

Beträffande mot anstalten riktade käromål har en i Schweiz boende kärande att välja emellan domstolen i sin boningsort eller domstolen i den ort, där anstalten har sitt säte.

Kantonerna hava beträffande avgörandet av ovanberörda tvister att sörja för en i möjligaste mån enkel och rask procedur, ävensom tillse att en part, som därav är i behov, på begäran kostnadsfritt erhåller rättsbildat biträde och slipper att ställa borgen eller utgiva ersättning till sakkunniga m. m.

Art.
121

De av kantonerna med anledning av denna bestämmelse givna föreskrifter skola godkännas av förbundsrådet.

Förbundet inrättar en edsförbundets försäkringsdomstol, hos vilken besvär kan anföras över den kantonala instansens domar.

122

Förbunds församlingen beslutar angående organisationen av och förfarandet vid försäkringsdomstolen; förbunds församlingen utser domare för en period av sex år för var och en av de valda.

Försäkringsdomstolen har sitt säte i Luzern, men kan hålla session även på andra orter.

Tilläggs lag år 1915.

Genom en förbunds lag av den 18 juni 1915 hava vissa tillägg till och ändringar i lagen den 13 juni 1911 blivit antagna.

En stor del av bestämmelserna i berörda lag den 18 juni 1915 avser att reglera övergången från de gamla bestämmelserna till den nya lagen. Enligt det viktigaste av dessa övergångsstadganden upphöra avtal, som avse försäkring mot arbetsgivares ersättningsskyldighet till hans »anställda» eller arbetare i händelse av olycksfall eller yrkessjukdom m. m., att gälla, så snart beslut om ifrågavarande verksamhets försäkringsplikt enligt 1911 års lag vunnit laga kraft, dock tidigast sedan den schweiziska olycksfallsförsäkringsanstalten i Luzern börjat sin verksamhet. Ingående detaljföreskrifter om beräkning av premierna, skaderegleringar etc. hava därjämte lämnats.

Bland försäkringspliktiga verksamheter har genom 1915 års lag upptagits jämväl företag, i vilka sprängämnen yrkesmässigt äro lagrade.

Vidare har förbunds rådet erhållit befogenhet att förklara den obligatoriska försäkringen tillämplig

a) på företag, som yrkesmässigt alstra, transformera eller tillhandahålla elektrisk energi;

b) på företag, i vilka explosiva eller hälsofarliga ämnen yrkesmässigt tillverkas eller i större omfattning användas eller lagras eller i vilka dylika ämnen förekomma;

c) på industriella företag eller handelsrörelser, där farliga maskiner eller inrättningar komma till användning eller som driva sin verksamhet i omedelbar anslutning till transportverksamhet;

d) på delar av företag med olikartad verksamhet och å hjälp- eller biverksamheter till alla i 1911 års lag samt här ovan angivna verksamheter, som äro försäkringspliktiga eller kunna förklaras såsom sådana. Är huvudverksamheten icke försäkringspliktig, skall försäkringen blott undantagsvis och under av förbundsrådet angivna förutsättningar äga tillämpning å biverksamheter, varå lagens stadganden om försäkringspliktiga verksamheter eljest äro tillämpliga;

e) på regiarbeten m. m., som utföras av offentlig myndighet.

f) på arbeten av betydande omfattning, vilka äro av den beskaffenhet, som angivits i 1911 års lags artikel 60: 3 och 4, men utföras av någon person för egen räkning utan att ett företag i lagens mening kan anses föreligga.

Förbundsrådet äger dessutom

att utfärda föreskrifter rörande försäkringen av »anställda» och arbetare, som äro sysselsatta i kortvariga verksamheter eller vilkas arbete i en försäkringspliktig verksamhet blott utgör en del av deras regelbundna förvärvsarbete;

att fastställa, under vilka förutsättningar och i vilket omfång beslut rörande försäkringens tillämplighet skall äga retroaktiv verkan;

att fastställa, under vilka förutsättningar ock på vad sätt en arbetsgivare, som överlåter visst arbete å en annan person, skall vara ansvarig för de premier, som denne har att utgiva; samt

att fastställa särskilda preskriptions- och preklusionsbestämmelser för framställande av anspråk på grund av försäkringen.

Slutligen har bestämmelserna om förfaringssättet vid avgörandet av tvister i fråga om, huruvida den obligatoriska försäkringen skall vara tillämplig eller icke, erhållit en annan lydelse. Enligt 1911 års lag skulle berörda tvister avgöras av förbundsrådet. Enligt den nya lydelsen av ifrågavarande bestämmelser har förbundsrådet *att* fastställa förfaringssättet och domstolsordningen i fråga om dylika tvister. Emellertid skall förbundsrådet självt utgöra sista instans.

Norge.

Historik.

Genom kungl. beslut den 19 augusti 1885 tillsattes en kommission för studium av arbetarförsäkringen. Denna kommission framlade i februari 1890 flera lagförslag, nämligen dels rörande obligatorisk sjukförsäkring, dels beträffande arbetarskydd och obligatorisk olycksfallsförsäkring. Förslaget till sjukförsäkring ledde tills vidare icke till något resultat; och först år 1909 erhöll Norge en lag om obligatorisk sjukförsäkring. Däremot rönt de båda andra förslagen ett gynnsammare mottagande.

För att vinna de nödiga underlagen för dessa förslag hade 1885 års kommission föranstaltat om en utredning rörande olycksfall i arbetet under åren 1885 och 1886. Av denna utredning framgick, att ett ganska avsevärt antal arbetare årligen föllo offer för dylika olycksfall (i medeltal 24 olycksfall på 1,000 arbetare). I fråga om ersättning till skadade arbetare funnos emellertid för vanliga fall inga andra bestämmelser än de allmänna skadestandsreglerna. För att erhålla skadestånd måste den skadade kunna styrka, att vållande till olycksfallet låg arbetsgivare eller hans representant till last; och när detta ej lyckades eller var uteslutet, inträffade ofta, att den skadade föll fattigvården till last. Sålunda kom olycksfallsbördan att vila på det allmänna i stället för att utgöra en del av industriens produktionskostnader. Den ovannämnda kommissionen kom nu till den övertygelsen, att man å ena sidan, i den mån det vore möjligt, borde söka förebygga olycksfall och yrkessjukdomar och att å andra sidan ersättningar till skadade arbetare borde på lagligen reglerat sätt säkerställas. Dessa synpunkter kommo till uttryck i kommissionens ovannämnda lagförslag.

Förslaget rörande arbetarskydd antogs av stortinget redan år 1892 och utfärdades samma år såsom lag angående tillsyn å arbetet i fabriker.

Olycksfallsförsäkringsförslaget, vilket, som nämnt, grundade sig på den obligatoriska försäkringens princip, avsåg i huvudsak endast fabriksmässiga rörelser, under det att jordbruks- och skogsarbetare, sjöfolk,

fiskare m. fl. tills vidare uteslötos. Förslaget följde i väsentliga delar den tyska och österrikiska lagstiftningen. Organisationen föredro dock rätt väsentlig olikhet, i det försäkringen skulle äga rum i en enda av staten upprättad centralanstalt.

I april 1893 framlades inför stortinget en på kommissionens förslag grundad kungl. proposition. Dess behandling uppsköts emellertid till nästa stortingssession, då den på sommaren 1894 nästan oförändrat antogs, varpå den 23 juli samma år följde kungl. stadfästelse och publicering av lagen.

Lagen den 23 juli 1894 angående olycksfallsförsäkring för arbetare i fabriker har sedan vid särskilda tillfällen undergått smärre ändringar, nämligen den 6 augusti 1897, den 23 december 1899, den 12 juni 1906, den 30 juni 1908 och den 9 juni 1911. Slutligen har lagen med några ändringar, varigenom bland annat även motorjordbruk kommer in under försäkringsplikten samt karenstiden förkortats från 4 veckor till 10 dagar, utfärdats på nytt den 13 augusti 1915 under namn av lag om olycksfallsförsäkring för industriarbetare m. fl.

Den 8 augusti 1908 utfärdades en särskild *lag om olycksfallsförsäkring för fiskare*, vilken lag undergått vissa ändringar den 18 augusti 1911 och den 6 augusti 1915. Vidare har den 18 augusti 1911 utfärdats en *lag om olycksfallsförsäkring för sjömän* med tillägg av den 30 juli 1915.

Olycksfallsförsäkring för industriarbetare m. fl.

Försäkringens omfattning.

§ Enligt *lagen den 13 augusti 1915 angående olycksfallsförsäkring för*
1. *industriarbetare m. fl.* skola alla arbetare och »betjenter», som äro sysselsatta vid nedannämnda rörelser, vara försäkrade mot följderna av olycksfall i arbetet:

1. Fabriker och de hantverkerier och andra verksamheter, som drivas fabriksmässigt eller vid vilka användes mekanisk drivkraft eller kokare med ångtryck.

Vid jordbruk omfattar försäkringen dock endast det arbete, som står i samband med användandet av mekanisk kraft.

2. Bergsbruk med därunder hörande verksamheter, stenbrott, kalkbrytning, stenhuggeri o. d.

3. Isupptagning;

4. Verksamhet, där explosiva eller lätt antändliga ämnen framställas eller fackmässigt användas.

5. Byggnadsverksamhet, fartygsbyggnad samt anläggning av järnvägar, linbanor, vägar, broar, hamnar, kajer, dockor, dammbyggnader, kanaler, slussar o. d., kloak-, gas- och vattenledningsarbeten samt arbete med uppsättning, lagning eller nedtagning av elektriska ledningar och åskledare.

6. Skogsarbete, omfattande fällning och körning av timmer, ved och annat virke med därtill hörande arbete samt »velte- och lensearbete», timmerflottning och därtill hörande verksamhet, tjänstgöring vid dammbyggnader, kanaler, slussar, järnvägs-, linbane- och spårvägsdrift.

7. Lastning och lossning av varor, så framt den icke utföres av sjöfolk, och för såvitt fartyget har en storlek, som grundar registreringsplikt enligt lagen den 4 maj 1901, § 1; arbete vid packhus, lager och sjöbodar, härunder inbegripet det i eller vid dessa försiggående arbete med beredning, förädling och packning av fisk o. d. Lika med packhus eller sjöbod anses i fråga om sistnämnda arbete fartyg, liggande i hamn, där rörelsens innehavare har packhus eller sjöbod. Sådant arbete ingår även i övrigt under försäkringen, när det försiggår ombord å fartyg, som är registreringspliktigt efter ovannämnda lag den 4 maj 1901, och utföres av personer, som icke tillhöra den egentliga besättningen och icke antagits av befälhavaren eller rederiet för att medfölja fartyget på resa för tjänst ombord med avlöning av rederiet.

8. Dykare- och därmed förenade bärgningsarbeten.

9. Skorstensfejning samt räddning och släckning vid eldsvåda, ävensom reparation av byggnader.

10. Transport av varor och gods, som antingen drives som självständig näring av sådant omfång, att där användas minst två hästar, eller drives i förbindelse med någon av de förut i punkterna 1—9 uppräknade verksamheter, dock blott för så vitt transporten sker med egna eller lejda transportmedel.

11. Sjötransport med pråmar med en bruttodräktighet av minst 50 registerton.

Försäkringen, som gäller, vare sig sysselsättningen räcker kortare eller längre tid, är betingad av att arbetet antingen

a) utföres för en näringsidkare, vilkens rörelse omfattar sådant arbete, eller för en förening, vars syfte, utan att föreningen är näringsidkande i facket, omfattar utövning av någon av de ovan uppräknade verksamheterna, dock blott för såvitt den arbetslön, som utbetalas av

näringsidkaren eller föreningen för nämnda arbeten kan antagas komma att utgöra minst 50 kr. om året eller

b) försiggår för statens eller en kommuns räkning eller

c) kan antagas medföra en avlöningssumma av minst 500 kr. eller, om till arbetet användes mekanisk drivkraft eller kokare med ångtryck, minst 100 kr. årligen.

När ett arbete av något slag, som ovan i punkterna 1—11 omnämnes, utlämnas på entreprenad eller ackord påvilar försäkringsplikten den som har övertagit arbetet, såframt han, med hänsyn till sin risk i avseende å den ekonomiska vinsten av företaget, sin personliga ställning och sitt förhållande till arbetarna, kan betraktas som arbetsgivare. Eljest påvilar försäkringsplikten den, för vilken arbetet utföres. Båda äro, i fall av tvist rörande vem försäkringsplikten påvilar, skyldiga att göra den anmälan om rörelsen, varom längre fram nämnes. Den, för vilken arbetet utföres, är solidariskt ansvarig med entreprenören eller ackordtagaren för premiens inbetalning.

Utföres ett arbete för flera försäkringspliktiga arbetsgivares gemensamma räkning, utan att utförandet på samtligas vägnar besörjas av någon person, firma, förening eller liknande, så att försäkringsplikten övergått på denne, hava arbetsgivarna att välja en representant, vilken försäkringsplikten åligger. Underlåta arbetsgivarna att välja eller uppfyller den valde representen icke sina här omhandlade skyldigheter, bli arbetsgivarna solidariskt ansvariga för dessas uppfyllande.

Vid fartygs lastning och lossning påvilar försäkringsplikten rederierna för det arbete, som enligt lagen om sjöfarten den 20 juli 1893 §§ 116 och 136 skall utföras av fartyget. Såsom redare anses också ägare av pråmar om minst 50 registerton. I fråga om fartyg i »fast route» påvilar försäkringsplikten fartygets expeditör för allt arbete med varutransport mellan skeppssidan och expeditionens packhus eller lager samt vid stuvning eller flyttning på kaj. Beträffande andra fartyg påvilar försäkringsplikten för transport från och till skeppssidan eller vid stuvning eller flyttning på kaj varumottagaren eller varuavsändaren. Förpliktelse åligger de ovan nämnda, även om arbetet överlämnats till andra på entreprenad eller ackord.

Tvist huruvida en rörelse faller under lagen samt om vem som skall anses såsom försäkringspliktig arbetsgivare och om vem som i egenskap av försäkrad omfattas av försäkringen, hänskjutes till den kommission, varom nedan vidare förmäles.

Om en under lagen hörande verksamhet på grund av särskilda förhållanden icke synes medföra olycksfallsrisk för däri sysselsatta personer,

kan den av konungen fritagas från försäkringsplikten. Sådant fritagande kan efter inhämtat utlåtande från fabriksinspektören meddelas av riks-försäkringsanstalten för verksamheter, i vilka som drivkraft blott användas motorer på högst 1 hästkraft, eller kokare (ångpannor) om högst $1\frac{1}{2}$ atmosfärs ångtryck, när verksamheten icke på annan grund är försäkringspliktig.

Försäkring enligt lagen bortfaller för arbetare i statens eller i norska huvudjärnbanans eller kommuns tjänst, i fall utan utgift för dem själva tillförsäkrats dem och deras familj sådan ersättning vid olycksfall, som konungen finner motsvara den i förevarande lag föreskrivna.

Försäkringens organisation.

För övertagande av den i lagen föreskrivna försäkringen upprättas en av staten garanterad offentlig försäkringsinrättning för hela landet. (»Riksförsäkringsanstalten»). Anstaltens förvaltning ordnas av Konungen. Förvaltningskostnaderna betalas av statsmedel. §§
2

Såsom lokala ombud för riksförsäkringsanstalten tillsättes i varje kommun av kommunalstyrelsen en eller flera tillsyningsmän. De anställas på 3 månaders ömsesidig uppsägning. Tillsyningsmännen hava, envar inom sitt distrikt, att tillvarataga försäkringsinrättningens intressen och för övrigt gå dess styrelse till handa. De åtnjuta avlöning för sitt arbete samt erforderlig gottgörelse för kontorsutgifter. Bägge delarne fastställas av kommunalstyrelsen. Vidare kunna tillsyningsmännen erhålla ersättning för tjänsteresor. Alla dessa omkostnader betalas till hälften av kommunerna och till hälften av riksförsäkringsanstalten såsom en del av utgifterna för dess administration. Kommunen är ansvarig för den tillsyningsmännen anförtrödda uppbörden, men kan fordra, att säkerhet härför ställes. 28

Försäkringens förmåner.

Försäkringens föremål är beredande av ersättning efter nedan angivna regler i anledning av olycksfall, som för försäkrad person medför kroppsskada eller död.

Ersättning till den skadade.

I händelse av kroppsskada har försäkringsinrättningen att utgiva:

a) Under den genom skadan vållade sjukdomen efter förloppet av 10 dagar efter olycksfallet: fri sjukvård, sålänge sådan är av nöden, 4

samt penninghjälp (sykepengar), beräknad efter 60 procent av den skadades arbetsförtjänst (full »skadebot») eller, därest arbetsförmågan blott delvis förlorats, en motsvarande bråkdel af full »skadebot».

b) Efter sjukbehandlingens avslutande, för såvitt skadan har medfört men, som orsakar nedsättning i arbetsförmågan: en invaliditetsränta av 60 procent av arbetsförtjänsten (»fuldrente») vid fullständig förlust av arbetsförmågan (hel invaliditet) men en proportionerlig bråkdel av »fuldrenten», därest nedsättningen av arbetsförmågan är mindre (»delvis invaliditet»).

Delvis invaliditet medför dock ingen rätt till ersättning, därest denna icke når upp till minst 5 procent av den skadades arbetsförtjänst.

Full »skadebot» och »fuldrente» utgå med minst 50 öre för varje söckendag eller 150 kronor för år.

§§
9

Är den skadade icke för de 10 första dagarne efter olycksfallet såsom medlem av en sjukkassa tillförsäkrad fri läkarvård och medicin samt sådana sjukpenningar, som föreskrivas i lagen om sjukförsäkring, har riks-försäkringsanstalten att för nämnda tid utgiva dessa förmåner av egna medel.

Om skadan nödvändiggjort extra utgifter, som icke skola utgå enligt lagen om sjukförsäkring, bäras dessa utgifter av riks-försäkringsanstalten. Närmare regler om vad som är att anse som dylika extra utgifter, fastställas i kretssjukkassornas statuter.

I fråga om sjukbehandlingen och förmånerna under tiden för densamma hänvisar lagen till sjukförsäkringslagen (av den 13 augusti 1915, § 16). Enligt denna skall bland annat utgå fri läkarvård av anvisad läkare samt -- vid anskaffande första gången -- sådana hjälpmedel som glasögon, bräckband o. d. ävensom, där kirurgisk behandling kräves, »förbandssaker» och de för sådan behandling nödvändiga läkemedel efter läkarens föreskrift. Såsom läkarhjälp räknas också tandutdragning av läkare eller tandläkare. Vid olycksfall i arbete skall också lämnas sådana läkemedel, som läkaren finner erforderliga till skadans behandling.

Utbetalning av kapital i stället för livränta.

4

Utgör definitiv invaliditetsränta högst tio procent av arbetsförtjänsten, kan riks-försäkringsanstalten på den skadades begäran lämna honom ersättning en gång för alla med räntans kapitalvärde, beräknad efter de vid utlösningstiden för anstalten gällande kapitaliseringsfaktorer, med avdrag av tjugu procent. Beloppet kan efter riks-försäkringsanstaltens

bestämmande utbetalas antingen på en gång eller i särskilda poster. I senare fallet upphör all vidare utbetalning, om den skadade dör innan han uppurit hela beloppet.

Medför ett olycksfall invaliditet, som synes skola räcka längre tid eller beständigt och har förestående bestämmelse ej kommit till användning, kan anstalten på den skadades begäran till honom utbetala intill $\frac{1}{4}$ av kapitalvärdet av den honom tillkommande årliga ersättningen för att förhjälpa honom till förvärvsmöjligheter. Efter utbetalningen nedsättes den årliga ersättningen med en emot det utbetalade kapitalvärdet svarande bräddel av dess ursprungliga värde.

§§
26

Ersättning vid dödsfall.

Har olycksfallet medfört döden, skall försäkringsinrättningen, förutom den ersättning, som, enligt vad förut nämnts, kan hava utgivits, därutöver utgiva:

5

1. Begravningshjälp med 50 kronor.

2. En livränta från dödsdagen till den omkomnes efterlevande, utgörande:

a. För änkan, till hennes död eller till dess hon ingår nytt äktenskap, och för arbetsoförmögen änklings, så länge arbetsoförmågan varar, 20 procent av den omkomnes arbetsförtjänst, samt för varje äkta barn, till dess det fyllt 15 år, 15 procent eller, ifall det har förlorat eller senare förlorar även den andra av föräldrarna, 20 procent av den omkomnes arbetsförtjänst. Hava båda föräldrarna omkommit och voro de båda försäkrade, erhåller efterlämnat äkta barn 15 procent efter en var av dem. Är äktenskapet ingånget efter olycksfallet, har varken äkta make eller barn, avlat efter olycksfallet, rätt till någon livränta. Detsamma gäller äkta make, som, då olyckan timade, levde skild från den förolyckade utan underhåll av denne eller rättsligt anspråk på sådant. Barn av föräldrar, vilka icke ingått äktenskap med varandra, har, när det är avlat före olycksfallet, samma rätt som äkta barn. Äkta makes och barns livräntor må icke tillsammans överstiga 50 procent av arbetsförtjänsten. Framkommer efter ovanstående beräkning ett högre belopp, skola de särskilda ersättningsberättigades livräntor proportionellt avkortas, dock med iakttagande därav att äkta make alltid tillkommer 20 procent av arbetsförtjänsten.

b. För den omkomnes släkting eller släktingar i rätt uppstigande led, vilkas huvudsaklige försörjare han var, 20 procent av hans arbetsförtjänst att utgå under deras livstid eller till dess behovet upphör.

Detta belopp fördelas lika mellan de ersättningsberättigade, dock så att föräldrar alltid hava företräde för far- eller morföräldrar. Om den omkomne efterlämnar äkta make eller barn eller bådadera, hava dock släktingar i rätt uppstigande led blott rätt till ersättning motsvarande skillnaden mellan 50 procent av den omkomnes arbetsförtjänst och det belopp, som tillkommer äkta make och barn.

Bortfaller någon av de ersättningsberättigade, inträda de kvarvarande i deras ställe efter ovan angivna regler. I händelse av nytt äktenskap erhåller änkan det tredubbla av livräntans belopp för ett år som slutuppgörelse.

Beräkning av arbetsförtjänsten.

§§
6

Arbetsförtjänsten beräknas efter den avlöning, som den skadade under loppet av sista året uppburit i den rörelse, där olycksfallet inträffade. Har den skadade icke innehåft sin anställning under ett helt år räknat tillbaka från dagen för olycksfallet, lägges den avlöning till grund, som under denna tidsperiod i genomsnitt uppburits av arbetare i samma ställning i samma eller närmast liggande liknande rörelse. År rörelsen på grund av sin natur helt eller delvis i gång blott en kortare tid av året, skall årsförtjänsten i fråga om de arbetare, som icke sysselsättas året runt, bestämmas efter skälighetsprövning (skjön) av försäkringsinrättningen. Arbetsförtjänsten skall dock beräknas sålunda, att den sättes till lägst den vanliga daglönen i orten för daglönare av samma kön och ålder. Tillfälliga avbrott i driften tagas icke i betraktande. För lärlingar och andra, vilka på grund av ofulländad utbildning uppbära ringa eller ingen lön, samt för andra arbetare, vilka tidvis arbeta för oproportionerligt ringa ersättning, beräknas arbetsförtjänsten efter en daglön av kr. 1.50 för manliga och kr. 1 för kvinnliga arbetare. Därest ersättningen efter denna beräkning skulle utgöra mera än den skadades verkliga lön, nedsättes den härtill, för så vitt och så länge den skadade är under 20 år, dock i intet fall under 50 öre för varje söckendag eller 150 kr. för ett år. Som årsinkomst gäller, där inkomsten icke består av minst för månad bestämda belopp, en summa motsvarande 300 gånger den genomsnittliga dagsförtjänsten. Till belopp, varmed den sammanlagda årsinkomsten överstiger 1,200 kronor, tages icke hänsyn vid ersättningens beräkning. Som inkomst eller lön anses även andel i vinst, nyttjanderätt till hus eller jord, ersättning för bostadshyra, lön i naturprodukter eller dylikt. Värdet härav upptages till ortens medelpris.

7

Vård å sjukhus.

I stället för ovannämnda till skadad person utgående sjukvård och sjukpengar ävensom invaliditetsränta är försäkringsinrättningen berättigad att bereda denne fri vård och behandling på sjukhus, därunder inbegripes asyl för sinnessjuka. Därest den skadade bor tillsammans med äkta make, barn eller andra släktingar, kan inläggande på sjukhus dock ej ske utan hans samtycke, med mindre skadans art fordrar en behandling och vård, som av läkaren förklaras icke kunna tillfredsställande lämnas i hemmet. Vägrar den skadade att efterkomma ett lagligt beslut om intagande å sjukhus, bortfaller varje understöd åt honom personligen, men sjukpengar kunna dock i fall, som nedan sägs utgivas till hans familj. Under den tid den skadade är intagen på sjukhus, skall försäkringsinrättningen till sådana personer, som skulle vara ersättningsberättigade vid hans död, utbetala sjukpengar, beräknade efter arbetsförtjänsten med 20 procent, 35 procent eller 50 procent, allteftersom där finns en, två eller högre antal ersättningsberättigade. Uppbär den skadade ränta enligt denna olycksfallslag eller enligt olycksfallslagen för sjöman, kan räntan, för den tid han ligger på sjukhus, indragas.

§§
8**Förlust av rätt till ersättning. Vilande livränta.**

Har den skadade själv uppsåtligen vållat olycksfallet, tillkommer honom ingen invalidränta.

10

Utlännings efterlevande, som, då olycksfallet inträffade, ej bodde i landet, hava ej rätt till ersättning. Då ersättningsberättigad person bostatt sig utom riket, bortfaller all rätt till ersättning. Norsk medborgare kan dock åter få uppbära årlig ersättning, om han flyttar tillbaka till landet inom 20 år. Undantag från dessa bestämmelser kunna göras med avseende å medborgare i de länder, med vilka av konungen träffats överenskommelse om ömsesidighet.

5

25

Ränta utgår icke för tid, varunder den berättigade undergår frihetsstraff överstigande en månad eller under längre tid än en månad är intagen på tvångsarbetsinrättning eller korrektionsanstalt. Har han hustru eller barn under 15 års ålder att försörja, tillkommer dem den sålunda indragna räntan.

Försäkringspremier och indelning i farlighetsklasser m. m.

De till ersättningens bestridande nödiga medel anskaffas genom försäkringspremier, som betalas av vederbörande arbetsgivare efter den av

11

de försäkrade åtnjutna arbetsförtjänst, däri inbegripes andel i vinst, nyttjanderätt till hus och jord, lön i naturaförmåner eller dylikt.

§§ Premien må icke av arbetsgivaren föras de försäkrade till last.

12 Vid premiens beräkning skall tagas hänsyn, förutom till arbetsförtjänsten, jämväl till olycksfallsrisken i den rörelse, där vederbörande sysselsättes. De enligt lagen försäkringspliktiga yrkena skola med anledning härav indelas i farlighetsklasser. För en var av dessa fastställs en särskild premiesats, som angiver premien för vederbörande farlighetsklass i procent av de försäkrades arbetsförtjänst och utmätas sålunda, att summan av de till försäkringsinrättningen inflytande premier fullständigt täcka samtliga de ersättningar, som kunna förutses komma att påvåla densamma. Indelningen i farlighetsklasser samt premiesatserna fastställas av konungen och revideras av stortinget vart femte år. Ändringar i farlighetsklassindelningen och premiesatserna kunna när som helst göras av konungen. Dock må dylika ändringar tillämpas först från början av det kalenderår, som följer efter det då ändringen gjordes. Beslut om ändringen skall, där ej stortinget annorlunda bestämmer, vara behörigen kungjort minst två månader, innan det skall träda i kraft.

13 Omfattar en rörelse flera under olika riskklasser upptagna verksamheter, kan försäkringsinrättningen antingen beräkna premien särskilt för var och en av dessa verksamheter, som efter förhållandena finnes kunna tydligt särskiljas från de övriga, eller ock kan styrelsen för hela rörelsen fastställa en efter omständigheterna lämpad genomsnittspremie. Över dylika beslut kan klagan föras hos nedan omförmälda kommission.

14 Varje innehavare av försäkringspliktig rörelse skall genast vid driftens början göra skriftlig anmälan härom enligt fastställt formulär. Denna anmälan skall innehålla alla de upplysningar, som äro nödvändiga för att avgöra, huruvida rörelsen är försäkringspliktig, och för bestämmande av farlighetsklass och premie. Anmälan tillställs vederbörande tillsyningsman, vilken har att snarast möjligt insända densamma till försäkringsinrättningens styrelse.

Vederbörande arbetsgivare skola snarast möjligt erhålla underrättelse om, till vilken farlighetsklass deras rörelse blivit av försäkringsinrättningens styrelse hänförd och efter vilken tariffats försäkringspremien skall beräknas. Över beslutet kan klagan föras hos nedan omförmälda kommission.

Vid varje försäkringspliktig rörelse skall på lämpligt och i ögonen fallande ställe finnas tydligt anslag, att arbetarna äro olycksfallsförsäkrade.

Arbetarna anses försäkrade från det ögonblick rörelsen börjats, vare sig anmälan gjorts eller icke.

Undergår en rörelse sådana förändringar med hänsyn till föremål och art, som kunna vara avgörande antingen för dess försäkringsplikt överhuvud eller för dess plats i farlighetstariffen, skall rörelsens innehavare inom åtta dagar ingiva anmälan därom genom tillsyningsmannen. Försäkringsinrättningen avgör därpå, om verksamheten på grund av den inträdda förändringen har upphört att vara försäkringspliktig eller om den skall hänföras till en annan riskklass. Beslutet kan överklagas hos kommissionen. §§ 15

Försäkringspremierna inbetalas i regel halvårsvis den 1 april och den 1 oktober med sådana förskott, som av försäkringsinrättningen bestämmas. Riksförsäkringsanstalten kan bestämma, att å premiebelopp som ej inbetalts till förfallotiden, skall erläggas ränta efter 5 procent. Arbetsgivaren är skyldig att föra avlöningslistor efter godkänt formulär. Slutlig premie, åtföljd av nödiga uppgifter, insändes av arbetsgivaren inom två månader efter kalenderårets slut, eller, om rörelsen förut upphört, inom en månad sedan detta skett. 16.

Riksförsäkringsanstalten har rätt att för kontrollerande av de från arbetsgivaren inkommande uppgifter och beräkningar genomgå böcker och andra handlingar, varav de försäkrades antal och löner kunna utrönas.

Ogulden försäkringspremie utgår med samma förmånsrätt som skatter.

Anmälan och undersökning av olycksfall.

Om i en försäkringspliktig rörelse inträffar olycksfall, som kan medföra rätt till ersättning enligt lagen, skall arbetsgivaren eller hans ställföreträdare snarast möjligt och senast inom 3 dagar därom göra skriftlig anmälan hos vederbörande tillsyningsman enligt av riksförsäkringsanstalten fastställt formulär. Såvida olycksfallet kan antagas medföra utgifter för riksförsäkringsanstalten, insänder tillsyningsmannen anmälan, åtföljd av hans berättelse samt eventuellt ytterligare inhämtade upplysningar, utan dröjsmål till anstalten, som ifall den anser nödigt, kan låta anställa rättsligt förhör i ärendet. Samtliga kostnader härför betalas av försäkringsinrättningen. 17

Ersättnings fastställande.

Så snart nödiga upplysningar inkommit till försäkringsinrättningen, träffar denna oförtövat anstalter för utgivande av den ersättning, som olycksfallet provas bära enligt lagen medföra. Till dess läkarbehandlingen avslutats, bestämmas ersättningen (sykepengar) provisoriskt. När läkarbehandlingen avslutats, fastställs invalidröntan. Dock kan denna, för 18

såvitt den på grund av olycksfallets beskaffenhet icke låter sig slutgiltigt bestämmas, fastställas för vissa tidsperioder, efter vilkas förlopp den slutliga fastställelsen äger rum.

Den ersättningsberättigade erhåller oförtövat skriftligt besked om försäkringsinrättningens beslut och om skälen därför.

Besvär. Preskription m. m.

§§
19

Klagomål över riks försäkringsanstaltens beslut få anföras inom sex veckor efter erhållen del därav hos en kommission, vilken har sitt säte i Kristiania och består av 7 medlemmar, av vilka tre, nämligen en juridiskt bildad ordförande, en läkare och en tekniker, jämte nödigt antal suppleanter förordnas av konungen, ordföranden med sex månaders uppsägning och de andra för en tidsperiod av 5 år. De fyra övriga, nämligen 2 arbetsgivare och 2 arbetare, väljas för 3 år i sänder av stortinget jämte 4 suppleanter, av vilka likaledes 2 äro arbetsgivare och 2 arbetare. Kommissionen äger rätt att, när så erfordras, tillkalla sakkunnigt biträde.

Kommissionen prövar såväl frågan om ersättnings storlek som huruvida ersättningsplikt över huvud föreligger.

Det överklagade beslutet kan av kommissionen ändras såväl till fördel som till nackdel för klaganden. Kommissionens »skjönsmässiga» avgöranden (avgöranden efter skälighetsprövning) äro slutliga. Andra beslut av kommissionen kunna underkastas domstols prövning.

40 Kommissionen har, utom sina eljest i lagen angivna åligganden, att på anmodan av vederbörande myndigheter giva råd och utlåtande i fråga om angelägenheter, som röra arbetarförsäkringen. Kommissionens medlemmar uppbära ersättning för sammanträdena samt reseersättning.

20 Ersättningsanspråk, som icke förut kommit under prövning, må inom två år efter olycksfallet framställas hos försäkringsinrättningens styrelse, som därefter föranstaltar om ärendets behandling i överensstämmelse med lagens föreskrifter.

21 Inträder väsentlig förändring i de förhållanden, som varit bestämmande vid den slutliga invalidröntans fastställande, kan frågan underkastas ny prövning och ersättningen efter omständigheterna höjas, nedsättas eller helt upphävas.

Har en skadad person, för vilken ersättning bestämts enligt de för invaliditetsfall gällande regler, sedermera avlidit till följd av kroppsskadan, må ansökan om ersättning till de efterlevande ingivas till försäkringsinrättningen inom 2 år efter dödsfallet.

Förhållandet till sjukkassorna.

Därest skadad person tillhör en sjukkassa, som under de första 10 dagarna efter olycksfallet helt eller delvis utgjort de enligt olycksfalls-lagen utgående ersättningarna, kan riks försäkringsanstalten fordra att sjukkassan därmed fortfar även efter förloppet av nämnda tid och intill sjukbehandlingens slut, mot att anstalten ersätter sjukkassan sålunda uppkommande utgifter.

§§
23

In- och utbetalning av medel.

In- och utbetalningar för olycksfallsförsäkringen skola äga rum an-tingen genom postanstalterna eller genom vederbörande tillsyningsman. Innan beslut härom fattas, skall vederbörande kommunalstyrelses för-klaring inhämtas.

24

Dagpenningar under sjukdom utbetalas varje vecka i efterskott, be-gravningshjälp snarast möjligt efter dödsfallet. Invaliditetsersättningar och efterlevanderäntor utbetalas förskottsvis för varje månad eller kvartal, om anstalten finner det sistnämnda lämpligare, utan återbetalningsskyl-dighet, om rätten upphör under månaden eller kvartalet.

Förebyggande åtgärder.

Finnes försäkringspliktig rörelse erbjuda synnerlig fara för där sysselsatta arbetare, kan försäkringsinrättningen låta på stället under-söka, huruvida och på vad sätt faran kan förebyggas. Kan faran icke förebyggas eller efterkommas ej de av försäkringsinrättningen i sådant syfte uppställda fordringar, är inrättningen berättigad att uppflytta rö-relsen i en högre farlighetsklass eller, om den redan hör till högsta farlighetsklassen, att ytterligare höja dess premiesats intill det tredubbla. Dylikt beslut kan överklagas hos ovan omförmälda kommission.

27

Försäkringspliktig rörelse, som träffar särskilda anordningar till före-byggande av olycksfall, kan av konungen beviljas nedsättning i den tariffmässiga premien med intill 5 pro mille av arbetsförtjänsten.

Förhållande till andra anspråk. Skadestånd enligt allmän lag.

Ersättningsanspråk enligt lagen kan icke rättsgiltigt överlåtas, pant-sättas eller utmätas, utom beträffande underhållsbidrag till hustru eller barn eller fattigvårdens utlägg i sådant hänseende för den ersättnings-berättigade samt för förmögenhets- och inkomstskatt till stat och kommun.

31

§§
32

Olycksfall, som hör under lagen, medför icke skyldighet för arbetsgivaren (eller hans representant, förman o. d.) att personligen betala någon ersättning, där ej genom straffdom konstaterats, att han uppsåtligt eller genom grov vårdslöshet vållat skadan. År detta förhållandet, utgår ersättningen efter allmänna skadestandsregler och fastställs till en summa en gång för alla. Men i varje fall erhåller den skadade eller hans efterlevande av riksförsäkringsanstalten den ersättning, som lagen bestämmer; och övergå den skadades ersättningsanspråk i stället på anstalten i den mån denna påförts utgifter eller förpliktelser.

Straffbestämmelser.

38

Arbetsgivare och andra, som icke inom föreskriven tid fullgöra sin skyldighet att göra anmälan och föra lönelistor m. m. eller som lämna oriktiga uppgifter om tiden för rörelsens början eller upphörande, om arbetarantal eller löner eller som gör nedsättning i eller avdrag å lönen av hänsyn till försäkringspremien, straffas med böter till försäkringsinrättningen, om ej strängare straff följer enligt allmän lag.

Frivillig försäkring.

39

Innehavare av försäkringspliktig rörelse kan på egen ansökan medtagas i försäkringen tillsammans med sina arbetare. Likaledes kan han begära att få i försäkringen intagna de vid rörelsen anställda personer, som på grund av sin ställning icke ingå under tvångsförsäkringen.

Närmare bestämmelser om sådan försäkrings början eller upphörande fastställas av riksförsäkringsanstalten. I övrigt gälla lagens bestämmelser även för den frivilliga försäkringen.

Olycksfallsförsäkring för fiskare.

Försäkringens omfattning.

Enligt *lagen den 8 augusti 1908 om olycksfallsförsäkring för fiskare*, vilken lag sedermera ändrats den 18 augusti 1911 och den 6 augusti 1915, äro följande i Norge hemmahörande personer försäkrade i riksförsäkringsanstalten i överensstämmelse med lagens föreskrifter, nämligen:

1, 2

a) fiskare och fångstmän, vilka såsom näring idka saltsjöfiske eller fångst av djur i havet — ensamt eller i förbindelse med annan näring — samt personer, som tillhöra fiske- eller fångstfartygs besättning (däri-

bland styrmän, maskinister, eldare och kockar). Undantagna från försäkringen äro dock personer, anställda å norska fartyg med viss bruttodräktighet, nämligen för segelfartyg 50 registerton eller däröver och för ång- eller motorfartyg 25 ton.

b) personer, som helt eller delvis försörja sig i den mindre sjöfarten (»smaaskibsfarten») samt besättningen på bärgnings- och lotsfartyg, för så vitt fartygen hava en bruttodräktighet av mindre än 50 registerton för segelfartyg och 25 ton för ångfartyg, dock icke under 4 bruttoton.

Under försäkringen ingår också besättningen på pråmar (fartyg utan egna framdrivningsmedel) av en bruttodräktighet om 4—50 registerton, så framt pråmdriften utövas som självständig näring.

Försäkringens ändamål är att bereda understöd åt den försäkrade eller hans efterlevande i överensstämmelse med nedanstående regler, när den försäkrade avlidit till följd av eller skadats vid olycksfall:

§§
3

a) under utövning av fiske eller fångst, därunder inbegripes arbete eller färd till lands eller vatten, som föranletts av näringen och av fångstens behandling och avsättning.

b) under arbete i den mindre sjöfarten (se ovan), därunder inbegripet arbete med lastning och lossning samt arbete eller färd till sjöss, som föranletts av näringen.

c) under färd till sjöss utom yrket.

I det under c) nämnda fallet är det dock blott dödsfall genom drunkning eller olycka under seglats, som medför rätt till ersättning.

Vad i lagen föreskrives om dem, som omkommit genom olycksfall, gäller även, utan hänsyn till dödsorsaken, de enligt lagen försäkrade personer, som avlidit under fångstexpeditioner med övervintring i de arktiska farvattnen.

Försäkringens förmåner.

Inträffar under här ovan nämnda förhållanden ett olycksfall, har vederbörande försäkrad eller hans efterlevande rätt till nedannämnda förmåner:

4

a) Har olycksfallet medfört invaliditet, som förklaras vara av varaktig beskaffenhet, tillkommer den skadade en penningssumma, som bestämmes efter invaliditetens grad, dock att skada under 20 procent icke medför rätt till ersättning. Är invaliditeten fullständig, skall penningbeloppet utgöra 2,000 kr. en gång för alla. Är arbetsförmågan blott nedsatt, skall beloppet utgöra en i förhållande till nedsättningen beräknad del av denna summa.

b) När olycksfall medför en försäkrads död före årsdagen efter olycksfallet, tillkommer den avlidnes efterlevande en »skadebot» å 1,000 kr. en gång för alla. För den avlidnes änka skall dock ersättningen utgöra 2,000 kr.

Rätt till »skadebot» för dödsfall tillkommer den avlidnes efterlevande i nedannämnda ordning och klasser:

1. den avlidnes äkta make, när äktenskapet är ingånget före olycksfallet och sammanlevnaden då icke upphört;

2. den avlidnes i eller utom äktenskapet födda barn, som han var pliktig att försörja eller att lämna bidrag till;

3. den avlidnes föräldrar;

4. andra personer, därest det kan bevisas, att deras försörjning i väsentlig grad var beroende av den omkomne.

Klass med närmare rätt utesluter helt och hållet klass med avlägsnare rätt. Tillfaller »skadeboten» änka, ökas den med 200 kr. för varje den avlidnes i äktenskap födda barn under 15 år. Utom äktenskap födda barn under 15 år erhålla 200 kr., när äkta make uppbär ersättning. Finnes ej äkta make, erhåller varje barn under 15 år, tillhörande klass 2, ett tillägg av 400 kr. eller, om hela ersättningen tillfaller ett barn, 200 kr. Från ersättningen vid dödsfall avdrages det belopp, som utbetalts till den skadade, dock att barntilläggen alltid utgå oavkortade.

Om någon, som ingår under förevarande lags bestämmelser, är försäkrad jämlikt olycksfallsförsäkringslagen för industrien, bortfaller ersättning enligt förevarande lag, därest det olycksfall, som träffat honom, medför ersättning enligt olycksfallsförsäkringslagen för industrien.

§§.

5

Har den skadade själv uppsåtligen vållat olycksfallet, kan intet krav enligt förevarande lag göras gällande.

Försäkringsavgifter och bidrag.

9

Till täckande av skadeersättningar och utgifter för läkarintyg erlägger varje försäkrad för kalenderår en premie av 2 kr. Dessutom inbetalas varje år från hamnfondens inkomster 110,000 kronor som bidrag till försäkring av fiskare och fångstmän. Överskott å årets inkomster avsättas till en regleringsfond, varifrån lämnas bidrag till täckande i erforderliga fall av senare års utgifter. De försäkringen tillhöriga medel hållas av riks-försäkringsanstalten åtskilda från dennas övriga medel.

Försäkringens organisation.

Försäkringen garanteras av staten och förestås av riksförsäkringsanstalten. Beträffande anstaltens tillsyningsmän gälla samma bestämmelser som i lagen om olycksfallsförsäkring för industriarbetare. §§
2

Över de inom varje kommun boende personer, vilka höra under lagen och uppnått 15 års ålder, skall genom kommunens försorg varje år före den 15 december upprättas en förteckning. För de på denna förteckning upptagna personer gäller försäkringen för det följande kalenderåret. Personer, som uppfylla villkoren för tillträde till försäkringen, hava rätt att när som helst begära att bli upptagna på förteckningen mot att samtidigt inbetala årspremien. För dessa gäller försäkringen från anmälningssdagen till utgången av kalenderåret. 10

Blott de personer, som upptagas på förteckningarna, omfattas av den obligatoriska försäkringen enligt denna lag. Dock kan vederbörande regeringsdepartement i vissa fall på ansökan medgiva undantag från detta villkor.

Enligt förteckningarna skola för varje år premierna uppbäras hos de obligatoriskt försäkrade av kommunens skatteuppbördsmän, i sammanhang med kommunalskatterna, om så önskas. Arbetsgivaren är ansvarig för premier, som åligga personer, vilka äro i hans arbete, samt har rätt att å lönen göra avdrag för premiebeloppet.

Besvär.

Av riksförsäkringsanstalten fattade beslut rörande denna försäkring kunna överklagas hos den enligt lagen om olycksfallsförsäkring för sjömän (se nedan) upprättade appellkommission. 8

Tilläggsförsäkring.

Personer, som omfattas av lagen, äga rätt att mot förhöjning av premien teckna frivillig försäkring med högre »skadebot» vid invaliditet och dödsfall. 12

Olycksfallsförsäkringen för sjömän.

Såsom ovan nämnts utfärdades den 18 augusti 1911 en lag om olycksfallsförsäkring för sjömän, vilken lag trädde i kraft den 1 januari 1913. Sedermera hava vissa smärre ändringar, huvudsakligen avseende lagens omfattning, vidtagits den 30 juli 1915. De viktigaste bestämmelserna rörande ifrågavarande försäkring äro följande:

Försäkringens omfattning.

§§ 1 Lagen omfattar besättningen (»bemandingen») på norska fartyg med en dräktighet av minst 25 brutto registerton (segelfartyg om minst 50 brutto registerton). — Med »besättning» förstås en var, som av redare eller befälhafvare är antagen till tjänst ombord, oavsett om han hör till det egentliga skeppsmanskapet, blott samma rättigheter åtnjutas. Befälhavare medräknas till besättning, även om han äger fartyget helt eller delvis, likaså medräknas restaurationspersonal. Vidare gäller lagen för manskap, inkallat till fullgörande av värnplikt vid flottan i fredstid. Däremot undantages besättningen på fiske- eller fångstfartyg ävensom å pråmar, emedan dessas intressen tillgodoses i de övriga olycksfallsförsäkringslagarne.

3 Försäkringen avser att lämna ersättning vid olycksfall, som medfört kroppsskada eller döden, liksom vid dödsfall, vilka inträffa som omedelbar följd av klimatiska eller epidemiska sjukdomar (däribland även skörbjugg och beri-beri). För försäkrade, som avlida under fångstexpeditioner med övervintring i arktiska farvatten, gäller rätten till ersättning utan hänsyn till dödsorsak. Vidare skall försäkringen täcka kostnaderna för hemsändande av skadad, i den mån detta enligt sjölagen åligger redare eller skulle hava ålegat honom, därest den skadade tillhört skeppsmanskapet. Försäkringen omfattar hela tiden från tjänsteförhållandets början till dess slut, inberäknat befordran från land till fartyget och tvärtom, samt resa till och från fartyg i in- och utlandet, om resan sker på redares eller statens bekostnad.

Försäkringens organisation.

2 Försäkringen äger rum i riksförsäkringsanstalten under statens garanti. De med förvaltningen förbundna kostnader ersättas av statsmedel.
28 Dock gälla med avseende å kostnaden för anstaltens tillsyningsmän motsvarande regler som enligt försäkringen för industriarbetare.

De till sjömansförsäkringen hörande medel hållas av riksförsäkringsanstalten åtskilda från dess övriga medel.

Försäkringens förmåner.

4 Vid kroppsskada, som medför oförmåga till arbete, utbetalar riksförsäkringsanstalten en invaliditetsränta, utgående efter samma grunder som enligt lagen om olycksfallsförsäkring för industriarbetare. Vid total oförmåga till arbete utgår livräntan alltså med 60 % av den skadades arbetsförtjänst, och vid partiell oförmåga till arbete utgör den en motsvarande bråk-

del av nämnda ersättning. Partiell oförmåga till arbete föreligger, då olycksfallet medfört en minskning i den skadades arbetsförtjänst om minst 5 %. Såväl vid total som vid partiell oförmåga till arbete utgår ersättningen endast så länge oförmågan varar. Livräntan börjar utgå vid sjukbehandlingens avslutande, dock först då den skadade ej har några ytterligare anspråk på utfående av sin hyra eller lön oförändrad, eller skulle haft dylikt anspråk, om han ej själv varit vållande till olycksfallet. Enligt förevarande lag lämnas ej ersättning under sjukdomstiden, men har sjöman i detta avseende rätt till viss ersättning enligt sjölagen.

Erfordras skötsel och vård å sjukhus för den skadade, bäras kostnaderna härför av riks försäkringsanstalten, och kan under denna tid livräntan indragas, dock att till den skadades maka och anhöriga utbetalas samma ränta, som de ägt erhålla, i fall den skadade till följd av olycksfallet avlidit.

§§
5

Om olycksfallet eller sjukdomen medfört döden, utgår ersättning till efterlevande efter samma grunder som enligt industriolycksfallsförsäkringen, dock att vid begravning i utlandet begravningshjälpen kan utgå med intill 100 kr. samt att änkring ej nämnes bland ersättningsberättigade.

Utländska medborgare hava ingen som helst rätt till ersättning enligt denna lag, såvida icke ömsesidig överenskommelse träffats med resp. främmande stat i enlighet med lagens bestämmelser. Dock skall riks försäkringsanstalten i varje fall ersätta kostnaderna för skadad utlänningsvård å sjukhus ävensom redares utlägg för begravningskostnader.

8

Särskilda bestämmelser äro givna för att förebygga att skadad sjöman eller hans efterlevande erhålla ersättning både enligt förevarande lag och lagen om olycksfallsförsäkring för industriarbetare.

3, 4

Beräkning av arbetsförtjänsten. Premier.

För beräkning av den försäkrades arbetsförtjänst, som är bestämmande för ersättningsbeloppets storlek, äro enligt lagen fartygens bestämmelser indelade i 6 löneklasser med från 600 till 1,600 kr. årlig lön. Lagen anger vilka slag av personal, som höra till varje särskild klass.

11

Arbetsförtjänsten tages vidare i betraktande vid försäkringspremiernas bestämmande, vilka dessutom rätta sig efter fartygens tonnage. Premiesatser och farlighetsklasser fastställas av Konungen med stortingets gillande; och skola premierna beräknas så, att ungefär hälften av kostnaden täckes av de belopp, som utgå efter arbetsförtjänsten, och andra hälften av de belopp, som beräknas efter tonnaget. Premiernas summa

10

13

skall utgöra kapitaltäckning för den risk, som beräknas åvila anstalten. Eventuellt överskott ingår i anstaltens reservfond.

Premierna erläggas av redarna, som ej få göra avdrag för dem på den försäkrades lön. För till vapenövning i fredstid inkallad besättning betalar staten försäkringsavgifterna.

Försäkringspremien erlägges i allmänhet halvårsvis med de förskott, som riksförsäkringsanstalten bestämmer. Den definitiva premien beräknas för varje fartyg efter seglationstidens slut och på grundval av bestämmelserna rörande tonnage och avlöningssumma. För tid, under vilken fartyget är upplagt, beräknas ej premie. Dock skall den tid, som åtgår till utsändande och hemsändande av manskap, medräknas. Vid premieberäkningen räknas månaden till 30 och året till 360 dagar.

Vart femte år revideras den för varje fartyg fastställda avlöningssumman; och skola för ändamålet uppgifter av redarne insändas till riksförsäkringsanstalten.

Anmälan och undersökning rörande olycksfall.

Inträffar ett olycksfall, som kan medföra rätt till gottgörelse enligt lagen, har befälhavaren å fartyget att anteckna anledningen och de närmare omständigheterna vid olyckstillfället i skeppsdagboken samt ifylla ett för detta ändamål avsett formulär. Detta formulär jämte bestyrkt avskrift av skeppsdagboken tillställs, om den första hamn fartyget anlöper, befinner sig inom riket, riksförsäkringsanstaltens tillsyningsman i orten, men eljest konsuln i första hamn som fartyget anlöper. Det åligger i sistnämnda fall konsuln att granska de mottagna handlingarna och därefter insända dem till vederbörande regeringsdepartement jämte läkareattest och om möjligt ytterligare upplysningar, särskilt om skadan kan anses vara självförvållad. Lämnas den skadade kvar i hamn, som saknar norsk konsul, skall befälhavaren befordra handlingarna till närmaste konsul.

Avlider försäkrad person utom riket till följd av förut nämnd epidemisk sjukdom, skall befälhavaren å härför upprättat formulär anmäla dödsfallet till närmaste tillsyningsman eller konsul och för övrigt förfara som nyss nämnts.

Riksförsäkringsanstalten kan påfordra sjöförklaring eller avhålla rättsligt förhör med anledning av olycka eller dödsfall.

Besvär.

Riksförsäkringsanstaltens beslut rörande tillämpningen av lagen kunna överklagas hos en appellkommission i Kristiania, bestående av 5 medlemmar, av vilka 2 äro gemensamma med den enligt lagen om olycksfallsförsäkring för industriarbetare upprättade appellkommissionen, nämligen ordföranden och läkaren. I övrigt består kommissionen av en skeppsredare, en skeppsbefälhavare och en underordnad sjöman, vilka jämte ett lika antal suppleanter väljas av stortinget för tre år i sänder. Riksförsäkringsanstaltens beslut kan ändras såväl för som emot klaganden. Kommissionens »skjönsmessige» beslut äro slutliga. Däremot kunna beslut, som icke äro av oblandat »skjönsmessig» natur, underkastas prövning av domstol.

Kommissionen har även att på begäran av myndighet avgiva råd och betänkanden i ärenden rörande sjömansförsäkringen.

I övrigt äro lagens bestämmelser i väsentliga delar desamma som industriförsäkringslagens.

Statistik.

Ur riksförsäkringsanstaltens årsberättelser och statistiska publikationer hava hämtats följande uppgifter.

Riksförsäkringsanstaltens administrationsutgifter för industri-, fiskare- och (från 1913) sjöfartsförsäkringen.

Å r.	Premie-netto.	Administrationsutgifter.	Bruttopremier (nettopremier + administration).	Administrationsutgifter i % av bruttopremien.
1895—1904	12 057 531	1 724 124	13 718 655	12·5
1905	1 573 886	213 081	1 786 967	11·9
1910	2 269 999	267 549	2 537 548	10·5
1912	2 910 961	316 084	3 227 045	9·8
1913	4 535 592	354 048	4 889 640	7·2

1. Industriolycksfallsförsäkringen.

Antal olycksfall, årsarbetare, lön, premier och belastning.

År.	Godkända olycksfall.		Antal årsarbetare.	Arbetslön. Kr.	Premie-intäkt. Kr.	Premie-intäkt i ‰ av lönen.	Belastning		
	Alla.	Med ersättning.					total. Kr.	per årsarbetare. Kr.	‰ av lönen.
1895/96	3 808	2 408	127 308	96 041 818	1 318 445	13·7	1 817 394	14·8	18·9
1897.....	2 861	1 944	92 099	70 655 691	961 428	13·6	1 356 990	14·7	19·2
1900.....	3 601	2 464	110 634	93 518 124	1 571 768	16·8	1 710 982	15·5	18·8
1905.....	3 034	2 173	110 657	94 103 351	1 542 606	16·4	1 480 402	13·4	15·7
1910.....	5 875	3 986	150 771	140 938 436	2 123 478	15·1	2 415 557	16·0	17·1
1912.....	8 808	6 183	173 783	169 917 624	2 821 642	16·6	2 820 703	16·2	16·6

Olycksfallens följder.

Olycksfallens följder.		1895—1909.		1910.		1911.		1912.	
		Antal.	%.	Antal.	%.	Antal.	%.	Antal.	%.
<i>A. Övergående arbetsförmåga.</i>									
1) Varaktighet mindre än 4 veckor		628	1·75	81	2·03	571	11·37	*1 402	22·67
2) Varaktighet över 4 veckor	män	24 207	67·75	2 991	75·04	3 438	68·49	3 737	60·44
	kvinnor	867	2·42	95	2·38	108	2·15	142	2·30
	Summa	25 074	70·17	3 086	77·42	3 546	70·64	3 879	62·74
<i>B. Varaktig arbetsförmåga.</i>									
1) Invaliditetsgrad 8 ¹ / ₃ —50 %	män	7 512	21·03	588	14·75	660	13·15	674	10·90
	kvinnor	319	0·88	21	0·53	18	0·36	22	0·36
2) Invaliditetsgrad 51—75 %	män	627	1·75	51	1·28	42	0·84	52	0·84
	kvinnor	26	0·08	3	0·07	5	0·10	3	0·05
3) Invaliditetsgrad 76—90 %	män	73	0·21	9	0·23	15	0·29	10	0·16
	kvinnor	—	—	—	—	—	—	—	—
4) Invaliditetsgrad 91—100 %	män	200	0·56	28	0·70	24	0·48	23	0·37
	kvinnor	7	0·02	—	—	1	0·02	2	0·03
	Summa {män	8 412	23·55	676	16·96	741	14·76	759	12·27
	kvinnor	352	0·98	24	0·60	24	0·48	27	0·44
	Summa	8 764	24·53	700	17·56	765	15·24	786	12·71
<i>C. Död.</i>									
	män	1 242	3·48	118	2·96	137	2·73	115	1·86
	kvinnor	23	0·07	1	0·03	1	0·02	1	0·02
	Summa	1 265	3·55	119	2·99	138	2·75	116	1·88
Summa godkända olycksfall med ersättning		35 731	100·00	3 986	100·00	5 020	100·00	6 183	100·00

*) Antal skador ökat på grund av sjukförsäkringslagen.

2. Fiskarförsäkringen.

Antalet försäkrade personer år 1913:

Havsfiskare	66 480
Fjordfiskare	17 987
Fångstmän	2 571
<hr/> Summa 87 038	

Antal olycksfall och deras följder.

Å r.	Anmälda olycks- fall.	Icke god- kända.	Godkända bland			De godkända olycksfallens följder.	
			havs- fiskare.	fjord- fiskare.	fångst- män.	Död.	In- validitet.
1913	370	91	216	53	10	176	103
1912	362	102	186	66	8	131	129
1911	383	92	204	70	17	163	128
1910	464	122	261	77	4	199	143
1909	538	116	348	69	5	186	236

I småskeppsfarten voro år 1913 sysselsatta 2 159 personer. Olycksfallens antal var 18, varav 11 medförde död (drunkning) och 7 medförde invaliditet.

Premier och ersättningar år 1909—1913.

Försäkrade.	1909.		1910.		1911.		1912.		1913.	
	Premier.	Skade- ersätt- ningar.	Premier.	Skade- ersätt- ningar.	Premier.	Skade- ersätt- ningar.	Premier.	Skade- ersätt- ningar.	Premier.	Skade- ersätt- ningar.
Havsfiskare	114 332·00	127 101·35	100 604·00	130 953·33	100 223·20	102 048·01	101 119·50	100 433·33	100 144·20	144 303·33
Fjordfiskare ...	22 571·00	25 352·00	33 051·60	33 400·00	29 520·50	29 826·67	28 059·60	36 886·67	26 997·30	33 186·67
Fångstmän	1 567·00	2 400·00	2 357·50	3 733·34	2 862·50	10 653·34	3 517·50	6 320·00	4 332·50	10 400·00
Småskeppsfart..	—	—	—	—	—	—	3 082·70	6 000·00	3 295·90	13 050·00

3. Sjöfartsförsäkringen.

Försäkringens omfattning den 31/12 1914.

A n t a l f a r t y g.				T o n n a g e.			
Ånga.	Segel.	Motor.	Summa.	Ånga.	Segel.	Motor.	Summa.
1 887	894	209	2 990	1 992 069	521 448	11 817	2 525 334

M a n s k a p.				Årlig avlöningssumma enligt sjömansförsäkringslagen § 11.			
Ånga.	Segel.	Motor.	Summa.	Ånga.	Segel.	Motor.	Summa.
29 004	9 481	703	39 188	29 971 040	7 346 480	611 220	29 928 740

Antal skador 1914.

Fartygets art.	Antal godkända skador.	Belastning kr.	Skadans följder.	Antal godkända skador.	Härav utlänningar.
Segel	207	184 647	Blott sjukhusbehandl..	440 (5)*	133 (1)*
Ånga	637 (49)*	617 243 (38 659)*	Invalidränta	109	—
Motor	9	2 204	Dödsfall	304 (44)*	109 (1)*
Summa	853 (49)	804 094 (38 659)		853 (49)	242 (2)

Livräntornas art.

Livräntornas art.	Antal livräntor.	Premiereserv kr.
Invalidränta	109	305 727
Änkelivränta	63 (15)*	258 309 (25 230)*
Barnlivränta	113 (17)*	96 274 (7 350)*
Ascendentlivränta	19 (5)*	40 281 (5 550)*

*) Krigsskador.

Riksförsäkringsapellkommissionens verksamhet år 1914.

Antal mål, kvarstående från 1913	293
» » inkomna år 1914	1,365
	<hr/>
Summa	1,658

Häraf avgick utan avgörande	54
Avgjordes	1,385
Kvarstod till år 1915	219

	Antal mål
De avgjorda målens art:	
1) Ang. ersättning för olycksfallsskador	1,083
2) » försäkringsspörsmål (olycksfallsförsäkringen)	192
3) » sjukförsäkring	110
Häraf avvisades överklagandet i	32
» godkändes » »	420
» förkastades » »	930
» nedsattes livränta »	3

I siffrorna rörande utgången av överklagandet hava medtagits jämväl besvären i sjukförsäkringsärendena, av vilka 12 avvisades, 67 godkändes och 31 förkastades.

Danmark.

Historik.

På grundval av förarbeten, som verkstälts av en år 1885 tillsatt kommission, framlades för 1888 års riksdag ett förslag rörande införande av olycksfallsförsäkring för arbetare. Detta förslag hade i mångt och mycket till förebild den tyska lagstiftningen på området. Förslaget, som grundade sig på försäkringstvång, avsåg såväl den farligare delen av industrien som jord- och skogsbruket. Sjöfolket var däremot ej medtaget i förslaget. Ersättningarna skulle i det väsentliga även regleras enligt den tyska lagstiftningen, ehuru med lägre belopp. Oaktat fleråriga överläggningar kunde man dock inom riksdagen ej ena sig om antagande av detta förslag.

År 1895 upptogs frågan ånyo genom tvänne i folketinget väckta motioner. Dessa hänvisades till en särskild kommission, vilken emellertid, med avstyrkande av desamma, framlade ett eget förslag. Detta förslag, som huvudsakligen omfattade den egentliga industrien, grundade sig på principen om arbetsgivares direkta ersättningsskyldighet. Införande av obligatorisk försäkring avstyrktes med hänvisning därtill, att i Tyskland och Österrike, varest tvångsförsäkring sedan åtskilliga år var införd, antalet olycksfall alltjämt tillväxte. Ersättningen, som skulle börja utgå först från och med 14:de veckan efter olycksfallet, skulle vid invaliditet och dödsfall utgöras av vissa kapitalbelopp för en gång. Man ansåg att kapitalutbetalning hade företräde framför ersättning i form av livräntor bland annat på den grund, att i senare fallet den skadades strävan att så länge som möjligt förbli i åtnjutandet av livränta lätt kunde avhålla honom från att i rätt tid återtaga arbetet.

Med oväsentliga ändringar antogs förslaget av riksdagen på hösten 1897 och utfärdades den 7 januari 1898 såsom lag om arbetares försäkring mot följderna av olycksfall i vissa verksamheter. Ifrågavarande lag har sedermera undergått vissa ändringar, nämligen den 15 maj 1903, då nya stadganden infördes i avseende å sjukhjälpen, samt den 1 decem-

ber 1913, då en mindre ändring i avseende å omfattningen av 1898 års lag infördes.

Såsom ovan antytts, omfattade lagen ej jord- och skogsbruket och ej heller sjöfarten.

För dessa näringar hava emellertid, såsom nedan omnämnas, sedermera särskilda lagar tillkommit.

Olycksfallsförsäkringen för industriarbetare.

Allmänna grunder.

Lagen den 7 januari 1898 om arbetares försäkring mot följderna av olycksfall i vissa verksamheter är, som ovan nämnts, grundad på principen om arbetsgivarnes direkta ersättningsskyldighet. I lagen benämnas dock arbetarens förmåner enligt denna lag för försäkring; och användes därför detta uttryck även i denna redogörelse. Arbetsgivaren kan befria sig från sin ersättningsskyldighet enligt lagen genom att överlåta olycksfallsrisken till en på visst sätt erkänd försäkringsinrättning. Ersättning skall, inom de gränser lagen bestämmer, utgå dels till arbetare, vilkens arbetsförmåga blivit varaktigt eller övergående ned-satt genom olycksfall i arbetet, dels ock, om olycksfallet medfört döden, till hans efterlevande. Uteslutna från rätt till ersättning äro dock olycksfall, som arbetaren själv vållat genom uppsåt eller grov vårdslöshet.

SS
1

En central statsmyndighet, arbetarförsäkringsrådet (Arbejderforsikrings-Raadet) har vissa betydelsefulla uppgifter i avseende å ersättnings fastställande m. m.

Lagens omfattning.

De yrken, som omfattas av försäkringen, äro, liksom i den svenska lagen av år 1901, uppräknade i lagen och utgöras företrädesvis av fabriksverksamhet samt verksamheten i fabriksmessigt drivna verkstäder, för så vitt dessa verksamheter äro underkastade fabriksinspektion, tillverkning av explosiva varor, sten- och kalkbrytning, byggnadsverksamhet, anläggning av järnvägar, spårvägar, vägar och kanaler, vattenbyggnader, utförande av ledningar, järnvägs-, spårvägs- och omnibus- trafik, lastning och lossning av varor, dykare- och bärgningsarbeten samt kvarnrörelse. Vidare omfattas av lagen varje verksamhet, där

4

maskineri användes, som sättes i rörelse genom kraftmaskiner av den beskaffenhet, att verksamheten är underkastad fabriksinspektion.

Arbetsgivare och arbetare kunna begära rådets avgörande av, huruvida verksamheten hör under lagen.

Den ändring, som vidtogs den 1 december 1913, innebär, att samtliga verksamheter, som äro underkastade tillsyn enligt den nya lagen av 1913 om arbete i fabriker eller lagen av 1912 om arbete i bagerier och konditorier, skola omfattas av försäkringen, så framt det i verksamheten användes maskineri, som hör under offentlig inspektion. Dessutom skulle varje verksamhet, som icke ingår under de nyssnämnda, höra under lagen, så framt i verksamheten användes under offentlig inspektion stående maskineri, som sättes i rörelse genom ånga, gas, petroleum, elektricitet eller annan liknande mekanisk drivkraft.

§§ Försäkringen omfattar envar, som mot lön eller ackordsbetalning
2 eller såsom olönad lärling (eller medhjälpare) stadigvarande eller tillfälligt av arbetsgivaren sysselsättes i den tekniskt-mekaniska delen av verksamheten, eller som för arbetsgivaren mot vederlag har tillsyn över eller ledning av denna del av verksamheten, såframt detta vederlag icke överstiger 2,400 kronor om året.

3 Försäkringen omfattar även statens och kommunens arbetare, vilka sysselsättes i någon av de uti lagen angivna verksamheterna.

Försäkringens förmåner.

5 Om olycksfall medfört *arbetsoförmåga*, vars *slutliga följder ännu icke kunna bestämmas*, erhåller den skadade sjukpenning (»Dagpenge») från utgången av trettonde veckan efter olycksfallet till dess sjukbehandlingen avslutats eller arbetsoförmågan förklarats varaktig eller döden inträtt. Sjukpenning skall, om och så länge fullständig invaliditet är för handen, utgöra $\frac{3}{5}$ av den skadades daglön, dock icke över 2 kr. och icke under 1 kr. om dagen. Föreligger blott nedsättning av arbetsförmågan, skall sjukhjälp utgöra en i förhållande till nedsättningen beräknad del av sjukpenningen vid fullständig arbetsoförmåga. Dessa bestämmelser rörande sjukhjälp hava emellertid numera blivit ändrade genom lagen av den 15 maj 1903 (se nedan!).

Har olycksfallet medfört *varaktig invaliditet*, erhåller den skadade ett kapital för en gång, som bestämmes efter hans eller hennes årslön. Är invaliditeten fullständig, skall detta kapital utgöra det sexdubbla av årslönen, dock icke under 1,800 kr. eller över 4,800 kr. Är arbetsförmågan blott minskad, skall kapitalet utgöra en i förhållande till arbets-

förmågans minskning beräknad del av den summa, som skulle hava tillkommit arbetaren vid fullständig förlust av arbetsförmågan.

Medför olycksfallet *döden*, äga den avlidnes efterlevande rätt till begravningshjälp av 50 kr. samt ett kapital, som beräknas på följande sätt. Efterlämnar den avlidne änka eller eljest blott en försäkringsberättigad, tillkommer denne ett belopp, motsvarande det fyrdubbla av den avlidnes årslön, dock ej under 1,200 kr. eller över 3,200 kr. Finnas flera försäkringsberättigade, bestämmer arbetarförsäkringsrådet, huru det nämnda kapitalet skall fördelas mellan dem.

Lagen innehåller vissa närmare bestämmelser rörande vilka, som skola hava rätt till ersättningen vid dödsfall. Efterlämnar arbetaren änka, tillkommer ersättningen henne, ifall äktenskapet är ingånget före olycksfallet och samlevnaden ännu fortfar. Finnes icke ersättningsberättigad änka, tillfaller försäkringen den avlidnes barn, vilkas försörjning ålåg honom eller som han faktiskt försörjde, då olycksfallet timade. Efterlämnar han inga sådana, bestämmer arbetarförsäkringsrådet, om ersättningen skall tillfalla andra, som arbetaren försörjde, när olyckan skedde. Samma regler gälla för kvinnliga arbetares efterlämnade barn eller andra av dem försörjda. Efterlevande, som icke voro bosatta i Danmark vid olyckstillfället, hava ingen rätt till ersättning enligt lagen.

SS
2

Undantag från försäkringen. Avdrag.

Om en skadad arbetare eller en omkommen arbetares efterlevande äga rätt till pension eller understöd från staten jämlikt annan lag, bortfaller ersättningen enligt olycksfallslagen. Det samma gäller i fråga om arbetare, som sysselsättas av kommuner, vilka beträffande pension eller understöd åt skadade arbetare eller omkomna arbetares efterlevande hava fastställt regler, som godkänts av inrikesministern, sedan lagen trätt i kraft. Tillfaller eljest en skadad eller omkommen arbetares efterlevande enligt överenskommelse pension, understöd eller annan förmån från arbetsgivaren i anledning av olycksfallet, utgår ersättningen enligt olycksfallslagen blott med det överskjutande beloppet, såvida icke annorlunda uttryckligen bestämts.

6

Beräkning av arbetsförtjänsten.

Såsom den skadades eller omkomnes årslön räknas hans sammanlagda arbetsförtjänst i den verksamhet, där olycksfallet timade, under loppet av senaste året före olycksfallet. Har han icke varit sysselsatt i den ifrågavarande verksamheten under hela den nämnda tiden eller har

7

han varit sysselsatt i en verksamhet, som enligt sin natur icke bedrives året runt, bestämmes hans årsförtjänst av arbetarförsäkringsrådet efter skälighetsprövning. För den, som ej uppburit någon lön eller haft mindre lön än 300 kronor, sker dock beräkningen efter denna summa. Daglönen uträknas genom att dela årsförtjänsten med 300.

Överlåtelse av olycksfallsrisken.

§§ För de ersättningsanspråk, som enligt ovanstående regler tillkomma
8 en arbetare eller hans efterlevande, häftar arbetsgivaren personligen, så-
9 vida han ej tagit försäkring för anspråken i ett enligt lagen erkänt
bolag. Inrikesministern är bemyndigad att meddela såväl ömsesidiga
arbetsgivarbolag som aktiebolag erkännande i fråga om övertagande av
försäkring enligt lagen. För ömsesidiga bolag består erkännandet i
stadfästelse av deras stadgar, vilka skola innehålla tillräckligt betryg-
gande bestämmelser i avseende å medlemmarnes uppfyllande av det dem
åvilande solidariska ansvaret. Aktiebolag erhålla erkännande på villkor,
som angivas för varje särskilt fall av inrikesministern.

11 Har arbetsgivare ej försäkrat på nu angivet sätt, åtnjutes förmåns-
rätt för ersättningsanspråk enligt lagen.

Arbetarförsäkringsrådet.

13 Vissa i lagen angivna uppgifter, främst reglerandet av ersättnings-
anspråken, hava uppdragits åt arbetarförsäkringsrådet. Detta råd, som
har sitt säte i Köpenhamn, men kan sammanträda var som helst i landet,
består av en utav konungen utnämnd ordförande, två av konungen ut-
nämnda medlemmar, av vilka den ene skall vara läkare, två arbetsgivare
och två arbetare, tillhörande ersättningspliktiga yrken. Dessutom kunna
sjukkasseinspektören och fabriksinspektörerna av inrikesministern inkallas
i rådet. De två arbetsgivarna utses av inrikesministern, de två arbetarna
av en sjukkassenämnd. För arbetsgivarne och arbetarne utses jämväl
suppleanter. Samtliga sju medlemmars tjänstgöringstid är bestämd till
sex år. Medlemmarna erhålla årligt arvode jämte reseersättning, supp-
leanterna, förutom reseersättning, endast viss gottgörelse för varje sam-
manträdesdag. Kostnaderna för rådet bestridas av statsmedel.

Anmälan om olycksfall. Ersättnings fastställande m. m.

14 Varje olycksfall i ersättningspliktig verksamhet, vilket antages komma
att medföra anspråk på ersättning enligt lagen, skall av arbetsgivaren

skyndsamt och senast inom åtta dagar anmälas för arbetarförsäkringsrådet. Läkareintyg, vilket bekostas av arbetsgivaren, skall medfölja. Har arbetsgivaren slutit försäkring med erkänt försäkringsbolag, inträder detta som part i arbetsgivarens ställe vid de förhandlingar och beslut, som orsakas av anmälan. Eljest föras förhandlingarna med arbetsgivaren. Sedan alla nödiga upplysningar erhållits, och arbetsgivaren eller bolaget erhållit tillfälle att yttra sig, fattar rådet beslut i ärendet. Rådet har härvid att avgöra a) om ett anmält olycksfall grundar anspråk på ersättning enligt lagen; b) om de fakta föreligga, som äro avgörande för ersättningens beskaffenhet; c) om storleken av de förmåner, som skola utgå enligt lagen. Rådets beslut kunna på grund av formella skäl samt beträffande frågor under a) överklagas hos inrikesministern.

§§
15

16

Ifall förhållandena ännu ej medgiva avgörande av den under b) omnämnda frågan, kunna förskott utbetalas.

Beträffande ersättningsbelopp kan överenskommelse icke med laga verkan träffas mellan parterna, utan skall beloppet alltid fastställas av arbetarförsäkringsrådet. Endast i fråga om sjukpenningen (Dagpenge) gäller härutinnan undantag, så att denna fastställas av rådet, allenast om överenskommelse icke kan ernås.

17

Det ersättningsbelopp, som arbetarförsäkringsrådet genom sitt beslut fastställer vid invaliditet av högre eller lägre grad, kan rättsägaren, ifall denne är en man mellan 30 och 55 år, efter eget val få utbetalt eller förvandlat till en livränta. För män i annan ålder är rådet berättigat att inköpa livränta, även om vederbörande själva skulle föredraga utbetalning av kapitalet. Därest rådet med hänsyn till en invalids sinnes-tillstånd finner, att utbetalning av ett kapital icke kan anses tillrädlig, skall livränta under alla förhållanden inköpas. Det kapital, som tillerkännes kvinnor och omyndiga personer, kommer vederbörande till godo på det sätt, som rådet anser lämpligast. Rådet kan ålägga arbetsgivaren eller försäkringsbolaget att till den skadade eller hans efterlevande utbetala förskott på utdömt kapital, när utbetalningen av en eller annan grund skulle dröja.

18

Rådet underrättar den betalningsskyldige om storleken av det fastställda ersättningsbeloppet. Detta skall med undantag för sjukpenning och begravningshjälp, som alltid utbetalas direkt till rättsägaren inom 14 dagar efter erhållet meddelande, inbetalas till rådet, som verkställer utbetalning av kapital till vederbörande samt i förekommande fall låter inköpa livräntor i livräntebolaget.

19

Skadestånd enligt allmän lag.§§
12

När en arbetare eller hans efterlevande har framställt krav på eller emottagit ett penningebelopp enligt lagens bestämmelser, har han eller de därmed avstått från rätten att samtidigt eller senare framställa anspråk mot arbetsgivaren eller andra på grund av allmänna skadeståndsbestämmelser. Å andra sidan kan den, som yrkat ersättning enligt dylika bestämmelser, icke samtidigt framställa anspråk enligt olycksfallslagen, såvida ej arbetarförsäkringsrådet på ansökan medgiver detta.

I fall däremot rådet, när saken bragts inför detsamma, finner skäligt meddela den skadade eller hans efterlevande, att de efter rådets mening med fog kunna resa skadeståndsanspråk enligt allmän lag, skall en därefter inledd rättegång icke utgöra hinder för att de senare kunna begära ersättning enligt olycksfallslagen, så framt de genom rättegången icke ernått en ersättning, som uppgår till eller överstiger ersättningen enligt olycksfallslagen.

Lagen den 15 maj 1903 om tillägg till 1898 års lag.

Såsom ovan nämnts, utfärdades den 15 maj 1903 en lag om tillägg till lagen av den 7 januari 1898 om arbetares försäkring mot följderna av olycksfall i vissa verksamheter. Den nya lagen har främst till syfte att närmare ansluta olycksfallsförsäkringen till sjukförsäkringen, och innehåller egentligen bestämmelser rörande sjukhjälp (»Dagpenge»). I huvudsak innehåller 1903 års lag följande.

- 1 Om en arbetare varit utsatt för ett under lagen av den 7 januari 1898 hörande olycksfall, som medför nedsättning av hans arbetsförmåga över tretton veckor, tillkommer honom efter förloppet av trettonde veckan kontant sjukhjälp (»Dagpenge»). Sjukhjälp skall utgöra, liksom
- 2 förut, tre femtedelar av den skadades daglön, dock icke över 2 kr. och icke under 1 kr. om dagen. För varje vecka betalas sjukhjälp för sju dagar. Sjukhjälp skall ej längre utgå delvis. Daglönen bestämmas på det i 1898 års lag föreskrifna sättet.
- 3 Rätt till sjukhjälp betingas av att nedsättning av arbetsförmågan är för handen. Detta anses vara förhållandet, så länge den skadade på grund av skadan icke är i stånd att upptaga ett arbete av samma art
- 4 som hans förutvarande. Detta styrkes genom läkarbetyg. Sjukhjälp

utgår aldrig längre än till årsdagen efter olycksfallet. När olycksfallet blott medför övergående nedsättning av arbetsförmågan, upphör sjukhjälpens från den tidpunkt, då betingelserna därför, enligt vad nyss nämnts, bortfallit. Har olycksfallet medfört varaktig arbetsoförmåga, utgår sjukhjälpens, för så vitt betingelserna därför äro förhanden, intilldess arbetarförsäkringsrådet fastställt invaliditetsersättningen. Om olycksfallet medfört döden, utgår sjukhjälpens, under samma betingelser, till dödsdagen.

De för sjukhjälpens bestämmande nödiga avgöranden, däribland särskilt daglönens fixerande, skola hava träffats före den 14:de veckan, så att utbetalning av sjukhjälpens till bestämt belopp kan begynna vid utgången av den 14:de veckan. Sjukhjälpens betalas för varje vecka vid utgången av veckan. §§ 5 8

Om arbetsgivaren fortsätter att åt en arbetare, som har daglön eller veckolön, betala full lön, ehuru arbetaren icke är fullständigt arbetsoförmögen, har arbetsgivaren rätt att uppbära den sjukhjälp, som enligt den tecknade försäkringen tillkommer arbetaren hos vederbörande försäkringsbolag. 9

Arbetarförsäkringsrådet äger att, när omständigheterna därtill föranleda, bestämma att sjukhjälpens skall dit inbetalas, för att därefter av rådet utbetalas till den skadade. På samma sätt kan rådet också utbetala sjukhjälpens till de skadade och därpå inkassera sitt förskott hos arbetsgifvaren eller försäkringsbolaget. 10

Om arbetarförsäkringsrådet beträffande ett för detsamma anmält olycksfall tillkännagivit för parterna att fallet bör anses hava förlupit utan att medföra följder, som komma in under lagen, kan ersättningsanspråk icke väckas sedan ett år förflutit från tillkännagivandet härav. 14

Om de slutliga följderna av ett olycksfall icke inträtt inom ett år från olycksfallet, har arbetarförsäkringsrådet dock att såvitt möjligt träffa ett avgörande, i det att den penningssumma, vilken i sådant fall tillkommer vederbörande, då kan fastställas av rådet efter tagen hänsyn till de följder olycksfallet sannolikt slutligen kommer att medföra. Ett sålunda träffat avgörande kan icke sedermera ändras. Är det icke möjligt att träffa ett sådant slutligt avgörande, kan ett interimistiskt avgörande ske, varefter frågan sedermera på nytt kan upptagas, så framt begäran därom framställes från den skadades sida. Ett dylikt återupptagande kan dock icke äga rum sedan två år förflutit från det första avgörandet. 16

Olycksfallsförsäkringen för fiskare.

§§ *Den 3 april 1900* utfärdades lag om danska fiskares försäkring mot
1 *skada till följd av olycksfall.* Enligt denna lag — i vilken man sökt
taga sikte på de för fiskerinäringen egendomliga förhållandena — har
var och en, som i Danmark självständigt eller såsom medhjälpare åt
annan bedriver fiske såsom näring, rätt att mot erläggande av en års-
avgift av fem kronor bliva medlem av en utav inrikesministern erkänd
olycksfallsförsäkringsförening av danska fiskare och därigenom för-
säkras mot olycksfall på i huvudsak enahanda villkor som enligt den
5 industriella olycksfallslagen. Dock skall en för alla fall lika genom-
snittsårslön av 600 kronor och en daglig arbetsförtjänst av 2 kronor
50 öre ligga till grund, varjämte högsta ersättning vid dödsfall skall
utgöra 2,500 krouor utan särskild begravningshjälp. Om föreningens
3 medel icke räcka till för att täcka utgifterna, skall statskassan tillskjuta
vad som fattas.

1 Utöver dessa huvudgrunder innehåller ifrågavarande lag bland annat
följande. Under lagen höra olycksfall, som inträffa under fiske på danskt
skepp eller dansk farkost i eller utanför danska farvatten och som vålla
övergående eller varaktig nedsättning av arbetsförmågan, så framt olycks-
fallet förorsakats av fiskerinäringen eller de förhållanden, under vilka den
försiggår, eller vid fiskares frivilliga försök att rädda människoliv på
2 sjön eller vid seglats å fiskefartyg utan att fiske därvid bedrives. Om
fiskare, som är anställd hos annan, vilken driver fiske såsom näring utan
att själv personligen i regel deltaga i arbetet, har inträtt som medlem
av försäkringsföreningen, är han berättigad att av arbetsgivaren erhålla
gottgörelse för avgifterna till föreningen.

5 Ersättningarna bestämmas av en särskild avdelning av arbetarför-
säkringsrådet, men samtliga utbetalningar ske genom föreningen och
icke genom rådet.

6 Med inrikesministerns samtycke eller på hans hemställan kan före-
ningen helt eller delvis återförsäkra sin egen och statskassans risk.

2 En senare lag av den 30 mars 1906 har utsträckt 1900 års lag till
var och en i landet hemmahörande, som för egen räkning eller som
arbetare hos andra har sitt uppehälle genom sjöfart, stenfiskeri, sand-
grävning, som utföres i vattnet, dykeri- och bärgningsarbete o. s. v.
så att de beretts möjlighet till frivillig försäkring. Om olycksfall in-
träffat, som medför rätt till ersättning enligt industri-olycksfallslagen av

1898 eller lagen om sjöfolks olycksfallsförsäkring av 1905, bortfaller dock rätt till ersättning enligt nu förevarande försäkring. Genom kungl. förordning kan lagen utsträckas även till lotsar. Så har ock skett genom *förordning den 11 februari 1908.*

Olycksfallsförsäkringen för sjöfolk.

För sjöfolket gäller en särskild lag, nämligen lagen den 1 april 1905 om sjöfolks försäkring mot följderna av olycksfall i sjöfartsverksamhet. I olikhet med den industriella olycksfallslagen har i förevarande lag införts *tvångsförsäkring* för arbetsgivarna (redarna) då dessa i långt högre grad än arbetsgivarna inom industrien äro utsatta för stora katastrofer, där skadeståndet skulle överstiga den ersättningspliktiges betalningsförmåga.

Lagens omfattning.

Lagen omfattar alla fartyg, vilka jämlikt gällande författningar äro §§
eller bort bliva införda i det offentliga fartygsregistret, d. v. s. fartyg 2
om ett brutto-registertonnage av 20 ton eller däröver. Undantag är dock gjort, bl. a. för krigsskepp och andra staten tillhöriga fartyg, vilka icke användas såsom frakt- eller handelsfartyg. Uppkommen fråga, huruvida ett fartyg hör under lagen eller icke, avgöres av arbetarförsäkringsrådet. Dess beslut kan överklagas hos inrikesministern.

Försäkringen gäller för alla till fartygets besättning hörande personer, såväl befälhavare som manskap, med undantag av sådana, vilkas 4
fasta kontanta årliga lön överstiger 2,400 kronor, eller som — i fråga om fiskefartyg — blivit av redaren försäkrade enligt lagen den 3 april 1900 angående danska fiskares olycksfallsförsäkring. För registrerade fartyg under 300 netto-registerton gäller försäkringen tillika befälhavaren, även om han helt eller delvis är ägare till fartyget. Passa- 6
gerare äro icke försäkringsberättigade, även om de — mot nedsättning av passagerareavgiften — förrätta någon tjänst ombord.

Försäkringen gäller för olycksfall, som orsakas av sjöfartsverksamhetens drift eller av de förhållanden, under vilka denna bedrives. Här- 9
under inbegripes allt arbete på och vid fartyget, lastning och lossning m. m. ävensom befordran till och från fartyget samt ombord- och ilandstigning, besök i land i fartygets ärende samt räddning av människoliv och bärgning av gods. Ersättning, som utgått för olycksfall vid rädd-

ning av människoliv på sjön, gottgöres vederbörande försäkringsanstalt av statsverket.

Uteslutna från försäkringen äro olycksfall, som den skadade uppsåtligt eller genom grov vårdslöshet själv ådragit sig.

Försäkringens förmåner.

§§
10—22 Angående ersättningsanspråken innehålla lagens bestämmelser i huvudsak detsamma som industriolycksfallslagen. Dock utgör sjukpenningen (Dagpenge) 2 kr. om dagen för befälhavare, styrman, maskinist, hovmästare, räkenskapsförare, läkare och med dessa likställda samt 1 kr. 50 öre om dagen för det övriga manskapet. Maximibeloppet av ersättning vid varaktig arbetsoförmåga (invaliditet) utgör 4,200 kr. och vid dödsfall 2,800 kr., alltså något lägre belopp än enligt industriolycksfallslagen. Ingen särskild begravningshjälp utgår. I de fall där arbetsförmågan blivit nedsatt med mindre än 10 procent, betalas ingen ersättning. Vid arbetsförtjänstens beräkning upptages bostad ombord till högst 15 kr. och fri kost till högst 35 kr. månatligen.

Därest en omkommen sjöman icke har ersättningsberättigad änka eller barn, bestämmer arbetarförsäkringsrådet, huruvida ersättningen helt eller delvis skall tillfalla andra, som han försörjde eller till vilkas försörjning han bidrog, när olycksfallet timade. Har den omkomme blott lämnat bidrag till försörjning, må ersättningen icke överstiga 800 kr. till varje berättigad.

8 Omkommen försäkrads efterlevande äro ersättningsberättigade, därest de vid tiden för olycksfallet voro danska medborgare eller hade sin hemvist i landet. Om de voro bosatta annorstädes, äro de likväl ersättningsberättigade, ifall den omkomne var medborgare i ett land, som medger danskt sjöfolks efterlevande ersättning vid olycksfall på samma villkor som sina egna undersåtar.

Försäkringens organisation.

23 Redare, som inträder i ett förhållande, vilket grundar försäkringsplikt enligt lagen, har skyldighet att täcka sin risk i en av inrikesministern erkänd försäkringsförening av arbetsgivare med ömsesidig ansvarighet eller i ett försäkringsbolag med begränsad ansvarighet. Efter övertagande av risken häftar vederbörande förening eller bolag i arbetsgivarens ställe. Vid mönstring av besättning skall redaren visa, att försäkring vederbörligen tecknats. Underlåtenhet att teckna försäkring medför bötesansvar.

43, 44

Därest förening av redare med ömsesidig ansvarighet blivit erkänd såsom försäkringsgivare enligt lagen, lämnar staten bidrag till premierna för dem bland medlemmarna, vilkas under lagen hörande fartyg icke drivas med ånga, gas, elektricitet och dylikt eller genom bogsering eller användas till lustsegling. Statens tillskott må dock icke överstiga hälften av den premie, som eljest skulle påvilat de ifrågavarande medlemmarna, och får ej heller överstiga ett belopp av 12 kr. om året för varje av dem sysselsatt ersättningsberättigad person. §§ 24

Anmälan om olycksfall m. m.

Varje olycksfall, som kan antagas medföra krav enligt lagen, skall av vederbörande arbetsgivare, befälhavaren eller den som är satt i hans ställe, snarast möjligt och sist inom åtta dagar anmälas hos arbetarförsäkringsrådet. Inträffar olycksfallet utanför inländsk hamn eller ankarplats, skall anmälan ske senast 8 dagar efter fartygets ankomst till hamn eller ankarplats. Inträffar åter olycksfallet i utländsk hamn, där dansk konsulartjänsteman är anställd, eller inkommer fartyget (eller besättning) efter olycksfallet först till sådan hamn, skall anmälan ske hos konsulartjänstemannen. Med anmälan skall följa läkarintyg, eller skall sådant snarast insändas efteråt. Läkarintyget betalas av redaren. 27

Befälhavaren eller hans ställföreträdare skall i dagboken införa, när en till besättningen hörande person blir arbetsoförmögen och när han återfår sin arbetsförmåga. 28

När sjöförklaring hållits, skall avskrift av protokollet insändas till arbetarförsäkringsrådet, vilket även kan begära förhørs hållande. 30

Dödförklaring.

Därest en enligt lagen ersättningsberättigad person vid fartygs undergång eller eljest försvinner under omständigheter, som låta förmoda att han omkommit, skall hans död anses bevisad, såframt icke, inom två år efter den tidpunkt då han sist var i livet, inkommit tillförlitlig underrättelse, som låter förmoda att han icke omkommit. 32

Arbetarförsäkringsrådet.

I arbetarförsäkringsrådet skall finnas en särskild avdelning för behandling av de under lagen hörande ärenden. Denna avdelning består av rådets ordförande, vilken också är ordförande å avdelningen, de två av konungen förordnade medlemmarna i rådet, samt fyra särskilda med- 33

lemmar, som utses av inrikesministern och av vilka två skola vara representanter för redarna och två för de försäkrade. För dessa fyra utses suppleanter.

Ifråga om fastställande och utbetalning av ersättning samt överklagande av rådets beslut m. m. gälla i huvudsak samma regler som för industri-olycksfallsförsäkringen.

Olycksfallsförsäkringen för jordbruket.

Den 27 maj 1908 utfärdades lag om försäkring mot följderna av olycksfall i jordbruk, skogsbruk, trädgårdsskötsel m. m. Lagen grundar sig på den obligatoriska försäkringens princip.

. Försäkringens omfattning.

§§ Den obligatoriska försäkringen omfattar 1) arbetare i jordbruk, 1
skogsbruk och trädgårdsskötsel, såvida egendomen i fråga jämlikt bestämmelserna i lagen om fastighetsskatt den 15 maj 1903 är taxerad till belopp överstigande 6,000 kr.; och 2) arbetare i stuteri, mejeri, torvupptagning, vasskärning och tröskning.

Efter förslag av arbetarförsäkringsrådet kan inrikesministern genom kungörelse indraga under lagen även andra verksamheter, som kunna likställas med de ovan uppräknade.

2 Försäkringen sträcker sig även till arbetare i jordbrukets binäringar, 3
såsom tegelbruk, mergelgrävning, körslor etc. Med trädgårdsskötsel förstås enligt lagen yrkesmässigt driven trädgårdsskötsel samt arbete i parker och trädgårdar, som tillhöra staten eller kommunen, eller äro förbundna med jord- eller skogsbruk ävensom arbete i större privata trädgårdar, därifrån försäljning i avsevärd omfattning sker.

4 Försäkringen omfattar envar, som mot lön eller ackordsbetalning eller som olönad medhjälpare är anställd i stadigvarande eller tillfälligt arbete i någon verksamhet, som hör under lagen. Arbetsförmän äro härunder inbegripna, så framt deras kontanta lön icke överstiger 1,500 kr. om året. Försäkringen gäller även medlemmar av arbetsgivarens familj — hustrun dock undantagen —, för så vitt dessa efter beskaffenheten och omfånget av deras arbete kunna jämföras med andra arbetare och hava fyllt tio år.

Försäkringen avser olycksfall, förorsakade genom utövande av ifrågasvarande näringar eller de förhållanden, under vilka de försiggå. Hit räknas olycksfall vid körslor, även om de inträffa utanför området för driften, samt olycksfall vid arbete på järnväg för verksamheten, vid arbeten för vägar och kanaler, halmtäckning, jakt o. s. v., som företagas i verksamhetens intresse eller som påvåla egendomen. Däremot komma icke under lagen olycksfall, som inträffa vid arbete i arbetsgivarens personliga hushåll, när detta är fullständigt skilt från driften, eller vid personlig tjänst åt honom eller hans familj. Men personer, som enligt lagen skola försäkras, förlora icke sin rätt till ersättning, om de träffas av olycksfall under tillfälligt arbete i arbetsgivarens privata hushåll eller under annan tillfällig tjänst för honom eller hans familj.

§§
5

Försäkringens förmåner.

Angående ersättningsanspråken innehåller lagen bestämmelser, motsvarande de i lagen den 1 april 1905 ang. sjöfolkets försäkring givna föreskrifter. Dock är sjukhjälpen (Dagpenge) satt till 1 kr. 20 öre resp. 75 öre för personer över resp. under 18 år. Hemmavarande barn till arbetsgivaren erhålla ingen sjukhjälp (Dagpenge), om de före fyllda 15 år drabbas av olycksfall. Ersättningen för fullständig invaliditet utgör i alla fall 3,600 kr. Föreligger allenast nedsättning av arbetsförmågan, skall kapitalet utgöra en i förhållande till invaliditetens grad beräknad del av den summa, som skulle hava tillkommit den skadade vid fullständig invaliditet. För en nedsättning i arbetsförmågan under 10 procent, utgår intet kapital.

10—20

Inträder döden som följd av olycksfallet, erhålla den avlidnes efterlevande ett kapital av 2,500 kr. att efter arbetarförsäkringsrådets bestämmande fördelas, ifall ersättningstagarna äro flera. Finnas inga efterlevande, utgår begravningshjälp med 50 kr. till den eller de privata personer, som bekostat den avlidnes begravning. Efterlämnar den avlidne änka, tillkommer ersättningen henne, därest äktenskapet är ingånget före olycksfallet och icke dessförinnan upplösts genom skilsmässa. Om försäkringsberättigad änka ej lever efter, tillfaller försäkringen hans barn, vilkas försörjning påvilade honom eller som han faktiskt försörjde, då olycksfallet inträffade. Finnas ej heller sådana ersättningsberättigade, bestämmer arbetarförsäkringsrådet, huruvida försäkringen helt eller delvis skall tillfalla andra, som han försörjde eller till vilkas försörjning han lämnade bidrag, då olycksfallet skedde. Har han blott lämnat bidrag

till försörjning, kan ersättningsbeloppet för varje särskild ersättningsberättigad icke överstiga 800 kr.

Försäkringspliktens fullgörande.

§§
21—24

Stadgandena om försäkringspliktens fullgörande äro även avfattade i anslutning till lagen den 1 april 1905, d. v. s. tvångsförsäkring genom anslutning till försäkringsinrättning, godkänd av inrikesministern. Såsom kontroll över försäkringspliktens fullgörande föreskriver lagen att varje försäkringspliktig skall på ett för de i verksamheten sysselsatta arbetarna lätt tillgängligt ställe inom arbetsområdet anslå tillkännagivande om, i vilket bolag han tecknat försäkringen. Som kvitto för erlagda premier erhållas försäkringsmärken. Dessa skola av den försäkringspliktige uppklistras på en platta, vilken anbringas bredvid nyssnämnda tillkännagivande. Försumlighet härutinnan kan av envar anmälas till åtal.

Frivillig försäkring.

25

Ömsesidiga föreningar av arbetsgivare, som blivit erkända för övertagande av den arbetsgivarna enligt lagen påvilande ansvarigheten, kunna erhålla erkännande jämväl med hänsyn till övertagande av ansvaret för frivilligt tecknad försäkring mot olycksfall i jordbruk, skogsbruk eller trädgårdsskötsel, vare sig sistnämnda näring drives yrkesmässigt eller icke och oavsett huruvida den till jordbruk, skogsbruk eller trädgårdsskötsel nyttjade egendomen är taxerad till ett belopp av 6,000 kr. eller därunder. Sådant erkännande kan likaledes lämnas åt särskilda för detta syfte bildade ömsesidiga föreningar.

Försäkringen kan kollektivt eller individuellt tecknas till förmån för envar, som i Danmark för egen räkning eller som arbetare hos andra helt eller delvis försörjer sig genom arbete i jordbruk, skogsbruk eller trädgårdsskötsel.

Förmånerna av försäkringen tillkomma sådan försäkrad, som vid olycksfallet är sysselsatt hos ägare eller brukare av egendom, taxerad till belopp ej överskjutande 6,000 kr. och använd till jordbruk, skogsbruk eller trädgårdsskötsel, eller som själf är — eller är gift med — ägare eller brukare av sådan egendom.

Personer, som helt eller delvis äro sysselsatta på de nyss nämnda mindre egendomarna hos ägare eller brukare, som icke själf personligen och i regel deltagar i arbetet, äro berättigade att av arbetsgivaren utan avkortning å den betingade lönen, erhålla ersättning helt eller delvis för

det belopp, som de betala i premie för den av dem enligt lagen tecknade frivilliga försäkringen.

Vederbörande förening äger att av statsverket erhålla gottgörelse för hälften av sina utgifter till denna frivilliga försäkring.

Arbetsförsäkringsrådet.

Under lagen hörande ärenden handläggas av en särskild avdelning i arbetsförsäkringsrådet, vilken har ordförande gemensam med de övriga avdelningarna samt i övrigt består av 2 av konungen utnämnda medlemmar, varav en läkare, samt 6 av inrikesministern utsedda personer, som eljest icke äro medlemmar av rådet, därav 2 försäkringspliktiga arbetsgivare, 2 arbetare och 2 jordbrukare, som hava rätt till frivillig försäkring.

§§
30—31.

De allmänna reglerna för rådet gälla också för denna avdelning.

I övrigt innehåller denna lag i det väsentliga samma bestämmelser som lagen om industriolycksfallsförsäkringen av 1898.

1915 års förslag till ny olycksfallslagstiftning.

Såsom redan i det föregående omnämnts, framlades i januari 1915 för danska riksdagen ett *förslag till lag om försäkring mot följderna av olycksfall*. Detta förslag, som fortfarande torde vara föremål för behandling inom riksdagen, avser framför allt att samarbeta de gällande lagarna till en lag, att utjämna olikheterna mellan lagarna, att utvidga den i de nyare lagarna införda försäkringsplikten samt att utvidga möjligheten för arbetsgivare och självständiga yrkesutövare att teckna försäkring med statsbidrag.

Förslaget är alltså grundat på principen om obligatorisk försäkring. Beträffande vilka arbetsgivare, som skola omfattas av lagen, står förslaget i likhet med 1906 års engelska lag på den principiella ståndpunkten, att försäkringsplikt skall åligga alla arbetsgivare, som icke äro uttryckligen undantagna. Särskilt är att märka, att privat tjänstefolk skola försäkras, ävensom hemmavarande barn o. d. Från försäkring undantagas dock arbetsledare, kontorspersonal o. d. med mer än 3,000 kr. lön i industrien, 2,400 kr. i sjöfarten samt 1,500 kr. i lantbruk m. m. Ett icke oväsentligt undantag innefattas i den begränsningen, att lagen ej omfattar personer, som antagits till arbete av tillfällig och helt övergående art.

Beträffande frågan, för vilka fall försäkringen skall gälla, innehåller förslaget den bestämmelse, att försäkringen skall omfatta olycksfall, som uppstå under den försäkrades i lagen omnämnda sysselsättning, ävensom då olycksfallet inträffat på grund av de förhållanden, varunder arbetet försiggår. Därjämte föreslås den ut-

vidgningen, att försäkringen skall gälla olycksfall, som hava sin grund i den försäkrades försök att rädda människoliv, när försöket står i samband med hans sysselsättning. Från försäkringen äro som förut undantagna olycksfall, som med uppsåt förorsakats av den skadade. I de fall, då den skadade genom grov vårdslöshet, genom åsidosättande av reglementariska föreskrifter, som vederbörligen hållits i kraft, eller på grund av rus själv förorsakat eller åtminstone väsentligt bidragit till olycksfallet, kan ersättningen nedsättas eller helt indragas. Detta innebär en ändring av de nu gällande bestämmelserna.

I fråga om *försäkringens förmåner* hava ersättningsbeloppen förhöjts. Sjukbehandling skall dock i allmänhet lika litet enligt förslaget som enligt nu gällande lag lämnas, utan skall detta i regel vara sjukkassornas sak. Enligt försäkringen kan däremot i vissa fall utgå ersättning för specialbehandling, för glasögon, konstgjorda lemmar etc. Sådant lämnas dock i regel av sjukkassorna till dem, som vore medlemmar. Dagpenningarna hava något förhöjts och skola enligt förslaget utgå med $\frac{2}{3}$ av den skadades dagslön. dock icke över 2 kr. 50 öre och icke under 1 kr. om dagen. Dagpenningarna skola i regel utgå från början av 14:de veckan efter olycksfallet. Från arbetarhåll hade man önskat, att karenstiden skulle förkortas. Beträffande ersättning vid invaliditet har diskussion förts beträffande vilket system, kapitalsystem eller räntesystem, som vore lämpligast. Emellertid hade man särskilt på begäran från arbetarhåll, ansett sig böra stå kvar vid kapitalsystemet. Beloppen hava även här något förhöjts.

Föreligger fullständig arbetsoförmåga, skall ersättningen utgöra en penningssumma, som svarar mot 6 gånger årslönen, dock icke under 3,600 kr. eller över 6,000 kr. Är arbetsnedsättningen mindre, skall ersättningen utgöra en i förhållande till nedsättningens storlek beräknad del av nämnda penningssumma. Äldre personer kunna dock erhålla mindre kapitalbelopp, enär den ersättning, som efter lagens allmänna regler skulle tillkomma dem, i allmänhet skulle, omsatt i livränta, hava ett betydligt större värde än för yngre personer. Detta har särskilt föranletts därav, att lantbruket medtagits i försäkringen, enär man däri påträffade äldre personer i vida större utsträckning än i industrien m. m. Invaliditetsersättning skall utgå, då olycksfallet medfört nedsättning i arbetsförmågan å minst 10 %.

Den arbetsgivarne ålagda *försäkringsplikten* hava de att fullgöra genom att taga försäkring hos av staten erkänd försäkringsanstalt på samma sätt som enligt 1905 och 1908 års lagar. Därjämte giver förslaget anvisning å bildande av »försäkringsförbund» beträffande sjöfarten, där två dylika förbund skola finnas, ett för den större och ett för den mindre sjöfarten. Bestämmelser hava föreslagits i syfte att vinna garanti för att arbetsgivarne fullgöra sin försäkringsplikt. Sålunda skall yrkesinspektör vid förekommande tillfällen tillse, att försäkring finnes. Då det emellertid kan inträffa, att arbetsgivare underlåtit att taga försäkring samt att han, som under sådant förhållande är personligen ansvarig för ersättningen, saknar medel för dess betalning, innehåller förslaget den bestämmelse, att staten skall betala det bristande beloppet.

Hela försäkringen kommer som förut att stå under arbetarförsäkringsrådets ledning. Rådets betydelse för socialförsäkringens utveckling har genom förslaget än mer betonats.

Förslaget avser även att bereda ökad möjlighet för mindre arbetsgivare att erhålla försäkring med statsbidrag. Man har visserligen gjort invändningar mot medgivandet av statsbidrag, men dock ej ansett sig kunna borttaga detsamma, då det i allt fall hade en viss betydelse för anslutningen till försäkringen och för övrigt bleve ganska litet och därför icke av någon större betydelse för statskassan.

Ur »Beretning fra Arbejderforsikrings-Raadet» äro följande siffror hämtade:

Olycksfallsstatistik 1910—1914.

1. Industriavdelningen.

Å r.	1910.	1911.	1912.	1913.	1914.
Anmälda olycksfall	2 602	2 732	2 926	3 280	3 150
Till behandling upptagna fall	2 540	2 678	2 925	3 149	3 134
Ej godkända	391	385	429	470	473
Varaktig invaliditet	657	665	671	678	640
Därav 5— 25 % invaliditet	554	561	568	582	560
26— 50 % »	81	76	83	75	67
51— 75 % »	17	27	14	18	13
76—100 % »	5	1	6	3	—
Ersättning till invalider kr.	547 877	540 872	533 520	536 396	473 514
Dödsfall	43	46	46	61	57
Därav med ersättningsberättigade efterlevande	35	32	30	40	38
Ersättning till efterlevande kr.	109 370 ¹⁶	100 640	96 000	123 586 ¹³	120 109 ⁸⁵

2. Lantbruksavdelningen.

a) obligatorisk försäkring.

Å r.	1910.	1911.	1912.	1913.	1914.
Anmälda olycksfall	2 239	2 369	2 379	2 395	2 465
Till behandling upptagna fall	1 978	2 312	2 370	2 418	2 439
Ej godkända	409	272	275	265	304
Varaktig invaliditet	374	577	564	533	504
Därav 10— 25 % invaliditet	285	471	466	452	434
26— 50 % »	63	80	76	55	53
51— 75 % »	19	21	18	24	14
76—100 % »	7	5	4	2	3
Ersättning till invalider kr.	305 496	425 340	401 088	368 676	327 852
Dödsfall	65	89	61	55	77
Därav med ersättningsberättigade efterlevande	30	46	29	17	33
Ersättning till efterlevande kr.	63 100	101 100	64 700	36 700	74 800

b) frivillig försäkring.

Å r.	1910.	1911.	1912.	1913.	1914.
Anmälda olycksfall	171	227	235	276	288
Till behandling upptagna fall	118	197	255	243	306
Ej godkända	26	50	39	51	50
Varaktig invaliditet	35	64	90	74	83
Därav 10— 25 % invaliditet	28	56	79	64	79
26— 50 % " 	6	8	10	8	3
51— 75 % " 	1	—	1	2	1
76—100 % " 	—	—	—	—	—
Ersättning till invalider kr.	24 480	40 680	56 232	48 600	47 124
Dödsfall	9	7	5	5	8
Därav med ersättningsberättigade efterlevande	7	4	3	5	6
Ersättning till efterlevande kr.	17 500	8 000	7 500	12 500	15 000

4. Fiskeriavdelningen.

Å r.	1910.	1911.	1912.	1913.	1914.
Anmälda olycksfall	109	101	116	102	122
Till behandling upptagna fall	94	59	105	75	105
Ej godkända	12	10	15	19	11
Varaktig invaliditet	28	25	37	21	36
Ersättning till invalider kr.	15 480	13 788	16 992	10 512	19 872
Dödsfall	42	14	31	20	33
Därav med ersättningsberättigade efterlevande	38	13	29	16	30
Ersättning till efterlevande kr.	70 800	25 000	55 800	36 300	43 900

3. Sjöfartsavdelningen.

Å r.	1910.	1911.	1912.	1913.	1914.
Anmälda olycksfall	529	556	517	578	545
Till behandling upptagna fall	502	533	547	557	580
Ej godkända	53	53	34	43	45
Varaktig invaliditet	72	62	56	53	46
10— 25 %	64	56	49	47	39
26— 50 %	7	6	6	5	4
51— 75 %	1	—	1	1	2
76—100 %	—	—	—	—	1
Ersättning till invalider kr.	53 844	43 599	39 648	37 728	37 968
Dödsfall	101	92	84	84	84
Därav med ersättningsberättigade efterlevande	38	38	20	27	24
Ersättning till efterlevande kr.	79 900	77 850	47 800	53 400	49 300

STATISTISKA UNDERSÖKNINGAR

RÖRANDE

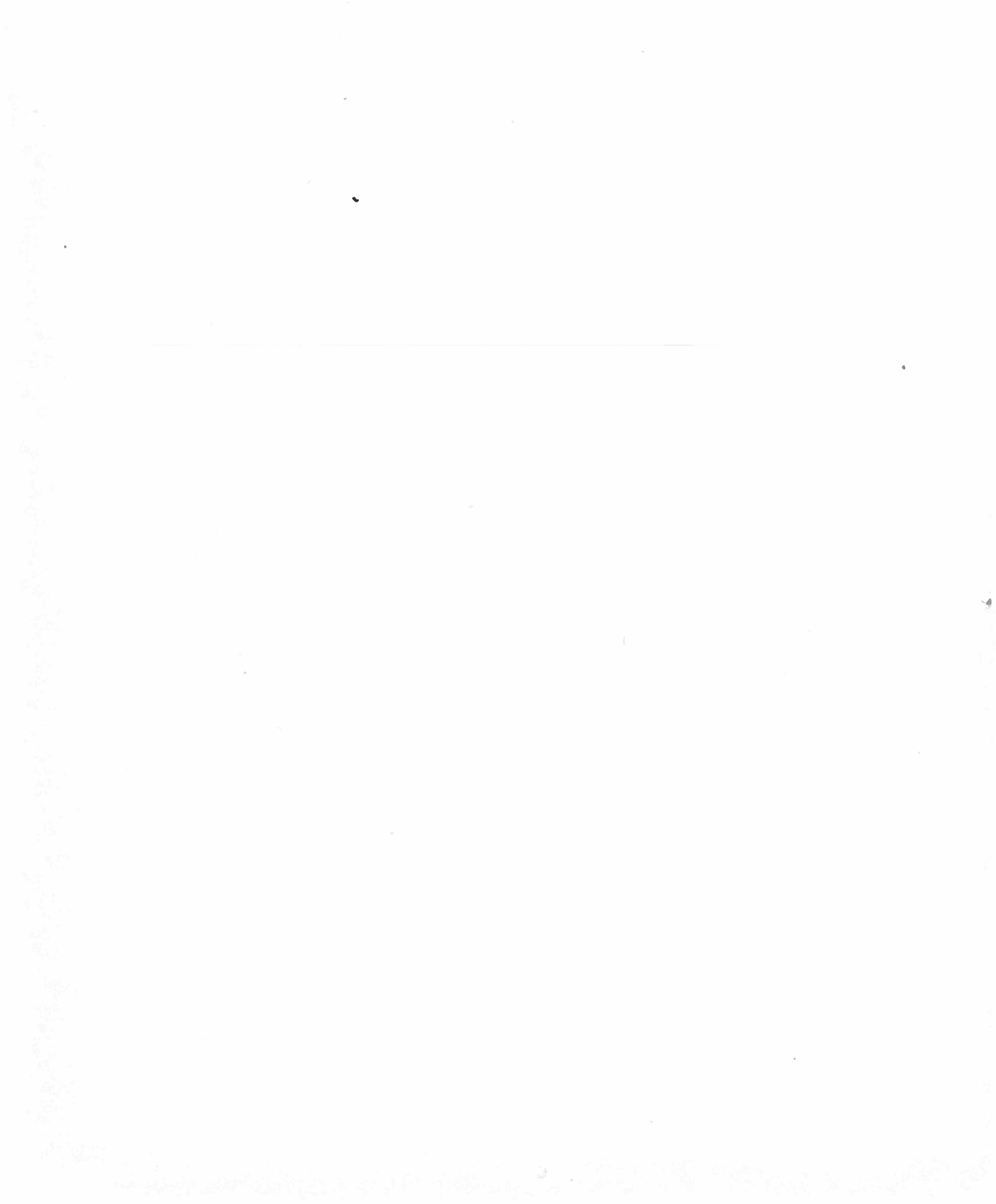
ARBETSLÖNER OCH OLYCKSFALL M. M.

INOM OLIKA YRKEN I SVERIGE

AV

P. S. RUNEMARK

AMANUENS I KUNGL. SOCIALSTYRELSEN

INLEDNING.

I skrivelse till kungl. socialstyrelsen den 16 januari 1913 framställde ålderdomsförsäkringskommittén en förfrågan, huruvida styrelsen vore villig att för kommitténs räkning och i samråd med densamma verkställa vissa närmare angivna undersökningar dels rörande arbetsgivarnas inom industrien totala utgift för arbetslöner jämte antalet sysselsatta årsarbetare ävensom arbetsgivarnas taxerade inkomst, dels angående genom olycksfall i arbete skadade arbetares genomsnittliga arbetsförtjänst per dag inom olika arbetsområden, dels slutligen beträffande olycksfallsfrekvens bland arbetare inom vissa uppräknade yrken.

Därest den inom socialstyrelsen pågående utredningen angående sjömansyrket icke kunde beräknas föreligga avslutad inom viss av kommittén angiven tid, anhöll kommittén dessutom, att jämväl det material, som till denna utredning influtit beträffande arbetslöner och olycksfall i arbete, måtte för kommitténs räkning särskilt bearbetas i syfte att kunna av kommittén utnyttjas.

I avgivet svar å denna kommitténs förfrågan förklarade sig socialstyrelsen vara i tillfälle att utföra de begärda utredningarna, därest för ändamålet erforderliga medel ställdes till styrelsens förfogande. Genom nådigt brev den 7 mars 1913 erhöll även socialstyrelsen av Kungl. Maj:t i uppdrag att verkställa ifrågavarande utredningar.

Det åt socialstyrelsen sålunda anförtrodda utredningsarbetet påbörjades omedelbart och fullföljdes i samråd med en representant för kommittén i nära anslutning till det program, som uppställts i kommitténs ovan omnämnda skrivelse. Resultaten överlämnades till kommittén i maj 1914 i form av en serie fristående undersökningar, nämligen:

- 1) utredning angående dagsverken, arbetslöner och bevillningstaxerad inkomst åren 1910—1912 vid i den officiella olycksfallsstatistiken redovisade företag;

- 2) bearbetning av den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial åren 1906—1910;

3) bearbetning av försäkringsanstalternas primärmaterial rörande resp. lag- och karensförsäkrade arbetare år 1908 vid i den officiella olycksfallsstatistiken redovisade företag;

4) bearbetning av försäkringsanstalternas primärmaterial rörande resp. lag- och karensförsäkrade arbetare åren 1908—1912 inom vissa angivna yrken (lantarbetare, sjöfolk-, åkeri- och renhållningsarbetare, stadsbud och bärare, chaufförer samt hotell- och restaurangpersonal); samt

5) utredning angående arbetslöner inom sjömansyrket samt angående olycksfall i arbete bland sjöfolk.

De tre förstnämnda undersökningarna hava till syfte att belysa vissa förhållanden beträffande arbetslöner och olycksfall i arbete vid företag, som avses i lagen angående skydd mot yrkesfara den 10 maj 1889 samt lagen angående tillägg till samma lag den 13 december 1895 ävensom i lagen angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete den 5 juli 1901. Dessa undersökningar omfatta följaktligen icke blott bergshanteringen och industrien i egentlig mening, jordbrukets s. k. binärningar häri inbegripna, utan även hela byggnadsverksamheten i vidsträckt mening, skogsavverkning och flottning, lastning och lossning samt järnvägs- och spårvägsdrift. Däremot redovisas icke i denna statistik företag inom det egentliga jordbruket, inom sjömansyrket eller inom den offentliga förvaltningstjänsten.

Vid dessa parallellt fortlöpande undersökningar har för jämförbarhetens skull samma yrkesgruppindelning kommit till användning. Denna ansluter sig nära till den officiella olycksfallsstatistikens gruppindelning. Sålunda hava denna senares samtliga 19 huvudgrupper bibehållits¹⁾. Däremot hava inom dessa huvudgrupper sammanslagningar ägt rum, varigenom 95 av olycksfallsstatistikens 96 yrkesgrupper reducerats till 41. Den officiella olycksfallsstatistikens yrkesgrupp XIX: 5 (post, telegraf och telefon) har slopats såsom varande allt för obetydlig.

Den sålunda genomförda reduceringen av antalet yrkesgrupper har huvudsakligen motiverats därav, att man endast på detta sätt kunnat erhålla grupper, vilkas medlemsantal äro tillräckligt stora för att lämpligen kunna göras till föremål för en detaljerad olycksfallsstatistisk bearbetning. Beträffande manliga arbetare torde också i detta hänseende de erhållna grupperna i allmänhet vara tillfredsställande. Vad de kvinnliga arbetarna däremot angår, är det endast ett fåtal yrken, vilkas olycks-

¹⁾ Den i den officiella olycksfallsstatistikens berättelser för åren 1906—1909 upptagna yrkesgruppen sjötransport har här liksom i den officiella olycksfallsstatistikens berättelser för senare år uteslutits.

fallsmaterial varit tillräckligt omfattande för att kunna utnyttjas i olycksfallsstatistiskt syfte.

Vid upprättandet av den här använda yrkesgruppindelningen har man eftersträvat att erhålla så homogena yrkesgrupper som möjligt såväl i tekniskt hänseende som i fråga om olycksfallsfrekvensens storlek (såvitt denna kunnat avgöras av den årliga olycksfallsstatistikens uppgifter). Dessutom har hänsyn måst tagas till den omständigheten, att uppgifter om antalet årsarbetare endast äro att tillgå för vissa av olycksfallsstatistikens yrkesgrupper; för att i största möjliga utsträckning kunna utnyttja dessa har man sålunda måst undvika sammanslagning av yrkesgrupper med och utan dylika uppgifter.

Motsvarigheten mellan den här använda yrkesgruppindelningen och den officiella olycksfallsstatistikens framgår av nedanstående schema:

grupp	I	motsvarar	grupp	I: 1—3	grupp	XII: 2	motsvarar	grupp	XII: 3—5
»	II: 1	»	»	II: 1	»	XIII: 1	»	»	XIII: 1, 5
»	II: 2	»	»	II: 2	»	XIII: 2	»	»	XIII: 2
»	II: 3	»	»	II: 3	»	XIII: 3	»	»	XIII: 3
»	III: 1	»	»	III: 1	»	XIII: 4	»	»	XIII: 4
»	III: 2	»	»	III: 2—3	»	XIV: 1	»	»	XIV: 1—2
»	IV: 1	»	»	IV: 4—5	»	XIV: 2	»	»	XIV: 4—5
»	IV: 2	»	»	IV: 7—8	»	XIV: 3	»	»	XIV: 3, 6
»	IV: 3	»	»	IV: 1—3, 6, 9, 10, 12—15	»	XV: 1	»	»	XV: 6
»	IV: 4	»	»	IV: 11	»	XV: 2	»	»	XV: 1—5, 7
»	V	»	»	V: 1—8	»	XVI: 1	»	»	XVI: 1—3
»	VI	»	»	VI: 1—6	»	XVI: 2	»	»	XVI: 4—5
»	VII	»	»	VII: 1—3	»	XVI: 3	»	»	XVI: 6—7
»	VIII: 1	»	»	VIII: 1—2	»	XVI: 4	»	»	XVI: 8
»	VIII: 2	»	»	VIII: 4	»	XVII: 1	»	»	XVII: 1—2
»	VIII: 3	»	»	VIII: 3, 5, 6	»	XVII: 2	»	»	XVII: 3—4
»	IX	»	»	IX: 1—4	»	XVIII	»	»	XVIII
»	X	»	»	X: 1—2	»	XIX: 1	»	»	XIX: 1—2
»	XI	»	»	IX: 1—2	»	XIX: 2	»	»	XIX: 3
»	XII: 1	»	»	XII: 1—2	»	XIX: 3	»	»	XIX: 4 a
					»	XIX: 4	»	»	XIX: 4 b

Till dessa mera allmänna utredningar sluta sig de tvenne mindre undersökningar, som verkstälts i syfte att beträffande vissa i den officiella olycksfallsstatistiken ej alls eller endast i ringa omfattning redovisade arbetsområden fullständiga de erhållna resultaten.

Den ena av dessa undersökningar utgöres av en olycksfallsstatistisk bearbetning av försäkringsanstalternas primärmaterial rörande under åren 1906—1910 resp. lag- och karensförsäkrade lantarbetare, sjöfolk, åkeri- och renhållningsarbetare, stadsbud och bärare, chaufförer samt hotell- och restaurangpersonal. Ifrågasatt utsträckning av denna undersökning till hisskonduktörer samt teater-, cirkus- och varietépersonal har ej lett till något resultat, emedan antalet försäkrade årsarbetare inom dessa yrken visat sig vara allt för obetydligt för erhållandet av användbara uppgifter.

Den andra här berörda undersökningen avser att belysa vissa löne- och olycksfallsförhållanden bland sjöfolk och är hämtad från den inom socialstyrelsen pågående allmänna utredningen angående sjömansyrket i Sverige.

De inom socialstyrelsen verkställda utredningarna, vilkas utförande, i den mån de ej ingått såsom led i styrelsens allmänna olycksfallsstatistiska undersökningar, närmast varit anförtrott åt amanuensen P. S. Runemark, hava, sedan desamma blivit i vissa avseenden utökade samt kompletterade enligt nyare tillgängliga uppgifter, inordnats i efterföljande, av Runemark på kommitténs uppdrag utarbetade berättelse.

Det sålunda slutförda utredningsarbetet har i huvudsak fullföljt tvenne syften, avseende vissa beräkningar angående dels arbetslöner, dels olycksfallsfrekvens och övriga olycksfallsstatistiska data av vikt. De båda serier av undersökningar, som härvid kommit till stånd, redovisas i den följande textliga behandlingen var för sig och under särskilda rubriker.

I. Utredningarna angående arbetslöner m. m.

Såsom redan i inledningen blivit anført, avsågo här ifrågavarande undersökningar angående arbetslönerna att utröna å ena sidan arbetsgivarnas vid industriella m. fl. företag totala utgift för arbetslöner jämte häremot svarande antal dagsverken, å andra sidan genom olycksfall i arbete skadade arbetares genomsnittliga arbetsförtjänst per dag. I det förra avseendet är det huvudsakligen den på särskilt infordrat material grundade utredningen angående dagsverken och arbetslöner åren 1910—1912, som lämnat bidrag till frågans bedömande. Till denna undersökning är fogad vissa uppgifter angående rådande löneförhållanden inom jordbruket och sjömansyrket, hämtade från inom socialstyrelsen pågående utred-

ningar. I fråga om de genom olycksfall i arbete skadade arbetarnas löneförhållanden hava de ernådda resultaten uteslutande framgått ur den verkställda bearbetningen av den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial rörande under åren 1906—1910 anmälda olycksfall i arbete.

Genom ovanberörda undersökningar hava bland annat vissa beräknade medellöner, vanligen daglöner, erhållits för olika arbetsområden. Sålunda har genom utredningen angående dagsverken och arbetslöner m. m. åren 1910—1912 storleken av inom olika yrkesgrupper gällande gemensamma medeldaglöner för män och kvinnor, minderåriga och icke minderåriga kunnat beräknas. Även beträffande sjömansyrket äro de anförda medellönerna gemensamma för minderåriga och icke minderåriga. Löneuppgifterna för lantarbetare avse däremot vuxna, fullgoda arbetare. Undersökningen angående under åren 1906—1910 olycksfallsskadade arbetares löneförhållanden har resulterat i angivandet av särskilda medeldaglöner för män och för kvinnor, för minderåriga och för icke minderåriga. Det må emellertid i detta sammanhang uttryckligen betonas, att meranämnda utredningar varken med hänsyn till syfte eller omfattning göra anspråk på att vara lönestatistik i egentlig bemärkelse, utan hava deras planläggning och utförande betingats *allenast av uppgiften att belysa vissa i samband med kommitténs arbeten stående frågor*. På grund härav böra de mer eller mindre summariska genomsnittssiffror rörande arbetslönerna, som i det följande meddelas, ur rent lönestatistisk synpunkt givetvis användas med den största urskillning och under särskilt beaktande av den omständigheten, att de beräknade medellönerna i vissa fall avse samtliga arbetare, såväl män som kvinnor, äldre som minderåriga.

Utredningen angående dagsverken, arbetslöner och bevillningstaxerad inkomst är grundad på särskilt infordrat material från samtliga i den officiella olycksfallsstatistiken redovisade arbetsföretag. Det härvid använda frågeformuläret är i förminskad skala återgivet å nästföljande sida. Såsom därav framgår, begäres under punkt 1 i formuläret uppgift angående totalbeloppet av till samtliga sysselsatta arbetare (inkl. förmän) utbetalade arbetslöner (kontant och in natura) under vart och ett av åren 1910, 1911 och 1912 samt antalet av dessa arbetare under samma år fullgjorda dagsverken, uppdelade i manliga och kvinnliga. Under punkt 2 infordras uppgift för resp. företag om den bevillningstaxerade inkomstens storlek för vart och ett av åren 1910 och 1911.

Den under punkt 3 i formuläret införda frågan rörande de sysselsatta arbetarnas försäkring mot skada till följd av olycksfall i arbete har tillkommit i syfte att underlätta den i annat sammanhang närmare

*Utredning
angående
dagsverken,
arbetslöner
m. m. åren
1910—1912.*

Frågeformulär.

OBS. Här nedan meddelade uppgifter äro endast avsedda för statistisk bearbetning och komma ej att publiceras på sådant sätt, att arbetsställets eller arbetsgivarens namn nämnes. Jämväl i övrigt äro de afgivna upplysningarna tillförsäkrade det skydd § 2 mom. 4 tryckfrihetsförordningen medgiver uppgifter, lämnade till officiell statistik.

1. Till vilket belopp uppgingo de av Edert förenämnda företag under vart och ett av åren 1910, 1911 och 1912 till samtliga av företaget sysselsatta arbetare (inklusive förmän) utbetalade *arbetslöner* (kontant och in natura) och huru många *dagsverken* utgjordes av dessa arbetare under samma år?

År	Summa dagsverken		Total arbetslön		
	Mansdagsverken	Kvinnsdagsverken	Kontant kr.	In natura värde kr.	Summa kr.
1910					
1911					
1912					

2. Till vilket belopp uppgick den *bevillingstaxerade inkomsten* för Edert företag för vart och ett av åren 1910 och 1911?

År 1910 taxerad inkomst kr.

» 1911 » » »

Anm. Här införes hela det taxerade inkomstbeloppet och ej den påförda bevillingen. Då företaget innehaves av ett s. k. enkelt bolag, vars delägare var för sig äro taxerade för inkomst av dess drift, införes här summan av dessa taxeringsbelopp. Enligt mom. 1 av § 12 i gällande bevillningsförordning medgivna inkomstavdrag frånräknas *ej* vid angivandet av den taxerade inkomsten. Om i en och samma taxeringssumma ingå inkomsterna av två eller flera företag eller rörelsegrenar, bör här införes endast det belopp, som enligt ungefärlig uppskattning belöper sig på företagets drift.

3. Voro Edra arbetare under hela år 1908 *olycksfallsförsäkrade* i någon eller några försäkringsanstalter, vare sig riks-försäkringsanstalten, enskilda bolag eller arbetsgivaresammanslutningar, och voro de i så fall:

a) lagförsäkrade?; i vilken anstalt? {

b) karensförsäkrade?; i vilken anstalt? {

Anmärkningar och förklaringar till förestående uppgifter:

.....

(Underskrift.)

angivna bearbetningen av försäkringsanstalternas primärmaterial rörande resp. lag- och karensförsäkrade arbetare år 1908 vid i den officiella olycksfallsstatistiken redovisade företag.

Beträffande det insamlade materialets beskaffenhet och bearbetningens utförande må anföras följande.

Vad först angår de å frågeformulären meddelade löneuppgifterna, äro de givetvis behäftade med en viss ojämnhet i fråga om den verkställda värderingen av naturaförmåner. I vissa fall torde faktiska naturaförmåner, särskilt sådana i form av fria bostäder, ej alls hava inräknats i arbetslönernas totalbelopp. Upplåtandet av bostad mot lägre hyra än å vederbörande ort allmänt gängse torde i regel ej hava uppskattats i penningar, och ingår dylik löneförmån sålunda ej i de uppgivna lönebeloppen. I övrigt synas dock frågeformulären, vad beträffar dagsverken och arbetslöner, i allmänhet vara besvarade med stor omsorg.

Däremot torde de inkomna uppgifterna om resp. företags beviljningstaxerade inkomst vara behäftade med ej oväsentliga svagheter. De å frågeformulären angivna inkomstbeloppen motsvara ej alltid samtidigt redovisade antal dagsverken och utbetalade arbetslöner, i det att i inkomstbeloppen även äro inräknade inkomster från annan rörelse än den å formuläret i övrigt redovisade. I det fall där detta förhållande kunnat konstateras, hava uppgifterna i fråga lämnats utan avseende. Trots frågeformulärets ordalydelse i denna punkt torde dock åtskilliga företag hava lämnat missvisande taxeringsuppgifter, utan att någon antydan härom återfinnes å formuläret.

Vid bearbetningen av de inkomna svaren hava i allmänhet företag, som redovisat mindre än 900 dagsverken per år, motsvarande 3 årsarbetare, uteslutits ur undersökningen. Endast för yrkesgruppen sprit- och maltdryckstillverkning hava även sådana företag, för vilka det redovisade antalet dagsverken per år understigit 900, medtagits.

I likhet med förhållandet vid den officiella olycksfallsstatistiken har varje industriell anläggning i regel uppförts endast såsom ett företag och s. k. sammansatta företag hava hänförts till den yrkesgrupp, som de med hänsyn till arbetareantalet och produktionens art kunnat anses huvudsakligen tillhöra. Från denna regel, att varje industriell anläggning räknats endast såsom ett arbetsföretag, hava dock beträffande större företag, gjorts en del undantag. Först och främst har sålunda malmförädlingsindustrin (järn och stålverk m. m.) avskilts från metallindustrin (järn- och stålvarufabriker m. m.), och vardera för sig uppförts såsom självständiga företag även i sådana fall, då de ingått såsom delar i en gemensam anläggning. På samma sätt har jämväl i allmänhet förfarits med

å ena sidan råsockerbruk och sockerraffinaderier samt å andra sidan trämassefabriker och pappersbruk. Gemensamma uppgifter för skilda industriella anläggningar, tillhörande olika yrkesgrupper, hava i allmänhet uppdelats i överensstämmelse med tillgängliga uppgifter angående arbetareantalets fördelning på samma yrkesgrupper. I de fall denna fördelning ej kunnat utrönas, hava å vederbörande frågeformulär meddelade uppgifter antingen påförts den yrkesgrupp, de huvudsakligen avse, eller ock ej alls redovisats.

Resultaten av här ifrågavarande undersökning äro redovisade i tab. 1—2. I den första av dessa tabeller meddelas för varje yrkesgrupp och för vart och ett av åren 1910, 1911 och 1912 uppgift angående hela antalet redovisade dagsverken resp. årsarbetare samt totalbeloppet av för dessa dagsverken utbetalade arbetslöner. Genom sammanställning av dagsverken och utbetalade arbetslöner har slutligen arbetslönens storlek per dagsverke beräknats. Den på detta sätt erhållna medeldaglönen, som likaledes redovisas i tabellen, utgör sålunda gemensam medeldaglön för dagsverken, fullgjorda av män och kvinnor, minderåriga och icke minderåriga. Närmare uppgifter härom meddelas i den å sid. 14 intagna jämförande redogörelsen för medeldaglöner åren 1906—1910 och 1910—1912.

Tab. 2 lämnar en sammanställning av dagsverken, arbetslöner och bevillningstaxerade inkomster avseende åren 1910 och 1912. I denna tabell redovisas endast ett mindre antal av de företag, som äro medtagna i tab. 1. För att erhålla i någon mån jämförbara resultat för de båda redovisade åren 1910 och 1911 hava nämligen inom de olika yrkesgrupperna endast sådana företag medtagits, vilka för båda åren haft att uppvisa bevillningstaxerad inkomst. Denna statistik omfattar följaktligen endast företag, som under båda de ovannämnda åren gått med vinst. Med anledning av den begränsade räckvidd, denna del av undersökningen sålunda erhållit, har någon bearbetning av i tab. 2 meddelade uppgifter ej ansetts böra förekomma. Ej heller i övrigt hava uppgifterna angående den bevillningstaxerade inkomstens storlek kunnat läggas till grund för några beräkningar, användbara för kommitténs syften.

För att direkt å tabellerna kunna avgöra den relativa storleken av det material, som inom olika yrkesgrupper redovisats i tab. 1—2, hava, i den utsträckning siffror härom förelegat, uppgifter införts angående hela antalet i 1910 års officiella olycksfallsberättelse redovisade dagsverken resp. årsarbetare. Att i tab. 1 antalet dagsverken för år 1910 enligt det infordrade materialet inom några yrkesgrupper översteg i den officiella

olycksfallsstatistiken för samma år redovisade antal dagsverken, beror på inom sistnämnda statistik föreliggande bristfälligheter.

Bearbetningen av den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial har omfattat åren 1906—1910. Detta primärmaterial utgöres väsentligen av de anmälningar om olycksfall i arbete, vilka jämlikt § 1 i kungl. kungörelsen den 17 november 1905 skolat avgivas av arbetsgivare eller arbetsföreståndare inom vissa arbetsområden. Anmälnings-skyldighet har härvid förelegat i fråga om varje olycksfall, som medfört eller skäligen kan antagas medföra döden, varaktig skada å kroppsdel, väsentlig nedsättning av själsförmögenhet eller en utöver tredje dagen efter den, då olycksfallet inträffat, fortvarande förlust eller väsentlig nedsättning av den skadades arbetsförmåga.

*Utredning
angående
daglöner för
under åren
1906—1910
olycksfalls-
skadade
arbetare.*

Vid utarbetandet av den officiella olycksfallsstatistiken hava å räknekort sammanställts icke blott de uppgifter, som för ändamålet direkt erfordrats, utan över huvud taget alla de upplysningar rörande olycksfallen i fråga, som ur de inkomna handlingarna stått att vinna. Vid här ifrågavarande undersökning hava dessa räknekort utan vidare förarbeten kunnat göras till föremål för bearbetning.

Denna bearbetning har ägt rum i tvenne avseenden. Dels har på grundval av räknekortens löneuppgifter utförts en statistisk undersökning rörande de olycksfallsskadade arbetarnas genomsnittliga arbetsförtjänst per dag, dels har beträffande olycksfall, som medfört invaliditet eller döden, verkställts utredning angående medelålder, olycksfallsfrekvens, livräntornas medelkapitalvärde m. m.

Beträffande den sistnämnda undersökningen hänvisas till den i det följande införda redogörelsen för utredningarna angående olycksfallsfrekvens m. m.

De å räknekorten meddelade löneuppgifterna avse de skadades medelförtjänst per dag omedelbart före olycksfallet (således ej medelförtjänsten per dag under ett år). I vissa yrken äro dessa uppgifter i stor utsträckning endast approximativt riktiga samt avrundade till jämna kronor eller halvkronor.

De resultat, som framgått ur undersökningen, redovisas i tabellerna 3—5. Den första av dessa tabeller utgör en sammanställning av hela antalet löneuppgifter, medan i tab. 4 och 5 endast ingå löneuppgifter beträffande olycksfall, vilka medfört resp. invaliditet av minst 10 % och döden. På grund av den utpräglade olikhet, som i fråga om såväl löneförhållanden som olycksfallsfrekvens råder mellan manliga och kvinnliga

arbetare, hava de båda könen behandlats vart för sig. Det ringa antalet inträffade olycksfall bland kvinnor har dessutom motiverat, att de föreliggande löneuppgifterna för kvinnliga arbetare endast inom ett fåtal yrkesgrupper gjorts till föremål för statistisk bearbetning och detta uteslutande vid den första av här ifrågavarande tabeller.

Tab. 3 a och 3 b innehålla alltså uppgifter angående daglöner för under åren 1906—1910 genom olycksfall i arbete skadade resp. manliga och kvinnliga arbetare. I varje redovisad yrkesgrupp ingå samtliga räknekort från ovannämnda år med undantag för det fåtal, som saknat otvetydig löneuppgift. Hela antalet redovisade löneuppgifter uppgick beträffande manliga arbetare till 72,337 och beträffande kvinnliga arbetare till 1,930. Det förra antalet omfattar 41 yrkesgrupper, det senare däremot endast 14.

Vid materialets bearbetning har utom uppdelning efter kön även uppdelning efter ålder över och under 18 år iakttagits. De olycksfalls-skadade arbetarna, såväl minderåriga som icke minderåriga, äro inom varje yrkesgrupp sammanförda i 12 olika löneklasser. Inom varje löneklass redovisas utom antalet olycksfall, absolut och relativt, även de skadades genomsnittliga daglön. Slutligen anges den för varje yrkesgrupp i dess helhet gällande genomsnittliga daglönen.

De i tabellerna angivna medelantalen årsarbetare åren 1906—1910 äro beräknade enligt uppgifter i den årliga olycksfallsstatistiken. För de yrkesgrupper, för vilka 1906 års officiella olycksfallsberättelse saknar uppgift angående antalet årsarbetare, har medelantalet beräknats för åren 1907—1910. Beträffande beklädnadsindustrien har en mindre korrektion av uppgiften i den officiella olycksfallsstatistiken över antalet kvinnliga årsarbetare år 1906 vidtagits. De i samma tabeller meddelade uppgifterna angående de i denna statistik berörda arbetarnas antal i procent av medelantalet årsarbetare åren 1906—1910 avse endast att lämna upplysning om det utnyttjade materialets relativa storlek inom olika yrkesgrupper.

De olika yrkesgrupperna redovisas var för sig. Någon direkt sammanslagning av två eller flera yrkesgrupper i större enheter har ej, på grund av materialets ofullständighet och de skilda gruppernas väsentligt olika olycksfallsfrekvens, ansetts böra ifrågakomma. Även en sammanslagning, varvid genom vägning hänsyn kunnat tagas till materialets ojämna fördelning på de olika yrkesgrupperna, har fått anstå, särskilt som en dylik vägning ej varit möjlig i fråga om åtskilliga grupper, för vilka uppgift angående antalet årsarbetare saknas. I den för annat ändamål utarbetade texttabell A återfinnas dock uppgifter för var och en av de 19 huvudyrkesgrupperna, liksom för samtliga yrkesgrupper gemensamt.

Tab. A. Daglöner för under åren 1906—1910 i arbete olycksfallsskadade manliga arbetare (med löneuppgifter).

Olycksfallsgrupper: A. Samtliga olycksfall. B. Olycksfall, som medfört invaliditet av minst 10 % eller döden.

Y r k e s g r u p p e r.		Olycksfallsgrupper.	Antal olycksfallsskadade arbetare med löneuppgifter.	Därav antal arbetare, minderåriga och icke minderåriga, med en genomsnittlig daglön av kronor:					Beräknad gemensam medeldaglön för minderåriga och icke minderåriga.
				2'00 och därunder.	2'01—3'00.	3'01—4'00.	4'01—5'00.	över 5'00.	
				%	%	%	%	%	Kr.
I	Skogsbruk	A.	1 947	19'9	57'1	19'2	2'8	1'0	2'83
		B.	215	13'5	56'8	25'1	3'7	0'9	2'99
II	Gruvdrift	A.	5 780	5'2	21'8	34'3	21'3	17'4	3'96
		B.	249	6'0	28'9	30'5	14'5	20'1	3'91
III	Annan brytnings- och upptagningsindustri..	A.	5 036	19'3	44'0	29'6	6'4	0'7	2'99
		B.	340	22'3	40'9	28'5	7'1	1'2	3'00
IV	Närings- och nyttningsämnesindustri	A.	3 018	5'0	22'3	47'9	18'8	6'0	3'67
		B.	143	14'0	23'8	37'0	16'8	8'4	3'52
V	Textilindustri	A.	626	31'9	32'9	27'2	6'6	1'4	2'69
		B.	66	33'3	31'8	24'2	6'1	4'6	2'78
VI	Beklädnadsindustri	A.	240	31'2	25'0	24'2	14'6	5'0	2'92
		B.	29	27'6	24'1	24'1	17'3	6'9	3'10
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri	A.	240	13'3	23'8	40'4	12'5	10'0	3'40
		B.	19	10'5	31'6	31'6	21'0	5'3	3'31
VIII	Trävaruindustri	A.	11 413	19'3	40'4	31'7	7'7	0'9	2'99
		B.	985	24'8	41'9	26'2	6'3	0'8	2'83
IX	Trämasse- och pappersindustri	A.	4 645	10'8	38'7	38'3	10'4	1'8	3'24
		B.	262	15'6	42'0	30'9	8'8	2'7	3'09
X	Grafisk industri	A.	274	51'1	15'0	9'8	14'2	9'9	2'57
		B.	25	40'0	24'0	4'0	12'0	20'0	2'94
XI	Malmförädlingsindustri	A.	6 865	12'6	32'9	35'1	14'6	4'8	3'31
		B.	244	9'8	38'5	37'3	8'6	5'8	3'26
XII	Metallindustri	A.	4 647	23'3	30'8	28'3	12'8	4'8	3'08
		B.	233	25'7	20'6	33'5	14'2	6'0	3'16
XIII	Maskin- och skeppsbyggnadsindustri	A.	10 399	12'1	33'0	38'8	11'9	4'2	3'23
		B.	395	8'1	36'2	40'0	12'2	3'5	3'29
XIV	Mineralindustri	A.	1 921	15'2	36'6	34'2	11'4	2'6	3'15
		B.	112	16'9	36'6	27'7	17'0	1'8	3'18
XV	Kemisk-teknisk industri	A.	1 414	23'6	31'3	34'0	8'8	2'3	2'95
		B.	57	12'3	29'8	35'1	10'5	12'3	3'49
XVI	Byggnadsindustri	A.	4 824	3'0	17'0	43'7	24'8	11'5	3'96
		B.	538	4'8	17'7	35'9	24'5	17'1	4'05
XVII	Belysning och vattenledning m. m.	A.	922	1'2	8'7	38'4	43'8	7'9	4'11
		B.	45	6'7	26'6	37'8	20'0	8'9	3'71
XVIII	Handel och varulager	A.	390	0'8	13'3	26'7	36'1	23'1	4'54
		B.	37	2'7	13'5	48'7	21'6	13'5	4'10
XIX	Landtransport	A.	7 733	2'4	22'4	33'2	29'4	12'6	4'02
		B.	368	5'7	26'9	29'4	25'5	12'5	3'86
<i>Inalles</i>			A.	72 337	12'6	31'8	34'7	15'0	3'38
			B.	4 362	15'1	34'0	31'3	12'9	3'31

Tab. 4—5 utgör en sammanställning i löneklasser av sådana olycksfall beträffande manliga arbetare, vilka medfört resp. invaliditet av minst 10 % och döden. I tab. 4 redovisas 3,299 och i tab. 5 1,063 löneuppgifter. De olycksfallsskadade arbetarna äro även i dessa tabeller sammanförda i 12 löneklasser. Inom varje löneklass redovisas utom antalet olycksfall även de skadades medelålder samt i fråga om invaliditetsolycksfallen medelinvaliditetsprocent. För vinnande av större överskådlighet hava i dessa tabeller även meddelats uppgifter för de sammanslagna huvudgrupperna. Även beträffande hela antalet redovisade löneuppgifter angives fördelningen å löneklasser samt tillhörande uppgifter angående medelålder och medelinvaliditetsprocent.

Avsikten med utarbetandet av dessa tabeller har närmast varit att belysa de av svårare olycksfall drabbade arbetarnas fördelning i löneklasser, vilken fördelning ju ej a priori behöver sammanfalla med de olycksfallsskadades i allmänhet. För möjliggörandet av en direkt jämförelse har beträffande manliga arbetare i texttabell A utarbetats ett sammandrag av i tab. 3—5 meddelade uppgifter. Denna tabell innehåller beträffande de 19 huvudyrkesgrupperna uppgift om fördelningen på 5 angivna löneklasser av såväl samtliga i tab. 3 a redovisade olycksfall som i tab. 4—5 redovisade svårare olycksfall. I samma tabell angivas även beräknade medeldaglöner för inom de båda olycksfallsgrupperna redovisade arbetare. Beträffande de svårare olycksfallen hava de angivna medeldaglönerna beräknats med ledning av de olycksfallsskadades i tab. 4—5 redovisade fördelning på olika löneklasser, sammanställd med de i tab. 3 a uträknade medeldaglönerna inom samma löneklasser. De uppgivna medeldaglönerna, avseende olycksfallen i allmänhet, äro däremot direkt uträknade medelvärden för samtliga inom olika yrkesgrupper redovisade löneuppgifter. Några mera betydande olikheter i lönehänseende mellan de båda olycksfallsgrupperna synes, att döma av i tab. A meddelade uppgifter, i allmänhet ej föreligga.

*Medeldag-
löner åren
1906—1910
och åren
1910—1912.*

För att direkt kunna jämföra de lönestatistiska resultat, som framgått ur bearbetningen av den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial rörande olycksfall i arbete åren 1906—1910 och ur den på särskilt infordrat material grundade utredningen angående dagsverken och arbetslöner åren 1910—1912, har sammanställningen i texttabell B utarbetats. I denna tabell redovisas å ena sidan medeldaglöner åren 1906—1910 för olycksfallsskadade arbetare, å andra sidan medeldaglöner åren 1910—1912 för arbetare i allmänhet. För de båda grupperna angives i samma tabell storleken och fördelningen av det material (antal

olycksfallsskadade arbetare och antal dagsverken), som legat till grund för medeldaglönernas beräkning.

Vid jämförelse mellan dessa på olika vägar erhållna medeldaglöner för arbetare inom de yrkesgrupper, som omfattats av de båda undersökningarna, må särskilt beaktas, att beträffande den förra undersökningen särskilda medeldaglöner för män och kvinnor, för minderåriga och för icke minderåriga kunnat uträknas, medan vid den senare undersökningen endast gemensamma medeldaglöner för män och kvinnor inkl. minderåriga erhållits. För att under sådana förhållanden erhålla en säkrare utgångspunkt för jämförelse mellan de båda undersökningarnas resultat hava i tab. B de ur tab. 3 a och 3 b hämtade medeldaglönerna för olycksfallsskadade arbetare åren 1906—1910 omräknats med hänsyn tagen till den år 1910 rådande fördelningen mellan minderåriga och icke minderåriga samt mellan män och kvinnor, allt i den utsträckning, som uppgifter angående nämnda fördelning för år 1910 förelegat i den officiella olycksfallsstatistikens berättelse för detta år. Genom att utgå direkt från de särskilda medeldaglönerna för minderåriga och för icke minderåriga hava härvid på ovan antytt sätt för såväl män som kvinnor nya medeldaglöner beräknats. Inom de yrkesgrupper, där bearbetningen av den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial kunnat utföras både beträffande manliga och kvinnliga arbetare, har man på motsvarande sätt nått fram till vissa gemensamma medeldaglöner, som mera direkt kunna jämföras med resultaten från utredningen angående dagsverken och arbetslöner m. m. åren 1910—1912.

Anledningen till att den år 1910 rådande fördelningen mellan minderåriga och icke minderåriga lagts till grund för ovan refererade beräkningar är att söka i det förhållandet, att nämnda år gemensamt omfattas av båda undersökningarna samt att detsamma vid tiden för beräkningarnas verkställande var det sista, för vilket uppgifter om ovan nämnda fördelning ännu förelåg.

Innan vi företaga en närmare jämförelse mellan i tab. B redovisade medeldaglöner inom resp. yrkesgrupper, må här, utöver vad som redan förut i denna redogörelse anförts angående beskaffenheten av det material, som ligger till grund för ifrågavarande undersökningar, ytterligare betonas, att de angivna medeldaglönerna för olycksfallsskadade kvinnliga arbetare, på grund av de kvinnliga olycksfallens relativa sällsynthet, äro långt mindre tillförlitliga än motsvarande uppgifter beträffande manliga arbetare. Därav följer också, att de i tab. B. meddelade, på den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial grundade gemensamma medeldaglönerna för män och kvinnor lida av en motsvarande begränsad tillförlitlighet.

Tab. B. Beräknade medeldaglöner för arbetare vid industriella m. fl.

Yrkesgrupper.		Enligt den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial								
		Antal redovisade olycksfallsskadade arbetare			Medeldaglön för olycksfallsskadade					
					män			kvinnor		
					under 18 år.	18 år o. där- över.	Samt- liga.	under 18 år.	18 år o. där- över.	Samt- liga.
		Män.	Kvin- nor.	Samt- liga.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
I	Skogsbruk	1 947	—	1 947	2'30	2'86	2'83	—	—	—
	Gruvdrift:									
II: 1	Järngruvor	3 700	—	3 700	2'10	4'27	4'18	—	—	—
2	Andra malmgruvor	430	—	430	2'01	3'55	3'51	—	—	—
3	Stenkolsgruvor	1 650	—	1 650	2'20	3'73	3'59	—	—	—
	Annan brytnings- och upptag- ningsindustri:									
III: 1	Stenbrott och stenhuggerier	4 948	—	4 948	2'21	3'04	2'99	—	—	—
2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	88	—	88	1'83	3'08	2'90	—	—	—
	Närings- och njutningsämnesindu- stri:									
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	1 140	96	1 236	2'53	3'62	3'60	2'24	2'53	2'51
2	Sprit- och maldryckstillverkning	1 361	458	1 819	1'66	3'94	3'85	2'40	2'63	2'62
3	Annan hithörande industri utom mejerier	498	95	593	1'42	3'57	3'37	1'28	1'95	1'78
4	Mejerier	19	—	19	—	2'77	2'77	—	—	—
V	Textilindustri	626	396	1 022	1'45	3'13	2'69	1'35	1'81	1'68
VI	Beklädnadsindustri	240	76	316	1'51	3'68	2'92	1'16	2'02	1'63
VII	Läder-, hår- o. gummivaruindustri	240	—	240	1'62	3'73	3'40	—	—	—
	Trävaruindustri:									
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	8 991	44	9 035	1'83	3'22	3'01	1'43	1'91	1'85
2	Snickerier och möbelfabriker	1 837	—	1 837	1'55	3'14	2'84	—	—	—
3	Annan trävaruindustri	585	42	627	1'75	3'35	3'11	1'37	2'14	1'99
IX	Trämasse- och pappersindustri	4 645	99	4 744	1'82	3'37	3'24	1'21	2'00	1'64
X	Grafsk industri	274	30	304	1'30	3'78	2'57	1'01	1'84	1'37
XI	Malmförädlingsindustri	6 865	—	6 865	1'73	3'47	3'31	—	—	—
	Metallindustri:									
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	4 214	48	4 262	1'67	3'48	3'07	1'44	1'81	1'73
2	Annan metallindustri	433	—	433	1'68	3'70	3'13	—	—	—

företag i genomsnitt för åren 1906—1910 och 1910—1912.

Åren 1906--1910.			Enligt särskilt infordrat material åren 1910--1912				Fördelning av hela antalet under år 1910 fullgjorda dagsverken enligt den officiella olycksfallsstatistiken.		Yrkesgrupps n:r.
Gemensam medeldaglönen för minderåriga och icke minderåriga samt för män och kvinnor enligt bland samtliga arbetare år 1910 rådande fördelning.			Antal redovisade dagsverken.	Därav		Gemensam medeldaglönen för män och kvinnor, minderåriga o. icke minderåriga.	Manliga.	Kvinnliga.	
Män.	Kvinnor.	Samtliga.		manliga.	kvinnliga.				
Kr.	Kr.	Kr.		%	%	Kr.	%	%	
—	—	—	3 190 219	99·9	0·1	3·63	—	—	I
4·08	—	—	7 845 125	99·2	0·8	4·47	98·9	1·1	II: 1
3·41	—	—	707 542	98·7	1·3	3·10	98·6	1·4	2
3·60	—	—	1 633 833	100·0	0·0	3·76	100·0	0·0	3
3·00	—	—	6 301 537	99·9	0·1	3·66	99·9	0·1	III: 1
—	—	—	978 012	95·3	4·7	3·09	—	—	2
3·62	2·52	3·60	4 229 800	91·8	8·2	4·18	89·4	10·6	IV: 1
3·86	2·63	3·61	4 823 728	80·3	19·7	3·99	80·2	19·8	2
3·41	1·83	2·78	9 001 738	51·9	48·1	3·09	60·1	39·9	3
—	—	—	713 173	46·1	53·9	2·42	41·7	58·3	4
2·75	1·72	2·12	19 544 953	40·2	59·8	2·26	39·6	60·4	V
3·28	1·85	2·32	11 331 020	30·0	70·0	2·60	33·0	67·0	VI
3·49	—	—	3 412 702	68·1	31·9	3·25	74·4	25·6	VII
3·01	1·79	3·00	20 199 525	99·3	0·7	3·54	99·2	0·8	VIII: 1
2·92	—	—	7 730 246	98·1	1·9	3·54	98·4	1·6	2
3·24	1·96	3·13	3 578 136	90·6	9·4	3·25	91·1	8·9	3
3·23	1·77	2·98	17 634 123	85·5	14·5	3·58	82·8	17·2	IX
3·23	1·65	3·02	5 930 682	83·0	17·0	4·03	86·6	13·4	X
3·33	—	—	12 211 085	99·1	0·9	4·00	100·0	0·0	XI
3·19	1·73	3·12	15 199 425	94·4	5·6	3·87	94·8	5·2	XII: 1
3·37	—	—	4 115 678	84·0	16·0	3·89	80·8	19·2	

Tab. B (forts.). Beräknade medeldaglöner för arbetare vid industriella m. fl.

Yrkesgrupper.			Enligt den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial								
			Antal redovisade olycksfallsskadade arbetare.			Medeldaglön för olycksfallsskadade					
						män			kvinnor		
			Män.	Kvin- nor.	Samt- liga.	under 18 år.	18 år o. där- över.	Samt- liga.	under 18 år.	18 år o. där- över.	Samt- liga.
						Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
XIII:	1	Maskin- och skeppsbyggnads- industri:									
		Mekaniska verkstäder (inkl. instru- mentfabriker).....	5 397	—	5 397	1'51	3'24	3'02	—	—	—
	2	Skeppsvarv och båtbyggerier	1 470	—	1 470	1'59	3'15	3'04	—	—	—
	3	Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder).....	2 945	—	2 945	1'76	3'77	3'68	—	—	—
	4	Fabriker för tillverkning av elek- triska maskiner och apparater...	587	31	618	1'62	3'73	3'43	1'85	2'40	2'20
XIV:	1	Mineralindustri:									
		Kalk- och cementbruk samt cement- och gipsgjuterier	617	—	617	1'90	3'67	3'60	—	—	—
	2	Tegelbruk samt porslins- och ler- godstillverkning.....	893	—	893	1'49	3'16	3'00	—	—	—
	3	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	411	—	411	1'53	3'11	2'81	—	—	—
XV:	1	Kemisk-teknisk industri:									
		Tändsticksfabriker	859	436	1 295	1'52	2'77	2'45	1'33	1'68	1'55
	2	Annan kemisk-teknisk industri	555	43	598	1'86	3'84	3'72	1'70	2'24	2'18
XVI:	1	Byggnadsindustri:									
		Husbyggnadsarbeten m. m.	2 032	—	2 032	2'50	4'04	3'99	—	—	—
	2	Utförande av belysnings-, vatten- och kloakledningar	662	—	662	2'02	3'79	3'73	—	—	—
	3	Väg-, järnvägs- och spårvägsbygg- nadsarbeten	866	—	866	2'85	3'85	3'84	—	—	—
	4	Bro-, hamn-, kanal- och dammbygg- nadsarbeten	1 264	—	1 264	2'55	4'13	4'11	—	—	—
XVII:	1	Belysning o. vattenledning m. m.:									
		Gas- och elektricitetsverk	583	—	583	2'06	4'18	4'15	—	—	—
	2	Vatten- och renhållningsverk	339	—	339	2'87	4'04	4'03	—	—	—
XVIII		Handel och varulager	390	—	390	1'88	4'55	4'54	—	—	—
XIX:		Landtransport:									
		Åkerirörelse, lastning och lossning	1 268	—	1 268	3'21	4'92	4'91	—	—	—
	2	Spårvägsdrift	545	—	545	2'25	3'91	3'89	—	—	—
	3	Statens järnvägsdrift	4 694	36	4 730	2'03	3'99	3'98	—	2'28	2'28
	4	Enskild järnvägsdrift	1 229	—	1 229	1'92	3'84	3'81	—	—	—

företag i genomsnitt för åren 1906—1910 och 1910—1912.

åren 1906—1910.			Enligt särskilt infordrat material åren 1910—1912				Fördelning av hela antalet under år 1910 fullgjorda dagsverken enligt den officiella olycksfallsstatistiken.		Yrkesgrup- pens n:r.
Gemensam medeldaglön för minderåriga och icke minderåriga samt för män och kvinnor enligt bland samtliga arbetare år 1910 rådande fördelning.			Antal redovisade dagsverken.	Därav		Gemensam medeldaglön för män och kvinnor, minderåriga o. icke minderåriga.	Manliga.	Kvinnliga.	
Män.	Kvinnor.	Samtliga.		manliga.	kvinnliga.				
Kr.	Kr.	Kr.		%	%	Kr.	%	%	
3·10	—	—	18 027 576	99·5	0·5	4·20	99·8	0·2	XIII: 1
3·07	—	—	3 081 699	99·7	0·3	3·78	99·8	0·2	2
3·74	—	—	5 389 550	99·8	0·2	4·28	99·8	0·2	3
3·47	2·28	3·26	1 936 146	73·3	26·7	5·27	82·9	17·1	4
3·63	—	—	2 957 597	99·8	0·2	3·92	99·5	0·5	XIV: 1
2·97	—	—	6 311 714	85·0	15·0	3·55	88·7	11·3	2
2·78	—	—	2 714 862	94·9	5·1	3·36	94·0	6·0	3
2·49	1·57	2·06	4 704 027	59·3	40·7	2·76	53·8	46·2	XV: 1
3·69	2·12	3·21	3 676 146	69·6	30·4	3·51	69·7	30·3	2
—	—	—	4 538 767	98·6	1·4	4·92	—	—	XVI: 1
—	—	—	2 831 743	99·2	0·8	4·60	—	—	2
—	—	—	5 266 735	99·8	0·2	4·48	—	—	3
—	—	—	2 961 770	99·5	0·5	4·63	—	—	4
4·15	—	—	3 173 907	97·7	2·3	4·40	99·5	0·5	XVII: 1
—	—	—	1 976 944	99·7	0·3	4·15	—	—	2
—	—	—	1 004 494	96·9	3·1	4·97	—	—	XVIII
—	—	—	1 811 771	99·9	0·1	6·11	—	—	XIX: 1
3·91	—	—	1 784 122	96·7	3·3	4·82	97·4	2·6	2
3·99	2·28	3·98	13 630 445	—	—	3·98	99·3	0·7	3
3·34	—	—	14 352 966	97·4	2·6	3·65	100·0	0·0	4

De i tab. B för resp. yrkesgrupper redovisade medeldaglönerna, avseende å ena sidan åren 1906—1910 och å den andra åren 1910—1912, uppvisa i allmänhet rätt betydande differenser. Nästan genomgående äro de förra medeldaglönerna högre, ofta betydligt högre än medeldaglönerna för motsvarande yrkesgrupper 1906—1910 och detta även i de fall, då jämförelseledet för 1906—1910 utgöres av medeldaglöner för manliga arbetare.

Denna bristande överensstämmelse beträffande de resultat, som framgått ur de båda undersökningarna, torde ej helt kunna förklaras ur den allmänna höjning i lönenivån, som inträtt under perioden 1906—1912. Till detta förhållande torde tvärtom en hel rad omständigheter hava bidragit.

Vad då först beträffar uppgifterna angående medeldaglönerna 1906—1910, torde dessa åtminstone inom vissa yrkesgrupper vara missvisande redan av den anledningen, att de av olycksfall drabbade arbetarna ej äro likformigt fördelade inom olika lönegrupper, och det förefaller ingalunda otänkbart, att olycksfallen i ett flertal yrkesgrupper äro hopade inom de lägre löneklasserna, varigenom de ur detta material erhållna medeldaglönerna bliva lägre än de faktiskt utgående medeldaglönerna.

En för båda de i tab. B redovisade grupperna av medeldaglöner gemensam anledning till bristande tillförlitlighet kan för övrigt ligga i den omständigheten, att det redovisade materialet ej är fullständigt. Den möjligheten är nämligen ej utesluten, att det bearbetade materialet ej likformigt representerar olika landsdelar eller olika typer av arbetsföretag inom resp. yrkesgrupper.

Ovan refererade omständigheter torde emellertid ej räcka till såsom förklaring för de ofta högst betydande avvikelser i medeldaglöner, som resultaten från de båda undersökningarna hava att uppvisa. Tvärtom torde den egentliga orsaken till dessa avvikelser vara att söka på ett helt annat håll. Löneuppgifterna i 1906—1910 års olycksfallsmaterial torde nämligen i allmänhet vara beräknade utan tagen hänsyn till den stegring i arbetsförtjänster, som följer med ackordsarbete. Till grund för medeldaglönsberäkningarna för åren 1910—1912 ligger däremot ett material, där de olika arbetsföretagens utgifter för ackordsarbete i stor utsträckning ingå. I överensstämmelse härmed äro också berörda avvikelser synnerligen framträdande beträffande följande yrkesgrupper, där ackordsarbete i stor utsträckning bedrives, nämligen skogsbruk, grafisk industri, metallindustri, mekaniska verkstäder, fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater, husbyggnadsarbeten m. fl.

Beträffande löneförhållandena inom sjömansyrket föreligga uppgifter från den inom socialstyrelsen pågående arbetsstatistiska undersökningen över nämnda yrke. Dessa uppgifter härleda sig från sjömännen själva, vilka enligt frågeställningen i sjömansundersökningens frågeformulär bland annat haft att uppgiva sin kontanta inkomst av sjömansyrket under år 1910 (i en del fall under 1911), ävensom månadshyran under 1911 (i en del fall under 1912).

*Medellöner
för sjömän
åren 1910 och
1911.*

Med undantag för flertalet befälhavare samt en del s. k. fraktstyrmän utgår sjöfolkets avlöning i form av bestämd månadshyra antingen för enstaka resa eller för hel seglationstid. Nyssnämnda kategorier åtnjuta däremot i regel vid sidan av sin fasta månadshyra viss provision å inseglade brutto- eller nettofrakter, den s. k. kapplaken. Utom den kontanta avlöningen åtnjuter den stora huvudmassan av sjöfolket, eller omkring 95 %, fri kost och logis ombord, och särskilt beträffande manskapet är detta nästan undantagslöst regeln.

För de viktigare yrkesspecialiteterna med undantag av befälhavarna ställa sig de genomsnittliga månadshyrorna under seglationstiden såsom framgår av nedanstående tablå, som även angiver antalet redovisade personer.

	Ångfartyg.		Segelfartyg.			Ångfartyg.		Segelfartyg.	
	Antal per- soner.	Månads- hyra, kr.	Antal per- soner.	Månads- hyra, kr.		Anta per- soner.	Månads- hyra, kr.	Antal per- soner.	Månads- hyra, kr.
Förste styrmän	670	128	108	94	Förste maskinist	797	197	—	—
Andre "	468	102	—	—	Andre "	425	124	—	—
Matrosor	801	56	208	51	Eldare	2 222	54	—	—
Lättmatrosor	991	45	380	42	Stuertar	231	94	96	60
Jungmän	785	30	584	27	Kockar	224	59	290	23

Enär i regel ingen avlöning ifrågakommer under den tid av året, då tjänstgöring till sjöss ej äger rum, måste man för att av månadshyrorna kunna draga någon slutsats angående årsinkomstens storlek jämväl taga i betraktande seglationstidens längd. Av enqueten bland befälhavarna framgår, att seglationstiden för 92·6 % av ångfartygen varierade mellan 8 och 12 månader och för 93·5 % av segelfartygen mellan 7 och 10 månader. Seglationstidens genomsnittliga längd för ångfartygens bemanning var 10·5 månader och för segelfartygens 8·2 månader.

Tab. C. Sjöfolkets kontanta årsinkomst

Specialitetsgrupper.	I n k o m s t							
	Under 300 kr.		300—500 kr.		500—750 kr.		750—1,000 kr.	
	Antal.	%	Antal.	%	Antal.	%	Antal.	%
Ångfartyg.								
Däcksbefäl	35	1·5	89	3·9	224	9·8	222	9·8
Däcksmanskap.....	795	24·5	1,119	34·4	963	29·6	268	8·2
Maskinbefäl	34	2·2	65	4·3	165	10·9	200	13·2
Maskinmanskap	458	21·7	629	29·9	818	38·9	151	7·2
Manlig köks- och övrig personal.....	79	17·8	64	14·4	110	24·7	99	22·2
Kvinnlig personal	184	29·6	174	28·0	174	28·0	71	11·4
Tillsammans	1,585	15·5	2,140	21·0	2,454	24·0	1,011	9·9
Därav { befäl	69	1·8	154	4·1	389	10·3	422	11·1
{ manskap.....	1,516	23·6	1,986	30·9	2,065	32·2	589	9·2
Segelfartyg.								
Däcksbefäl	10	1·1	105	12·1	299	34·4	230	26·5
Däcksmanskap.....	524	41·4	441	34·9	265	20·9	29	2·3
Kökspersonal	79	48·8	42	25·9	33	20·4	5	3·1
Tillsammans	613	26·7	588	25·6	597	26·0	264	11·5
Därav { befäl	10	1·1	105	12·1	299	34·4	230	26·5
{ manskap.....	603	42·3	483	33·8	298	20·9	34	2·4

Direkta uppgifter rörande den kontanta årsinkomsten av sjömansyrket föreligga från 10,212 å ångfartyg och från 2,296 å segelfartyg anställda personer. Närmare uppgifter beträffande den å ång- och segelfartyg redovisade bemanningens kontanta årsinkomst återfinnes i texttabell C. Bemanningen har härvid fördelats på vissa större grupper samt på inkomstklasser från 300 kronor till 5,000 kronor. I tab. C har det dessutom ansetts lämpligt att medtaga befälhavarna, i synnerhet som den stora massan av oexaminerade befälhavare å segelfartyg och smärre ångfartyg i regel intager en ställning, som i ekonomiskt hänseende föga skiljer sig från en arbetares.

Slutligen har i efterföljande tablå, enligt i tab. C redovisade löneuppgifter, den genomsnittliga kontanta årsinkomsten för de viktigare yrkesspecialiteterna beräknats.

av sjömansyrket under år 1910.

k l a s s e r.										Summa.	
1,000—1,500 kr.		1,500—2,000 kr.		2,000—3,000 kr.		3,000—5,000 kr.		Över 5,000 kr.			
Antal.	%	Antal.	%	Antal.	%	Antal.	%	Antal.	%	Antal.	%
523	22·9	362	15·9	265	11·6	387	17·1	169	7·5	2,276	100·0
93	2·9	13	0·4	—	—	—	—	—	—	3,251	100·0
365	24·1	345	22·8	290	19·1	51	3·4	—	—	1,515	100·0
42	2·0	6	0·3	—	—	—	—	—	—	2,104	100·0
85	19·1	8	1·8	—	—	—	—	—	—	445	100·0
17	2·8	1	0·2	—	—	—	—	—	—	621	100·0
1,125	11·0	735	7·2	555	5·4	438	4·3	169	1·7	10,212	100·0
888	23·5	707	18·7	555	14·6	438	11·5	169	4·4	3,791	100·0
237	3·7	28	0·4	—	—	—	—	—	—	6,421	100·0
182	20·9	30	3·5	11	1·3	2	0·2	—	—	869	100·0
6	0·5	—	—	—	—	—	—	—	—	1,265	100·0
3	1·8	—	—	—	—	—	—	—	—	162	100·0
191	8·3	30	1·3	11	0·5	2	0·1	—	—	2,296	100·0
182	20·9	30	3·5	11	1·3	2	0·2	—	—	869	100·0
9	0·6	—	—	—	—	—	—	—	—	1,427	100·0

	Ångfartyg.		Segelfartyg.			Ångfartyg.		Segelfartyg.	
	Antal per- soner.	Kontant års- inkomst, kr.	Antal. per- soner	Kontant års- inkomst, kr.		Antal per- soner.	Kontant års- inkomst, kr.	Antal per- soner.	Kontant års- inkomst, kr.
Befälhavare	963	3 417	677	883	Förste maskinist ...	793	1 862	—	—
Förste styrmän.....	707	1 340	98	696	Andre » ...	394	1 078	—	—
Andre " 	437	909	—	—	Eldare.....	1 541	462	—	—
Matrosar.....	722	520	182	400	Stuartar.....	216	887	83	490
Lättmatrosar	813	354	312	272	Kockar	188	526	79	176
Jungmän.....	358	204	264	178					

Samtliga ovan meddelade löneuppgifter beträffande sjömansyrket avse såväl minderåriga som icke minderåriga.

*Medellöner
för lantarbe-
tare åren
1911—1913.*

De uppgifter rörande lantarbetarnas löneförhållanden, som här meddelas, äro hämtade ur den serie av undersökningar rörande arbetarettillgång, arbetstid och arbetslön inom Sveriges jordbruk, som förut verkställt genom kommerskollegium och numera ombesörjes av socialstyrelsen. De på dessa undersökningar grundade, nedan angivna medellöner hava genomgående avseende på vuxna, fullgoda arbetare.

De årsanställda lantarbetarnas för hela riket genomsnittliga årsinkomst under åren 1911—1913, fördelad på kontant inkomst och inkomst in natura, framgår av efterföljande tablå:

	Kontant årslön, kr.	Kost och logi värde pr år, kr.	Summa pr år, kr.
Manliga tjänare	318	348	666
Kvinnliga tjänare	190	280	470
Statare {Körkarlar	321	385	706
{Kreatursskötare	377	387	764

Vid sidan av förenämnda, i regel enligt legostadgan anställda lantarbetargrupper förefinnas inom den svenska lantushållningen ett antal arbetarekategorier med efter andra grunder reglerade arbetsavtalsförhållanden. Dessa arbetare äro alltid daglönare men för övrigt än fasta, än tillfälliga, än i egen, än i arbetsgivarens kost. Daglönens belopp under sommar och vinter framgår av nedanstående tablå.

		I egen kost.		I arbetsgivarens kost.	
		Sommar- daglön, kr.	Vinter- daglön, kr.	Sommar- daglön, kr.	Vinter- daglön, kr.
Fasta manliga	daglönare	2,47	1,86	1,69	1,17
Fasta kvinnliga	»	1,56	1,18	1,04	0,76
Tillfälliga manliga	»	2,88	2,11	1,99	1,37
Tillfälliga kvinnliga	»	1,72	1,30	1,17	0,86

Till ledning för beräklandet av daglönarnas årsinkomst av arbete inom jordbruket må anföras, att enligt tillgängliga uppgifter antalet arbetsdagar för fasta manliga daglönare i medeltal torde uppgå till omkring 270 och för tillfälliga manliga och kvinnliga arbetare till omkring 90. De förra omfatta härvid dagsverken från såväl sommar- som vinterhalvåret, medan de senare uteslutande äro förlagda till sommaren.

II. Utredningarna angående olycksfallsfrekvens m. m.

De olycksfallsstatistiska undersökningar, som i det efterföljande refereras, hava verkställts i syfte att i vissa avseenden komplettera den officiella olycksfallsstatistikens resultat. För detta ändamål har sålunda den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial åren 1906—1910 underkastats en detaljerad bearbetning. På grund av den allt sedan den officiella olycksfallsstatistikens tillkomst uppmärksammade omständigheten, att ett betydande antal olycksfall, särskilt av lindrigare art, icke blivit föremål för föreskriven anmälan, har denna undersökning emellertid måst inskränkas till att omfatta svårare olycksfall, d. v. s. olycksfall, som medfört invaliditet eller döden, beträffande vilka olycksfallsmaterialets ofullständighet är avsevärt mindre. I fråga om lindrigare olycksfall åter hava frekvenssiffror och övriga olycksfallsstatistiska data av vikt erhållits vid den verkställda bearbetningen av försäkringsanstalternas primärmaterial rörande under år 1908 inträffade olycksfall i arbete vid i den officiella olycksfallsstatistiken redovisade arbetsföretag. Genom bearbetning av försäkringsanstalternas primärmaterial rörande under åren 1908—1912 inträffade olycksfall bland lantarbetare, sjöfolk, åkeri- och renhållningsarbetare, stadsbud och bärare, chaufförer samt hotell- och restaurangpersonal hava slutligen olycksfallsstatistiska data erhållits även för andra arbetsområden än som redovisas i den officiella olycksfallsstatistiken. Beträffande sjöfolk föreligga dessutom uppgifter om olycksfallen, hämtade från den inom socialstyrelsen pågående utredningen angående sjömansyrket i Sverige.

Den tabellariska bearbetningen av försäkringsanstalternas primärmaterial för ovannämnda år har verkställts i samband med socialstyrelsens ordinarie olycksfallsstatistiska undersökningar.

Utredningen angående olycksfallsfrekvens m. m. enligt den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial åren 1906—1910 omfattar samtliga under dessa år till nämnda statistik anmälda olycksfall, som medfört invaliditet eller döden. De resultat, som framgått ur undersökningen, redovisas i tabellerna 6—8. I tab. 6 och 7 äro sammanställda resp. invaliditets- och dödsfall bland manliga arbetare. I tab. 8 redovisas motsvarande olycksfall bland kvinnliga arbetare. Såväl beträffande manliga som kvinnliga arbetare hava invaliditetsfallen uppdelats i tvänne grupper, allt eftersom skadan ansetts motsvara en invaliditet av under

*Utredning
angående
olycksfalls-
frekvens m. m.
enligt den
officiella
olycksfalls-
statistikens
primär-
material åren
1906—1910.*

10 % samt 10 % och däröver. Hela antalet redovisade invaliditetsfall bland manliga arbetare utgjorde 5,698, varav 2,198 med invaliditet understigande 10 % och 3,377 med invaliditet av minst 10 % samt 123 med ofullständiga uppgifter. Bland kvinnliga arbetare hava redovisats endast 234 invaliditetsfall, varav 138 med invaliditet understigande 10 % och 90 med invaliditet av minst 10 % samt 6 med ofullständiga uppgifter. Hela antalet redovisade dödsfall bland manliga arbetare uppgick till 1,109 och bland kvinnliga arbetare till 11. Det ringa antalet invaliditets- och dödsfall bland kvinnliga arbetare har motiverat, att beträffande dessa detaljerad bearbetning företagits endast inom ett fåtal yrkesgrupper.

Vad tabellernas uppställning och innehåll i övrigt angår, må framhållas följande. Inom de yrkesgrupper, där uppgift om årsarbetareantal föreligger, hava frekvenssiffror beräknats såväl beträffande de olika slagen av invaliditetsfall som beträffande dödsfall. De angivna medelantalen årsarbetare 1906—1910, som härvid legat till grund för beräkningarna, äro sammanställda enligt uppgifter i den årliga olycksfallsstatistiken. För de yrkesgrupper, för vilka 1906 års officiella olycksfallsberättelse saknar uppgift angående antalet årsarbetare, har medelantalet beräknats för åren 1907—1910. Beträffande beklädnadsindustrien har en mindre korrektion av uppgiften i den officiella olycksfallsstatistiken över antalet kvinnliga årsarbetare år 1906 vidtagits. För samtliga redovisade olycksfallsgrupper har de skadades genomsnittliga ålder beräknats och i fråga om de svårare invaliditetsfallen livräntornas såväl sammanlagda som genomsnittliga kapitalvärde. Livräntornas kapitalvärden hava härvid beräknats enligt riks-försäkringsanstaltens tariffer och för belopp motsvarande 100 kronor vid 100 % invaliditet. De bland manliga arbetare redovisade dödsfallen hava slutligen uppdelats efter civilstånd.

Beträffande de viktigaste resultat, som framgått ur här ifråvarande undersökning, hänvisas till den å sid. 30—40 införda jämförande sammanställningen.

*Bearbetning
av försäkrings-
anstalt-
ternas primär-
material rör-
ande under
år 1908 in-
träffade
olycksfall.*

De särskilda undersökningar, som verkstälts med ledning av olycksfallsförsäkringsanstaltens primärmaterial rörande under år 1908 inträffade olycksfall i arbete, hava omfattat samtliga näringsgrenar, som inbegripas i gällande olycksfallsersättningslag, med undantag av skogsbruk, byggnadsindustri, åkerirörelse, lastning och lossning samt statens järnvägsdrift. Syftet med undersökningarna har varit dels att i vissa avseenden komplettera de olycksfallsstatistiska resultat, som framgått ur

bearbetningen av den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial åren 1906—1910, dels ock att kontrollera den fullständighet, med vilken arbetsgivarna fullgjort dem åliggande anmälningsskyldighet rörande olycksfall i arbete.

De båda undersökningar, som härvid kommit till stånd, grunda sig på de till Riksförsäkringsanstalten, flertalet olycksfallsförsäkringsbolag, Dalarnas försäkringsförening samt Olycksfallsförsäkringsföreningen Sverges verkstäder inkomna anmälningar rörande inträffade olycksfall i arbete bland hos dem försäkrade arbetare. Härvid hava uppgifterna angående de försäkrade arbetarna utnyttjats, vare sig den tecknade försäkringen omfattat endast ersättning enligt 4 § i lagen den 5 juli 1901 eller därutöver ersättning jämväl under den s. k. karenstiden.

Vad själva utförandet av dessa undersökningar beträffar, må därom endast anmärkas, att det huvudsakligen utgjorts av en detaljerad, jämförande granskning mellan olycksfallsstatistikens primäruppgifter för år 1908, sådana de för varje olycksfall förelegat bearbetade å särskilda räknekort, och de handlingar rörande till försäkringsanstalterna anmälda, under år 1908 inträffade olycksfall, vilka där förvarats.

Beträffande storleken av det material, som härvid blivit föremål för bearbetning, må anföras följande. Den försäkringsstock, som ingått i undersökningarna, omfattade beträffande lagförsäkrade 133,401 män och 21,945 kvinnor och beträffande karensförsäkrade 107,792 män och 13,773 kvinnor. Hela antalet redovisade olycksfall, som medfört ersättning enligt lag, utgjorde bland manliga arbetare 1,196 och bland kvinnliga arbetare 36. Motsvarande antal beträffande olycksfall, som medfört karensersättning, utgjorde resp. 11,911 och 494. Det ringa antalet olycksfall bland kvinnliga arbetare har även vid här ifrågavarande undersökningar motiverat, att beträffande kvinnliga arbetare endast ett fåtal yrkesgrupper underkastats detaljerad bearbetning.

Den ena av de undersökningar, som grundats på försäkringsanstaltens primärmaterial rörande under år 1908 inträffade olycksfall i arbete, har haft till syfte att beträffande ett fullständigt om ock begränsat material erhålla frekvenssiffror och övriga olycksfallsstatistiska data av vikt. Resultaten från denna undersökning redovisas i tab. 9—10.

*Olycksfall
bland resp.
lag- och
karensförsäk-
rade arbetare
år 1908.*

I tab. 9 a och 9 b redovisas härvid olycksfall, som medfört ersättning enligt lag, bland resp. manliga och kvinnliga arbetare. Olycksfall, som oavsett andra följder medfört resp. minst 61 sjukdagar, invaliditet av minst 10 % och döden, hava härvid redovisats var för sig. Utom frekvenssiffror angivas i tabellerna beträffande sjukdomsfallen medelantalet sjukdagar oavsett de 60 första samt beträffande invaliditetsfallen

medelålder, medelinvaliditetsprocent och livräntornas medelkapitalvärde. Den sistnämnda uppgiften är beräknad enligt riksförsäkringsanstaltens tariffer och för belopp motsvarande 100 kronor vid 100 % invaliditet. Dödsfallen slutligen äro uppdelade efter civilstånd.

I tab. 10 a och 10 b redovisas olycksfall, som medfört karensersättning, bland resp. manliga och kvinnliga arbetare. Olycksfallen hava sammanförts i tvänne grupper, allteftersom desamma, oavsett andra följder, medfört minst 5 sjukdagar och invaliditet understigande 10 %. Den förra gruppen har uppdelats i olycksfall, som medfört 5—15, 16—30, 31—45 samt 46 och flera sjukdagar. För varje sådan undergrupp, liksom för samtliga sjukdomsolycksfall, hava frekvenssiffror samt medelantal sjukdagar beräknats. I de angivna medelantalen sjukdagar ingå även de 4 första sjukdagarna efter olycksfallets inträffande. I fråga om invaliditetsfallen äro angivna utom frekvenssiffror även uppgifter angående de skadades medelålder samt medelinvaliditetsprocent och livräntornas medelkapitalvärde efter 100 kronor vid 100 % invaliditet.

Vid bedömandet av de olycksfallsstatistiska resultat, som sålunda redovisats i tab. 9—10, må i övrigt iakttagas följande. De i tabellerna angivna antal årsarbetare avse antal inom olika näringsgrenar år 1908 resp. lag- och karensförsäkrade årsarbetare i de anstalter, från vilka det föreliggande materialet är hämtat, och således icke *hela* antalet inom näringsgrenarna ifråga nämnda år vare sig *sysselsatta* eller *försäkrade* årsarbetare. Till följd härav blir den försäkringsstock, till vilken de erhållna frekvenssiffrorna hänföra sig, ofta nog ganska ringa, ett förhållande, som särskilt gäller kvinnorna, och siffrorna i samma mån beroende av tillfälligheter. En annan felkälla utgör det förhållandet, att årsarbetareantalen hämtats ur kommerskollegii näringsstatistiska primäruppgifter och icke från försäkringsanstalterna, varifrån de icke utan vidlyftigt arbete skulle kunnat erhållas. Att fullständig överensstämmelse icke råder mellan dessa tvänne slag av uppgifter är otvivelaktigt, dock torde icke denna omständighet i avsevärd grad inverka på resultatets tillförlitlighet.

Frekvenssiffror och övriga olycksfallsstatistiska data av vikt, som framgått ur undersökningen, redovisas i den å sid. 30—40 införda jämförande sammanställningen.

Antal år 1908 till den officiella olycksfallsstatistiken anmälda olycksfall bland försäkrade arbetare.

Den andra av de undersökningar, som grundats på försäkringsanstalternas primärmaterial rörande under år 1908 inträffade olycksfall i arbete, har haft till syfte att utröna den utsträckning, i vilken arbetsgivarna fullgjort den dem åliggande skyldigheten att till den officiella olycksfallsstatistiken anmäla inträffade olycksfall.

De resultat, som framgått ur denna undersökning, redovisas i tab. 11—12. I tab. 11 a och 11 b redovisas olycksfall, som medfört ersättning enligt lag, och i tab. 12 a och 12 b olycksfall, som medfört karensersättning, bland resp. manliga och kvinnliga arbetare. Med hänsyn till skadans påföljd hava såväl lagolycksfallen som karensolycksfallen sammanförts i tvänne grupper, nämligen olycksfall, som oavsett andra följder medfört resp. minst 61 och minst 5 sjukdagar, samt olycksfall, som oavsett andra följder medfört resp. invaliditet av minst 10 % och invaliditet understigande 10 %. De inträffade dödsfallen, vilka samtliga blivit föremål för officiell anmälan, hava ej särskilt redovisats.

De särskilda tabellerna innehålla för olika yrkesgrupper uppgifter om antal olycksfall, därav föranledda sjukdagar samt livräntornas sammanlagda kapitalvärde avseende *dels* samtliga inträffade, *dels* samtliga officiellt anmälda olycksfall. I de angivna antalen sjukdagar ingå beträffande karensolycksfallen även de 4 första sjukdagarna efter olycksfallets inträffande. De meddelade livräntornas kapitalvärden hava beräknats enligt riksförsäkringsanstaltens tariffer och för belopp motsvarande 100 kronor vid 100 % invaliditet.

För att belysa den absoluta och relativa storleken av den försäkringsstock, som inom olika yrkesgrupper ingått i undersökningen, hava i samtliga tabeller införts uppgifter angående antalet resp. lag- och karensförsäkrade årsarbetare, manliga eller kvinnliga, år 1908 samt antalet i den officiella olycksfallsberättelsen för samma år redovisade årsarbetare.

Euligt i tabellerna meddelade uppgifter utgjorde hela antalet bland lagförsäkrade arbetare inträffade olycksfall 1,232, varav 1,196 bland män och 36 bland kvinnor. Av de manliga lagolycksfallen hade 894 eller 74·7 % och av de kvinnliga 28 eller 77·8 % varit föremål för anmälan till den officiella olycksfallsstatistiken. Hela antalet redovisade olycksfall bland karensförsäkrade arbetare utgjorde 12,405, varav 11,911 bland män och 494 bland kvinnor. Av de manliga karensolycksfallen hade 6,710 eller 56·3 % och av de kvinnliga 224 eller 45·3 % varit föremål för officiell anmälan. Härav torde den slutsatsen kunna dragas, att anmälnings-skyldigheten noggrannare iakttagits i fråga om olycksfall av det förra slaget än av det senare. Denna större fullständighet i fråga om svårare än beträffande lindrigare olycksfall framträder ytterligare vid en jämförelse mellan å ena sidan olycksfall, som oavsett andra följder medfört invaliditet eller döden, och å andra sidan de olycksfall, som oavsett andra följder medfört ett större eller mindre antal sjukdagar.

Vad antalet av olycksfallen framkallade sjukdagar samt de beräknade livräntornas sammanlagda kapitalvärde beträffar, så visa tabellerna,

att siffrorna, åtminstone beträffande större olycksfallsgrupper, i dessa hänseenden med endast obetydliga avvikelser äro proportionella till antalet olycksfall och att sålunda vad rörande de sistnämnda anförts även i huvudsak har avseende på sjukdagarna och livräntorna skapitalvärden.

Vid användandet av dessa siffror bör emellertid erinras, att de i första hand endast äro användbara för den statistik, som grundar sig på det officiella materialets årgångar 1906—1911, emedan anmälningsskyldigheten, på grund av vidtagna särskilda åtgärder, från och med år 1912 avsevärt bättre fullgöres. Vidare bör observeras, att de erhållna procenttalen, enligt vad ovan anförts, alla hänföra sig till olycksfall bland *försäkrade* arbetare, och anmälningsskyldigheten beträffande dessa med all sannolikhet noggrannare fullgöres än beträffande de *oförsäkrade*. Motsvarande procentsiffror för *hela* antalet årsarbetare, försäkrade såväl som oförsäkrade, inom olika näringsgrenar skulle därför i regel utfalla något *lägre* än de här erhållna.

För att direkt kunna jämföra de olycksfallsstatistiska resultat, som framgått ur bearbetningen av den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial åren 1906—1910 och försäkringsanstaltarnas primärmaterial beträffande resp. lag- och karensförsäkrade arbetare år 1908, hava efterföljande texttabeller D, E, F och G utarbetats. I var och en av dessa tabeller äro för olika yrkesgrupper sammanställda uppgifter från båda de ovannämnda undersökningarna. Tab. D meddelar sålunda uppgift angående den för manliga och kvinnliga arbetare gemensamma olycksfallsfrekvensen beträffande såväl lag- som karensolycksfall. I tabellerna E, F och G hava de meddelade uppgifterna däremot endast avseende på manliga arbetare. De kvinnliga olycksfallen hava inom nästan alla yrkesgrupper varit alltför fåtaliga för att motsvarande tabeller lämpligen kunnat utarbetas även beträffande dessa. Tab. E meddelar uppgift angående olycksfallsfrekvensen för dödsfall, ävensom angående dödsfallens uppdelning efter civilstånd samt de dödade arbetarnas genomsnittliga ålder. Tabellerna F och G innehålla beträffande olycksfall, som medfört resp. invaliditet av minst 10 % och invaliditet understigande 10 %, uppgifter angående olycksfallsfrekvens, de skadade arbetarnes medelålder, av olycksfallen framkallade medelinvaliditetsprocent samt de beräknade livräntornas medelkapitalvärde efter 100 kronor vid 100 % invaliditet.

Vad de i tabellerna meddelade, från olika undersökningar härstammande uppgifterna angår, må anföras följande. De på försäkringsanstalternas primärmaterial grundade frekvenstalen äro i regel avsevärt högre, ofta flerdubbelt högre än motsvarande, enligt den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial beräknade frekvenstal. Anledningen härtill är väsentligen att söka i den bristande fullständighet, med vilken inträffade olycksfall blivit officiellt anmälda. Inom åtskilliga yrkes- och olycksfallsgrupper är dock de försäkrade arbetarnas antal ganska ringa och uppgifterna angående olycksfallen i samma mån beroende av tillfälligheter. I allmänhet torde dock de ur bearbetningen av försäkringsanstalternas primärmaterial framgångna frekvenssiffrorna äga vitsord. I fråga om medelålder, medelinvaliditetsprocent och livräntornas medelkapitalvärde torde de på den officiella olycksfallsstatistiken grundade uppgifterna besitta en mycket hög grad av tillförlitlighet och avgjort vara att föredraga framför motsvarande uppgifter från bearbetningen av försäkringsanstalternas primärmaterial. Dock må framhållas att beträffande invaliditetsprocent och livräntornas medelkapitalvärde de uppgivna antalen och beloppen enligt den förra undersökningen nästan genomgående äro något högre än enligt den senare, ett förhållande som möjligen sammanhänger därmed, att den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial är relativt fullständigare beträffande svårare olycksfall än i fråga om lindrigare sådana.

Beträffande olycksfall, som oavsett andra följer medfört visst antal sjukdagar, lämnar texttabell H närmare uppgifter. Denna tabell utgör en sammanställning i huvudyrkesgrupper av i tab. 9—10 lämnade uppgifter angående bland manliga arbetare inträffade olycksfall, som medfört resp. minst 61 sjukdagar och minst 5 sjukdagar. Utom frekvenssiffror innehåller denna tabell uppgifter om medelantalet sjukdagar. I de angivna medelantalen sjukdagar ingå även de 4 första sjukdagarna efter olycksfallets inträffande.

Genom att i överensstämmelse med ovan givna antydningar utnyttja de olycksfallsstatistiska resultat, som framgått ur de båda här ifrågasvarande undersökningarna och som redovisas i de efterföljande tabellerna D, E, F, G och H, torde en för praktiskt bruk tillräckligt noggrann kännedom vinnas angående de inom olika näringsgrenar rådande olycksfallsstatistiska förhållanden.

Tab. D. Olycksfallsfrekvens för *manliga* och *kvinnliga* arbetare beträffande lag- och karensolycksfall.

Yrkesgrupper.		Enligt den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial åren 1906—1910.			Enligt försäkringsanstaltens primärmaterial rörande resp. lag- och karensförsäkrade arbetare år 1908.			
		Medelantal årsarbetare 1906—1910.	Lag-olycksfallsfrekvens. %	Karens-olycksfallsfrekvens. %	Antal lagförsäkrade årsarbetare år 1908.	Lag-olycksfallsfrekvens. %	Antal karensförsäkrade årsarbetare år 1908.	Karens-olycksfallsfrekvens. %
I	Skogsbruk	—	—	—	—	—	—	—
	Gruvdrift:							
II: 1	Järngruvor	8 946	0·88	8·11	8 457	1·01	7 602	12·30
2	Andra malmgruvor	1 552	0·67	5·50	935	0·96	512	16·41
3	Stenkolsgruvor	1 741	0·87	13·84	199	0·50	199	32·16
	Tillsammans	12 239	0·85	9·30	9 591	1·00	8 313	13·03
	Annan brytnings- och upptagningsindustri:							
III: 1	Stenbrott och stenhuggerier	11 169	1·00	8·91	6 913	2·33	6 766	19·75
2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	—	—	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	—	—	6 913	2·33	6 766	19·75
	Närings- och nyttningsämnesindustri:							
IV: 1	Sockerbruk och raffinaderier	4 895	0·37	5·01	3 052	0·33	2 906	6·85
2	Sprit- och maltdryckstillverkning	7 174	0·43	5·07	4 385	0·84	3 520	18·24
3	Annan hithörande industri utom mejerier	15 572	0·13	0·76	9 186	0·49	5 945	4·93
4	Mejerier	—	—	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	—	—	16 623	0·55	12 371	9·17
V	Textilindustri	30 142	0·10	0·67	9 928	0·24	6 557	2·67
VI	Beklädnadsindustri	16 060	0·07	0·40	6 074	0·20	2 094	3·30
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri	3 848	0·15	1·28	2 313	0·17	1 417	4·59
	Trävaruindustri:							
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	30 398	0·89	5·91	14 679	1·52	13 613	11·88
2	Snickerier och möbelfabriker	12 055	0·53	3·02	8 635	0·76	6 297	8·13
3	Annan trävaruindustri	5 765	0·29	2·13	2 612	0·50	2 219	6·85
	Tillsammans	48 218	0·73	4·73	25 926	1·16	22 129	10·31
IX	Trämasse- och pappersindustri	21 402	0·55	4·43	14 191	0·82	11 036	11·13
X	Grafisk industri	8 604	0·10	0·72	4 900	0·27	4 203	2·97
XI	Malmförädlingsindustri	15 462	0·64	8·84	9 446	0·88	8 280	13·93
	Metallindustri:							
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	20 312	0·35	4·18	9 355	0·71	7 755	10·33
2	Annan metallindustri	5 315	0·21	1·72	3 499	0·37	3 132	6·70
	Tillsammans	25 627	0·32	3·67	12 854	0·61	10 887	9·29

Tab. D (forts.). Olycksfallsfrekvens för manliga och kvinnliga arbetare beträffande lag- och karensolycksfall.

Yrkesgrupper.		Enligt den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial åren 1906—1910.			Enligt försäkringsanstalternas primärmaterial rörande resp. lag- och karensförsäkrade arbetare år 1908.				
		Medel- antal års- arbetare 1906— 1910.	Lag- olycks- fallsfre- kvens. %	Karens- olycks- fallsfre- kvens. %	Antal lag- försäk- rade års- arbetare år 1908.	Lag- olycks- fallsfre- kvens. %	Antal karens- försäk- rade års- arbetare år 1908.	Karens- olycks- fallsfre- kvens. %	
XIII: 1	Maskin- och skeppsbyggnadsindustri:								
	Mekaniska verkstäder (inkl. instrum.-fabr.)		22 070	0·37	4·88	14 730	0·76	9 889	13·05
	Skeppsvarv och båtbyggerier		4 801	0·64	6·14	1 517	0·92	1 150	10·87
	Vagnfabriker (inkl. järnv. verkst.)		7 324	0·37	8·05	1 620	1·30	1 607	15·37
2	Fabriker för tillverkning av elektr. maskiner och apparater		4 090	0·22	3·00	942	0·85	411	13·14
	Tillsammans		38 285	0·39	5·44	18 809	0·82	13 057	13·15
	Mineralindustri:								
	Kalkbruk, cement- och gipstillverkning och -gjuterier		4 038	0·35	3·05	2 533	0·55	2 096	8·21
XIV: 1	Tegelbruk samt porslins- och lergods- tillverkning		9 542	0·23	1·88	3 582	0·42	2 223	7·29
	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)		5 173	0·19	1·58	2 108	0·30	1 973	6·69
	Tillsammans		18 753	0·24	2·05	8 223	0·43	6 292	7·41
	Kemisk-teknisk industri:								
XV: 1	Tändsticksfabriker		6 236	0·13	4·15	585	0·34	585	14·53
	Annan kemisk-teknisk industri		5 020	0·36	2·31	2 802	0·79	2 148	7·17
	Tillsammans		11 256	0·23	3·33	3 387	0·71	2 733	8·74
	Byggnadsindustri		—	—	—	—	—	—	—
XVI	Belysning, vattenledning m. m.:								
	Gas- och elektricitetsverk		2 895	0·44	3·96	1 267	1·26	871	6·66
	Vatten- och renhållningsverk		—	—	—	—	—	—	—
	Tillsammans		—	—	—	1 267	1·26	871	6·66
XVII: 1	Handel och varulager		—	—	—	—	—	—	—
	Landtransport:								
XVIII: 1	Åkerirörelse		—	—	—	—	—	—	—
	Spårvägsdrift		1 792	0·38	6·31	1 781	0·39	1 480	5·34
	Statens järnvägsdrift		17 147	0·44	5·51	—	—	—	—
	Enskild järnvägsdrift		15 693	0·28	1·52	3 120	0·42	3 079	6·04
XIX: 1	Tillsammans		—	—	—	4 901	0·41	4 559	5·81
	Inalles		—	—	—	155 346	0·79	121 565	10·20

Tab. E. Olycksfallsfrekvens m. m. för *manliga arbetare* beträffande olycksfall, som oavsett andra följder medfört döden.

Yrkesgrupper.		Enligt den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial åren 1906—1910.										Enligt försäkringsanstaltarnas primärmaterial rörande lagförsäkrade arbetare år 1908.	
		Medel- antal man- liga årsar- betare.	Dödsfall bland										
			ogifta.		gifta.		änklingar och frånskilda.		Tillsammans.				
			%.	Medel- ålder, år.	%.	Medel- ålder, år.	%.	Medel- ålder, år.	Fre- kvens %.	Medel- ålder, år.	Antal lagför- säkrade manliga årsar- betare.	Döds- falls- fre- kvens %.	
I	Skogsbruk	—	53·1	23·7	45·7	44·7	1·2	26·8	—	33·3	—	—	
	Gruvdrift:												
II: 1	Järngruvor	8 828	41·4	26·0	57·2	43·0	1·4	59·2	0·16	36·1	8 357	0·10	
2	Andra malmgruvor	1 523	44·4	21·7	44·5	42·5	11·1	63·0	0·12	35·5	924	0·32	
3	Stenkolsgruvor	1 740	8·3	29·4	91·7	42·6	0·0	—	0·14	41·5	199	0·00	
	Tillsammans	12 091	37·4	25·6	60·4	42·8	2·2	61·1	0·15	36·7	9 480	0·12	
	Annan brytnings- och upptagnings- industri:												
III: 1	Stenbrott och stenhuggerier	11 155	41·9	27·1	58·1	43·7	0·0	—	0·06	36·7	6 910	0·09	
2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	—	62·5	31·3	25·0	44·3	12·3	57·7	—	37·8	—	—	
	Tillsammans	—	46·1	28·3	51·3	43·7	2·6	57·7	—	37·0	6 910	0·09	
	Närings- och nyttningsämnesindustri:												
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	4 385	15·4	28·4	61·5	47·7	23·1	70·6	0·06	50·1	2 825	0·00	
2	Sprit- och maltdryckstillverkning	5 731	35·0	23·9	60·0	44·7	5·0	67·7	0·07	38·5	3 485	0·11	
3	Annan hithörande industri utom mejerier	9 496	47·6	24·6	42·9	46·8	9·5	75·1	0·04	38·9	4 983	0·14	
4	Mejerier	—	0·0	—	100·0	62·5	0·0	—	—	62·5	—	—	
	Tillsammans	—	34·6	24·7	54·5	46·6	10·9	71·6	—	41·8	11 293	0·10	
V	Textilindustri	11 723	30·8	32·9	69·2	54·8	0·0	—	0·02	48·1	3 716	0·05	
VI	Beklädnadsindustri	5 181	0·0	—	100·0	49·8	0·0	—	0·00	49·8	2 189	0·00	
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri	2 909	50·0	22·0	50·0	50·6	0·0	—	0·03	36·3	1 682	0·00	
	Trävaruindustri:												
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	30 154	37·9	22·0	55·2	48·3	6·9	58·6	0·08	39·1	14 508	0·06	
2	Snickerier och möbelfabriker	11 862	37·5	30·2	62·5	39·4	0·0	—	0·03	35·9	8 494	0·00	
3	Annan trävaruindustri	5 232	37·5	27·1	62·5	45·2	0·0	—	0·10	39·3	2 386	0·21	
	Tillsammans	47 248	37·8	23·6	57·1	46·8	5·1	58·6	0·07	38·8	25 388	0·06	
IX	Trämasse- och pappersindustri	17 750	49·1	23·7	50·9	45·3	0·0	—	0·06	34·7	12 201	0·07	
X	Grafisk industri	7 230	50·0	18·3	50·0	31·4	0·0	—	0·01	24·9	4 289	0·00	
XI	Malmförädlingsindustri	15 461	25·0	21·0	71·4	47·2	3·6	71·1	0·07	41·5	9 445	0·07	
	Metallindustri:												
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	19 266	53·2	23·7	46·8	39·8	0·0	—	0·05	31·3	8 958	0·03	
2	Annan metallindustri	4 339	50·0	15·4	50·0	59·7	0·0	—	0·01	37·6	2 943	0·03	
	Tillsammans	23 605	53·1	23·4	46·9	40·7	0·0	—	0·04	31·6	11 901	0·07	

Tab. E (forts.). Olycksfallsfrekvens m. m. för *manliga arbetare* beträffande olycksfall, som oavsett andra följder medfört döden.

Yrkesgrupper.		Enligt den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial åren 1906—1910.										Enligt försäkringsanstaltarnas primärmaterial rörande lagförsäkrade arbetare år 1908.	
		Medel- antal man- liga årsar- betare.	Dödsfall bland										
			ogifta.		gifta.		Änklingar och fränskilda.		Tillsammans.				
			%.	Medel- ålder, år.	%.	Medel- ålder, år.	%.	Medel- ålder, år.	Fre- kvens %.	Medel- ålder, år.	Antal lagför- säkrade manliga årsar- betare.	Döds- falls- fre- kvens %.	
XIII: 1	Maskin- och skeppsbyggnadsindustri: Mekaniska verkstäder (inkl. instrumentfabriker).....	22 006	50·0	23·2	45·5	42·1	4·5	48·9	0·02	32·9	14 678	0·01	
2	Skeppsvarv och båtbyggerier	4 793	14·3	39·2	57·1	43·9	28·6	59·9	0·03	47·8	1 517	0·07	
3	Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	7 315	28·6	22·0	71·4	53·7	0·0	—	0·02	44·6	1 609	0·06	
4	Fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater	3 503	50·0	23·6	50·0	39·4	0·0	—	0·02	31·5	739	0·00	
	Tillsammans	37 617	40·0	24·1	52·5	44·9	7·5	56·8	0·02	37·4	18 543	0·02	
XIV: 1	Mineralindustri: Kalk- och cementbruk samt cement- och gipsgjuterier	4 007	28·6	20·2	71·4	61·2	0·0	—	0·03	49·5	2 505	0·00	
2	Tegelbruk samt porslins- och lergodstillverkning	8 481	31·2	26·9	62·5	41·5	6·3	71·0	0·04	38·7	3 471	0·06	
3	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	4 894	20·0	18·1	70·0	47·7	10·0	48·8	0·04	41·9	2 012	0·00	
	Tillsammans	17 382	27·3	23·5	66·7	48·0	6·0	59·9	0·04	42·0	7 988	0·03	
XV: 1	Kemisk-teknisk industri: Tändsticksfabriker	3 542	0·0	—	75·0	55·9	25·0	72·4	0·02	60·1	313	0·00	
2	Annan kemisk-teknisk industri	3 501	33·3	21·8	61·1	41·7	5·6	74·8	0·10	36·8	1 981	0·30	
	Tillsammans	7 043	27·3	21·8	63·6	44·7	9·1	73·7	0·06	41·0	2 294	0·26	
XVI	Byggnadsindustri	—	43·7	26·9	52·1	44·9	4·2	53·9	—	37·4	—	—	
XVII: 1	Belysning och vattenledning m. m.: Gas- och elektricitetsverk	2 883	61·5	24·3	38·5	37·2	0·0	—	0·09	29·3	1 265	0·32	
2	Vatten- och renhållningsverk	—	33·3	36·9	66·7	47·0	0·0	—	—	43·6	—	—	
	Tillsammans	—	50·0	27·8	50·0	42·5	0·0	—	—	35·2	1 265	0·32	
XVIII	Handel och varulager	—	31·8	33·3	68·2	42·0	0·0	—	—	39·3	—	—	
XIX: 1	Landtransport: Åkerirörelse, lastning och lossning.....	—	38·5	35·5	56·4	43·9	5·1	55·0	—	41·0	—	—	
2	Spårvägsdrift	1 729	33·3	23·7	66·7	46·3	0·0	—	0·03	38·7	1 697	0·12	
3	Statens järnvägsdrift	17 035	42·1	24·7	57·9	42·9	0·0	—	0·09	35·3	—	—	
4	Enskild järnvägsdrift	15 693	43·6	23·1	49·1	46·0	7·3	61·0	0·07	37·1	3 120	0·13	
	Tillsammans	—	41·6	26·3	54·9	44·1	3·5	59·0	—	37·2	4 817	0·12	
	Inalles	—	40·9	25·3	55·4	45·1	3·7	60·2	—	37·6	133 401	0·07	

Tab. F. Olycksfallsfrekvens m. m. för *manliga arbetare* beträffande olycksfall, som oavsett andra följder medfört invaliditet av minst 10 %.

Yrkesgrupper.		Enligt den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial åren 1906—1910.					Enligt försäkringsanstalternas primärmaterial rörande lagförsäkrade arbetare år 1908.				
		Olycksfall, som medfört invaliditet av minst 10 %.				Medel- antal manliga års- arbetare.	Olycksfall, som medfört invaliditet av minst 10 %.				Antal lagförsäkrade manliga års- arbetare.
		Fre- kvens %.	Med- del- ål- der, år.	Medel- inva- liditets- pro- cent.	Livräntornas medelkapi- talvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet, kr.		Fre- kvens %.	Med- del- ål- der, år.	Medel- inva- liditets- pro- cent.	Livräntornas medelkapi- talvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet, kr.	
I	Skogsbruk	—	—	40·5	23	368·93	—	—	—	—	—
	Gruvdrift:										
II: 1	Järngruvor	8 828	0·29	36·5	25	434·96	8 357	0·37	36·1	23	404·84
2	Andra malmgruvor	1 523	0·25	34·7	37	674·10	924	0·43	51·8	31	390·67
3	Stenkolsgruvor	1 740	0·14	31·9	24	474·04	199	0·00	—	—	—
	Tillsammans	12 091	0·26	36·0	26	466·69	9 480	0·37	37·9	24	403·22
	Annan brytnings- och upptagningsindustri:										
III: 1	Stenbrott och stenhuggerier	11 155	0·54	40·0	23	391·94	6 910	1·30	40·8	22	367·50
2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	—	—	32·7	24	457·36	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	—	39·8	23	393·65	6 910	1·30	40·8	22	367·50
	Närings- och nyttningsämnesindustri:										
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	4 385	0·11	44·5	26	417·66	2 825	0·07	39·2	45	754·07
2	Sprit- och maltdryckstillverkning...	5 731	0·13	37·2	20	340·16	3 485	0·23	41·1	18	290·28
3	Annan hithörande industri utom mejerier	9 496	0·07	33·2	26	460·56	4 983	0·28	30·3	24	445·78
4	Mejerier	—	—	31·9	50	551·39	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	—	37·6	24	404·15	11 293	0·21	34·6	24	419·64
V	Textilindustri	11 723	0·10	36·7	25	419·54	3 716	0·13	31·3	24	478·95
VI	Beklädnadsindustri	5 181	0·11	24·5	19	353·08	2 189	0·23	29·7	17	337·67
VII	Läder-, hår- o. gummivaruindustri	2 909	0·10	38·5	23	470·95	1 682	0·06	14·8	50	1 103·52
	Trävaruindustri:										
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	30 154	0·40	33·4	24	387·84	14 508	0·59	32·0	23	431·64
2	Snickerier och möbelfabriker	11 862	0·38	29·6	22	414·57	8 494	0·41	30·2	20	388·09
3	Annan trävaruindustri	5 232	0·10	33·0	22	403·33	2 386	0·13	33·3	29	548·67
	Tillsammans	47 248	0·36	32·4	24	395·35	25 388	0·48	31·5	22	422·10
IX	Trämasse- och pappersindustri	17 750	0·24	39·7	27	488·87	12 201	0·30	37·4	23	446·31
X	Grafisk industri	7 230	0·06	24·0	27	557·77	4 289	0·19	25·3	23	454·50
XI	Malmförädlingsindustri	15 461	0·25	41·7	25	390·12	9 445	0·31	42·5	26	413·61
	Metallindustri:										
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	19 266	0·17	28·0	22	440·92	8 958	0·30	29·3	24	470·97
2	Annan metallindustri	4 339	0·14	25·7	22	442·67	2 943	0·14	20·3	16	338·26
	Tillsammans	23 605	0·16	27·7	22	441·21	11 901	0·26	28·2	23	453·85

Tab. F (forts.). Olycksfallsfrekvens m. m. för manliga arbetare beträffande olycksfall, som oavsett andra följder medfört invaliditet av minst 10 %.

Yrkesgrupper.		Enligt den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial åren 1906—1910.					Enligt försäkringsanstaltarnas primärmaterial rörande lagförsäkrade arbetare år 1908.				
		Medel- antal man- liga års- arbe- tare.	Olycksfall, som medfört in- validitet av minst 10 %.				Antal lagför- säkrade manliga års- arbetare.	Olycksfall, som medfört in- validitet av minst 10 %.			
			Fre- kvens %.	Me- del- äl- der, år.	Medel- inva- liditets- pro- cent.	Livräntornas medelkapi- talvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet, kr.		Fre- kvens %.	Me- del- äl- der, år.	Medel- inva- liditets- pro- cent.	Livräntornas medelkapi- talvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet, kr.
XIII: 1	Maskin- och skeppsbyggnadsindu- stri:										
	Mekaniska verkstäder (inkl. instru- mentfabriker)	22 006	0·19	32·9	21	379·96	14 678	0·36	32·7	21	386·10
	2 Skeppsvarv och båtbyggerier	4 793	0·35	40·3	23	370·11	1 517	0·40	49·6	22	231·64
	3 Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	7 315	0·14	35·1	26	462·63	1 609	0·44	23·6	28	577·25
	4 Fabriker för tillverkning av elek- triska maskiner och apparater	3 503	0·10	32·3	17	344·94	739	0·27	36·9	18	308·95
	Tillsammans	37 617	0·19	34·9	22	387·97	18 543	0·37	33·4	22	389·88
XIV: 1	Mineralindustri:										
	Kalk- och cementbruk samt cement- och gipsgjuterier	4 007	0·11	40·6	30	489·56	2 505	0·08	37·3	23	362·31
	2 Tegelbruk samt porslins- och ler- godstillverkning	8 481	0·10	38·5	32	560·27	3 471	0·20	38·7	24	420·90
	3 Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	4 894	0·07	36·6	21	372·48	2 012	0·15	38·3	21	368·92
	Tillsammans	17 382	0·09	38·7	29	502·38	7 988	0·15	38·4	23	398·14
XV: 1	Kemisk-teknisk industri:										
	Tändsticksfabriker	3 542	0·09	31·3	18	333·29	313	0·00	—	—	—
	2 Annan kemisk-teknisk industri	3 501	0·11	37·3	27	477·06	1 981	0·20	36·9	24	429·94
	Tillsammans	7 043	0·10	34·6	22	413·16	2 294	0·17	36·9	24	429·94
XVI	Byggnadsindustri	—	—	38·5	29	513·30	—	—	—	—	—
XVII: 1	Belysning och vattenledning m. m.:										
	Gas- och elektricitetsverk	2 883	0·12	39·3	44	684·86	1 265	0·32	27·7	38	708·29
	2 Vatten- och renhållningsverk	—	—	45·0	39	547·26	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	—	40·7	43	648·97	1 265	0·32	27·7	38	708·29
XVIII	Handel och varulager	—	—	42·4	35	579·05	—	—	—	—	—
XIX: 1	Landtransport:										
	Åkerirörelse, lastning och lossning	—	—	42·7	31	477·32	—	—	—	—	—
	2 Spårvägsdrift	1 729	0·13	36·2	24	395·46	1 697	0·12	38·5	25	446·14
	3 Statens järnvägsdrift	17 035	0·11	35·7	39	719·20	—	—	—	—	—
	4 Enskild järnvägsdrift	15 693	0·07	36·5	42	740·19	3 120	0·16	41·6	35	571·69
	Tillsammans	—	—	38·3	37	624·65	4 817	0·15	40·7	32	535·82
	<i>Inalles</i>	—	—	36·0	25	440·55	133 401	0·36	35·0	23	414·43

Tab. G. Olycksfallsfrekvens m. m. för *manliga arbetare* beträffande olycksfall, som oavsett andra följder medfört invaliditet understigande 10 %.

Yrkesgrupper.		Enligt den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial åren 1906—1910.			Enligt försäkringsanstaltens primärmaterial rörande karensförsäkrade arbetare år 1908.				
		Medel- antal manliga års- arbetare.	Olycksfall, som medfört invaliditet understigande 10 %.		Antal karens- för- säkrade manliga års- arbetare.	Olycksfall, som medfört invaliditet understigande 10 %.			
			Frekvens %.	Medel- ålder, år.		Frekvens %.	Medel- ålder, år.	Medel- inva- liditets- procent.	Livräntornas medelkapi- talvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet, kr.
I	Skogsbruk	—	—	32·7	—	—	—	—	—
	Gruvdrift:								
II: 1	Järngruvor	8 828	0·15	31·6	7 514	0·19	35·5	6	106·45
2	Andra malmgruvor	1 523	0·16	34·7	512	0·20	29·3	6	118·67
3	Stenkolsgruvor	1 740	0·01	32·3	199	0·00	—	—	—
	Tillsammans	12 091	0·13	32·1	8 225	0·18	35·1	6	107·26
	Annan brytnings- och upptagningsindustri:								
III: 1	Stenbrott och stenhuggerier	11 155	0·22	34·1	6 763	0·61	35·3	6	106·00
2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	—	—	26·8	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	—	34·1	6 763	0·61	35·3	6	106·00
	Närings- och nyttningsämnesindustri:								
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	4 385	0·09	37·8	2 698	0·07	32·2	7	130·65
2	Sprit- och maldryckstillverkning	5 731	0·10	33·8	2 753	0·25	37·3	6	105·13
3	Annan hithörande industri utom mejerier	9 496	0·08	31·3	3 431	0·26	27·4	6	126·03
4	Mejerier	—	—	29·1	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	—	33·6	8 882	0·20	31·7	6	118·42
V	Textilindustri	11 723	0·09	32·7	2 465	0·20	45·0	6	89·30
VI	Beklädnadsindustri	5 181	0·09	24·7	882	0·23	18·9	7	150·51
VII	Läder-, hår- o. gummivaruindustri	2 909	0·14	28·5	1 116	0·18	33·8	6	103·91
	Trävaruindustri:								
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	30 154	0·23	32·8	13 424	0·54	32·4	6	106·85
2	Snickerier och möbelfabriker	11 862	0·34	30·2	6 208	1·06	28·5	5	103·48
3	Annan trävaruindustri	5 232	0·10	27·7	1 971	0·20	26·6	6	107·74
	Tillsammans	47 248	0·24	31·7	21 603	0·66	30·4	6	105·34
IX	Trämasse- och pappersindustri ..	17 750	0·17	29·2	9 533	0·35	30·7	6	106·01
X	Grafisk industri	7 230	0·05	21·9	3 512	0·28	17·8	4	76·97
XI	Malmförädlingsindustri	15 481	0·11	37·7	8 279	0·10	30·7	6	113·92
	Metallindustri:								
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	19 266	0·15	26·7	7 396	0·32	25·3	5	103·76
2	Annan metallindustri	4 339	0·22	24·9	2 675	0·41	27·5	6	105·05
	Tillsammans	23 605	0·16	26·3	10 071	0·35	26·0	5	104·16

Tab. G (forts.). Olycksfallsfrekvens m. m. för manliga arbetare beträffande olycksfall, som oavsett andra följder medfört invaliditet understigande 10 %.

Yrkesgrupper.		Enligt den officiella olycksfallsstatistikens primärmaterial åren 1906—1910.			Enligt försäkringsanstaltarnas primärmaterial rörande karensförsäkrade arbetare år 1908.				
		Medel- antal manliga års- arbetare.	Olycksfall, som medfört invaliditet understigande 10 %.		Antal karen- för- säkrade manliga års- arbetare.	Olycksfall, som medfört invaliditet understigande 10 %.			
			Frekvens %.	Medel- ålder, år.		Frekvens %.	Medel- ålder, år.	Medel- inva- liditets- procent.	Livräntornas medelkapi- talvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet, kr.
XIII:	Maskin- och skeppsbyggnads- industri:								
	1 Mekaniska verkstäder (inkl. instru- mentfabriker).....	22 006	0·19	33·9	9 846	0·35	31·1	6	107·20
	2 Skeppsvarv och båtbyggerier	4 793	0·21	35·8	1 150	0·17	26·2	5	103·11
	3 Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	7 315	0·08	35·7	1 603	0·31	17·7	5	85·75
	4 Fabriker för tillverkning av elek- triska maskiner och apparater.....	3 503	0·24	28·7	398	0·25	18·7	6	128·62
	Tillsammans	37 617	0·17	33·7	12 997	0·32	29·0	6	104·91
XIV:	Mineralindustri:								
	1 Kalk- och cementbruk samt cement- och gipsgjutier	4 007	0·11	35·6	2 089	0·38	41·5	6	100·40
	2 Tegelbruk samt porslins- och ler- godstillverkning.....	8 481	0·04	31·4	2 174	0·41	38·5	5	91·07
	3 Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	4 894	0·05	32·3	1 873	0·11	52·3	6	82·78
	Tillsammans	17 382	0·06	33·4	6 136	0·31	41·2	6	94·13
XV:	Kemisk-teknisk industri:								
	1 Tändsticksfabriker	3 542	0·18	27·2	313	0·00	—	—	—
	2 Annan kemisk-teknisk industri	3 501	0·06	31·7	1 671	0·42	32·4	5	95·00
	Tillsammans	7 043	0·12	28·3	1 984	0·35	32·4	5	95·00
XVI:	Byggnadsindustri	—	—	35·4	—	—	—	—	—
XVII:	Belysning och vattenledning m. m.								
	1 Gas- och elektricitetsverk	2 883	0·08	37·7	869	0·23	40·3	5	78·69
	2 Vatten- och renhållningsverk	—	—	41·5	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	—	39·4	869	0·23	40·3	5	78·69
XVIII:	Handel- och varulager	—	—	42·1	—	—	—	—	—
XIX:	Landtransport:								
	1 Åkerirörelse, lastning och lossning	—	—	40·3	—	—	—	—	—
	2 Spärvägsdrift	1 729	0·06	24·5	1 396	0·00	—	—	—
	3 Statens järnvägsdrift	17 035	0·06	32·0	—	—	—	—	—
	4 Enskild järnvägsdrift	15 693	0·05	29·7	3 079	0·03	28·2	6	119·94
	Tillsammans	—	—	33·1	4 475	0·02	28·2	6	119·94
	Inalles	—	—	32·1	107 792	0·36	31·1	6	103·80

Tab. H. Olycksfallsfrekvens m. m. bland år 1908 försäkrade *manliga* arbetare beträffande olycksfall, som oavsett andra följder medfört resp. minst 61 och minst 5 sjukdagar.

Yrkesgrupper.		Antal lagförsäkrade manliga årsarbetare.	Olycksfall, som medfört minst 61 sjukdagar.		Antal karensförsäkrade manliga årsarbetare.	Olycksfall, som medfört minst 5 sjukdagar.	
			Frekvens. %	Medelantal sjukdagar oavsett de 60 första.		Frekvens. %	Medelantal sjukdagar t. o. m. den 60:de.
I.	Skogsbruk	—	—	—	—	—	—
II.	Gruvdrift	9 480	0·78	55	8 225	13·17	21
III.	Annan brytnings- och upptagningsindustri	6 910	1·37	67	6 763	19·75	23
IV.	Närings- och njutningsämnesindustri	11 293	0·60	44	8 882	9·86	22
V.	Textilindustri	3 716	0·22	53	2 465	4·22	23
VI.	Beklädnadsindustri	2 189	0·18	15	882	5·10	21
VII.	Läder, hår- och gummivaruindustri	1 682	0·24	40	1 116	5·65	23
VIII.	Trävaruindustri	25 388	0·95	47	21 603	10·48	25
IX.	Trämasse- och pappersindustri	12 201	0·70	45	9 533	12·63	22
X.	Grafisk industri	4 289	0·26	24	3 512	3·30	24
XI.	Malmförädlingsindustri	9 445	0·69	46	8 279	13·92	20
XII.	Metallindustri	11 901	0·43	35	10 071	9·72	20
XIII.	Maskin- och skeppsbyggnadsindustri	18 543	0·64	40	12 997	13·19	21
XIV.	Mineralindustri	7 988	0·35	74	6 136	7·56	22
XV.	Kemisk-teknisk industri	2 294	0·65	58	1 984	9·78	22
XVI.	Byggnadsindustri	—	—	—	—	—	—
XVII.	Belysning och vattenledning m. m.	1 265	0·71	62	869	6·67	22
XVIII.	Handel och varulager	—	—	—	—	—	—
XIX.	Landtransport	4 817	0·29	93	4 475	5·74	19
<i>Inalles</i>		133 401	0·67	49	107 792	11·05	22

De yrken, beträffande vilka olycksfallsstatistiska uppgifter kunnat erhållas ur riks försäkringsanstaltens och de enskilda försäkringsbolagens material, hava varit: lantarbetare, sjöfolk, åkeri- och renhållningsarbetare, stadsbud och bärare, chaufförer samt hotell- och restaurangpersonal.

*Olycksfall
i arbete inom
vissa angivna
yrken åren
1908—1912.*

Vid bearbetningen av materialet har det visat sig, att de olika försäkringsanstalternas risker inom *samma* yrken ställa sig väsentligt olika, i det olycksfallsbelastningen för visst yrke kan utfalla betydligt högre inom en anstalt än inom en annan, även då antalet årsarbetare uppgår till ett eller annat tusental. De meddelade siffrorna äro därför beräknade ur de olika anstalternas uppgifter, betraktade såsom ett material.

Särskilt har det visat sig, att frekvenssiffrorna för de arbetare, vilka tagit *enskilda*, personliga olycksfallsförsäkringar, i regel äro högre än för de *kollektivt* försäkrade arbetarna. Denna skillnad har dock i de flesta fall ej varit större än att även den förra försäkringsstocken kunnat medtagas för att man därigenom skulle erhålla ett större material. Endast för tvänne enskilda bolag har det visat sig att olycksfallsfrekvenserna för enskilt försäkrade lantarbetare, torpare och småbönder samt sjöfolk varit så abnormt höga — frekvenssiffror upp till 4·5 % för lagolycksfall och 17·9 % för karensolycksfall bland sjöfolk samt 11·4 % för karensolycksfall bland lantarbetare — att de ansetts böra helt och hållet uteslutas såsom missvisande. Härtill har varit så mycket större anledning, som det ej är uteslutet att anförda siffror kunna bero på felaktighet i de erhållna uppgifterna på årsarbetareantalen.

Olycksfallen hava uppdelats i anslutning till olycksfallsersättningslagens bestämmelser uti karensolycksfall och lagolycksfall. Till de förra hava räknats *dels* alla olycksfall, vilka medfört *mer än* 4 dagars oförmåga till arbete, därvid olycksfallsdagen räknats såsom första dagen, oavsett om antalet sjukdagar överstiger 60 eller ej, *dels* alla olycksfall, vilka medfört invaliditet understigande 10 %, oavsett om antalet sjukdagar uppgår till 5 eller ej. Till lagolycksfall hava räknats alla olycksfall, vilka medfört mer än 60 sjukdagar, invaliditet av minst 10 % eller döden.

Materialet till den föreliggande statistiken är, såsom redan nämnts, hämtat ur riks försäkringsanstaltens och vissa enskilda olycksfallsförsäkringsbolags handlingar och omfattar sålunda endast olycksfall bland *försäkrade* arbetare och med dem likställda. Karensolycksfallen hava sålunda i första rummet erhållits ur olycksfallsanmälningarna rörande arbetare, som varit *karensförsäkrade* i olycksfallsersättningslagens mening, samt lagolycksfallen ur motsvarande handlingar beträffande *lagförsäkrade* arbetare. Men därjämte hava medtagits både karens- och lagolycksfall, som

inträffat bland arbetare, försäkrade i de enskilda anstalterna enligt de s. k. *gamla villkoren*, berättigande till sjukhjälp från 4:de (ibland från 1:sta, någon gång från 14:de) dagen (exkl. olycksfallsdagen) till och med 180:de (någon gång 200:de) dagen från olycksfallet. Då dessa försäkringar sålunda i regel omfatta den vanliga karensförsäkringen, hava givetvis hithörande karensolycksfall också blivit vederbörligen anmälda, varför enligt nämnda villkor försäkrade arbetare och bland dessa inträffade olycksfall utan vidare kunnat medtagas. Vad beträffar de allvarligare olycksfallen, lagolycksfallen, har det visat sig, att fullständigt slutbesked rörande deras påföljd kunnat ur de till bolagen insända handlingarna erhållas även för de fall, då antalet sjukdagar överstiger det antal, för vilket ersättning enligt de gällande villkoren erhållits. Under sådana förhållanden förefanns intet hinder att upptaga även dessa olycksfall jämte motsvarande årsarbetareantal i den föreliggande statistiken.

De ur undersökningen erhållna resultaten redovisas i tab. 13—14. Vid tabellernas uppställning hava de fem åren 1908—1912 betraktats såsom ett enda år. De angivna årsarbetareantalen hava beräknats med ledning av föreliggande uppgifter angående de tecknade försäkringarnas varaktighet och de försäkrade arbetarnas antal. Antalet årsarbetare utgör därför sammanlagda antalet försäkrade årsarbetare under de fem åren, och antalet olycksfall omfattar samtliga under dessa år inom resp. yrken inträffade olycksfall. Frekvenssiffrorna utgöra resp. kvoter mellan dessa tal.

I tabellerna meddelas vidare uppgifter angående medelantal sjukdagar, medelinvaliditetsprocent, livräntornas för invaliderna medelkapitalvärde o. s. v. Däremot saknas en del uppgifter, som det varit av intresse att kunna medtaga, vilket emellertid icke låtit sig göra, emedan det begagnade materialet i sin helhet icke innehållit erforderliga data. Hit torde främst höra uppgifter om invalidernas medelålder, de dödas efterlevande m. m.

Angående de olika yrkesrubrikernas innebörd är följande att observera.

Bland *lantarbetare* ingår en stor del torpare, småbönder och arrendatorer, vilka själva gå i grovarbete och därför äro utsatta för ungefär samma olycksfallsrisk som de egentliga, lejda lantarbetarna. De åsyftade personerna äro icke kollektivt försäkrade utan hava var för sig tecknat enskilda försäkringar. Vid materialets granskning har den regel följts, att personer, som tagit försäkring för högre belopp än 5,000 kronor vid dödsfall genom olyckshändelse, ej medtagits. Att statistiken icke begränsats till endast kollektivförsäkrade, lejda lantarbetare, har berott därpå, att dessas antal är så ringa, att de ur ett så

obetydligt material erhållna siffrorna säkerligen skulle blivit mindre användbara än de nu erhållna.

Sjöfolket omfattar såväl däck- som maskinpersonal samt betjäning ombord, såsom restauratriser, uppasserskor etc., men äro däremot fartygens befälhavare uteslutna. Vidare är att märka, att de redovisade olycksfallen inträffat icke blott under den egentliga tjänsten ombord utan även under lastning och lossningsarbete i hamnarna såväl som bland ett mindretal *stuveriarbetare, anställda hos rederier*, och är denna omständighet en starkt bidragande orsak till att frekvenssiffran inom denna yrkesklass för olycksfall, medförande minst 61 sjukdagar, blivit så pass hög som 0.6 %. Däremot betingas den höga dödsfallsfrekvensen, 0.4 %, givetvis av skeppsbrott eller i allmänhet drunkningsolyckor. Att frekvenssiffrorna för karensolycksfall ej äro högre än fallet är och säkerligen lägre än som motsvarar verkligen inträffade olycksfall av detta slag, beror med all sannolikhet därpå, att de flesta övergående skador, som förorsakats av olycksfall under resa, behandlas ombord utan att sedermera anmälas hos vederbörande försäkringsanstalt eller giva anledning till ersättningsanspråk. Till följd härav böra dylika olycksfall icke heller öka den försäkringstekniska olycksfallsbelastningen av yrket ifråga.

På grund av primärmaterialets beskaffenhet har det ej varit möjligt att skilja *renhållnings-* och *åkeriarbetarna* från varandra, utan gälla de erhållna siffrorna personer, sysselsatta med båda slagen av arbete. I praktiken utövas ju också dessa båda sysselsättningar i stor utsträckning av samma personer.

Stadsbud, bärare etc. hava visat sig bestå av två grupper med väsentligt olika olycksfallsrisk, och hava dessa därför skiljts åt. De tvänne dragarlagen äro sålunda utmärkta för en enastående hög olycksfallsrisk beträffande karensolycksfall, men däremot utvisa lagolycksfallen bland samma arbetare ett ovanligt lågt genomsnittligt antal sjukdagar i motsats till vad förhållandet är bland övriga stadsbud, bärare etc.

Såväl *chaufförer* som *hotell-* och *restaurangpersonal* hava nästan uteslutande träffats av lindrigare olycksfall.

Från den inom socialstyrelsen pågående undersökningen rörande sjömansyrket i Sverige föreligga uppgifter om antalet olycksfall till sjöss, som under tiden 1 aug. 1911—31 juli 1912 inträffade å svenska fartyg, och vilka i detta sammanhang blivit redovisade. Uppgifterna härstamma från befälhavarna, som å särskilda frågeformulär haft att besvara frågan om antalet och arten av de under nämnda år timade olycksfallen ombord. I nedanstående tablå meddelas resultatet beträffande ångfartygens

redovisade bemanning, uppgående till 12,372 årsarbetare, fördelad på tre grupper, däckspersonal, maskinpersonal samt kökspersonal och betjäning. Segelfartygen däremot hava med hänsyn till materialets ringa omfattning ej ansetts lämpliga att här medtaga.

Tab. I. Olycksfall i arbete bland befäl och manskap å ångfartyg under tiden 1 aug. 1911—31 juli 1912.

	Antal årsar- betare.	Olycksfall, vilka oavsett andra följder medfört													
		minst 5 sjukdagar.			minst 61 sjukdagar.			invaliditet under- stigande 10 %.		invaliditet av minst 10 %.		döden.		okänd eller ej slutligt fastställd påföljd.	
		An- tal.	% av antal årsar- betare.	Medel- antal sjukdagar t. o. m. den 60:de.	An- tal.	% av antal årsar- betare.	Medel- antal sjukdagar oavsett de 60 första.	An- tal.	% av antal årsar- betare.	An- tal.	% av antal årsar- betare.	An- tal.	% av antal årsar- betare.	An- tal.	% av antal årsar- betare.
Däckspersonal	6 017	¹⁾ 117	1·94	31	²⁾ 19	0·32	86	4	0·07	5	0·08	24	0·40	28	0·47
Maskinpersonal	4 246	¹⁾ 71	1·67	27	³⁾ 8	0·19	49	4	0·09	7	0·16	13	0·31	13	0·31
Kökspersonal och be- tjäning	2 109	7	0·33	14	1	0·05	7	—	—	2	0·09	8	0·38	—	—
Tillsammans	12 372	⁴⁾ 195	1·58	29	⁵⁾ 28	0·23	73	8	0·06	14	0·11	45	0·36	41	0·33

Olycksfallen hava i översikten med hänsyn till skadans påföljd uppdelats i följande grupper, nämligen olycksfall, som oavsett andra följder medfört resp. minst 5 sjukdagar, minst 61 sjukdagar, invaliditet understigande 10 %, invaliditet av minst 10 % och döden. En jämförelse mellan här anförda frekvenssiffror och de i tabellerna 13 och 14 angivna, på grundval av försäkringsanstalternas primärmaterial rörande under åren 1908—1912 inträffade olycksfall beräknade frekvenssiffrorna för sjöfolk visar, liksom motsvarande uppgifter från andra yrken, en mindre nöjaktig överensstämmelse särskilt beträffande de olycksfall, som medfört ett mindre antal sjukdagar; i fråga om svårare olycksfall är överensstämmelsen dock bättre. Över huvud taget torde man ej kunna anse befälhavarnas uppgifter till sjömansutredningen rörande olycksfall till sjöss såsom synnerligen uttömmande, vartill kommer, att uppgifterna

¹⁾ Därav 2 olycksfall utan uppgift angående antalet sjukdagar.

²⁾ " 2 " " " " " "

³⁾ " 1 " " " " " "

⁴⁾ " 4 " " " " " "

⁵⁾ " 3 " " " " " "

avse endast ett enda år. Vitsordet måste sålunda tilläggas de på försäkringsmaterialet baserade frekvenssiffrorna, ehuru även dessa, som i annat sammanhang påpekats, ej torde omfatta en hel del lättare olycksfall.

Ett väsentligt större värde kan man tillmäta uppgifterna rörande olycksfall med dödlig utgång, och äro dessa beträffande såväl ång- som segelfartyg redovisade i nedanstående tablå.

Tab. K. Dödsfall på grund av olycksfall i arbete bland befäl och manskap å ång- och segelfartyg under tiden 1 aug. 1911—31 juli 1912.

	Ångfartyg.				Segelfartyg.			
	Antal års- arbetare.	Olycksfall, som medfört döden.		Medel- ålder, år.	Antal års- arbetare.	Olycksfall, som medfört döden.		Medel- ålder, år.
		Antal.	% av antal års- arbetare.			Antal.	% av antal års- arbetare.	
Däckspersonal	6 017	¹⁾ 24	0·40	30·8	2 045	²⁾ 28	1·37	26·2
Maskinpersonal	4 246	¹⁾ 13	0·31	25·1	—	—	—	—
Kökspersonal och betjäning ...	2 109	8	0·38	27·2	352	³⁾ 2	0·57	32·0
Tillsammans	12 372	45	0·36	28·6	2 397	30	1·25	26·4

¹⁾ Därav 2 olycksfall utan åldersuppgift.

²⁾ » 6 » » »

³⁾ » 1 » » »

TABELLER.

Tab. 1. Arbetslöner under åren 1910—1912

Yrkesgrupper.			År.	Antal arbets- företag.
I	Skogsbruk	Enligt olycksfallsstatistikens material ¹⁾	1910	—
		Förevarande utrednings material.....	1910	60
			1911	64
II: 1	Gruvdrift: Järngruvor	Förevarande utrednings material.....	1912	67
			1910	213
		Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	68
II: 2	Andra malmgruvor	Förevarande utrednings material.....	1911	72
			1912	73
		Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	27
II: 3	Stenkolsgruvor	Förevarande utrednings material.....	1910	7
			1911	6
		Enligt olycksfallsstatistikens material	1912	7
III: 1	Annan brytnings- och upptagningsin- dustri: Stenbrott och stenhuggerier	Förevarande utrednings material.....	1910	9
			1911	6
		Enligt olycksfallsstatistikens material	1912	6
III: 2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	Förevarande utrednings material.....	1910	411
			1911	152
		Enligt olycksfallsstatistikens material	1912	153
IV: 1	Närings- och nyttningsämnesindustri: Sockerbruk och -raffinaderier	Förevarande utrednings material.....	1910	66
			1911	67
		Enligt olycksfallsstatistikens material	1912	69
IV: 2	Sprit- och maldryckstillverkning	Förevarande utrednings material.....	1910	33
			1911	33
		Enligt olycksfallsstatistikens material	1912	33
IV: 3	Annan hithörande industri utom mejerier...	Förevarande utrednings material.....	1910	611
			1911	358
		Enligt olycksfallsstatistikens material	1912	367
		Förevarande utrednings material.....	1910	371
			1911	402
		Enligt olycksfallsstatistikens material	1912	402

¹⁾ Se närmare texten sid. 10.

vid industriella m. fl. företag.

Antal dagsverken fullgjorda av			Antal årsarbetare (beräknat efter 300 dagsverken).			Arbets- lönernas sammanlagda belopp, kr.	Medel- daglön, kr.	Yrkes- gruppens n.r.
män.	kvinnor.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Summa.			
—	—	—	—	—	—	—	—	I
1 017 654	316	1 017 970	3 392	1	3 393	3 807 209	3·74	
1 110 390	802	1 111 192	3 701	3	3 704	3 873 194	3·49	
1 060 081	976	1 061 057	3 534	3	3 537	3 888 076	3·66	
2 656 500	29 300	2 685 800	8 855	98	8 953	—	—	II: 1
2 440 414	21 379	2 461 793	8 135	71	8 206	10 775 767	4·38	
2 547 827	23 726	2 571 553	8 493	79	8 572	11 505 536	4·47	
2 790 390	21 389	2 811 779	9 301	71	9 372	12 779 038	4·54	
359 300	5 000	364 300	1 198	16	1 214	—	—	II: 2
238 943	3 102	242 045	796	10	806	728 798	3·01	
225 285	2 845	228 130	751	9	760	710 313	3·11	
234 358	3 009	237 367	781	10	791	751 389	3·17	
541 900	—	541 900	1 806	—	1 806	—	—	II: 3
531 352	—	531 352	1 771	—	1 771	1 991 962	3·75	
540 748	—	540 748	1 802	—	1 802	2 021 009	3·74	
561 733	—	561 733	1 872	—	1 872	2 133 361	3·80	
3 796 300	5 000	3 801 300	12 654	17	12 671	—	—	III: 1
2 041 060	1 928	2 042 988	6 804	6	6 810	7 521 503	3·68	
2 095 544	1 597	2 097 141	6 985	5	6 990	7 764 878	3·70	
2 156 625	4 783	2 161 408	7 189	16	7 205	7 796 384	3·61	
—	—	—	—	—	—	—	—	III: 2
293 002	14 229	307 231	977	47	1 024	962 784	3·13	
319 523	15 938	335 461	1 065	53	1 118	1 052 215	3·14	
319 155	16 165	335 320	1 064	54	1 118	1 006 955	3·00	
1 199 100	142 500	1 341 600	3 997	475	4 472	—	—	IV: 1
1 320 078	136 476	1 456 554	4 400	455	4 855	6 049 317	4·15	
1 314 322	109 595	1 423 917	4 381	365	4 746	5 953 470	4·18	
1 247 335	101 994	1 349 329	4 158	340	4 498	5 672 908	4·20	
1 642 100	405 500	2 047 600	5 473	1 352	6 825	—	—	IV: 2
1 241 787	308 727	1 550 514	4 139	1 029	5 168	6 181 282	3·99	
1 308 734	320 395	1 629 129	4 362	1 068	5 430	6 517 288	4·00	
1 321 791	322 294	1 644 085	4 406	1 074	5 480	6 542 835	3·98	
2 900 200	1 929 000	4 829 200	9 667	6 430	16 097	—	—	IV: 3
1 525 441	1 400 098	2 925 539	5 085	4 667	9 752	8 836 959	3·02	
1 598 629	1 523 968	3 122 597	5 329	5 080	10 409	9 451 107	3·03	
1 548 885	1 404 717	2 953 602	5 163	4 682	9 845	9 508 343	3·22	

Tab. 1 (forts.). Arbetslöner under åren

Yrkesgrupper.			År.	Antal arbets- företag.
IV: 4	Mejerier	Enligt olycksfallsstatistikens material ¹⁾	1910	164
		Förevarande utrednings material.	1910	86
			1911	87
			1912	87
V	Textilindustri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	384
		Förevarande utrednings material	1910	199
			1911	206
			1912	208
VI	Beklädnadsindustri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	316
		Förevarande utrednings material	1910	162
			1911	164
			1912	171
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri ..	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	210
		Förevarande utrednings material	1910	82
			1911	84
			1912	85
VIII: 1	Trävaruindustri: Sågverk och brädgårdsrörelse	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	2 174
		Förevarande utrednings material	1910	605
			1911	626
			1912	625
VIII: 2	Snickerier och möbelfabriker	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	612
		Förevarande utrednings material	1910	319
			1911	323
			1912	332
VIII: 3	Annan trävaruindustri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	380
		Förevarande utrednings material	1910	187
			1911	192
			1912	193
IX	Trämasse- och pappersindustri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	367
		Förevarande utrednings material	1910	213
			1911	217
			1812	227
X	Grafisk industri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	468
		Förevarande utrednings material	1910	261
			1911	266
			1912	271

¹⁾ Se närmare texten sid. 10.

1910—1912 vid industriella m. fl. företag.

Antal dagsverken fullgjorda av			Antal årsarbetare (beräknat efter 300 dagsverken).			Arbets- lönernas sammanlagda belopp, kr.	Medel- daglön, kr.	Yrkes- gruppens n:r.
män.	kvinnor.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Summa.			
116 500	162 800	279 300	388	543	931	—	—	IV: 4
107 511	126 650	234 161	358	422	780	566 057	2·42	
110 829	129 215	240 044	369	431	800	553 250	2·30	
110 253	128 715	238 968	368	429	797	608 379	2·55	
3 952 900	6 034 500	9 987 400	13 176	20 115	33 291	—	—	V
2 534 792	3 811 896	6 346 688	8 449	12 706	21 155	14 197 440	2·24	
2 649 774	3 865 817	6 515 591	8 833	12 886	21 719	14 644 062	2·25	
2 675 179	4 007 495	6 682 674	8 917	13 358	22 275	15 338 692	2·30	
1 781 400	3 619 500	5 400 900	5 938	12 065	18 003	—	—	VI
1 114 319	2 610 566	3 724 885	3 714	8 702	12 416	9 631 019	2·59	
1 111 372	2 652 521	3 763 893	3 705	8 842	12 547	9 619 944	2·56	
1 167 985	2 674 257	3 842 242	3 893	8 914	12 807	10 233 012	2·66	
917 200	316 300	1 233 500	3 057	1 055	4 112	—	—	VII
770 413	362 456	1 132 869	2 568	1 208	3 776	3 627 872	3·20	
755 086	338 690	1 093 776	2 517	1 129	3 646	3 584 455	3·28	
799 567	386 490	1 186 057	2 665	1 288	3 953	3 892 636	3·28	
9 570 100	76 100	9 646 200	31 900	254	32 154	—	—	VIII: 1
6 574 385	49 768	6 624 153	21 915	166	22 081	22 588 674	3·41	
6 723 838	47 287	6 771 125	22 413	158	22 571	24 799 768	3·66	
6 758 234	46 013	6 804 247	22 527	153	22 680	24 084 103	3·54	
3 483 300	55 400	3 538 700	11 611	185	11 796	—	—	VIII: 2
2 454 206	53 015	2 507 221	8 181	177	8 358	8 551 949	3·41	
2 502 612	47 266	2 549 878	8 342	158	8 500	9 269 906	3·64	
2 628 902	44 245	2 673 147	8 763	147	8 910	9 508 325	3·56	
1 496 800	147 000	1 643 800	4 989	490	5 479	—	—	VIII: 3
1 030 220	120 681	1 150 901	3 434	402	3 836	3 623 820	3·15	
1 085 849	105 075	1 190 924	3 619	350	3 969	3 881 665	3·26	
1 126 235	110 076	1 236 311	3 754	367	4 121	4 110 952	3·33	
6 086 900	1 267 100	7 354 000	20 289	4 224	24 513	—	—	IX
4 808 931	824 523	5 633 454	16 030	2 748	18 778	19 732 281	3·50	
4 927 234	847 427	5 774 661	16 424	2 825	19 249	21 687 380	3·76	
5 337 041	888 967	6 226 008	17 790	2 963	20 753	21 783 532	3·50	
2 206 000	341 000	2 547 000	7 353	1 137	8 490	—	—	X
1 496 236	330 792	1 827 028	4 987	1 103	6 090	7 595 419	4·16	
1 776 340	335 061	2 111 401	5 921	1 117	7 038	7 966 016	3·77	
1 649 587	342 666	1 992 253	5 499	1 142	6 641	8 321 623	4·18	

Tab. 1 (forts.). Arbetslöner under åren

Yrkesgrupper.			År.	Antal arbets- företag.
XI	Malmförädlingsindustri	Enligt olycksfallsstatistikens material ¹⁾	1910	152
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	92 91 94
XII: 1	Metallindustri: Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	529
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	282 291 297
XII: 2	Annan metallindustri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	173
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	102 103 103
XIII: 1	Maskin- och skeppsbyggnadsindustri: Mekaniska verkstäder (inkl. instrument- fabriker).....	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	446
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	263 268 276
XIII: 2	Skeppsvarv och båtbyggerier	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	59
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	41 41 42
XIII: 3	Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkst.)...	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	166
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	101 102 104
XIII: 4	Fabriker för tillverkning av elektriska ma- skiner och apparater	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	31
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	15 17 18
XIV: 1	Mineralindustri: Kalk- och cementbruk samt cement- och gipsgjuterier	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	141
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	65 67 67
XIV: 2	Tegelbruk samt porslins- och lergodstill- verkning.....	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	544
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	207 214 212

¹⁾ Se närmare texten sid. 10.

1910—1912 vid industriella m. fl. företag.

Antal dagsverken fullgjorda av			Antal årsarbetare (beräknat efter 300 dagsverken).			Arbets- lönernas sammanlagda belopp, kr.	Medel- daglön, kr.	Yrkes- gruppens n:r.
män.	kvinnor.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Summa.			
4 591 300	—	4 591 300	15 304	—	15 304	—	—	XI
3 884 081	32 145	3 916 226	12 947	107	13 054	15 266 589	3·90	
3 980 943	33 731	4 014 674	13 270	112	13 382	15 700 097	3·91	
4 241 323	38 862	4 280 185	14 138	130	14 268	17 849 033	4·17	
5 904 300	324 500	6 228 800	19 681	1 082	20 763	—	—	XII: 1
4 556 062	258 681	4 814 743	15 187	862	16 049	18 025 248	3·74	
4 753 631	283 057	5 036 688	15 845	944	16 789	19 295 418	3·83	
5 037 845	310 149	5 347 994	16 793	1 034	17 827	21 461 082	4·01	
1 409 200	334 100	1 743 300	4 697	1 114	5 811	—	—	XII: 2
1 069 681	195 682	1 265 363	3 566	652	4 218	4 966 722	3·93	
1 141 816	194 446	1 336 262	3 806	648	4 454	5 048 455	3·78	
1 246 250	267 803	1 514 053	4 154	893	5 047	5 998 076	3·96	
6 572 400	15 000	6 587 400	21 908	50	21 958	—	—	XIII: 1
5 679 441	24 880	5 704 321	18 931	83	19 014	23 210 345	4·07	
5 902 235	28 044	5 930 279	19 674	93	19 767	24 703 508	4·17	
6 363 300	29 676	6 392 976	21 211	99	21 300	27 819 054	4·35	
1 192 400	2 800	1 195 200	3 975	9	3 984	—	—	XIII: 2
915 273	2 408	917 681	3 051	8	3 059	3 430 851	3·74	
977 960	2 653	980 613	3 260	9	3 269	3 643 244	3·72	
1 180 571	2 834	1 183 405	3 935	9	3 944	4 434 452	3·75	
2 113 600	3 500	2 117 100	7 045	12	7 057	—	—	XIII: 3
1 676 126	2 902	1 679 028	5 587	10	5 597	7 022 571	4·18	
1 801 550	2 981	1 804 531	6 005	10	6 015	7 709 311	4·27	
1 902 896	3 095	1 905 991	6 343	10	6 353	8 357 792	4·39	
1 110 300	228 600	1 338 900	3 701	762	4 463	—	—	XIII: 4
405 609	167 729	573 338	1 352	559	1 911	2 998 478	5·23	
479 313	190 898	670 211	1 598	636	2 234	3 439 464	5·13	
533 888	159 209	692 597	1 778	531	2 309	3 758 030	5·43	
1 091 900	5 300	1 097 200	3 639	18	3 657	—	—	XIV: 1
944 288	2 448	946 736	3 148	8	3 156	3 666 314	3·87	
983 860	2 543	986 403	3 280	8	3 288	3 920 837	3·97	
1 022 095	2 363	1 024 458	3 407	8	3 415	4 001 804	3·91	
2 490 000	316 500	2 806 500	8 300	1 055	9 355	—	—	XIV: 2
1 744 710	307 121	2 051 831	5 816	1 024	6 840	7 221 442	3·52	
1 788 390	311 929	2 100 319	5 961	1 040	7 001	7 473 333	3·56	
1 829 157	330 407	2 159 564	6 097	1 101	7 198	7 692 003	3·56	

Tab. 1 (forts.). Arbetsslöner under åren

Yrkesgrupper.			År.	Antal arbets- företag.
XIV: 3	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)...	Enligt olycksfallsstatistikens material ¹⁾	1910	86
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	43 42 43
	Kemisk-teknisk industri:			
XV: 1	Tändsticksfabriker.....	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	20
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	12 12 12
XV: 2	Annan kemisk-teknisk industri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	235
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	118 119 118
	Byggnadsindustri:			
XVI: 1	Husbyggnadsarbeten m. m.	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	—
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	114 110 115
XVI: 2	Utförande av belysnings-, vatten- o. kloak- ledningar	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	—
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	41 43 44
XVI: 3	Väg-, järnvägs- o. spårvägsbyggnadsarbeten	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	—
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	55 57 59
XVI: 4	Bro-, hamn-, kanal- o. dammbyggnadsarbeten	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	—
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	32 35 37
	Belysning och vattenledning m. m.:			
XVII: 1	Gas- och elektricitetsverk.....	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	204
		Förevarande utrednings material	1910 1911 1912	132 136 141
XVII: 2	Vatten och renhållningsverk.....	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	—
		Förevarande utrednings material.....	1910 1911 1912	31 31 32

¹⁾ Se närmare texten sid. 10.

1910—1912 vid industriella m. fl. företag.

Antal dagsverken fullgjorda av			Antal årsarbetare (beräknat efter 300 dagsverken).			Arbets- lönernas sammanlagda belopp, kr.	Medel- daglön, kr.	Yrkes- gruppens n:r.
män.	kvinnor.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Summa.			
1 393 400	88 800	1 482 200	4 645	298	4 941	—	—	XIV: 3
835 678	45 434	881 112	2 786	151	2 937	2 875 267	3·26	
841 652	43 970	885 622	2 806	147	2 953	2 962 972	3·35	
898 402	49 726	948 128	2 995	166	3 161	3 275 100	3·45	
1 108 500	951 200	2 059 700	3 695	3 171	6 866	—	—	XV: 1
967 957	666 257	1 634 214	3 227	2 221	5 448	4 436 730	2·71	
854 555	589 999	1 444 554	2 849	1 967	4 816	4 015 599	2·78	
965 503	659 756	1 625 259	3 218	2 199	5 417	4 550 161	2·80	
1 092 100	473 800	1 565 900	3 640	1 579	5 219	—	—	XV: 2
806 973	354 409	1 161 382	2 690	1 181	3 871	4 064 564	3·50	
852 554	354 726	1 207 280	2 842	1 182	4 024	4 278 054	3·54	
897 647	409 837	1 307 484	2 992	1 366	4 358	4 562 361	3·49	
—	—	—	—	—	—	—	—	XVI: 1
1 474 626	19 460	1 494 086	4 915	65	4 980	6 910 382	4·63	
1 478 895	19 784	1 498 679	4 930	66	4 996	7 598 219	5·07	
1 523 962	22 040	1 546 002	5 080	73	5 153	7 811 190	5·05	
—	—	—	—	—	—	—	—	XVI: 2
894 969	6 466	901 435	2 983	22	3 005	3 962 821	4·40	
917 393	7 298	924 691	3 058	24	3 082	4 275 363	4·62	
997 792	7 825	1 005 617	3 326	26	3 352	4 780 214	4·75	
—	—	—	—	—	—	—	—	XVI: 3
1 658 650	2 829	1 661 479	5 529	9	5 538	7 404 818	4·46	
1 726 923	3 335	1 730 258	5 756	11	5 767	7 801 726	4·51	
1 871 968	3 030	1 874 998	6 240	10	6 250	8 389 054	4·47	
—	—	—	—	—	—	—	—	XVI: 4
795 073	612	795 685	2 650	2	2 652	3 473 890	4·37	
1 006 900	6 243	1 013 143	3 356	21	3 377	4 656 092	4·60	
1 144 097	8 845	1 152 942	3 814	29	3 843	5 590 282	4·85	
927 900	4 500	932 400	3 093	15	3 108	—	—	XVII: 1
994 846	24 472	1 019 318	3 316	82	3 398	4 430 929	4·35	
1 021 606	23 703	1 045 309	3 405	79	3 484	4 573 121	4·37	
1 084 733	24 547	1 109 280	3 616	82	3 698	4 973 964	4·48	
—	—	—	—	—	—	—	—	XVII: 2
671 548	2 122	673 670	2 238	7	2 245	2 752 948	4·09	
635 168	2 258	637 426	2 117	8	2 125	2 658 399	4·17	
663 689	2 159	665 848	2 212	7	2 219	2 799 077	4·20	

Tab. 1 (forts.). Arbetslöner under åren

Yrkesgrupper.			År.	Antal arbets- företag.
XVIII	Handel och varulager	Enligt olycksfallsstatistikens material ¹⁾	1910	—
		Förevarande utrednings material.....	1910	48
			1911	50
			1912	50
Landtransport:				
XIX: 1	Åkerirörelse, lastning och lossning	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	—
		Förevarande utrednings material.....	1910	48
			1911	48
			1912	48
XIX: 2	Spårvägsdrift.....	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	12
		Förevarande utrednings material.....	1910	7
			1911	7
			1912	7
XIX: 3	Statens järnvägsdrift.....	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	1
		Förevarande utrednings material.....	1910	1
			1911	1
			²⁾ 1912	—
XIX: 4	Enskild järnvägsdrift	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	162
		Förevarande utrednings material.....	1910	127
			1911	128
			1912	128

¹⁾ Se närmare texten sid. 10.²⁾ Uppgifter för år 1912 beträffande statens järnvägar förelågo ej vid tiden för utredningens utförande.

1910—1912 vid industriella m. fl. företag.

Antal dagsverken fullgjorda av			Antal årsarbetare (beräknat efter 300 dagsverken).			Arbets- lönernas sammanlagda belopp, kr.	Medel- daglön, kr.	Yrkes- gruppens n:r.
män.	kvinnor.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Summa.			
—	—	—	—	—	—	—	—	XVIII
297 581	8 471	306 052	992	28	1 020	1 511 456	4·94	
325 717	11 048	336 765	1 086	37	1 123	1 645 470	4·89	
350 310	11 367	361 677	1 168	38	1 206	1 834 000	5·07	
—	—	—	—	—	—	—	—	XIX: 1
525 787	783	526 570	1 753	3	1 756	3 112 974	5·91	
596 068	833	596 901	1 987	3	1 990	3 696 703	6·19	
687 542	758	688 300	2 292	3	2 295	4 260 575	6·19	
536 700	14 100	550 800	1 789	47	1 836	—	—	XIX: 2
533 617	17 766	551 383	1 779	59	1 838	2 675 566	4·85	
585 438	19 746	605 184	1 951	66	2 017	2 816 884	4·65	
605 558	21 997	627 555	2 019	73	2 092	3 103 240	4·94	
5 848 200	41 700	5 889 900	19 494	139	19 633	—	—	XIX: 3
—	—	6 756 022	—	—	22 520	26 701 144	3·95	
—	—	6 874 423	—	—	22 915	27 534 532	4·01	
—	—	—	—	—	—	—	—	
4 958 500	200	4 958 700	16 528	1	16 529	—	—	XIX: 4
4 595 453	119 909	4 715 362	15 318	400	15 718	16 842 128	3·57	
4 636 813	125 798	4 762 611	15 456	419	15 875	17 454 957	3·66	
4 746 902	128 091	4 874 993	15 823	427	16 250	18 138 328	3·72	

Tab. 2. Arbetslöner och bevillningstaxerad inkomst under åren 1910—1911

Yrkesgrupper.			År.	Antal arbets- företag.
I	Skogsbruk	Enligt olycksfallsstatistikens material ¹⁾ ...	1910	—
		Förevarande utrednings material	1910	12
			1911	12
II: 1	Gruvdrift: Järngruvor	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	213
		Förevarande utrednings material	1910	35
			1911	35
II: 2	Andra malmgruvor	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	27
		Förevarande utrednings material	1910	2
			1911	2
II: 3	Stenkolsgruvor	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	9
		Förevarande utrednings material	1910	4
			1911	4
III: 1	Annan brytnings- och upptagnings- industri: Stenbrott och stenhuggerier	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	411
		Förevarande utrednings material	1910	77
			1911	77
III: 2	Sand-, torv- och isupptagning m. m. ...	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	—
		Förevarande utrednings material	1910	28
			1911	28
IV: 1	Närings- och nyttningsämnesindustri: Sockerbruk och raffinaderier	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	33
		Förevarande utrednings material	1910	28
			1911	28
IV: 2	Sprit- och maldryckstillverkning	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	611
		Förevarande utrednings material	1910	256
			1911	256
IV: 3	Annan hithörande industri utom mejerier	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	3 065
		Förevarande utrednings material	1910	304
			1911	304
IV: 4	Mejerier	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	164
		Förevarande utrednings material	1910	35
			1911	35
V	Textilindustri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	384
		Förevarande utrednings material	1910	133
			1911	133

¹⁾ Se närmare texten sid. 10

vid industriella m. fl. företag, som nämnda år varit bevilningstaxerade.

Antal dagsverken fullgjorda av			Antal årsarbetare (beräknat efter 300 dagsverken).			Arbets- lönernas sammanlagda belopp, kr.	Total bevilnings- taxerad inkomst, kr.	Yrkes- grup- pens n:r.
män.	kvinnor.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Summa.			
—	—	—	—	—	—	—	—	I
120 096	—	120 096	400	—	400	408 738	257 487	
118 920	—	118 920	396	—	396	423 694	261 445	
2 656 500	29 300	2 685 800	8 855	98	8 953	—	—	II: 1
1 906 848	15 197	1 922 045	6 356	51	6 407	8 871 242	15 209 262	
2 116 028	18 831	2 134 859	7 053	63	7 116	9 422 381	20 844 419	
359 300	5 000	364 300	1 198	16	1 214	—	—	II: 2
181 113	3 102	184 215	604	10	614	509 047	1 105 677	
175 442	2 845	178 287	585	9	594	519 362	1 430 310	
541 900	—	541 900	1 806	—	1 806	—	—	II: 3
442 466	—	442 466	1 475	—	1 475	1 632 004	266 223	
451 027	—	451 027	1 503	—	1 503	1 641 085	232 925	
3 796 300	5 000	3 801 300	12 654	17	12 671	—	—	III: 1
1 231 821	1 648	1 233 469	4 106	5	4 111	4 832 716	614 538	
1 237 472	1 597	1 239 069	4 125	5	4 130	4 932 484	701 865	
—	—	—	—	—	—	—	—	III: 2
165 139	6 957	172 096	550	23	573	505 937	141 085	
160 513	7 830	168 343	535	26	561	538 861	140 450	
1 199 100	142 500	1 341 600	3 997	475	4 472	—	—	IV: 1
1 032 931	125 842	1 158 773	3 443	419	3 862	5 248 047	8 744 319	
1 120 845	97 845	1 218 690	3 736	326	4 062	5 155 218	8 426 746	
1 642 100	405 500	2 047 600	5 473	1 352	6 825	—	—	IV: 2
975 871	256 950	1 232 821	3 253	857	4 110	4 937 573	5 106 001	
980 087	253 488	1 233 575	3 267	845	4 112	5 120 432	6 250 409	
2 900 200	1 929 000	4 829 200	9 667	6 430	16 097	—	—	IV: 3
1 304 324	1 200 207	2 504 531	4 348	4 001	8 349	7 684 987	5 710 653	
1 380 892	1 190 348	2 571 240	4 603	3 968	8 571	8 255 522	5 125 091	
116 500	162 800	279 300	388	543	931	—	—	IV: 4
63 703	64 460	128 163	212	215	427	334 945	180 542	
62 599	67 786	130 385	209	226	435	349 635	170 654	
3 952 900	6 034 500	9 987 400	13 176	20 115	33 291	—	—	V
1 799 452	2 634 433	4 433 885	5 998	8 781	14 779	9 988 528	3 048 367	
1 830 498	2 627 121	4 457 619	6 102	8 757	14 859	9 971 553	2 891 392	

Tab. 2 (forts.). Arbetslöner och bevilningstaxerad inkomst under åren 1910—

Y r k e s g r u p p e r.			År.	Antal arbets- företag.
VI	Beklädnadsindustri	Enligt olycksfallsstatistikens material ¹⁾ ...	1910	316
		Förevarande utrednings material	1910	124
			1911	124
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri ..	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	210
		Förevarande utrednings material	1910	62
			1911	62
VIII: 1	Trävaruindustri: Sågverk och brädgårdsrörelse	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	2 174
		Förevarande utrednings material	1910	371
			1911	371
VIII: 2	Snickerier och möbelfabriker	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	612
		Förevarande utrednings material	1910	235
			1911	235
VIII: 3	Annan trävaruindustri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	380
		Förevarande utrednings material	1910	65
			1911	65
IX	Trämasse- och pappersindustri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	367
		Förevarande utrednings material	1910	114
			1911	114
X	Grafisk industri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	468
		Förevarande utrednings material	1910	170
			1911	170
XI	Malmförädlingsindustri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	152
		Förevarande utrednings material	1910	44
			1911	44
	Metallindustri:			
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning ...	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	529
		Förevarande utrednings material	1910	218
			1911	218
XII: 2	Annan metallindustri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	173
		Förevarande utrednings material	1910	81
			1911	81
	Maskin- och skeppsbyggnadsindustri:			
XIII: 1	Mekaniska verkstäder (inkl. instrument- fabriker)	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	446
		Förevarande utrednings material	1910	169
			1911	169

¹⁾ Se närmare texten sid. 10.

1911 vid industriella m. fl. företag, som nämnda år varit bevillningstaxerade.

Antal dagsverken fullgjorda av			Antal årsarbetare (beräknat efter 300 dagsverken).			Arbets- lönernas sammanlagda belopp, kr.	Total bevillnings- taxerad inkomst, kr.	Yrkes- grup- pens n:r.
män.	kvinnor.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Summa.			
1 781 400	3 619 500	5 400 900	5 938	12 065	18 003	—	—	VI
962 166	2 185 568	3 147 734	3 207	7 285	10 492	7 494 499	2 443 672	
919 460	2 198 156	3 117 616	3 065	7 327	10 392	7 856 892	2 688 627	
917 200	316 300	1 233 500	3 057	1 055	4 112	—	—	VII
574 532	238 842	813 374	1 915	796	2 711	2 607 724	2 450 420	
597 503	232 278	829 781	1 992	774	2 766	2 721 670	1 636 580	
9 570 100	76 100	9 646 200	31 900	254	32 154	—	—	VIII: 1
3 645 074	33 457	3 678 531	12 150	112	12 262	12 212 048	4 532 777	
3 725 027	31 990	3 757 017	12 417	107	12 524	12 758 030	5 533 844	
3 483 300	55 400	3 538 700	11 611	185	11 796	—	—	VIII: 2
1 716 284	25 460	1 741 744	5 721	85	5 806	6 135 613	1 279 714	
1 764 652	23 647	1 788 299	5 882	79	5 961	6 195 468	1 457 885	
1 496 800	147 000	1 643 800	4 989	490	5 479	—	—	VIII: 3
405 627	108 925	514 552	1 352	363	1 715	1 528 048	375 504	
395 885	90 509	486 394	1 320	302	1 622	1 548 615	488 376	
6 086 900	1 267 100	7 354 000	20 289	4 224	24 513	—	—	IX
3 018 433	513 577	3 532 010	10 061	1 712	11 773	12 916 181	7 174 447	
3 073 798	532 063	3 605 861	10 246	1 774	12 020	13 329 273	8 459 602	
2 206 000	341 000	2 547 000	7 353	1 137	8 490	—	—	X
983 521	280 133	1 263 654	3 278	934	4 212	5 119 268	1 602 500	
1 012 434	284 916	1 297 350	3 375	950	4 325	5 303 004	1 720 618	
4 591 300	—	4 591 300	15 304	—	15 304	—	—	XI
1 851 292	1 192	1 852 484	6 171	4	6 175	7 113 593	2 719 068	
1 881 848	1 443	1 883 291	6 273	5	6 278	7 095 408	2 854 633	
5 904 300	324 500	6 228 800	19 681	1 082	20 763	—	—	XII: 1
3 316 925	196 288	3 513 213	11 056	654	11 710	13 284 734	4 645 060	
3 484 983	201 226	3 686 209	11 617	671	12 288	14 078 746	5 454 909	
1 409 200	334 100	1 743 300	4 697	1 114	5 811	—	—	XII: 2
769 570	168 868	938 438	2 565	563	3 128	3 759 766	1 719 926	
814 330	195 147	1 009 477	2 714	650	3 364	3 792 570	2 418 594	
6 572 400	15 000	6 587 400	21 908	50	21 958	—	—	XIII: 1
3 554 196	20 501	3 574 697	11 847	68	11 915	15 561 800	3 397 522	
3 794 544	23 780	3 818 324	12 648	79	12 727	16 679 113	4 414 540	

Tab. 2 (forts.). Arbetslöner och bevillingstaxerad inkomst under åren 1910—

Y r k e s g r u p p e r .			År.	Antal arbets- företag.
XIII: 2	Skeppsvarv och båtbyggerier	Enligt olycksfallsstatistikens material ¹⁾ ...	1910	59
		Förevarande utrednings material	1910 1911	22 22
XIII: 3	Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verk- städer)	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	166
		Förevarande utrednings material	1910 1911	20 20
XIII: 4	Fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	31
		Förevarande utrednings material	1910 1911	10 10
	Mineralindustri:			
XIV: 1	Kalk- och cementbruk samt cement- och gipsgjuterier	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	141
		Förevarande utrednings material	1910 1911	44 44
XIV: 2	Tegelbruk samt porslins- och lergodstillv.	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	544
		Förevarande utrednings material	1910 1911	126 126
XIV: 3	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	86
		Förevarande utrednings material	1910 1911	32 32
	Kemisk-teknisk industri:			
XV: 1	Tändsticksfabriker	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	20
		Förevarande utrednings material	1910 1911	10 10
XV: 2	Annan kemisk-teknisk industri	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	235
		Förevarande utrednings material	1910 1911	78 78
	Byggnadsindustri:			
XVI: 1	Husbyggnadsarbeten m. m.	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	—
		Förevarande utrednings material	1910 1911	76 76
XVI: 2	Utförande av belysnings-, vatten- och kloakledningar	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	—
		Förevarande utrednings material	1910 1911	19 19
XVI: 3	Väg-, järnvägs- och spårvägsbyggnads- arbeten	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	—
		Förevarande utrednings material	1910 1911	— —

¹⁾ Se närmare texten sid. 10.

Tab. 2 (forts.). Arbetsslöner och bevillningstaxerad inkomst under åren 1910—

Y r k e s g r u p p e r.			År.	Antal arbets- företag.
XVI: 4	Bro-, hamn-, kanal- och dammbyggnads- arbeten	Enligt olycksfallsstatistikens material ¹⁾ ...	1910	—
		Förevarande utrednings material	1910	—
			1911	—
XVII: 1	Belysning och vattenledning m. m.: Gas- och elektricitetsverk	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	204
		Förevarande utrednings material	1910	53
			1911	53
XVII: 2	Vatten- och renhållningsverk	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	—
		Förevarande utrednings material	1910	5
			1911	5
XVIII	Handel och varulager	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	—
		Förevarande utrednings material	1910	37
			1911	37
XIX: 1	Landtransport: ²⁾ Åkerirörelse, lastning och lossning	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	—
		Förevarande utrednings material	1910	27
			1911	27
XIX: 2	Spårvägsdrift	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	12
		Förevarande utrednings material	1910	1
			1911	1
XIX: 4	Enskild järnvägsdrift	Enligt olycksfallsstatistikens material	1910	162
		Förevarande utrednings material	1910	65
			1911	65

¹⁾ Se närmare texten sid. 10.²⁾ Statens järnvägar äro såsom icke bevillningstaxerade ej upptagna i denna tabell.

1911 vid industriella m. fl. företag, som nämnda år varit bevillningstaxerade.

Antal dagsverken fullgjorda av			Antal årsarbetare (beräknat efter 300 dagsverken).			Arbets- lönernas sammanlagda belopp, kr.	Total bevillnings- taxerad inkomst, kr.	Yrkes- grup- pens n:r.
män.	kvinnor.	Summa.	Män.	Kvinnor.	Summa.			
—	—	—	—	—	—	—	—	XVI: 4
—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	
927 900	4 500	932 400	3 093	15	3 108	—	—	XVII: 1
605 655	4 663	610 318	2 019	16	2 035	2 823 387	3 566 809	
600 926	4 561	605 487	2 003	15	2 018	2 810 574	2 368 151	
—	—	—	—	—	—	—	—	XVII: 2
56 610	—	56 610	189	—	189	115 827	83 503	
67 670	—	67 670	226	—	226	148 442	99 466	
—	—	—	—	—	—	—	—	XVIII
238 242	7 271	245 513	794	24	818	1 226 468	923 940	
248 539	9 548	258 087	828	32	860	1 295 426	761 491	
—	—	—	—	—	—	—	—	XIX: 1
379 278	150	379 428	1 264	1	1 265	2 374 669	1 129 834	
386 480	—	386 480	1 288	—	1 288	2 419 545	1 773 533	
536 700	14 100	550 800	1 789	47	1 836	—	—	XIX: 2
270 643	15 871	286 514	902	53	955	1 592 565	2 031 716	
297 838	17 835	315 673	993	59	1 052	1 644 910	1 806 270	
4 958 500	200	4 958 700	16 528	1	16 529	—	—	XIX: 4
3 209 996	80 794	3 290 790	10 700	269	10 969	11 795 377	7 029 502	
3 247 605	82 099	3 329 704	10 825	274	11 099	12 995 342	8 174 201	

Tab. 3 a. Daglöner (kronor) för under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.			1'00 och därunder.		1'01-1'50.		1'51-2'00.		2'01-2'50.		2'51-3'00.	
			Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.
I	Skogsbruk	Under 18 år	9	0'90	27	1'41	47	1'93	44	2'46	37	2'97
		18 år och däröver	2	1'00	29	1'44	274	1'95	420	2'46	611	2'97
		Tillsammans	11	0'91	56	1'43	321	1'95	464	2'46	648	2'97
		%	0'6	—	2'9	—	16'5	—	23'8	—	33'3	—
II: 1	Gruvdrift: Järngruvor	Under 18 år	5	0'90	23	1'35	65	1'88	33	2'33	19	2'80
		18 år och däröver	—	—	4	1'48	87	1'89	202	2'43	438	2'91
		Tillsammans	5	0'90	27	1'37	152	1'87	235	2'42	457	2'91
		%	0'2	—	0'7	—	4'1	—	6'4	—	12'4	—
II: 2	Andra malmgruvor	Under 18 år	1	1'00	3	1'32	4	1'87	1	2'50	—	—
		18 år och däröver	—	—	2	1'13	9	1'95	60	2'41	73	2'93
		Tillsammans	1	1'00	5	1'24	13	1'93	61	2'42	73	2'93
		%	0'2	—	1'2	—	3'0	—	14'2	—	17'0	—
II: 3	Stenkolsgruvor	Under 18 år	7	0'81	37	1'39	26	1'87	28	2'28	39	2'87
		18 år och däröver	—	—	1	1'50	24	1'94	137	2'40	230	2'85
		Tillsammans	7	0'81	38	1'39	50	1'90	165	2'39	269	2'85
		%	0'4	—	2'3	—	3'0	—	10'0	—	16'3	—
III: 1	Annat brytnings- och upptagningsindustri: Stenbrott och stenhuggerier ...	Under 18 år	30	0'93	36	1'42	99	1'91	52	2'46	36	2'95
		18 år och däröver	14	0'98	39	1'42	742	1'95	790	2'46	1 298	2'96
		Tillsammans	44	0'95	75	1'42	841	1'95	842	2'46	1 334	2'96
		%	0'9	—	1'5	—	17'0	—	17'0	—	27'0	—
III: 2	Sand-, torv- och isupptagning m.m.	Under 18 år	—	—	5	1'33	4	1'85	4	2'44	—	—
		18 år och däröver	—	—	1	1'50	1	2'00	10	2'48	25	2'91
		Tillsammans	—	—	6	1'36	5	1'88	14	2'46	25	2'91
		%	—	—	6'8	—	5'7	—	15'9	—	28'4	—
IV: 1	Närings- och nyttningsämnesindustri: Sockerbruk och -raffinaderier ...	Under 18 år	1	1'00	—	—	1	1'60	9	2'39	6	2'81
		18 år och däröver	—	—	1	1'50	2	1'88	42	2'43	201	2'86
		Tillsammans	1	1'00	1	1'50	3	1'78	51	2'42	207	2'86
		%	0'1	—	0'1	—	0'3	—	4'5	—	18'1	—

i arbete olycksfallsskadade *manliga* arbetare (med löneuppgifter).

3·01-3·50.		3·51-4·00.		4·01-4·50.		4·51-5·00.		5·01-5·50.		5·51-6·00.		Över 6·00.		Samtliga.		Medel- antal manl. års- arbetare 1906-10.	Antal här be- rörda arbetare i procent av medel- antalet års- arbetare.	Yrkes- grup- pens n:r.
Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.			
13 249	3·41 3·46	2 109	3·71 3·94	2 29	4·34 4·42	— 23	— 4·99	— 2	— 5·21	— 7	— 6·00	— 11	— 8·14	181 1766	2·30 2·86	—	—	I
262 13·4	3·46 —	111 5·7	3·94 —	31 1·6	4·42 —	23 1·2	4·99 —	2 0·1	5·21 —	7 0·3	6·00 —	11 0·6	8·14 —	1947 100·0	2·83 —	—	—	II: 1
5 448	3·34 3·37	7 734	3·92 3·90	4 360	4·31 4·39	1 387	5·00 4·92	— 238	— 5·34	— 352	— 5·90	— 288	— 6·82	162 3538	2·10 4·27	—	—	II: 2
453 12·2	3·37 —	741 20·0	3·90 —	364 9·8	4·39 —	388 10·5	4·92 —	238 6·4	5·34 —	352 9·5	5·90 —	288 7·8	6·82 —	3700 100·0	4·18 —	8 828	41·9	II: 3
1 70	3·20 3·32	1 115	4·00 3·88	— 42	— 4·28	— 28	— 4·88	— 12	— 5·26	— 5	— 5·92	— 3	— 7·48	11 419	2·01 3·55	—	—	III: 1
71 16·5	3·31 —	116 27·0	3·88 —	42 9·7	4·28 —	28 6·5	4·83 —	12 2·8	5·26 —	5 1·2	5·92 —	3 0·7	7·48 —	430 100·0	3·51 —	1 523	28·2	III: 2
15 252	3·21 3·32	3 333	3·98 3·86	— 266	— 4·28	— 142	— 4·75	— 61	— 5·24	— 37	— 5·79	— 12	— 6·74	155 1 495	2·20 3·73	—	—	III: 3
267 16·2	3·31 —	336 20·4	3·86 —	266 16·1	4·28 —	142 8·6	4·75 —	61 3·7	5·24 —	37 2·3	5·79 —	12 0·7	6·74 —	1 650 100·0	3·59 —	1 740	94·8	III: 1
19 726	3·43 3·41	11 698	3·84 3·92	5 210	4·50 4·38	1 104	5·00 4·90	— 13	— 5·41	— 21	— 5·96	— 4	— 7·09	289 4 659	2·21 3·04	—	—	III: 2
745 15·1	3·41 —	709 14·3	3·92 —	215 4·3	4·38 —	105 2·1	4·91 —	13 0·3	5·41 —	21 0·4	5·96 —	4 0·1	7·09 —	4 948 100·0	2·99 —	11 155	44·4	III: 3
— 31	— 3·30	— 6	— 3·90	— 1	— 4·40	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	13 75	1·83 3·08	—	—	IV: 1
31 35·3	3·30 —	6 6·8	3·90 —	1 1·1	4·40 —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	88 100·0	2·90 —	—	—	IV: 2
— 376	— 3·36	— 270	— 3·76	— 137	— 4·27	— 55	— 4·89	— 14	— 5·35	— 8	— 5·85	— 16	— 7·67	18 1 122	2·53 3·62	—	—	IV: 3
376 33·0	3·36 —	270 23·7	3·76 —	138 12·1	4·27 —	55 4·8	4·89 —	14 1·2	5·35 —	8 0·7	5·85 —	16 1·4	7·67 —	1 140 100·0	3·60 —	4 385	26·0	IV: 4

Tab. 3 a (forts.). Daglöner (kronor) för under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.			1'00 och därunder.		1'01—1'50.		1'51—2'00.		2'01—2'50.		2'51—3'00.	
			Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.
IV: 2	Sprit- och maldryckstillverkning	Under 18 år	9	0'92	14	1'38	26	1'88	7	2'35	—	—
		18 år och däröver	—	—	3	1'50	38	1'96	73	2'39	206	2'86
		Tillsammans	9	0'92	17	1'40	64	1'93	80	2'38	206	2'86
		%	0'7	—	1'3	—	4'7	—	5'9	—	15'1	—
IV: 3	Annan lighthörande industri utom mejerier	Under 18 år	16	0'85	14	1'36	5	1'72	8	2'34	3	1'81
		18 år och däröver	—	—	2	1'42	13	1'86	34	2'42	75	2'94
		Tillsammans	16	0'85	16	1'36	18	1'82	42	2'41	78	2'89
		%	3'2	—	3'2	—	3'6	—	8'4	—	15'7	—
IV: 4	Mejerier	Under 18 år	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
		18 år och däröver	—	—	3	1'31	3	1'93	4	2'30	4	2'80
		Tillsammans	—	—	3	1'31	3	1'93	4	2'30	4	2'80
		%	—	—	15'8	—	15'8	—	21'0	—	21'0	—
V	Textilindustri	Under 18 år	29	0'86	82	1'33	46	1'78	4	2'35	1	2'66
		18 år och däröver	—	—	—	—	43	1'90	83	2'40	118	2'85
		Tillsammans	29	0'86	82	1'33	89	1'84	87	2'40	119	2'85
		%	4'6	—	13'1	—	14'2	—	13'9	—	19'0	—
VI	Beklädnadsindustri	Under 18 år	20	0'96	31	1'29	18	1'78	12	2'30	3	2'63
		18 år och däröver	—	—	2	1'50	4	1'80	16	2'38	29	2'92
		Tillsammans	20	0'96	33	1'31	22	1'78	28	2'35	32	2'89
		%	8'3	—	13'7	—	9'2	—	11'7	—	13'3	—
VII	Läder-, hår- och gummi-varu-industri	Under 18 år	8	0'86	8	1'31	12	1'85	8	2'24	1	2'59
		18 år och däröver	—	—	1	1'50	3	1'88	15	2'39	33	2'91
		Tillsammans	8	0'86	9	1'33	15	1'86	23	2'34	34	2'90
		%	3'3	—	3'8	—	6'2	—	9'6	—	14'2	—
VIII: 1	Trävaruindustri: Sågverk och brädgårdsrörelse	Under 18 år	71	0'95	454	1'40	542	1'86	218	2'39	67	2'91
		18 år och däröver	5	1'00	59	1'45	526	1'94	1173	2'44	2198	2'95
		Tillsammans	76	0'95	513	1'41	1068	1'90	1391	2'43	2265	2'94
		%	0'8	—	5'7	—	11'9	—	15'5	—	25'2	—

i arbete olycksfallsskadade *manliga* arbetare (med löneuppgifter).

3·01-3·50.		3·51-4·00.		4·01-4·50.		4·51-5·00.		5·01-5·50.		5·51-6·00.		Över 6·00.		Samtliga.		Medel- antal manl. års- arbetare 1906-10.	Antal här bo- rörda arbetare i procent av medel- antalet års- arbetare.	Yrkes- grup- pens n.r.
Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.			
221	3·32	358	3·86	119	4·32	160	4·78	42	5·28	34	5·85	51	9·43	1 305	1·66 3·94	—	—	IV: 2
221	3·32	358	3·86	119	4·32	160	4·78	42	5·28	34	5·85	51	9·43	1 381	3·85	5 731	23·7	
16·2	—	26·3	—	8·7	—	11·8	—	3·1	—	2·5	—	3·7	—	100·0	—	—	—	IV: 3
107	3·36	111	3·78	76	4·30	19	4·78	6	5·88	5	5·85	4	6·90	46 452	1·42 3·57	—	—	
107	3·36	111	3·78	76	4·30	19	4·78	6	5·88	5	5·85	4	6·90	498	3·37	9 496	5·2	IV: 4
21·5	—	22·3	—	15·3	—	3·8	—	1·2	—	1·0	—	0·8	—	100·0	—	—	—	
1	3·33	1	3·92	1	4·17	1	5·00	—	—	1	6·00	—	—	19	2·77	—	—	V
1	3·33	1	3·92	1	4·17	1	5·00	—	—	1	6·00	—	—	19	2·77	—	—	
5·2	—	5·3	—	5·3	—	5·3	—	—	—	5·3	—	—	—	100·0	—	—	—	VI
112	3·30	58	3·82	25	4·28	16	4·90	2	5·81	2	6·00	1	9·04 4 8·35	163 463	1·45 3·13	—	—	
112	3·30	58	3·82	25	4·28	16	4·90	2	5·81	2	6·00	5	8·49	626	2·69	11 723	5·3	VII
17·9	—	9·3	—	4·0	—	2·6	—	0·3	—	0·3	—	0·8	—	100·0	—	—	—	
30	3·36	28	3·76	23	4·25	12	4·92	1	5·17	5	5·81	6	7·22	84 156	1·51 3·68	—	—	VIII: 1
30	3·36	28	3·76	23	4·25	12	4·92	1	5·17	5	5·81	6	7·22	240	2·92	5 181	4·6	
12·5	—	11·7	—	9·6	—	5·0	—	0·4	—	2·1	—	2·5	—	100·0	—	—	—	VIII: 2
63	3·31	34	3·82	15	4·28	15	4·93	11	5·35	7	5·89	6	6·89	37 203	1·62 3·73	—	—	
63	3·31	34	3·82	15	4·28	15	4·93	11	5·35	7	5·89	6	6·89	240	3·40	2 909	8·3	VIII: 3
26·3	—	14·2	—	6·2	—	6·2	—	4·6	—	2·9	—	2·5	—	100·0	—	—	—	
16	3·38	11	3·85	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 379	1·83	—	—	VIII: 4
1618	3·43	1285	3·93	450	4·40	234	4·92	34	5·36	21	5·97	9	7·09	7 612	3·22	—	—	
1634	3·42	1296	3·93	450	4·40	234	4·92	34	5·36	21	5·97	9	7·09	8 991	3·01	30 154	29·8	VIII: 5
18·2	—	14·4	—	5·0	—	2·6	—	0·4	—	0·2	—	0·1	—	100·0	—	—	—	

Tab. 3 a (forts.). Daglöner (kronor) för under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.			1'00 och därunder.		1'01—1'50.		1'51—2'00.		2'01—2'50.		2'51—3'00.	
			Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.
VIII: 2	Snickerier och möbelfabriker ...	Under 18 år	71	0'95	134	1'35	105	1'81	28	2'36	9	2'81
		18 år och däröver	3	0'97	20	1'38	98	1'92	276	2'42	433	2'90
		Tillsammans	74	0'95	154	1'35	203	1'87	304	2'42	442	2'90
		%	4'0	—	8'4	—	11'1	—	16'5	—	24'1	—
VIII: 3	Annan trävaruindustri	Under 18 år	11	0'89	31	1'39	26	1'82	13	2'45	5	2'82
		18 år och däröver	—	—	11	1'50	31	1'97	76	2'45	118	2'93
		Tillsammans	11	0'89	42	1'42	57	1'90	89	2'45	123	2'93
		%	1'9	—	7'2	—	9'7	—	15'2	—	21'0	—
IX	Trämasse- och pappersindustri	Under 18 år	38	0'86	98	1'37	167	1'90	69	2'35	15	2'89
		18 år och däröver	1	1'00	13	1'45	186	1'92	582	2'41	1 129	2'92
		Tillsammans	39	0'86	111	1'38	353	1'92	651	2'40	1 144	2'92
		%	0'8	—	2'4	—	7'6	—	14'0	—	24'6	—
X	Grafisk industri	Under 18 år	53	0'82	60	1'26	11	1'85	4	2'25	2	2'75
		18 år och däröver	3	0'89	5	1'42	8	1'78	15	2'31	20	2'88
		Tillsammans	56	0'83	65	1'27	19	1'82	19	2'30	22	2'87
		%	20'5	—	23'7	—	6'9	—	6'9	—	8'0	—
XI	Malmförädlingsindustri	Under 18 år	63	0'92	245	1'34	202	1'79	77	2'33	35	2'85
		18 år och däröver	3	1'00	43	1'38	306	1'90	704	2'39	1 445	2'87
		Tillsammans	66	0'92	288	1'35	508	1'86	781	2'38	1 480	2'87
		%	1'0	—	4'2	—	7'4	—	11'4	—	21'5	—
XII: 1	Metallindustri: Järn-, stål- och plåtvarutill- verkning	Under 18 år	154	0'92	350	1'37	247	1'80	122	2'33	56	2'83
		18 år och däröver	5	1'00	35	1'40	162	1'89	354	2'39	821	2'88
		Tillsammans	159	0'93	385	1'37	409	1'84	476	2'37	877	2'87
		%	3'8	—	9'1	—	9'7	—	11'3	—	20'8	—
XII: 2	Annan metallindustri	Under 18 år	16	0'86	49	1'31	39	1'81	6	2'47	8	2'95
		18 år och däröver	2	0'95	6	1'45	18	1'90	20	2'37	45	2'89
		Tillsammans	18	0'87	55	1'33	57	1'84	26	2'39	53	2'90
		%	4'2	—	12'7	—	13'2	—	6'0	—	12'2	—

i arbete olycksfallsskadade *manliga* arbetare (med löneuppgifter).

3·01-3·50.		3·51-4·00.		4·01-4·50.		4·51-5·00.		5·01-5·50.		5·51-6·00.		Över 6·00.	Samtliga.		Medel- antal manl. års- arbetare 1906-10.	Antal här be- rörda arbetare i procent av medel- antalet års- arbetare.	Yrkes- grup- pens n:r.
Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Antal.	Medel- daglön.			
1 293	3·50 3·38	— —	— —	1 101	4·50 4·32	1 42	5·00 4·86	— 11	— 5·39	— 6	— 5·94	— 3	350 1 487	1·55 3·14	— —	— —	VIII: 2
294 16·1	3·39 —	201 10·9	3·87 —	102 5·6	4·32 —	43 2·3	4·87 —	11 0·6	5·39 —	6 0·3	5·94 —	3 0·1	6·67 —	1 837 100·0	2·84 —	11 862 —	15·5 —
1 100	3·50 3·43	1 96	4·00 3·93	— 16	— 4·30	— 29	— 4·94	— 2	— 5·42	— 11	— 5·84	— 7	— 6·67	88 497	1·75 3·35	— —	— —
101 17·3	3·43 —	97 16·6	3·93 —	16 2·7	4·30 —	29 5·0	4·94 —	2 0·3	5·42 —	11 1·9	5·84 —	7 1·2	6·67 —	585 100·0	3·11 —	5 232 —	11·2 —
5 885	3·45 3·41	— 891	— 3·92	— 284	— 4·40	1 196	5·00 4·92	1 18	5·40 5·28	— 50	— 5·92	— 16	— 7·56	394 4 251	1·82 3·37	— —	— —
890 19·2	3·41 —	891 19·2	3·92 —	284 6·1	4·40 —	197 4·2	4·92 —	19 0·4	5·29 —	50 1·1	5·92 —	16 0·4	7·56 —	4 645 100·0	3·24 —	17 750 —	26·2 —
— 17	— 3·34	— 10	— 3·74	1 21	4·50 4·33	— 17	— 4·88	— 7	— 5·30	— 9	— 5·84	2 9	7·00 6·52	133 141	1·30 3·78	— —	— —
17 6·2	3·34 —	10 3·7	3·74 —	22 8·0	4·33 —	17 6·2	4·88 —	7 2·6	5·30 —	9 3·3	5·84 —	11 4·0	6·61 —	274 100·0	2·57 —	7 230 —	3·8 —
16 1 060	3·27 3·36	9 1 327	3·83 3·85	3 533	4·22 4·31	— 463	— 4·86	— 150	— 5·25	— 114	— 5·85	— 67	— 6·81	650 6 215	1·73 3·47	— —	— —
1076 15·7	3·35 —	1 336 19·4	3·84 —	536 7·8	4·31 —	463 6·7	4·86 —	150 2·2	5·25 —	114 1·7	5·85 —	67 1·0	6·81 —	6 865 100·0	3·31 —	15 461 —	44·4 —
15 564	3·28 3·35	3 610	3·73 3·88	4 249	4·29 4·33	1 272	5·00 4·88	— 72	— 5·31	— 62	— 5·80	— 56	— 6·82	952 3 262	1·67 3·48	— —	— —
579 13·7	3·34 —	613 14·6	3·88 —	253 6·0	4·33 —	273 6·5	4·88 —	72 1·7	5·31 —	62 1·5	5·80 —	56 1·3	6·82 —	4 214 100·0	3·07 —	19 266 —	21·9 —
1 59	3·33 3·34	2 61	3·71 3·85	— 39	— 4·24	— 29	— 4·89	— 9	— 5·44	— 16	— 5·86	1 7	6·84 6·95	122 311	1·68 3·70	— —	— —
60 13·9	3·34 —	63 14·5	3·84 —	39 9·0	4·24 —	29 6·7	4·89 —	9 2·1	5·44 —	16 3·7	5·86 —	8 1·8	6·95 —	433 100·0	3·13 —	4 339 —	10·0 —

Tab. 3 a (forts.). Daglöner (kronor) för under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.		1·00 och därunder.		1·01—1·50.		1·51—2·00.		2·01—2·50.		2·51—3·00.	
		Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.
XIII: 1	Maskin- och skeppsbyggnads-industri: Mekaniska verkstäder (inkl. instrumentfabriker)	Under 18 år	162 0·93	240 1·32	219 1·76	39 2·32	25 2·82	1464 2·82			
		18 år och däröver	6 0·85	43 1·36	199 1·87	469 2·36	1 464 2·82				
		Tillsammans	168 0·93	283 1·33	418 1·82	508 2·36	1 489 2·82				
		%	3·1	5·2	7·8	9·4	27·6				
XIII: 2	Skeppsvarv och båtbyggerier ...	Under 18 år	14 0·99	37 1·37	44 1·73	6 2·32	5 2·78				
		18 år och däröver	3 0·97	4 1·26	44 1·88	148 2·36	486 2·83				
		Tillsammans	17 0·98	41 1·36	88 1·80	154 2·36	491 2·82				
		%	1·2	2·8	6·0	10·5	33·4				
XIII: 3	Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	Under 18 år	9 0·96	39 1·37	61 1·79	15 2·37	6 2·84				
		18 år och däröver	2 1·00	2 1·50	29 1·91	168 2·37	460 2·86				
		Tillsammans	11 0·96	41 1·37	90 1·83	183 2·37	466 2·86				
		%	0·4	1·4	3·1	6·2	15·8				
XIII: 4	Fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater	Under 18 år	15 0·84	24 1·31	27 1·71	10 2·35	5 2·84				
		18 år och däröver	4 0·94	13 1·33	15 1·88	26 2·34	95 2·84				
		Tillsammans	19 0·86	37 1·32	42 1·77	36 2·34	100 2·84				
		%	3·2	6·3	7·2	6·1	17·0				
XIV: 1	Mineralindustri: Kalk- och cementbruk samt cement- och gipsgjuterier	Under 18 år	3 1·00	7 1·24	4 1·76	4 2·44	5 2·74				
		18 år och däröver	—	—	18 1·94	48 2·44	108 2·93				
		Tillsammans	3 1·00	7 1·24	22 1·91	52 2·44	113 2·92				
		%	0·5	1·1	3·6	8·4	18·3				
XIV: 2	Tegelbruk samt porslins- och lergodstillverkning	Under 18 år	17 0·93	42 1·33	17 1·85	5 2·25	3 2·86				
		18 år och däröver	2 1·00	8 1·50	48 1·92	123 2·43	240 2·88				
		Tillsammans	19 0·93	50 1·36	65 1·90	128 2·42	243 2·88				
		%	2·1	5·6	7·3	14·4	27·2				
XIV: 3	Annann mineralindustri (glasbruk m. m.)	Under 18 år	14 0·97	17 1·30	39 1·69	5 2·35	1 3·00				
		18 år och däröver	—	5 1·88	52 1·89	34 2·39	127 2·85				
		Tillsammans	14 0·97	22 1·32	91 1·80	39 2·39	128 2·85				
		%	3·4	5·4	22·1	9·5	31·2				

i arbete olycksfallsskadade *manliga* arbetare (med löneuppgifter).

3·01-3·50.		3·51-4·00.		4·01-4·50.		4·51-5·00.		5·01-5·50.		5·51-6·00.		Över 6·00.		Samtliga.		Medel- antal manl. års- arbetare 1906-10.	Antal här be- rörda arbetare i procent av medel- antalet års- arbetare.	Yrkes- grup- pens n:r.
Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.			
4 3·25 1 162 3·31	3 3·73 812 3·78	— 286 4·25	— 138 4·76	1 5·00 41 5·37	— 51 5·88	— 33 7·36	693 1·61 4 704 3·24	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	XIII: 1
1 166 3·31 21·6 —	815 3·78 15·1 —	286 4·25 5·3 —	139 4·76 2·6 —	41 5·37 0·8 —	51 5·88 0·9 —	33 7·36 0·6 —	5 397 3·02 100 0 —	22 006 —	24·5 —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	XIII: 2
390 3·28 26·5 —	206 3·80 14·0 —	44 4·27 3·0 —	23 4·90 1·5 —	4 5·41 0·3 —	2 5·80 0·1 —	10 8·60 0·7 —	106 1·59 1 364 3·15	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	XIII: 3
2 3·42 681 3·32	1 3·60 590 3·82	— 395 4·31	— 237 4·83	— 104 5·29	— 65 5·88	— 79 6·81	133 1·76 2 812 3·77	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	XIII: 4
683 3·32 23·2 —	591 3·82 20·1 —	395 4·31 13·4 —	237 4·83 8·0 —	104 5·29 3·5 —	65 5·88 2·2 —	79 6·81 2·7 —	2 945 3·68 100·0 —	7 315 —	40·3 —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	XIII: 5
2 3·26 74 3·33	— 112 3·76	— 58 4·26	— 56 4·84	— 16 5·31	— 18 5·75	— 17 7·29	83 1·62 504 3·73	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	XIII: 6
76 3·33 13·0 —	112 3·76 19·1 —	58 4·26 9·9 —	56 4·84 9·5 —	16 5·31 2·7 —	18 5·75 3·1 —	17 7·29 2·9 —	587 3·43 100·0 —	3 503 —	16·8 —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	XIV: 1
1 3·30 138 3·38	— 132 3·88	— 65 4·35	— 53 4·86	— 10 5·40	— 16 5·96	— 5 7·53	24 1·90 593 3·67	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	XIV: 2
139 3·38 22·5 —	132 3·88 21·4 —	65 4·35 10·6 —	53 4·86 8·6 —	10 5·40 1·6 —	16 5·96 2·6 —	5 7·53 0·8 —	617 3·60 100·0 —	4 007 —	15·4 —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	XIV: 3
1 3·50 185 3·33	— 126 3·88	— 35 4·31	— 37 4·86	— 2 5·30	— —	— 2 6·22	85 1·49 808 3·16	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	XIV: 4
186 3·33 20·8 —	126 3·88 14·1 —	35 4·31 3·9 —	37 4·86 4·2 —	2 5·30 0·2 —	— —	2 6·22 0·2 —	893 3·00 100·0 —	8 481 —	10·5 —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	XIV: 5
— 40 3·29	— 34 3·88	— 6 4·25	— 23 4·94	— 1 5·20	— 10 6·00	— 3 7·87	76 1·53 335 3·11	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	XIV: 6
40 3·29 9·7 —	34 3·88 8·3 —	6 4·25 1·5 —	23 4·94 5·6 —	1 5·20 0·2 —	10 6·00 2·4 —	3 7·87 0·7 —	411 2·81 100·0 —	4 894 —	8·4 —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	XIV: 7

Tab. 3 a (forts.). Daglöner (kronor) för under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.			1'00 och därunder.		1'01—1'50.		1'51—2'00.		2'01—2'50.		2'51—3'00.	
			Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.
XV: 1	Kemisk-teknisk industri: Tändsticksfabriker	Under 18 år	17	0'89	117	1'31	72	1'83	11	2'28	3	2'85
		18 år och däröver	1	0'81	14	1'31	86	1'84	149	2'32	199	2'81
		Tillsammans	18	0'89	131	1'31	158	1'84	150	2'32	202	2'82
		%	2'1	—	15'3	—	18'4	—	18'6	—	23'5	—
XV: 2	Annan kemisk-teknisk industri.	Under 18 år	4	0'94	9	1'36	8	1'76	9	2'37	3	2'80
		18 år och däröver	—	—	—	—	5	1'94	17	2'41	52	2'92
		Tillsammans	4	0'94	9	1'36	13	1'83	26	2'40	55	2'91
		%	0'7	—	1'6	—	2'3	—	4'7	—	10'0	—
XVI: 1	Byggnadsindustri: Husbyggnadsarbeten m. m.	Under 18 år	1	0'83	11	1'37	18	1'95	13	2'40	10	2'87
		18 år och däröver	2	0'98	3	1'32	33	1'94	100	2'43	247	2'90
		Tillsammans	3	0'93	14	1'36	51	1'94	113	2'43	257	2'90
		%	0'1	—	0'7	—	2'5	—	5'6	—	12'6	—
XVI: 2	Utförande av belysnings-, vatten- och kloakledningar	Under 18 år	2	1'00	5	1'36	5	1'85	3	2'39	4	2'94
		18 år och däröver	—	—	1	1'45	1	1'75	16	2'43	97	2'88
		Tillsammans	2	1'00	6	1'38	6	1'84	19	2'42	101	2'88
		%	0'3	—	0'9	—	0'9	—	2'9	—	15'2	—
XVI: 3	Väg-, järnvägs- och spårvägs- byggnadsarbeten	Under 18 år	—	—	—	—	4	1'95	1	2'37	—	—
		18 år och däröver	4	0'97	16	1'43	18	1'91	51	2'36	107	2'85
		Tillsammans	4	0'97	16	1'43	22	1'91	52	2'36	107	2'85
		%	0'5	—	1'8	—	2'5	—	6'0	—	12'4	—
XVI: 4	Bro-, hamn-, kanal- och damm- byggnadsarbeten	Under 18 år	—	—	3	1'50	3	1'93	3	2'39	3	3'00
		18 år och däröver	—	—	1	1'44	13	1'98	35	2'43	128	2'89
		Tillsammans	—	—	4	1'49	16	1'97	38	2'43	131	2'89
		%	—	—	0'3	—	1'3	—	3'0	—	10'4	—
XVII: 1	Belysning och vattenledning m. m.: Gas- och elektricitetsverk	Under 18 år	—	—	1	1'20	3	1'92	2	2'33	1	2'80
		18 år och däröver	—	—	2	1'38	3	1'93	11	2'39	36	2'88
		Tillsammans	—	—	3	1'32	6	1'93	13	2'38	37	2'88
		%	—	—	0'5	—	1'0	—	2'2	—	6'3	—

i arbete olycksfallsskadade *manliga* arbetare (med löneuppgifter).

3·01-3·50.		3·51-4·00.		4·01-4·50.		4·51-5·00.		5·01-5·50.		5·51-6·00.		Över 6·00.		Samtliga.		Medel- antal manl. års- arbetare 1906-10.	Antal här be- rörda arbetare i procent av medel- antalet års- arbetare.	Yrkes- grup- pens n:r.
Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.			
109	3·30	56	3·73	12	4·24	9	4·84	1	5·47	1	5·51	2	6·87	220 639	1·52 2·77	—	—	XV: 1
109	3·30	56	3·73	12	4·24	9	4·84	1	5·47	1	5·51	2	6·87	859	2·45	3 542	24·3	XV: 2
12·7	—	6·5	—	1·4	—	1·1	—	0·1	—	0·1	—	0·2	—	100·0	—	—	—	
1 135	3·30 3·36	— 179	— 3·86	— 59	— 4·29	— 45	— 4·92	— 8	— 5·34	— 9	— 5·88	— 12	— 7·27	34 521	1·86 3·84	—	—	
136	3·36	179	3·86	59	4·29	45	4·92	8	5·34	9	5·88	12	7·27	555	3·72	3 501	15·9	XVI: 1
24·5	—	32·3	—	10·6	—	8·1	—	1·4	—	1·6	—	2·2	—	100·0	—	—	—	
3 315	3·38 3·40	9 455	3·81 3·88	4 308	4·35 4·33	— 240	— 4·88	— 106	— 5·43	— 77	— 5·87	— 77	— 6·92	69 1 963	2·50 4·04	—	—	
318	3·40	464	3·88	312	4·33	240	4·88	106	5·43	77	5·87	77	6·92	2 032	3·99	—	—	XVI: 2
15·7	—	22·8	—	15·4	—	11·8	—	5·2	—	3·8	—	3·8	—	100·0	—	—	—	
1 195	3·50 3·38	— 156	— 3·85	— 97	— 4·35	— 47	— 4·91	— 13	— 5·41	— 8	— 5·84	— 11	— 7·23	20 642	2·02 3·79	—	—	
196	3·38	156	3·85	97	4·35	47	4·91	13	5·41	8	5·84	11	7·23	662	3·73	—	—	XVI: 3
29·6	—	23·6	—	14·6	—	7·1	—	2·0	—	1·2	—	1·7	—	100·0	—	—	—	
3 170	3·35 3·36	— 188	— 3·89	— 146	— 4·29	— 71	— 4·93	1 27	5·40 5·36	— 28	— 5·94	— 31	— 7·28	9 857	2·85 3·85	—	—	
173	3·36	188	3·89	146	4·29	71	4·93	28	5·36	28	5·94	31	7·28	866	3·84	—	—	XVI: 4
20·0	—	21·7	—	16·9	—	8·2	—	3·2	—	3·2	—	3·6	—	100·0	—	—	—	
—	—	2 227	3·60 3·38	1 386	4·50 3·86	— 162	— 4·35	— 123	— 4·91	— 35	— 5·33	— 69	— 5·89	15 1 249	2·55 4·13	—	—	
227	3·38	388	3·86	163	4·36	123	4·91	35	5·33	69	5·89	70	7·38	1 264	4·11	—	—	XVII: 1
18·0	—	30·7	—	12·9	—	9·7	—	2·8	—	5·4	—	5·5	—	100·0	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7 576	2·06 4·18	—	—	
68	3·32	152	3·83	140	4·28	110	4·85	26	5·34	15	5·88	13	7·72	583	4·15	2 883	20·2	
11·7	—	26·1	—	24·0	—	18·9	—	4·5	—	2·6	—	2·2	—	100·0	—	—	—	

Tab. 3 a (forts.). Daglöner (kronor) för under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.			1'00 och därunder.		1'01-1'50.		1'51-2'00.		2'01-2'50.		2'51-3'00.	
			Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.
XVII: 2	Vatten- och renhållningsverk	Under 18 år	—	—	—	—	—	—	2	2'34	—	—
		18 år och däröver	—	—	1	1'20	1	2'00	4	2'41	24	2'92
		Tillsammans	—	—	1	1'20	1	2'00	6	2'38	24	2'92
		%	—	—	0'3	—	0'3	—	1'8	—	7'1	—
XVIII	Handel och varulager	Under 18 år	—	—	1	1'50	—	—	1	2'25	—	—
		18 år och däröver	—	—	1	1'50	1	1'80	17	2'46	34	2'98
		Tillsammans	—	—	2	1'50	1	1'80	18	2'45	34	2'98
		%	—	—	0'5	—	0'3	—	4'6	—	8'7	—
XIX: 1	Landtransport: Åkerirörelse, lastning och lossning	Under 18 år	1	1'00	1	1'12	—	—	1	2'42	—	—
		18 år och däröver	1	1'00	3	1'47	5	2'00	11	2'42	50	2'92
		Tillsammans	2	1'00	4	1'38	5	2'00	12	2'42	50	2'92
		%	0'2	—	0'3	—	0'4	—	1'0	—	3'9	—
XIX: 2	Spårvägsdrift	Under 18 år	—	—	—	—	3	2'00	—	—	1	3'00
		18 år och däröver	—	—	—	—	5	1'92	4	2'28	34	2'95
		Tillsammans	—	—	—	—	8	1'95	4	2'28	35	2'95
		%	—	—	—	—	1'5	—	0'7	—	6'4	—
XIX: 3	Statens järnvägsdrift	Under 18 år	1	1'00	1	1'50	7	1'86	4	2'30	2	2'90
		18 år och däröver	—	—	3	1'28	70	1'95	342	2'38	779	2'86
		Tillsammans	1	1'00	4	1'34	77	1'94	346	2'38	781	2'86
		%	0'0	—	0'1	—	1'6	—	7'4	—	16'6	—
XIX: 4	Enskild järnvägsdrift	Under 18 år	—	—	10	1'33	8	1'93	5	2'34	2	2'71
		18 år och däröver	3	0'70	4	1'41	58	1'93	222	2'40	273	2'82
		Tillsammans	3	0'70	14	1'35	66	1'93	227	2'40	275	2'82
		%	0'3	—	1'1	—	5'4	—	18'5	—	22'4	—

i arbete olycksfallsskadade *manliga* arbetare (med löneuppgifter).

3·01-3·50.		3·51-4·00.		4·01-4·50.		4·51-5·00.		5·01-5·50.		5·51-6·00.		Över 6·00.		Samtliga.		Model- antal manl. års- arbetare 1906-10.	Antal här be- rörda arbetare i procent av model- antalet års- arbetare.	Yrkes- grup- pens n.r.
Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.			
2 43	3·40 3·34	— 89	— 3·78	118	4·29	36	4·89	5	5·14	12	5·97	2	6·40	4 335	2·87 4·04	—	—	XVII: 2
45 13·3	3·34 —	89 26·2	3·78 —	118 34·8	4·29 —	36 10·6	4·89 —	5 1·5	5·14 —	12 3·5	5·97 —	2 0·6	6·40 —	339 100·0	4·03 —	—	—	XVIII
— 49	— 3·37	— 55	— 3·83	— 40	— 4·29	— 101	— 4·98	— 9	— 5·40	— 55	— 5·99	— 26	— 7·36	2 388	1·88 4·55	—	—	
49 12·6	3·37 —	55 14·1	3·83 —	40 10·2	4·29 —	101 25·9	4·98 —	9 2·3	5·40 —	55 14·1	5·99 —	26 6·7	7·36 —	390 100·0	4·54 —	—	—	XIX: 1
— 37	— 3·35	— 147	— 3·98	— 75	— 4·45	— 619	— 4·95	1 75	5·50 5·47	1 170	6·00 5·97	— 70	— 7·07	5 1 263	3·21 4·92	—	—	
37 2·9	3·35 —	147 11·6	3·98 —	75 5·9	4·45 —	619 48·8	4·95 —	76 6·0	5·47 —	171 13·5	5·97 —	70 5·5	7·07 —	1 268 100·0	4·91 —	—	—	XIX: 2
— 59	— 3·37	— 271	— 3·70	— 84	— 4·34	— 58	— 4·83	— 12	— 5·39	— 13	— 5·82	— 1	— 8·00	4 541	2·25 3·91	—	—	
59 10·8	3·37 —	271 49·7	3·70 —	84 15·4	4·34 —	58 10·7	4·83 —	12 2·2	5·39 —	13 2·4	5·82 —	1 0·2	8·00 —	545 100·0	3·89 —	1 729	31·5	XIX: 3
— 603	— 3·32	— 1 036	— 3·79	— 699	— 4·27	— 580	— 4·80	— 199	— 5·26	— 145	— 5·83	— 223	— 8·45	15 4 679	2·03 3·99	—	—	
603 12·8	3·32 —	1 036 22·1	3·79 —	699 14·9	4·27 —	580 12·4	4·80 —	199 4·2	5·26 —	145 3·1	5·83 —	223 4·8	8·45 —	4 694 100·0	3·98 —	17 035	27·6	XIX: 4
— 212	— 3·29	— 201	— 3·81	— 84	— 4·31	— 78	— 4·73	— 29	— 5·25	— 19	— 5·78	— 20	— 7·14	26 1 203	1·92 3·34	—	—	
212 17·3	3·29 —	202 16·4	3·81 —	84 6·8	4·31 —	78 6·3	4·73 —	29 2·4	5·25 —	19 1·5	5·78 —	20 1·6	7·14 —	1 229 100·0	3·31 —	15 693	7·8	

Tab. 3 b. Daglöner (kronor) för under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.			1·00 och därunder.		1·01—1·50.		1·51—2·00.		2·01—2·50.		2·51—3·00.	
			Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.
IV: 1	Närings- och nyttningsämnes-industri: Sockerbruk och -raffinaderier...	Under 18 år	—	—	—	—	2	1·75	1	2·30	2	2·70
		18 år och däröver	—	—	—	—	23	1·79	21	2·35	33	2·74
		Tillsammans	—	—	—	—	25	1·79	22	2·34	35	2·73
		%	—	—	—	—	26·0	—	22·9	—	36·5	—
IV: 2	Sprit- och maltdryckstillverkning	Under 18 år	—	—	2	1·50	5	1·92	1	2·20	6	2·88
		18 år och däröver	1	0·60	19	1·42	100	1·89	93	2·35	143	2·86
		Tillsammans	1	0·60	21	1·43	105	1·89	94	2·35	149	2·86
		%	0·2	—	4·6	—	22·9	—	20·5	—	32·6	—
IV: 3	Annan hithörande industri utom mejerier	Under 18 år	10	0·91	11	1·35	2	1·67	2	2·37	—	—
		18 år och däröver	5	1·00	13	1·40	25	1·84	25	2·34	—	—
		Tillsammans	15	0·94	24	1·37	27	1·83	27	2·34	—	—
		%	15·8	—	25·2	—	28·4	—	28·4	—	—	—
V	Textilindustri	Under 18 år	19	0·97	66	1·31	27	1·71	—	—	—	—
		18 år och däröver	4	1·00	68	1·37	156	1·83	46	2·23	7	2·78
		Tillsammans	23	0·98	134	1·34	183	1·81	46	2·23	7	2·78
		%	5·8	—	33·8	—	46·2	—	11·6	—	1·8	—
VI	Beklädnadsindustri	Under 18 år	16	0·85	14	1·27	3	1·89	1	2·17	—	—
		18 år och däröver	—	—	8	1·37	17	1·79	13	2·40	3	2·81
		Tillsammans	16	0·85	22	1·31	20	1·81	14	2·39	3	2·81
		%	21·1	—	28·9	—	26·3	—	18·4	—	3·9	—
VIII: 1	Trävaruindustri: Sågverk och brädgårdsrörelse...	Under 18 år	—	—	3	1·13	2	1·88	—	—	—	—
		18 år och däröver	—	—	8	1·40	25	1·92	5	2·45	1	3·00
		Tillsammans	—	—	11	1·33	27	1·92	5	2·45	1	3·00
		%	—	—	25·0	—	61·3	—	11·4	—	2·3	—
VIII: 3	Annan trävaruindustri utom snickerier och möbelfabriker	Under 18 år	1	1·00	5	1·35	2	1·60	—	—	—	—
		18 år och däröver	—	—	2	1·50	19	1·93	11	2·50	2	2·84
		Tillsammans	1	1·00	7	1·39	21	1·90	11	2·50	2	2·84
		%	2·4	—	16·6	—	50·0	—	26·2	—	4·8	—

i arbete olycksfallsskadade *kvinnlige* arbetare (med löneuppgifter).

3·01-3·50.		3·51-4·00.		4·01-4·50.		4·51-5·00.		5·01-5·50.		5·51-6·00.		Över 6·00.		Samtliga.		Medel- antal kvinnl. års- arbetare 1906-10.	Antal här be- rörda arbetare i procent av medel- antalet års- arbetare.	Yrkes- grup- pens n:r.
Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.			
11	3·40	3	3·88	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5 91	2·24 2·59	—	—	IV: 1
11 11·5	3·40 —	3 3·1	3·88 —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	96 100·0	2·51 —	511	18·8	IV: 2
54	3·29	16	3·87	5	4·20	6	4·78	6	5·25	—	—	—	—	15 443	2·40 2·63	—	—	IV: 2
54 11·8	3·29 —	17 3·7	3·88 —	5	4·20	6	4·78	6	5·25	—	—	—	—	458 100·0	2·62 —	1 443	31·7	IV: 3
—	—	—	—	1	4·16	1	5·00	—	—	—	—	—	—	25 70	1·28 1·95	—	—	IV: 3
—	—	—	—	1	4·16	1	5·00	—	—	—	—	—	—	95 100·0	1·78 —	6 076	1·6	V
3	3·31	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	112 284	1·35 1·81	—	—	V
3 0·8	3·31 —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	396 100·0	1·68 —	18 419	2·1	VI
—	—	1	3·75	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34 42	1·16 2·02	—	—	VI
—	—	1 1·4	3·75 —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	76 100·0	1·63 —	10 879	0·7	VIII: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5 39	1·43 1·91	—	—	VIII: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	44 100·0	1·85 —	244	18·0	VIII: 3
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8 34	1·37 2·14	—	—	VIII: 3
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	42 100·0	1·99 —	534	7·9	

Tab. 3 b (forts.). Daglöner (kronor) för under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.			1'00 och därunder.		1'01-1'50.		1'51-2'00.		2'01-2'50.		2'51-3'00.	
			Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.	Antal.	Medel-daglön.
IX	Trämasse- och pappersindustri	Under 18 år	16	0'88	24	1'31	5	1'79	—	—	—	—
		18 år och däröver	4	0'88	6	1'39	23	1'84	14	2'33	4	2'67
		Tillsammans	20	0'88	30	1'33	28	1'82	14	2'33	4	2'67
		%	20'2	—	30'3	—	28'3	—	14'1	—	4'1	—
X	Grafisk industri	Under 18 år	11	0'84	6	1'33	—	—	—	—	—	—
		18 år och däröver	1	0'67	2	1'34	5	1'74	5	2'39	—	—
		Tillsammans	12	0'83	8	1'33	5	1'74	5	2'39	—	—
		%	40'0	—	26'6	—	16'7	—	16'7	—	—	—
XII: 1	Metallindustri: Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	Under 18 år	2	0'98	6	1'42	3	1'78	—	—	—	—
		18 år och däröver	3	0'91	8	1'31	18	1'81	4	2'29	3	2'92
		Tillsammans	5	0'94	14	1'36	21	1'81	4	2'29	3	2'92
		%	10'4	—	29'2	—	43'8	—	8'3	—	6'2	—
XIII: 4	Maskin- och skeppsbyggnadsindustri: Fabriker för tillverkn. av elektriska maskiner och apparater	Under 18 år	—	—	4	1'40	5	1'84	1	2'20	—	—
		18 år och däröver	—	—	—	—	7	1'86	6	2'31	4	2'84
		Tillsammans	—	—	4	1'40	12	1'85	7	2'29	4	2'84
		%	—	—	12'9	—	38'7	—	22'6	—	12'9	—
XV: 1	Kemisk-teknisk industri: Tändsticksfabriker	Under 18 år	37	0'88	80	1'27	94	1'80	4	2'28	—	—
		18 år och däröver	4	0'87	92	1'37	167	1'81	15	2'12	2	3'00
		Tillsammans	41	0'88	172	1'32	201	1'81	19	2'16	2	3'00
		%	9'4	—	39'4	—	46'1	—	4'4	—	0'5	—
XV: 2	Annan kemisk-teknisk industri	Under 18 år	—	—	1	1'12	3	1'78	1	2'05	—	—
		18 år och däröver	—	—	5	1'39	14	1'79	7	2'29	6	2'88
		Tillsammans	—	—	6	1'35	17	1'79	8	2'26	6	2'88
		%	—	—	13'9	—	39'5	—	18'6	—	14'0	—
XIX: 3	Landtransport: Statens järnvägsdrift	Under 18 år	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
		18 år och däröver	2	0'92	5	1'27	8	1'88	3	2'15	14	2'83
		Tillsammans	2	0'92	5	1'27	8	1'88	3	2'15	14	2'83
		%	5'6	—	13'9	—	22'2	—	8'3	—	38'9	—

i arbete olycksfallsskadade *kvinnliga* arbetare (med löneuppgifter).

3·01-3·50.		3·51-4·00.		4·01-4·50.		4·51-5·00.		5·01-5·50.		5·51-6·00.		Över 6·00.		Samtliga.		Medel- antal kvinnl. års- arbetare 1906-10.	Antal här be- rörda arbetare i procent av medel- antalet års- arbetare.	Yrkes- grup- pens n.r.
Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.	Antal.	Medel- daglön.			
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	45 54	1·21 2·00	—	—	IX
1 3·06	—	2 3·68	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	99 100·0	1·64 —	3 653	2·7	
1·0	—	2·0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17 13	1·01 1·84	—	—	X
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30 100·0	1·37 —	1 374	2·2	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11 37	1·44 1·81	—	—	XII: 1
1 3·33	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	48 100·0	1·73 —	1 045	4·6	
2·1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11 20	1·85 2·40	—	—	XIII: 1
1 3·33 3 3·27	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	31 100·0	2·20 —	587	5·8	
4 3·29	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	156 280	1·33 1·68	—	—	XV: 1
12·9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	436 100·0	1·56 —	2 694	16·2	
1 3·25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5 38	1·70 2·24	—	—	XV: 2
6 3·30	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	43 100·0	2·18 —	1 519	2·7	
14·0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XIX: 3
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	36 —	2·28 —	—	—	
4 3·20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	36 100·0	2·28 —	112	32·1	
11·1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

Tab. 4. Ålder, invaliditetsprocent och daglön (kronor) för under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.		1'00 och därunder.			1'01—1'50.			1'51—2'00.			2'01—2'50.			2'51—3'00.			3'01—3'50.		
		Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.
I	Skogsbruk	1 75'0	18	6 50'9	29	15 45'9	18	31 42'7	23	53 38'3	23	16 33'7	19						
Gruvdrift:																			
II: 1	Järngruvor	—	—	—	4 16'2	14	2 47'7	23	9 34'6	30	20 38'2	22	21 36'3	28					
2	Andra malmgruvor	—	—	—	—	—	—	1 17'5	50	5 36'7	49	2 35'8	57	1 41'8	20				
3	Stenkolsgruvor	1 13'7	12	—	—	—	—	1 21'2	50	1 35'9	10	4 33'1	24	—	—				
	Tillsammans	1 13'7	12	4 16'2	14	4 33'5	36	15 35'3	35	26 37'3	24	22 36'6	27						
Annan brytnings- och upptagningsindustri:																			
III: 1	Stenbrott och stenhuggerier ...	—	—	—	7 30'7	16	64 43'7	26	41 40'7	19	78 40'1	23	40 37'8	22					
2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	—	—	—	—	—	—	1 14'3	20	1 29'7	12	2 42'7	33	3 33'9	29				
	Tillsammans	—	—	—	7 30'7	16	65 43'2	26	42 40'5	19	80 40'2	23	43 37'5	23					
Närings- och njutningsämnesindustri:																			
IV: 1	Sockerbruk och raffinaderier ..	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4 49'4	17	4 46'2	17				
2	Sprit- och maldryckstillverkning	2 13'3	12	1 14'6	36	3 32'3	43	1 18'3	25	6 41'1	17	5 42'1	14						
3	Annan hithörande industri utom mejerier	2 14'3	30	—	—	—	—	2 42'9	45	4 23'6	17	5 27'3	13	7 31'3	24				
4	Mejerier	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—						
	Tillsammans	4 13'7	21	1 14'6	36	5 36'5	44	5 22'5	18	15 38'7	16	16 33'4	19						
V	Textilindustri	3 14'2	20	8 14'3	16	8 23'1	37	8 47'8	22	8 47'1	29	10 46'9	22						
VI	Beklädnadsindustri	3 14'9	14	4 14'3	17	1 16'8	10	4 27'0	11	3 32'9	42	5 26'9	12						
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri	1 14'3	14	1 14'8	50	—	—	—	3 65'6	33	2 44'0	22	1 37'3	20					
Trävaruindustri:																			
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse ..	9 14'1	15	56 23'2	26	95 28'0	25	103 35'3	26	136 33'8	23	80 37'2	25						
2	Snickerier och möbelfabriker ..	10 14'1	27	17 15'6	21	23 23'1	20	38 29'6	24	59 30'7	21	28 38'0	20						
3	Annan trävaruindustri	1 15'6	35	4 14'7	19	4 49'2	20	6 33'4	18	4 27'8	20	4 41'7	30						
	Tillsammans	20 14'2	22	77 21'1	24	122 27'7	24	147 33'7	25	199 32'8	22	112 37'6	24						
IX	Trämasse- och pappersindustri	3 14'9	27	10 28'9	25	20 35'2	20	33 35'3	24	53 51'3	26	37 37'8	33						
X	Grafsk industri	5 14'8	24	3 16'3	28	1 17'3	50	4 18'4	18	2 37'7	34	1 21'8	20						

i arbete olycksfallsskadade *manliga* arbetare med *invaliditet av minst 10 %*.

3·51—4·00.			4·01—4·50.			4·51—5·00.			5·01—5·50.			5·51—6·00.			Över 6·00.			Samtliga med löneuppgifter.				Antal olycksfalls-skadade utan löneuppgifter.	Yrkesgrup-pens n:r.
Antal.	Medel- ålder, år.	Medelinvalidi- tetsprocent.	Antal.	Medel- ålder, år.	Medelinvalidi- tetsprocent.	Antal.	Medel- ålder, år.	Medelinvalidi- tetsprocent.	Antal.	Medel- ålder, år.	Medelinvalidi- tetsprocent.	Antal.	Medel- ålder, år.	Medelinvalidi- tetsprocent.	Antal.	Medel- ålder, år.	Medelinvalidi- tetsprocent.	Antal.	Medel- ålder, år.	Summa invalidi- tetspro- cent.	Medel- invalidi- tetspro- cent.		
13	41·3	23	4	35·0	22	—	—	—	—	—	—	1	57·0	55	—	—	—	140	40·2	3 156	23	3	I
17	37·8	25	5	35·3	15	8	36·7	40	6	31·7	25	20	36·8	18	15	40·1	28	127	36·5	3 112	25	—	II: 1
7	34·7	29	1	26·1	20	—	—	—	—	—	—	2	38·1	23	—	—	—	19	34·7	700	37	—	2
4	37·9	13	—	—	—	—	—	—	1	28·4	75	—	—	—	—	—	—	12	31·9	292	24	—	3
28	37·1	23	6	33·7	16	8	36·7	40	7	31·3	32	22	37·0	18	15	40·1	28	158	36·0	4 104	26	—	
38	41·1	26	11	36·6	21	11	34·1	21	1	35·5	10	1	30·7	40	1	26·8	16	293	40·1	6 747	23	6	III: 1
1	30·0	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	32·7	194	24	—	2
39	40·8	26	11	36·6	21	11	34·1	21	1	35·5	10	1	30·7	40	1	26·8	16	301	39·9	6 941	23	6	
9	42·5	35	3	35·3	20	1	62·5	25	—	—	—	1	53·8	10	2	40·3	35	24	44·5	616	26	—	IV: 1
7	46·2	20	1	50·8	20	6	31·4	17	—	—	—	5	40·3	15	—	—	—	37	37·2	727	20	—	2
4	49·3	45	3	35·3	17	1	25·4	66	1	68·7	14	1	40·1	30	—	—	—	30	38·3	793	26	1	3
—	—	—	1	41·3	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	41·3	50	50	1	4
20	45·2	32	8	38·0	23	8	34·6	24	1	68·7	14	7	42·2	16	2	40·3	35	92	37·9	2 186	24	2	
3	50·2	32	3	51·0	27	—	—	—	—	—	—	1	28·5	13	2	45·3	16	54	36·9	1 327	25	3	V
2	31·8	24	2	27·7	13	3	32·5	25	—	—	—	—	—	—	1	20·0	25	28	24·9	527	19	1	VI
3	36·7	19	2	32·3	33	1	21·8	45	1	29·7	20	—	—	—	—	—	—	15	38·5	415	28	—	VII
77	40·7	25	17	39·3	23	11	42·1	22	2	35·9	18	—	—	—	1	47·3	15	587	33·5	14 273	24	12	VIII: 1
25	34·4	23	12	32·9	20	7	32·8	19	1	35·9	27	—	—	—	2	39·1	11	222	29·4	4 793	22	1	2
2	34·3	14	1	21·3	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	26	32·3	569	22	1	3
104	39·1	24	30	36·2	23	18	38·5	21	3	35·9	21	—	—	—	3	41·8	12	835	32·4	19 635	24	14	
29	36·2	26	10	41·0	34	7	36·6	25	3	27·8	15	1	49·8	15	1	35·9	10	207	39·6	5 496	27	2	IX
—	—	—	3	34·7	25	—	—	—	—	—	—	3	35·7	37	1	30·3	25	23	24·0	627	27	—	X

Tab. 4 (forts.). Ålder, invaliditetsprocent och daglön (kronor) för under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.		1'00 och därunder.			1'01—1'50.			1'51—2'00.			2'01—2'50.			2'51—3'00.			3'01—3'50.		
		Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.
XI	Malmförädlingsindustri.....	2	14'5	29	2	33'7	20	13	29'7	20	31	46'7	25	40	42'8	28	37	40'1	21
Metallindustri:																			
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning.....	5	15'4	16	18	16'2	23	14	17'6	19	18	31'8	21	19	31'9	20	28	29'4	29
2	Annan metallindustri.....	5	15'2	44	—	—	—	9	16'1	17	3	35'6	20	2	20'4	21	3	39'7	14
Tillsammans		10	15'3	30	18	16'2	23	23	17'0	18	21	32'3	21	21	30'8	20	31	30'4	27
Maskin- och skeppsbyggnadsindustri:																			
XIII: 1	Mekaniska verkstäder (inkl. instrumentfabriker).....	3	16'2	25	6	15'9	18	11	17'9	13	21	29'3	26	56	34'3	23	46	35'4	20
2	Skeppsvarv och båtbyggerier.....	—	—	—	1	18'9	25	1	78'7	75	11	41'7	19	28	40'7	25	24	37'5	24
3	Vagnfabriker (inkl. järnvägar-nes verkstäder).....	—	—	—	1	14'0	40	4	25'4	28	1	21'7	25	15	32'3	26	7	36'9	16
4	Fabriker för tillverkn. av elektriska maskiner och apparater.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	36'7	20	3	23'9	18	1	36'2	10
Tillsammans		3	16'2	25	8	16'0	22	16	23'6	21	34	33'3	23	102	35'5	24	78	36'2	21
Mineralindustri:																			
XIV: 1	Kalk- och cementbruk samt cement- och gipsgjuterier.....	—	—	—	—	—	—	1	62'6	20	2	43'3	36	6	41'9	31	5	40'6	32
2	Tegelbruk samt porslins- och lergodstillverkning.....	1	13'7	45	1	13'0	40	3	50'8	15	8	38'1	34	14	44'7	37	8	34'5	35
3	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.).....	1	14'7	24	1	15'7	10	3	39'7	23	1	23'4	20	4	40'2	27	2	39'3	20
Tillsammans		2	14'3	35	2	14'3	25	7	47'7	19	11	37'7	33	24	43'3	34	15	37'2	32
Kemisk-teknisk industri:																			
XV: 1	Tändsticksfabriker.....	1	14'2	12	3	15'0	12	1	17'3	15	2	46'4	12	5	44'3	18	3	27'7	23
2	Annan kemisk-teknisk industri.....	—	—	—	—	—	—	1	17'5	10	—	—	—	4	37'7	37	1	19'1	15
Tillsammans		1	14'2	12	3	15'0	12	2	17'4	13	2	46'4	12	9	41'3	26	4	25'5	21
Byggnadsindustri:																			
XVI: 1	Husbyggnadsarbeten m. m.	1	63'3	80	—	—	—	4	34'7	21	12	41'4	23	14	37'1	26	27	33'1	28
2	Utförande av belysnings-, vatten- och kloakledningar.....	—	—	—	1	16'5	15	2	17'0	20	1	36'7	14	5	26'7	36	8	32'1	32
3	Väg-, järnvägs- och spårvägsbyggnadsarbeten.....	—	—	—	5	66'3	17	3	61'4	24	3	46'7	48	13	37'7	23	11	34'7	29
4	Bro-, hamn-, kanal- o. dammbyggnadsarbeten.....	—	—	—	—	—	—	2	64'8	22	1	52'8	60	8	41'5	27	11	38'3	20
Tillsammans		1	63'3	80	6	57'9	17	11	44'3	22	17	42'7	29	40	36'8	26	57	34'3	27

i arbete olycksfallsskadade *manliga* arbetare med *invaliditet av minst 10 %*.

3·51—4·00.			4·01—4·50.			4·51—5·00.			5·01—5·50.			5·51—6·00.			Över 6·00.			Samtliga med löneuppgifter.				Antal olycksfallsskadade utan löneuppgifter.	Yrkesgrupps n:r.
Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Summa invaliditetsprocent.	Medelinvaliditetprocent.		
39	41·3	27	8	44·8	21	6	45·9	23	4	44·7	25	4	43·6	28	3	41·6	22	189	41·5	4 651	25	1	XI
26	31·0	21	8	30·1	16	13	33·7	24	3	42·0	22	2	32·7	23	3	37·3	30	157	28·1	3 520	22	3	XII: 1
5	33·3	16	1	25·5	25	2	32·4	15	—	—	—	—	—	—	1	53·6	20	31	25·7	670	22	—	2
31	31·3	20	9	29·6	17	15	33·5	23	3	42·0	22	2	32·7	23	4	41·4	28	188	27·7	4 190	22	3	
37	35·8	19	11	37·7	22	10	33·5	14	1	28·0	20	3	41·7	21	1	37·1	50	206	32·9	4 275	21	2	XIII: 1
10	37·2	16	5	45·8	18	1	61·7	10	—	—	—	1	63·0	13	—	—	—	82	40·5	1 875	23	1	2
10	40·3	25	8	39·7	26	3	42·6	25	2	38·2	60	—	—	—	—	—	—	51	35·4	1 334	26	1	3
7	39·0	17	1	22·8	20	3	27·9	18	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16	32·8	274	17	1	4
64	37·1	19	25	39·3	22	17	35·7	17	3	34·7	47	4	47·1	19	1	37·1	50	355	35·0	7 758	22	5	
2	28·4	20	3	36·2	30	3	45·0	28	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22	41·1	655	30	1	XIV: 1
3	34·8	17	1	24·0	50	2	32·2	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	41	38·5	1 325	32	—	2
2	41·8	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	39·5	20	1	50·1	25	16	36·6	338	21	—	3
7	35·0	16	4	33·2	35	5	39·9	23	—	—	—	1	39·5	20	1	50·1	25	79	38·8	2 318	29	1	
1	26·3	33	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16	31·3	280	18	—	XV: 1
5	42·8	29	3	39·4	28	1	48·5	33	1	43·5	20	1	30·5	14	2	23·3	19	19	36·2	507	27	1	2
6	40·1	30	3	39·4	28	1	48·5	33	1	43·5	20	1	30·5	14	2	23·3	19	35	33·9	787	22	1	
31	41·2	28	24	37·0	27	14	37·7	31	11	39·2	48	6	42·2	45	6	31·8	49	150	37·8	4 608	31	—	XVI: 1
6	32·6	63	7	38·3	34	2	28·0	22	1	30·6	12	2	46·5	21	—	—	—	35	32·0	1 216	35	—	2
14	37·7	23	14	39·5	23	13	41·3	39	5	39·2	16	7	34·5	21	4	38·7	31	92	40·6	2 418	26	4	3
16	36·7	34	11	43·6	32	15	40·0	23	2	41·3	55	3	31·7	24	4	38·3	20	73	40·2	2 050	28	1	4
67	38·6	32	56	39·1	28	44	39·1	31	19	38·9	38	18	37·9	29	14	35·7	36	350	38·5	10 292	29	5	

Tab. 4 (forts.). Ålder, invaliditetsprocent och daglön (kronor) för under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.		1'00 och därunder.			1'01—1'50.			1'51—2'00.			2'01—2'50.			2'51—3'00.			3'01—3'50.		
		Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.	Antal.	Medelålder, år.	Medelinvaliditetsprocent.
XVII-1	Belysning och vattenledning m. m.:																		
	Gas- och elektricitetsverk.....	—	—	—	1	16·1	20	—	—	—	1	23·7	70	5	45·0	52	2	42·1	33
	Vatten- och renhållningsverk...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	Tillsammans	—	—	—	1	16·1	20	—	—	—	1	23·7	70	5	45·0	52	2	42·1	33
XVIII	Handel och varulager	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	35·9	27	2	29·3	43
Landtransport:																			
XIX: 1	Åkerirörelse, lastning och lossning	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	42·8	27	1	55·4	20
2	Spårvägsdrift	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3	Statens järnvägsdrift	—	—	—	—	—	—	3	20·2	50	14	29·7	39	9	40·0	30	8	31·7	52
4	Enskild järnvägsdrift	—	—	—	1	14·5	80	4	22·9	34	11	34·7	33	14	35·1	36	10	37·7	68
	Tillsammans	—	—	—	1	14·5	80	7	21·7	41	25	32·0	38	27	37·8	33	19	36·1	59
Inalles		60	16·4	24	162	22·7	23	320	32·2	24	434	36·6	25	712	37·7	25	508	36·5	26

i arbete olycksfallsskadade *manliga* arbetare med *invaliditet av minst 10 %*.

3·51—4·00.			4·01—4·50.			4·51—5·00.			5·01—5·50.			5·51—6·00.			Över 6·00.			Samtliga med löneuppgifter.				Antal olycksfallsskadade utan löneuppgifter.	Yrkesgrup- pens n:r.
Antal.	Medel- ålder, år.	Medelinvalidi- tetsprocent.	Antal.	Medel- ålder, år.	Medelinvalidi- tetsprocent.	Antal.	Medel- ålder, år.	Medelinvalidi- tetsprocent.	Antal.	Medel- ålder, år.	Medelinvalidi- tetsprocent.	Antal.	Medel- ålder, år.	Medelinvalidi- tetsprocent.	Antal.	Medel- ålder, år.	Medelinvalidi- tetsprocent.	Summa invalidi- tetspro- cent.	Medel- invalidi- tetspro- cent.	Antal.	Medel- ålder, år.	Medelinvalidi- tetsprocent.	
3	35·7	45	2	46·2	40	—	—	—	1	29·8	50	1	39·8	15	1	48·5	50	17	39·2	744	44	—	XVII:1 2
2	45·9	57	2	42·7	35	1	48·7	25	—	—	—	1	49·0	25	—	—	—	6	45·0	234	39	—	
5	39·8	50	4	44·4	38	1	43·7	25	1	29·8	50	2	44·4	20	1	48·5	50	23	40·7	978	43	—	XVIII
6	50·3	33	2	36·1	53	1	56·1	45	—	—	—	2	46·8	37	1	32·9	15	17	42·5	600	35	3	
9	34·8	38	7	44·8	27	18	43·8	27	4	47·8	48	10	47·8	25	7	50·9	40	60	44·8	1 876	31	23	XIX: 1 2 3 4
6	29·1	20	3	41·7	21	2	49·8	43	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11	36·2	267	24	—	
25	35·8	33	12	34·5	47	9	41·8	43	2	58·5	57	2	38·8	15	2	52·2	31	86	35·6	3 358	39	4	
1	28·8	60	3	33·9	32	3	43·0	25	1	37·5	12	2	44·7	50	3	56·8	35	53	36·1	2 203	42	1	
41	34·0	33	25	38·2	36	32	43·4	32	7	49·4	45	14	45·7	27	12	52·4	37	210	38·2	7 704	37	28	
507	38·8	26	215	38·0	26	178	38·6	27	54	39·1	33	84	40·8	24	65	40·7	30	3 299	36·0	83 692	25	78	

Tab. 5. Ålder och daglön (kronor) för under åren

Yrkesgrupper.		1'00 och därunder.		1'01—1'50.		1'51—2'00.		2'01—2'50.		2'51—3'00.	
		Antal.	Medel-ålder, år.	Antal.	Medel-ålder, år.	Antal.	Medel-ålder, år.	Antal.	Medel-ålder, år.	Antal.	Medel-ålder, år.
I	Skogsbruk	—	—	—	—	7	52'7	9	34'6	29	33'5
	Gruvdrift:										
II: 1	Järngruvor.....	1	15'7	—	—	5	32'4	10	41'5	16	37'4
2	Andra malmgruvor	—	—	—	—	—	—	2	47'0	2	43'6
3	Stenkolsgruvor	—	—	—	—	—	—	1	50'4	—	—
	Tillsammans	1	15'7	—	—	5	32'4	13	43'0	18	38'2
	Annan brytnings- och upptagningsindus-										
III: 1	stri: Stenbrott och stenhuggerier	—	—	—	—	3	47'8	4	40'9	7	35'0
2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	—	—	1	20'2	—	—	4	37'4	2	42'7
	Tillsammans	—	—	1	20'2	3	47'8	8	39'2	9	36'7
	Närings- och njutningsämnesindustri:										
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	—	—	—	—	—	—	2	73'3	3	52'3
2	Sprit- och maltdryckstillverkning	1	14'4	2	23'7	1	28'0	1	43'2	3	27'7
3	Annan hithörande industri utom mejerier ..	—	—	3	36'4	3	42'4	1	24'0	4	35'5
4	Mejerier	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Tillsammans	1	14'4	5	31'3	4	38'3	4	53'5	10	38'2
V	Textilindustri	—	—	1	17'3	2	69'3	2	58'7	3	43'3
VI	Beklädnadsindustri	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri.....	—	—	—	—	—	—	—	—	1	24'0
	Trävaruindustri:										
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	3	14'6	6	18'2	12	32'6	25	41'5	25	42'7
2	Snickerier och möbelfabriker	—	—	1	14'7	2	44'5	2	24'3	3	48'5
3	Annan trävaruindustri	—	—	—	—	1	17'3	7	45'5	5	29'3
	Tillsammans	3	14'6	7	17'7	15	33'2	34	41'3	33	41'3
IX	Trämasse- och pappersindustri	—	—	3	35'7	5	46'3	7	21'7	17	36'9
X	Grafisk industri	—	—	—	—	1	18'3	—	—	—	—
XI	Malmförädlingsindustri	—	—	4	31'7	3	37'9	10	47'0	13	41'1
	Metallindustri:										
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning ..	2	15'7	2	30'0	4	38'6	3	18'7	3	38'7
2	Annan metallindustri	—	—	1	15'4	—	—	—	—	—	—
	Tillsammans	2	15'7	3	25'1	4	38'6	3	18'7	3	38'7

1906—1910 genom olycksfall i arbete *dödade manliga* arbetare.

3·01—3·50.		3·51—4·00.		4·01—4·50.		4·51—5·00.		5·01—5·50.		5·51—6·00.		Över 6·00.		Samtliga med öneuppgifter.		Antal olycks- falls- skadade utan 18- neupp- gifter.		Yrkes- grup- pens n:r.
Antal.	Medel- ålder, år.	Antal.	Medel- ålder, år.	Antal.	Medel- ålder, år.	Antal.	Medel- ålder, år.	Antal.	Medel- ålder, år.	Antal.	Medel- ålder, år.	Antal.	Medel- ålder, år.	Antal.	Medel- ålder, år.	Antal.	Medel- ålder, år.	
16	25·6	9	30·3	3	33·4	1	20·0	—	—	—	—	1	34·0	75	33·2	6	—	I
9	33·7	9	37·7	7	27·2	7	37·6	—	—	3	38·9	3	42·0	70	36·2	1	—	II: 1
1	18·7	2	28·4	—	—	2	31·4	—	—	—	—	—	—	9	35·5	—	—	2
1	27·7	4	47·3	3	37·3	3	39·3	—	—	—	—	—	—	12	41·5	—	—	3
11	31·8	15	39·1	10	30·3	12	37·0	—	—	3	38·9	3	42·0	91	36·8	1	—	
4	25·4	10	36·9	1	47·0	1	43·3	1	26·0	—	—	—	—	31	36·7	—	—	III: 1
1	47·6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	37·8	—	—	2
5	29·8	10	36·9	1	47·0	1	43·3	1	26·0	—	—	—	—	39	37·0	—	—	
3	37·1	3	48·3	1	43·8	1	47·0	—	—	—	—	—	—	13	50·1	—	—	IV: 1
1	61·5	5	42·5	1	49·0	2	58·9	—	—	—	—	2	40·0	19	38·3	1	—	2
2	62·8	2	32·2	3	44·4	—	—	—	—	—	—	—	—	18	40·3	3	—	3
—	—	1	62·5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	62·5	—	—	4
6	49·7	11	44·0	5	45·3	3	51·6	—	—	—	—	2	40·0	51	42·5	4	—	
3	34·1	—	—	—	—	1	56·7	—	—	—	—	—	—	12	46·9	1	—	V
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	49·8	1	49·8	—	—	VI
1	47·1	1	54·1	1	20·0	—	—	—	—	—	—	—	—	4	36·3	—	—	VII
3	42·2	10	42·8	4	48·1	5	44·3	1	65·0	—	—	—	—	111	39·7	5	—	VIII: 1
6	36·8	1	29·0	3	34·9	—	—	1	33·0	—	—	—	—	16	35·9	—	—	2
6	45·7	2	44·7	1	63·0	1	29·7	—	—	—	—	—	—	23	40·8	2	—	3
29	42·3	13	42·1	8	45·0	6	41·8	2	49·0	—	—	—	—	150	39·4	7	—	
10	33·4	5	44·3	4	23·7	2	38·6	—	—	2	31·3	—	—	55	34·7	—	—	IX
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	31·4	2	24·9	—	—	X
4	42·0	11	38·7	5	33·9	2	44·4	1	42·0	1	57·0	1	66·0	55	41·1	1	—	XI
10	28·9	5	30·1	2	35·6	7	30·4	1	33·0	—	—	4	43·0	43	31·3	4	—	XII: 1
1	59·7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	37·6	—	—	2
11	31·7	5	30·1	2	35·6	7	30·4	1	33·0	—	—	4	43·0	45	31·6	4	—	

Tab. 5 (forts.). Ålder och daglön (kronor) för under åren

Yrkesgrupper.		1'00 och därunder		1'01—1'50.		1'51—2'00.		2'01—2'50.		2'51—3'00.	
		Antal.	Medel-ålder, år.	Antal.	Medel-ålder, år.	Antal.	Medel-ålder, år.	Antal.	Medel-ålder, år.	Antal.	Medel-ålder, år.
XIII:	Maskin- och skeppsbyggnadsindustri:										
	1 Mekaniska verkstäder (inkl. instrumentfabriker)	—	—	2	16'7	2	16'9	1	39'3	3	31'0
	2 Skeppsvarv och båtbyggerier	—	—	—	—	—	—	—	—	1	39'2
	3 Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)...	—	—	—	—	—	—	—	—	1	24'9
	4 Fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater	—	—	—	—	1	23'6	—	—	1	23'6
	Tillsammans	—	—	2	16'7	3	19'2	1	39'3	6	30'2
XIV:	Mineralindustri:										
	1 Kalk- och cementbruk samt cement- och gips-gjuterier	1	13'3	—	—	2	65'6	1	54'3	1	56'5
	2 Tegelbruk samt porslins- och lergodstillverkning	1	15'2	—	—	2	44'7	—	—	2	51'9
	3 Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	—	—	—	—	2	32'3	1	17'7	1	40'2
	Tillsammans	2	14'3	—	—	6	47'6	2	38'0	4	50'1
XV:	Kemisk-teknisk industri:										
	1 Tändsticksfabriker	—	—	—	—	—	—	1	64'6	2	67'2
	2 Annan kemisk-teknisk industri	—	—	—	—	1	15'1	2	21'2	1	25'1
	Tillsammans	—	—	—	—	1	15'1	3	35'6	3	53'1
XVI:	Byggnadsindustri:										
	1 Husbyggnadsarbeten m. m.	—	—	2	15'2	2	19'5	9	45'3	18	41'2
	2 Utförande av belysnings-, vatten- o. kloakledn.	1	16'8	1	18'1	—	—	—	—	1	19'7
	3 Väg-, järnvägs- och spårvägsbyggnadsarbeten	—	—	—	—	—	—	3	45'2	3	45'6
	4 Bro-, hamn-, kanal- och dammbyggnadsarbeten	—	—	1	16'7	1	72'7	—	—	4	44'7
	Tillsammans	1	16'8	4	16'3	3	37'3	12	45'3	26	41'4
XVII:	Belysning och vattenledning m. m.:										
	1 Gas- och elektricitetsverk	—	—	—	—	2	32'4	—	—	4	31'7
	2 Vatten- och renhållningsverk	—	—	—	—	—	—	1	21'9	1	56'7
	Tillsammans	—	—	—	—	2	32'4	1	21'9	5	36'7
XVIII	Handel och varulager	—	—	1	16'1	—	—	1	64'3	1	26'7
XIX:	Landtransport:										
	1 Åkerirörelse, lastning och lossning	—	—	—	—	—	—	1	28'6	1	43'0
	2 Spårvägsdrift	—	—	—	—	—	—	—	—	2	41'8
	3 Statens järnvägsdrift	—	—	—	—	2	25'3	9	32'3	10	35'0
	4 Enskild järnvägsdrift	1	75'0	3	38'3	7	31'2	15	35'7	9	33'3
	Tillsammans	1	75'0	3	38'3	9	29'8	25	34'2	22	35'3
	Inalles	11	20'5	34	25'2	73	38'2	135	39'3	203	38'3

Tab. 6. Invaliditetsfall under åren 1906—1910 bland

Yrkesgrupper.		Medel- antal manl. års- arbetare 1906—10.	Invaliditetsfall med invaliditet under- stigande 10 %.			
			Hela antalet.	Antal per år.		Medelålder, år.
				Medel- antal.	% av medel- antalet års- arbetare.	
I	Skogsbruk	—	63	12.6	—	32.7
	Gruvdrift:					
II: 1	Järngruvor	8 828	67	13.4	0.15	31.6
2	Andra malmgruvor	1 523	12	2.4	0.16	34.7
3	Stenkolegruvor	1 740	1	0.2	0.01	32.3
	Tillsammans	12 091	80	16.0	0.13	32.1
	Annan brytnings- och upptagningsindustri:					
III: 1	Stenbrott och stenhuggerier	11 155	120	24.0	0.22	34.1
2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	—	1	0.2	—	26.8
	Tillsammans	—	121	24.2	—	34.1
	Närings- och nyttningsämnesindustri:					
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	4 385	20	4.0	0.09	37.8
2	Sprit- och maltdryckstillverkning	5 731	28	5.6	0.10	33.8
3	Annan hithörande industri utom mejerier	9 496	37	7.4	0.08	31.3
4	Mejerier	—	1	0.2	—	29.1
	Tillsammans	—	86	17.2	—	33.6
V	Textilindustri	11 723	54	10.8	0.09	32.7
VI	Beklädnadsindustri	5 181	23	4.6	0.09	24.7
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri	2 909	20	4.0	0.14	28.5
	Trävaruindustri:					
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	30 154	344	68.8	0.23	32.8
2	Snickerier och möbelfabriker	11 862	201	40.2	0.34	30.2
3	Annan trävaruindustri	5 232	25	5.0	0.10	27.7
	Tillsammans	47 248	570	114.0	0.24	31.7
IX	Trämasse- och pappersindustri	17 750	152	30.4	0.17	29.2
X	Grafisk industri	7 230	19	3.8	0.05	21.9
XI	Malmförädlingsindustri	15 461	88	17.6	0.11	37.7
	Metallindustri:					
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	19 266	144	28.8	0.15	26.7
2	Annan metallindustri	4 339	48	9.6	0.22	24.9
	Tillsammans	23 605	192	38.4	0.16	26.3

i arbete olycksfallsskadade *manliga* arbetare.

Invaliditetsfall med invaliditet av minst 10 %.						Invaliditetsfall med ofullständiga uppgifter.			Yrkes- gruppens n:r.
Hela antalet.	Antal per år.		Medelålder, år.	Livräntornas sammanslagda kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet, kr.	Livräntornas medel- kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet, kr.	Hela antalet.	Antal per år.		
	Medel- antal.	% av medel- antalet års- arbetare.					Medel- antal.	% av medel- antalet års- arbetare.	
143	28·6	—	40·5	52 756·43	368·93	18	3·6	—	I
127	25·4	0·29	36·5	55 240·32	434·96	1	0·2	0·00	II: 1
19	3·8	0·25	34·7	12 807·89	674·10	1	0·2	0·01	2
12	2·4	0·14	31·9	5 688·49	474·04	3	0·6	0·03	3
153	31·6	0·26	38·0	73 736·70	466·69	5	1·0	0·01	III: 1 2
299	59·8	0·54	40·0	117 191·41	391·94	9	1·8	0·02	
8	1·6	—	32·7	3 658·85	457·36	—	—	—	
307	61·4	—	39·8	120 850·26	393·65	9	1·8	—	IV: 1 2 3 4
24	4·8	0·11	44·5	10 023·92	417·66	3	0·6	0·01	
37	7·4	0·13	37·2	12 585·81	340·16	1	0·2	0·00	
31	6·2	0·07	33·2	14 277·25	460·56	1	0·2	0·00	
2	0·4	—	31·9	1 102·77	551·39	—	—	—	
94	18·8	—	37·6	37 989·75	404·15	5	1·0	—	V VI VII
57	11·4	0·10	36·7	23 913·92	419·54	3	0·6	0·01	
29	5·8	0·11	24·5	10 239·46	353·08	1	0·2	0·00	
15	3·0	0·10	33·5	7 064·27	470·95	—	—	—	
599	119·8	0·40	33·4	232 313·55	387·84	12	2·4	0·01	VIII: 1 2 3
223	44·6	0·38	29·6	92 449·68	414·57	4	0·8	0·01	
27	5·4	0·10	33·0	10 889·88	403·33	1	0·2	0·00	
849	169·8	0·36	32·4	335 653·11	395·35	17	3·4	0·01	IX X XI XII: 1 2
209	41·8	0·24	39·7	102 173·44	488·87	5	1·0	0·01	
23	4·6	0·06	24·0	12 828·67	557·77	1	0·2	0·00	
190	38·0	0·25	41·7	74 122·63	390·12	3	0·6	0·00	
160	32·0	0·17	28·0	70 547·48	440·92	4	0·8	0·00	
31	6·2	0·14	25·7	13 722·68	442·67	—	—	—	
191	38·2	0·16	27·7	84 270·16	441·21	4	0·8	0·00	

Tab. 6 (forts.). Invaliditetsfall under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.		Medel- antal manl. års- arbetare 1906—10.	Invaliditetsfall med invaliditet under- stigande 10 %.			
			Hela antalet.	Antal per år.		Medelålder, år.
				Medel- antal.	% av medel- antalet års- arbetare.	
Maskin- och skeppsbyggnadsindustri:						
XIII: 1	Mekaniska verkstäder (inkl. instrumentfabriker)	22 006	205	41·0	0·19	33·9
2	Skeppsvarv och båtbyggerier	4 793	50	10·0	0·21	35·8
3	Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	7 315	30	6·0	0·08	35·7
4	Fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater	3 503	42	8·4	0·24	28·7
	Tillsammans	37 617	327	65·4	0·17	33·7
Mineralindustri:						
XIV: 1	Kalk- och cementbruk samt cement- och gips- gjuterier	4 007	23	4·6	0·11	35·6
2	Tegelbruk samt porslins- och lergodstillverkn.	8 481	19	3·8	0·04	31·4
3	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	4 894	12	2·4	0·05	32·3
	Tillsammans	17 382	54	10·8	0·06	33·4
Kemisk-teknisk industri:						
XV: 1	Tändsticksfabriker	3 542	31	6·2	0·18	27·2
2	Annan kemisk-teknisk industri	3 501	10	2·0	0·06	31·7
	Tillsammans	7 043	41	8·2	0·12	28·3
Byggnadsindustri:						
XVI: 1	Husbyggnadsarbeten m. m.	—	67	13·4	—	34·0
2	Utförande av belysnings-, vatten- o. kloakledn.	—	24	4·8	—	30·1
3	Väg-, järnvägs-, och spårvägsbyggnadsarbeten	—	26	5·2	—	42·2
4	Bro-, hamn-, kanal- och dammbyggnadsarbeten	—	38	7·6	—	36·6
	Tillsammans	—	155	31·0	—	35·4
Belysning och vattenledning m. m.:						
XVII: 1	Gas- och elektricitetsverk	2 883	11	2·2	0·08	37·7
2	Vatten- och renhållningsverk	—	9	1·8	—	41·5
	Tillsammans	—	20	4·0	—	39·4
XVIII	Handel och varulager	—	10	2·0	—	42·1
Landtransport:						
XIX: 1	Åkerirörelse, lastning och lossning	—	30	6·0	—	40·3
2	Spårvägsdrift	1 729	5	1·0	0·06	24·5
3	Statens järnvägsdrift	17 035	52	10·4	0·06	32·0
4	Enskild järnvägsdrift	15 693	36	7·2	0·05	29·7
	Tillsammans	—	123	24·6	—	33·1
Inalles		—	2 198	439·8	—	32·1

bland i arbete olycksfallsskadade *manliga* arbetare.

Invaliditetsfall med invaliditet av minst 10 %.						Invaliditetsfall med ofullständiga uppgifter.			Yrkes- gruppens n:r.
Hela antalet.	Antal per år.		Medelålder, år.	Livräntornas sammanslagda kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet, kr.	Livräntornas medel- kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet, kr.	Hela antalet.	Antal per år.		
	Medel- antal.	% av medel- antalet års- arbetare.					Medel- antal.	% av medel- antalet års- arbetare.	
208	41·6	0·19	32·9	79 030·93	379·96	7	1·4	0·01	XIII: 1 2 3 4
83	16·6	0·35	40·3	30 719·14	370·11	1	0·2	0·00	
52	10·4	0·14	35·1	24 056·56	462·63	2	0·4	0·01	
17	3·4	0·10	32·3	5 863·91	344·94	—	—	—	
360	72·0	0·19	34·9	139 670·54	387·97	10	2·0	0·01	XIV: 1 2 3
23	4·6	0·11	40·6	11 259·78	489·56	1	0·2	0·00	
41	8·2	0·10	38·5	22 971·16	560·27	7	1·4	0·02	
16	3·2	0·07	36·6	5 959·71	372·48	—	—	—	
80	16·0	0·09	38·7	40 190·65	502·38	8	1·6	0·01	XV: 1 2
16	3·2	0·09	31·3	5 332·62	333·29	—	—	—	
20	4·0	0·11	37·3	9 541·12	477·06	—	—	—	
36	7·2	0·10	34·6	14 873·74	413·16	—	—	—	XVI: 1 2 3 4
150	30·0	—	37·8	80 796·01	538·64	10	2·0	—	
35	7·0	—	32·0	23 052·86	658·65	1	0·2	—	
96	19·2	—	40·7	44 109·98	459·48	4	0·8	—	
74	14·8	—	40·2	34 262·40	463·01	1	0·2	—	
355	71·0	—	38·5	182 221·25	513·30	16	3·2	—	XVII: 1 2
17	3·4	0·12	39·3	11 642·69	684·86	1	0·2	0·01	
6	1·2	—	45·0	3 283·59	547·26	—	—	—	
23	4·6	—	40·7	14 926·28	648·97	1	0·2	—	XVIII
20	4·0	—	42·4	11 581·08	579·05	1	0·2	—	
83	16·6	—	42·7	39 617·93	477·32	—	—	—	XIX: 1 2 3 4
11	2·2	0·13	36·2	4 350·09	395·46	—	—	—	
90	18·0	0·11	35·7	64 728·35	719·20	9	1·8	0·01	
54	10·8	0·07	36·5	39 970·47	740·19	7	1·4	0·01	
238	47·6	—	38·3	148 666·84	624·65	16	3·2	—	
3 377	675·4	—	36·0	1 487 729·18	440·55	123	24·6	—	

Tab. 7. Dödsfall under åren 1906—1910 bland

Yrkesgrupper.		Medel- antal manl. års- arbetare 1906—10.	Döds-		
			ogifta.		
			Hela antalet.	%.	Medel- ålder, år.
I	Skogsbruk	—	43	53·1	23·7
	Gruvdrift:				
II: 1	Järngruvor	8 828	29	41·4	26·0
2	Andra malmgruvor	1 523	4	44·4	21·7
3	Stenkolsgruvor	1 740	1	8·3	29·4
	Tillsammans	12 091	34	37·4	25·6
	Annan brytnings- och upptagningsindustri:				
III: 1	Stenbrott och stenhuggerier	11 155	13	41·9	27·1
2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	—	5	62·5	31·3
	Tillsammans	—	18	46·1	28·3
	Närings- och nyttningsämnesindustri:				
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	4 385	2	15·4	28·4
2	Sprit- och maldryckstillverkning	5 731	7	35·0	23·9
3	Annan hithörande industri utom mejerier	9 496	10	47·6	24·6
4	Mejerier	—	—	—	—
	Tillsammans	—	19	34·6	24·7
V	Textilindustri	11 723	4	30·8	32·9
VI	Beklädnadsindustri	5 181	—	—	—
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri	2 909	2	50·0	22·0
	Trävaruindustri:				
VIII: 1	Sågverk och brädgårdserörelse	30 154	44	37·9	22·0
2	Snickerier och möbelfabriker	11 862	6	37·5	30·2
3	Annan trävaruindustri	5 232	9	37·5	27·1
	Tillsammans	47 248	59	37·8	23·6
IX	Trämasse- och pappersindustri	17 750	27	49·1	23·7
X	Grafisk industri	7 230	1	50·0	18·3
XI	Malmförädlingsindustri	15 461	14	25·0	21·0
	Metallindustri:				
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	19 266	25	53·2	23·7
2	Annan metallindustri	4 339	1	50·0	15·4
	Tillsammans	23 605	26	53·1	23·4

i arbete olycksfallsskadade *manliga* arbetare.

fall bland								Samtliga dödsfall.				Yrkes- gruppens n:r.
gifta.			änklingar och fränskilda.			arbetare med okänt civilstånd.		Hela antalet.	Antal per år.		Medel- ålder, år.	
Hela antalet.	%.	Medel- ålder, år.	Hela antalet.	%.	Medel- ålder, år.	Hela antalet.	Medel- ålder, år.		Medel- antal.	% av medel- antalet års- arbetare.		
37	45·7	44·7	1	1·2	26·8	—	—	81	16·2	—	33·3	I
40	57·2	43·0	1	1·4	59·2	1	34·7	71	14·2	0·16	36·1	II: 1 2 3
4	44·5	42·5	1	11·1	63·0	—	—	9	1·8	0·12	35·5	
11	91·7	42·6	—	—	—	—	—	12	2·4	0·14	41·5	
55	60·4	42·8	2	2·2	61·1	1	34·7	92	18·4	0·15	36·7	III: 1 2
18	58·1	43·7	—	—	—	—	—	31	6·2	0·06	36·7	
2	25·0	44·3	1	12·5	57·7	—	—	8	1·6	—	37·8	
20	51·3	43·7	1	2·6	57·7	—	—	39	7·8	—	37·0	IV: 1 2 3 4
8	61·5	47·7	3	23·1	70·6	—	—	13	2·6	0·06	50·1	
12	60·0	44·7	1	5·0	67·7	—	—	20	4·0	0·07	38·5	
9	42·9	46·8	2	9·5	75·1	—	—	21	4·2	0·04	38·9	
1	100·0	62·5	—	—	—	—	—	1	0·2	—	62·5	
30	54·5	46·6	6	10·9	71·6	—	—	55	11·0	—	41·8	V
9	69·2	54·8	—	—	—	—	—	13	2·6	0·02	48·1	
1	100·0	49·8	—	—	—	—	—	1	0·2	0·00	49·8	VI
2	50·0	50·6	—	—	—	—	—	4	0·8	0·03	36·3	VII
64	55·2	48·3	8	6·9	58·6	—	—	116	23·2	0·08	39·1	VIII: 1 2 3
10	62·5	39·4	—	—	—	—	—	16	3·2	0·03	35·9	
15	62·5	45·2	—	—	—	1	61·3	25	5·0	0·10	39·3	
89	57·1	46·8	8	5·1	58·6	1	61·3	157	31·4	0·07	38·8	IX
28	50·9	45·3	—	—	—	—	—	55	11·0	0·06	34·7	
1	50·0	31·4	—	—	—	—	—	2	0·4	0·01	24·9	X
40	71·4	47·2	2	3·6	71·1	—	—	56	11·2	0·07	41·5	XI
22	46·3	39·8	—	—	—	—	—	47	9·4	0·05	31·3	XII: 1 2
1	50·0	59·7	—	—	—	—	—	2	0·4	0·01	37·6	
23	46·9	40·7	—	—	—	—	—	49	9·8	0·04	31·6	

Ålderdomsförsäkringskommittén. VI.

Tab. 7 (forts.). Dödsfall under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.		Medel- antal manl. års- arbetare 1906—10.	Döds-		
			ogifta.		
			Hela antalet.	%.	Medel- ålder, år.
XIII:	Maskin- och skeppsbyggnadsindustri:				
	1 Mekaniska verkstäder (inkl. instrumentfabriker)	22 006	11	50·0	23·2
	2 Skeppsvarv och båtbyggerier	4 793	1	14·3	39·2
	3 Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	7 315	2	28·6	22·0
	4 Fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater	3 503	2	50·0	23·6
	Tillsammans	37 617	16	40·0	24·1
XIV:	Mineralindustri:				
	1 Kalk- och cementbruk samt cement- och gipsgjuterier	4 007	2	28·6	20·2
	2 Tegelbruk samt porslins- och lergodstillverkning	8 481	5	31·2	26·9
	3 Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	4 894	2	20·0	18·1
	Tillsammans	17 382	9	27·3	23·5
XV:	Kemisk-teknisk industri:				
	1 Tändsticksfabriker	3 542	—	—	—
	2 Annan kemisk-teknisk industri	3 501	1) 6	33·3	21·3
	Tillsammans	7 043	1) 6	27·3	21·3
XVI:	Byggnadsindustri:				
	1 Husbyggnadsarbeten m. m.	—	39	34·5	29·1
	2 Utförande av belysnings-, vatten- och kloakledningar	—	13	81·3	25·8
	3 Väg-, järnvägs- och spårvägsbyggnadsarbeten	—	10	40·0	24·8
	4 Bro-, hamn-, kanal- och dammbyggnadsarbeten	—	22	57·9	24·8
	Tillsammans	—	84	43·7	26·9
XVII:	Belysning och vattenledning m. m.:				
	1 Gas- och elektricitetsverk	2 883	8	61·5	24·3
	2 Vatten- och renhållningsverk	—	3	33·3	36·9
	Tillsammans	—	11	50·0	27·8
XVIII	Handel och varulager	—	7	31·8	33·3
XIX:	Landtransport:				
	1 Åkerirörelse, lastning och lossning	—	15	38·5	35·5
	2 Spårvägsdrift	1 729	1	33·3	23·7
	3 Statens järnvägsdrift	17 035	32	42·1	24·7
	4 Enskild järnvägsdrift	15 693	24	43·6	23·1
	Tillsammans	—	72	41·6	28·3
	Inalles	—	452	40·9	25·3

1) Därtill kommer ett dödsfall utan åldersuppgift.

bland i arbete olycksfallsskadade *manliga* arbetare.

fall bland								Samtliga dödsfall.				Yrkes- gruppens n:r.
gifta.			änklingar och fränskilda.			arbetare med okänt civilstånd.		Hela antalet.	Antal per år.		Medel- ålder, år.	
Hela antalet.	%.	Medel- ålder, år.	Hela antalet.	%.	Medel- ålder, år.	Hela antalet.	Medel- ålder, år.		Medel- antal.	% av medel- antalet års- arbetare.		
10 4 5 2	45·5 57·1 71·4 50·0	42·1 43·9 53·7 39·4	1 2 — —	4·5 28·6 — —	48·9 59·9 — —	— — — —	— — — —	22 7 7 4	4·4 1·4 1·4 0·8	0·02 0·03 0·02 0·02	32·9 47·8 44·6 31·5	XIII: 1 2 3 4
21 5 10 7	52·5 71·4 62·5 70·0	44·9 61·2 41·5 47·7	3 — 1 1	7·5 — 6·3 10·0	56·3 — 71·0 48·8	— — — —	— — — —	40 7 16 10	8·0 1·4 3·2 2·0	0·02 0·03 0·04 0·04	37·4 49·5 38·7 41·9	XIV: 1 2 3
22 3 11	66·7 75·0 61·1	48·0 55·9 41·7	2 1 1	6·0 25·0 5·6	59·9 72·4 74·8	— — —	— — —	33 4 1) 18	6·6 0·8 3·6	0·04 0·02 0·10	42·0 60·1 36·8	XV: 1 2
14 70 3 13 14	63·6 62·0 18·7 52·0 36·8	44·7 45·6 43·2 45·9 41·4	2 4 — 2 2	9·1 3·5 — 8·0 5·3	73·7 49·2 — 56·8 60·5	— — — — —	— — — — —	1) 22 113 16 25 38	4·4 22·6 3·2 5·0 7·6	0·06 — — — —	41·0 40·0 29·1 38·3 32·8	XVI: 1 2 3 4
100 5 6	52·1 38·5 66·7	44·9 37·2 47·0	8 — —	4·2 — —	53·9 — —	— — —	— — —	192 13 9	38·4 2·6 1·8	— 0·09 —	37·4 29·3 43·6	XVII: 1 2
11 15	50·0 68·2	42·5 42·0	— —	— —	— —	— —	— —	22 22	4·4 4·4	— —	35·2 39·3	XVIII
22 2 44 27	56·4 66·7 57·9 49·1	43·9 46·3 42·9 46·0	2 — — 4	5·1 — — 7·3	55·0 — — 61·0	1 — — —	32·3 — — —	40 3 76 55	8·0 0·6 15·2 11·0	— 0·03 0·09 0·07	41·0 38·7 35·3 37·1	XIX: 1 2 3 4
95 613	54·9 55·4	44·1 45·1	6 41	3·5 3·7	59·0 60·2	1 3	32·3 42·7	174 1) 109	34·8 221·8	— —	37·2 37·6	

1) Därtill kommer ett dödsfall utan åldersuppgift.

Tab. 8. Invaliditets- och dödsfall under åren 1906—1910

Yrkesgrupper.		Medel- antal kvinnl. års- arbetare 1906—10.	Invaliditetsfall med invaliditet understigande 10 %.			
			Hela antalet.	Antal per år.		Medel- ålder, år.
				Medel- antal.	% av medel- antalet årsar- betare.	
	Närings- och njutningsämnesindustri:					
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	511	—	—	—	—
2	Sprit- och maldryckstillverkning	1 443	19	3·8	0·26	34·7
3	Annan hithörande industri utom mejerier	6 076	7	1·4	0·02	19·9
V	Textilindustri ..	18 419	54	10·8	0·06	24·6
VI	Beklädnadsindustri	10 879	6	1·2	0·01	20·3
	Trävaruindustri:					
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	244	2	0·4	0·16	17·7
3	Annan trävaruindustri utom snickerier och möbelfabriker	534	1	0·2	0·04	30·8
IX	Trämasse- och pappersindustri	3 653	12	2·4	0·07	20·7
X	Grafisk industri	1 374	1	0·2	0·01	14·7
	Metallindustri:					
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	1 045	3	0·6	0·06	26·9
	Maskin- och skeppsbyggnadsindustri:					
XIII: 4	Fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater	587	5	1·0	0·17	31·7
	Kemisk-teknisk industri:					
XV: 1	Tändsticksfabriker	2 694	11	2·2	0·08	26·7
2	Annan kemisk-teknisk industri	1 519	6	1·2	0·08	18·5
	Landtransport:					
XIX: 3	Statens järnvägsdrift	112	—	—	—	—
	Övriga yrkesgrupper	—	11	2·2	—	23·1
Inalles		—	138	27·6	—	25·2

bland i arbete olycksfallsskadade *kvinnliga* arbetare.

Invaliditetsfall med invaliditet av minst 10 %.						Invaliditetsfall med ofullständiga uppgifter.			Dödsfall.				Yrkesgrup- pens n:r.
Hela an- talet.	Antal per år.		Medel- ålder, år.	Livräntornas sammanlagda kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet, kr.	Livräntornas medel- kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet, kr.	Hela an- talet.	Antal per år.		Hela an- talet.	Antal per år.		Medel- ålder, år.	
	Medel- antal.	% av medel- antalet årsar- betare.					Medel- antal.	% av medel- antalet årsar- betare.		Medel- antal.	% av medel- antalet årsar- betare.		
1	0·2	0·04	23·8	529·96	529·96	—	—	—	—	—	—	—	IV: 1
7	1·4	0·10	37·6	2 226·88	318·05	—	—	—	—	—	—	—	2
9	1·8	0·03	30·3	5 731·04	636·78	—	—	—	—	—	—	—	3
30	6·0	0·03	27·4	13 183·72	439·46	—	—	—	2	0·4	0·00	43·4	V
8	1·6	0·01	19·9	4 917·57	614·70	2	0·4	0·00	—	—	—	—	VI
7	1·4	0·57	31·1	2 736·14	390·88	—	—	—	—	—	—	—	VIII: 1
2	0·4	0·07	20·3	587·47	293·74	—	—	—	—	—	—	—	3
10	2·0	0·05	19·2	5 925·19	592·52	2	0·4	0·01	—	—	—	—	IX
1	0·2	0·01	15·2	336·67	336·67	—	—	—	—	—	—	—	X
4	0·8	0·08	31·3	2 106·46	526·62	—	—	—	—	—	—	—	XII: 1
1	0·2	0·03	40·7	269·34	269·34	—	—	—	—	—	—	—	XIII: 4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XV: 1
2	0·4	0·03	30·3	1 272·46	636·23	—	—	—	5	1·0	0·07	19·7	2
2	0·4	0·36	56·5	1 305·20	652·60	—	—	—	1	0·2	0·18	59·5	XIX: 3
6	1·2	—	44·2	2 210·91	368·49	2	0·4	—	3	0·6	—	38·0	
90	18·0	—	29·0	43 338·51	481·54	6	1·2	—	11	2·2	—	32·6	

Tab. 9 a. Olycksfall i arbete, som medfört ersättning

Yrkesgrupper.		Antal lagför-säkrade manliga års-arbetare.	Antal olycksfall, som medfört ersättning enligt lag.		O l y c k s -		
					minst 61 sjukdagar.		Medel-antal sjukdagar oavsett de 60 första.
					Antal.		
			Absolut.	% av antalet års-arbetare.	Absolut.	% av antalet års-arbetare.	
I	Skogsbruk	—	—	—	—	—	—
Gruvdrift:							
II: 1	Järngruvor	8 357	85	1·02	68	0·81	53·78
2	Andra malmgruvor	924	9	0·97	5	0·54	75·60
3	Stenkolsgruvor	199	1	0·50	1	0·50	10·00
Tillsammans		9 480	95	1·00	74	0·78	54·66
Annan brytnings- och upptagningsindu- stri:							
III: 1	Stenbrott och stenhuggerier	6 910	161	2·33	95	1·37	67·05
2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	—	—	—	—	—	—
Tillsammans		6 910	161	2·33	95	1·37	67·05
Närings- och nyttningsämnesindustri:							
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	2 825	9	0·32	9	0·32	45·00
2	Sprit- och maldryckstillverkning	3 485	32	0·92	26	0·75	46·22
3	Annan hithörande industri utom mejerier	4 983	43	0·86	33	0·66	42·88
4	Mejerier	—	—	—	—	—	—
Tillsammans		11 293	84	0·74	68	0·60	44·44
V	Textilindustri	3 716	13	0·35	8	0·22	52·88
VI	Beklädnadsindustri	2 189	7	0·32	4	0·18	14·50
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri	1 682	4	0·24	4	0·24	40·00
Trävaruindustri:							
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	14 508	223	1·54	193	1·33	52·11
2	Snickerier och möbelfabriker	8 494	66	0·78	42	0·49	26·07
3	Annan trävaruindustri	2 386	13	0·54	6	0·25	40·88
Tillsammans		25 388	302	1·19	241	0·95	47·29
IX	Trämasse- och pappersindustri	12 201	112	0·92	86	0·70	44·56
X	Grafisk industri	4 289	12	0·28	11	0·26	24·27
XI	Malmförädlingsindustri	9 445	83	0·88	65	0·69	46·49
Metallindustri:							
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	8 958	65	0·73	43	0·48	36·09
2	Annan metallindustri	2 943	11	0·37	8	0·27	30·13
Tillsammans		11 901	76	0·64	51	0·43	35·16

enligt lag, bland *lagförsäkrade manliga* arbetare år 1908.

fall, vilka oavsett andra följder medfört

invaliditet av minst 10 %.					d ö d e n.								Yrkes- grup- pens n:r.
Antal.		Medel- ålder, år.	Medel- invalidi- tets- procent.	Liv- räntornas medel- kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet.	Ogifta.		Gifta.		Änklingar och franskilda.		Samtliga.		
Absol- ut.	% av antalet års- arbetare.				Antal.	%.	Antal.	%.	Antal.	%.	Antal.	% av antalet års- arbetare	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	I
31	0·37	36·1	22·98	404·84	6	75·0	2	25·0	—	—	8	0·10	II: 1
4	0·43	51·8	30·75	390·67	2	66·7	1	33·3	—	—	3	0·32	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3
35	0·37	37·9	23·87	403·22	8	72·7	3	27·3	—	—	11	0·12	
90	1·30	40·8	22·02	367·50	4	66·7	2	33·3	—	—	6	0·09	III: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
90	1·30	40·8	22·02	367·50	4	66·7	2	33·3	—	—	6	0·09	
2	0·07	39·2	44·50	754·07	—	—	—	—	—	—	—	—	IV: 1
8	0·23	41·1	18·13	290·28	—	—	4	100·0	—	—	4	0·11	2
14	0·28	30·3	23·60	445·78	4	57·1	2	28·6	1	14·3	7	0·14	3
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
24	0·21	34·6	23·51	419·64	4	36·4	6	54·5	1	9·1	11	0·10	
5	0·13	31·3	23·53	478·95	1	50·0	1	50·0	—	—	2	0·05	V
5	0·23	29·7	17·00	337·67	—	—	—	—	—	—	—	—	VI
1	0·06	14·8	50·00	1 103·52	—	—	—	—	—	—	—	—	VII
85	0·59	32·0	22·93	431·64	2	22·2	7	77·8	—	—	9	0·06	VIII: 1
35	0·41	30·2	19·80	388·09	—	—	—	—	—	—	—	—	2
3	0·13	33·3	28·89	548·67	3	60·0	2	40·0	—	—	5	0·21	3
123	0·48	31·5	22·19	422·10	5	35·7	9	64·3	—	—	14	0·06	
37	0·30	37·4	23·01	446·31	7	77·8	2	22·2	—	—	9	0·07	IX
8	0·19	25·3	22·63	454·50	—	—	—	—	—	—	—	—	X
29	0·31	42·5	25·87	413·61	3	42·9	3	42·8	1	14·2	7	0·07	XI
27	0·30	29·3	24·49	470·97	2	28·6	5	71·4	—	—	7	0·08	XII: 1
4	0·14	20·3	16·00	338·26	—	—	1	100·0	—	—	1	0·03	2
31	0·26	28·2	23·40	453·85	2	25·0	6	75·0	—	—	8	0·07	

Tab. 9 a (forts.). Olycksfall i arbete, som medfört ersättning

Yrkesgrupper.		Antal lagför- säkrade manliga års- arbetare.	Antal olycksfall, som medfört ersättning enligt lag.		O l y c k s -			
					minst 61 sjukdagar.			
					Antal.		Medel- antal sjukdagar oavsett de 60 första.	
			Absolut.	% av antalet års- arbetare.	Absolut.	% av antalet års- arbetare.		
XIII:	Maskin- och skeppsbyggnadsindustri:							
1	Mekaniska verkstäder (inkl. instrumentfabriker)	14 678	112	0·76	85	0·58	42·74	
2	Skeppsvarv och båtbyggerier	1 517	14	0·92	10	0·66	29·90	
3	Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	1 609	21	1·31	18	1·12	40·44	
4	Fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater	739	7	0·95	5	0·68	23·20	
	Tillsammans	18 543	154	0·83	118	0·64	40·47	
XIV:	Mineralindustri:							
1	Kalk- och cementbruk samt cement- och gips- gjuterier	2 505	13	0·52	13	0·52	70·85	
2	Tegelbruk samt porslins- och lergodstillverk- ning	3 471	15	0·43	11	0·32	90·09	
3	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	2 012	6	0·30	4	0·20	38·75	
	Tillsammans	7 988	34	0·43	28	0·35	73·82	
XV:	Kemisk-teknisk industri:							
1	Tändsticksfabriker	313	2	0·64	2	0·64	60·50	
2	Annan kemisk-teknisk industri	1 981	21	1·06	13	0·66	57·08	
	Tillsammans	2 294	23	1·00	15	0·65	57·53	
XVI	Byggnadsindustri	—	—	—	—	—	—	
XVII:	Belysning och vattenledning m. m.:							
1	Gas- och elektricitetsverk	1 265	16	1·26	9	0·71	61·89	
2	Vatten- och renhållningsverk	—	—	—	—	—	—	
	Tillsammans	1 265	16	1·26	9	0·71	61·89	
XVIII	Handel och varulager	—	—	—	—	—	—	
XIX:	Landtransport:							
1	Åkerirörelse, lastning och lossning	—	—	—	—	—	—	
2	Spårvägsdrift	1 697	7	0·41	5	0·29	48·20	
3	Statens järnvägsdrift	—	—	—	—	—	—	
4	Enskild järnvägsdrift	3 120	13	0·42	9	0·29	117·22	
	Tillsammans	4 817	20	0·42	14	0·29	92·57	
	Inalles	133 401	1 196	0·90	891	0·67	49·33	

enligt lag, bland lagförsäkrade manliga arbetare år 1908.

fall, vilka oavsett andra följder medfört

invaliditet av minst 10 %.					d ö d e n.								Yrkes- grup- pens n:r.
Antal.		Medel- ålder, år.	Medel- invalidi- tets- procent.	Liv- räntornas medel- kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet.	Ogifta.		Gifta.		Änklingar och fränskilda.		Samtliga.		
Abso- lut.	% av antalet års- arbetare.				Antal.	%.	Antal.	%.	Antal.	%.	Antal.	% av antalet års- arbetare.	
53	0·36	32·7	21·00	386·10	—	—	1	100·0	—	—	1	0·01	XIII: 1 2 3 4
6	0·40	49·6	21·67	231·64	—	—	1	100·0	—	—	1	0·07	
7	0·44	23·6	28·05	577·25	—	—	1	100·0	—	—	1	0·06	
2	0·27	36·9	17·50	308·95	—	—	—	—	—	—	—	—	
68	0·37	33·4	21·68	389·88	—	—	3	100·0	—	—	3	0·02	XIV: 1 2 3
2	0·08	37·3	22·50	362·31	—	—	—	—	—	—	—	—	
7	0·20	38·7	24·29	420·90	1	50·0	1	50·0	—	—	2	0·06	
3	0·15	38·3	21·33	368·92	—	—	—	—	—	—	—	—	
12	0·15	38·4	23·25	398·14	1	50·0	1	50·0	—	—	2	0·03	XV: 1 2
4	0·20	36·9	23·50	429·94	2	33·3	3	50·0	1	16·7	6	0·30	
4	0·17	36·9	23·50	429·94	2	33·3	3	50·0	1	16·7	6	0·26	XVI
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
4	0·32	27·7	37·50	708·29	1	25·0	3	75·0	—	—	4	0·32	XVII: 1 2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
4	0·32	27·7	37·50	708·29	1	25·0	3	75·0	—	—	4	0·32	XVIII
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
2	0·12	38·5	25·00	446·14	1	50·0	1	50·0	—	—	2	0·12	XIX: 1 2 3 4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
5	0·16	41·6	35·40	571·69	1	25·0	3	75·0	—	—	4	0·13	
7	0·15	40·7	32·43	535·82	2	33·3	4	66·7	—	—	6	0·12	
483	0·36	35·0	22·97	414·43	40	44·9	46	51·7	3	3·4	89	0·07	

Tab. 9 b. Olycksfall i arbete, som medfört ersättning

Yrkesgrupper.		Antal lagför- säkrade kvinnliga års- arbetare.	Antal olycksfall, som medfört ersättning enligt lag.	
			Absolut.	% av antalet års- arbetare.
	Närings- och nyttningsämnesindustri:			
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	227	1	0.44
2	Sprit- och maltdryckstillverkning	900	5	0.56
3	Annan hithörande industri utom mejerier	4 203	2	0.05
V	Textilindustri	6 212	11	0.18
VI	Beklädnadsindustri	3 885	5	0.13
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri	631	—	—
	Trävaruindustri:			
VIII: 1	Sågverk och brädgårdarörelse	171	—	—
2	Snickerier och möbelfabriker	141	—	—
3	Annan trävaruindustri	226	—	—
IX	Trämasse- och pappersindustri	1 990	5	0.25
X	Grafisk industri	611	1	0.16
	Metallindustri:			
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	397	1	0.25
2	Annan metallindustri	556	2	0.36
	Maskin- och skeppbyggnadsindustri:			
XIII: 1	Mekaniska verkstäder (inkl. instrumentfabriker)	52	—	—
4	Fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater	203	1	0.49
	Mineralindustri:			
XIV: 1	Kalk- och cementbruk samt cement- och gipsgjuterier	28	1	3.57
2	Tegelbruk samt porslins- och lergodstillverkning	111	—	—
3	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	96	—	—
	Kemisk-teknisk industri:			
XV: 1	Tändsticksfabriker	272	—	—
2	Annan kemisk-teknisk industri	821	1	0.12
	Landtransport:			
XIX: 2	Spårvägsdrift	84	—	—
	Övriga yrkesgrupper	128	—	—
Inalles		21 945	36	0.16

enligt lag, bland *lagförsäkrade kvinnliga* arbetare år 1908.

Olycksfall, vilka oavsett andra följder medfört										Yrkes- grup- pens n:r.
minst 61 sjukdagar.			invaliditet av minst 10 %.					döden.		
Antal.		Medel- antal sjukdagar oavsett de 60 första.	Antal.		Medel- ålder, år.	Medel- invalidi- tets- procent.	Livräntornas medel- kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet.	Antal.		
Absolut.	% av antalet års- arbetare.		Absolut.	% av antalet års- arbetare.				Absolut.	% av antalet års- arbetare.	
1	0.44	20.00	—	—	—	—	—	—	—	IV: 1
5	0.56	22.80	1	0.11	21.3	14.00	302.25	—	—	2
2	0.05	16.00	2	0.05	19.2	12.50	274.21	—	—	3
11	0.18	42.27	6	0.10	36.0	28.33	533.83	—	—	V
4	0.10	208.25	3	0.08	24.9	36.89	793.20	—	—	VI
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	VII
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	VIII: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3
4	0.20	31.50	4	0.20	18.9	12.50	271.60	—	—	IX
1	0.16	5.00	—	—	—	—	—	—	—	X
1	0.25	64.00	1	0.25	18.9	15.00	328.91	—	—	XII: 1
2	0.36	8.00	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XIII: 1
1	0.49	66.00	1	0.49	40.7	15.00	269.34	—	—	4
1	3.57	65.00	—	—	—	—	—	—	—	XIV: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XV: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	1	0.12	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XIX: 2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
33	0.15	54.73	18	0.08	27.0	22.20	450.99	1	0.00	

Tab. 10 a. Olycksfall i arbete, som medfört karensersättning,

Yrkesgrupper.		Antal karens- försäkrade manliga års- arbeta- tare.	Antal olycksfall, som medfört karens- ersättning.		O l y c k s f a l l,						
					5—15 sjukdagar.			16—30 sjukdagar.			
					Antal.		Medel- antal sjuk- dagar.	Antal.		Medel- antal sjuk- dagar.	
					Abso- lut.	% av antalet års- arbeta- tare.		Abso- lut.	% av antalet års- arbeta- tare.		
I	Skogsbruk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Gruvdrift:										
II: 1	Järngruvor	7 514	935	12·44	437	5·81	10·28	305	4·06	20·82	
2	Andra malmgruvor	512	84	16·41	39	7·62	9·72	31	6·05	20·52	
3	Stenkolsgruvor	199	64	32·16	49	24·68	9·35	13	6·53	19·69	
	Tillsammans	8 225	1 083	13·17	525	6·38	10·15	349	4·25	20·75	
	Annan brytnings- och upptagnings- industri:										
III: 1	Stenbrott och stenhuggerier	6 763	1 336	19·75	573	8·47	10·75	437	6·46	21·52	
2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	Tillsammans	6 763	1 336	19·75	573	8·47	10·75	437	6·46	21·52	
	Närings- och nyttningsämnesindu- stri:										
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	2 698	183	6·78	89	3·30	9·42	59	2·19	20·73	
2	Sprit- och maldryckstillverkning	2 753	451	16·38	206	7·48	9·97	152	5·52	21·17	
3	Annan hithörande industri utom mejerier	3 431	242	7·05	93	2·71	10·43	76	2·22	21·14	
4	Mejerier	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	Tillsammans	8 882	876	9·86	388	4·37	9·95	287	3·23	21·07	
V	Textilindustri	2 465	104	4·22	47	1·90	10·68	31	1·26	21·65	
VI	Beklädnadsindustri	882	45	5·10	21	2·38	9·67	12	1·36	20·00	
VII	Läder, hår- och gummivaruindustri	1 116	63	5·65	26	2·33	10·35	20	1·79	21·25	
	Trävaruindustri:										
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	13 424	1 612	12·01	547	4·08	10·78	603	4·49	21·71	
2	Snickerier och möbelfabriker	6 208	511	8·23	153	2·46	10·31	196	3·16	22·04	
3	Annan trävaruindustri	1 971	142	7·21	59	2·99	10·46	50	2·54	22·06	
	Tillsammans	21 603	2 265	10·48	759	3·51	10·66	849	3·93	21·81	
IX	Trämasse- och pappersindustri	9 533	1 204	12·63	525	5·51	10·31	397	4·16	21·58	
X	Grafisk industri	3 512	116	3·30	49	1·39	11·22	39	1·11	22·87	
XI	Malmförädlingsindustri	8 279	1 153	13·93	562	6·79	10·15	394	4·76	21·18	
	Metallindustri:										
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	7 396	791	10·69	395	5·34	10·14	254	3·43	21·13	
2	Annan metallindustri	2 675	188	7·03	86	3·22	9·84	64	2·39	21·64	
	Tillsammans	10 071	979	9·72	481	4·78	10·09	318	3·16	21·24	

bland *karensförsäkrade manliga arbetare* år 1908.

vilka oavsett andra följder medfört

31—45 sjukdagar.			46—60 sjukdagar och däröver.			5—60 sjukdagar och däröver			invaliditet understigande 10 %.					Yrkes- grup- pens n:r.
Antal.		Medel- antal sjuk- dagar.	Antal.		Medel- antal sjuk- dagar till och med den 60:de.	Antal.		Medel- antal sjukda- gar till och med den 60:de.	Antal.		Mc- del- ål- der, år	Medel- inva- liditets- pro- cent.	Livräntornas medelkapi- talvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet.	
Abso- lut.	% av antalet års- arbe- tare.		Abso- lut.	% av antalet års- arbe- tare.		Abso- lut.	% av antalet års- arbe- tare.		Abso- lut.	% av antalet års- arbe- tare.				
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	I
99	1·32	36·88	94	1·25	56·82	935	12·44	21·21	14	0·19	35·5	5·86	106·45	II: 1
3	0·59	37·00	11	2·15	55·18	84	16·41	20·63	1	0·20	29·8	6·00	118·67	2
1	0·50	34·00	1	0·50	60·00	64	32·16	12·63	—	—	—	—	—	3
103	1·25	36·85	106	1·29	56·68	1 083	13·17	20·66	15	0·18	35·1	5·87	107·26	
167	2·47	36·63	159	2·35	56·85	1 336	19·75	22·99	41	0·61	35·3	5·90	106·00	III: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
167	2·47	36·63	159	2·35	56·85	1 336	19·75	22·99	41	0·61	35·3	5·90	106·00	
19	0·70	37·05	16	0·59	55·81	183	6·78	19·99	2	0·07	32·2	7·00	130·65	IV: 1
45	1·64	36·69	48	1·74	55·77	451	16·38	21·28	7	0·25	37·3	6·00	105·13	2
33	0·96	36·58	40	1·16	57·58	242	7·05	25·15	9	0·26	27·4	6·33	126·03	3
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
97	1·09	36·72	104	1·17	56·47	876	9·86	22·11	18	0·20	31·7	6·28	118·42	
12	0·49	36·92	14	0·57	55·64	104	4·22	23·03	5	0·20	45·0	5·80	89·30	V
8	0·91	36·63	4	0·45	56·00	45	5·10	21·33	2	0·23	18·9	7·00	150·51	VI
8	0·72	34·13	9	0·81	55·78	63	5·65	23·32	2	0·18	33·8	5·50	103·91	VII
196	1·46	36·45	266	1·98	56·94	1 612	12·01	25·61	73	0·54	32·4	5·73	106·85	VIII: 1
92	1·48	36·76	70	1·13	56·43	511	8·23	25·90	66	1·06	28·5	5·33	103·48	2
21	1·07	37·29	12	0·61	54·08	142	7·21	22·20	4	0·20	26·6	5·50	107·74	3
309	1·43	36·60	348	1·61	56·74	2 265	10·48	25·46	143	0·66	30·4	5·54	105·34	
144	1·51	36·60	138	1·45	56·51	1 204	12·63	22·47	33	0·35	30·7	5·58	106·01	IX
14	0·40	35·57	14	0·40	56·79	116	3·30	23·58	10	0·28	17·6	3·60	76·97	X
100	1·21	36·37	96	1·16	56·25	1 152	13·92	20·04	8	0·10	30·7	6·00	113·92	XI
71	0·96	37·23	71	0·96	56·82	791	10·69	20·29	24	0·32	25·3	5·29	103·76	XII: 1
22	0·82	37·05	16	0·60	55·69	188	7·03	20·94	11	0·41	27·5	5·64	105·05	2
93	0·92	37·18	87	0·86	56·61	979	9·72	20·42	35	0·35	26·0	5·40	104·16	

Tab. 10 a (forts.). Olycksfall i arbete, som medfört karens-

Yrkesgrupper.		Antal karens- försäkrade manliga års- arbeta- tare.	Antal olycksfall, som medfört karens- ersättning.		O l y c k s f a l l,						
					5—15 sjukdagar.			16—30 sjukdagar.			
					Antal.		Medel- antal sjuk- dagar.	Antal.		Medel- antal sjuk- dagar.	
					Abso- lut.	% av antalet års- arbeta- tare.		Abso- lut.	% av antalet års- arbeta- tare.		
XIII: 1	Maskin- och skeppsbyggnadsindu- stri:										
	Mekaniska verkstäder (inkl. instru- mentfabriker)	9 846	1 289	13·09	623	6·33	10·14	419	4·25	21·55	
	2 Skeppsvarv och båtbyggerier	1 150	125	10·87	59	5·13	10·14	47	4·09	21·32	
	3 Vagnfabriker (inkl. järnv. verkstäder)	1 603	247	15·41	140	8·73	10·36	66	4·12	20·62	
	4 Fabriker för tillverkning av elek- triska maskiner och apparater...	398	53	13·32	25	6·28	10·12	18	4·52	20·78	
	Tillsammans	12 997	1 714	13·19	847	6·52	10·18	550	4·23	21·39	
XIV: 1	Mineralindustri:										
	Kalk- och cementbruk samt cement- och gipsgjuterier	2 089	172	8·23	80	3·83	10·21	58	2·78	21·02	
	2 Tegelbruk samt porslins- och ler- godstillverkning	2 174	161	7·41	66	3·04	10·52	57	2·62	22·35	
	3 Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	1 873	131	6·99	52	2·77	11·48	58	3·10	21·17	
	Tillsammans	6 136	464	7·56	198	3·23	10·65	173	2·82	21·51	
XV: 1	Kemisk-teknisk industri:										
	Tändsticksfabriker	313	54	17·25	30	9·58	9·30	17	5·48	20·41	
	2 Annan kemisk-teknisk industri....	1 671	140	8·38	53	3·17	9·57	51	3·05	21·37	
XVI	Tillsammaas	1 984	194	9·78	83	4·18	9·47	68	3·43	21·13	
	Byggnadsindustri	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XVII: 1	Belysning och vattenledning m. m.:										
	Gas- och elektricitetsverk	869	58	6·67	22	2·53	8·73	24	2·76	22·63	
	2 Vatten- och renhållningsverk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XVIII	Tillsammans	869	58	6·67	22	2·53	8·73	24	2·76	22·63	
	Handel och varulager	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
XIX: 1	Landtransport:										
	Åkerirörelse, lastning och lossning	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	2 Spärvägsdrift	1 396	71	5·09	35	2·51	10·60	23	1·65	21·30	
	3 Statens järnvägsdrift	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	4 Enskild järnvägsdrift	3 079	186	6·04	107	3·48	10·18	48	1·56	21·58	
	Tillsammans	4 475	257	5·74	142	3·17	10·28	71	1·58	21·49	
	Inalles	107 792	11 911	11·05	5 248	4·87	10·31	4 019	3·73	21·42	

ersättning, bland *karensförsäkrade manliga arbetare* år 1908.

vilka oavsett andra följder medfört

31—45 sjukdagar.			46—60 sjukdagar och däröver.			5—60 sjukdagar och däröver.			invaliditet understigande 10 %.					Yrkes- grup- pens n:r.
Antal.		Medel- antal sjuk- dagar.	Antal.		Medel- antal sjuk- dagar till och med den 60:de.	Antal.		Medel- antal sjukda- gar till och med den 60:de.	Antal.		Med- del- ålder, år	Medel- inva- liditets- pro- cent.	Livräntornas medelkapi- talvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet.	
Abso- lut.	% av antalet års- arbe- tare.		Abso- lut.	% av antalet års- arbe- tare.		Abso- lut.	% av antalet års- arbe- tare.		Abso- lut.	% av antalet års- arbe- tare.				
130	1·32	37·02	117	1·19	56·63	1 289	13·09	20·78	34	0·36	31·1	5·68	107·20	XIII: 1
12	1·04	38·08	7	0·61	58·29	125	10·87	19·72	2	0·17	26·2	5·00	102·11	2
21	1·31	38·88	20	1·25	58·95	247	15·41	19·42	5	0·31	17·7	4·80	85·76	3
4	1·01	37·00	6	1·51	58·33	53	13·32	21·23	1	0·25	18·7	6·00	128·62	4
167	1·29	37·27	150	1·15	57·09	1 714	13·19	20·52	42	0·32	29·0	5·55	104·91	
18	0·62	35·92	21	1·00	54·29	172	8·23	21·18	8	0·38	41·5	6·00	100·40	XIV: 1
20	0·92	37·35	18	0·83	55·00	161	7·41	23·01	9	0·41	38·5	5·33	91·07	2
10	0·53	38·30	11	0·59	56·91	131	6·99	21·63	2	0·11	52·3	6·00	82·78	3
43	0·70	37·14	50	0·81	55·12	464	7·56	21·94	19	0·31	41·2	5·68	94·13	
5	1·60	33·40	2	0·64	60·00	54	17·25	16·91	—	—	—	—	—	XV: 1
19	1·14	36·32	17	1·02	58·24	140	8·38	23·41	7	0·42	32·4	5·14	95·00	2
24	1·21	35·71	19	0·96	58·42	194	9·78	21·60	7	0·35	32·4	5·14	95·00	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XVI
6	0·69	36·83	6	0·69	55·83	58	6·67	22·26	2	0·23	40·3	4·50	78·69	XVII: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
6	0·69	36·83	6	0·69	55·83	58	6·67	22·26	2	0·23	40·3	4·50	78·69	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XVIII
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
7	0·50	35·29	6	0·43	56·33	71	5·09	20·37	—	—	—	—	—	XIX: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
17	0·55	36·53	14	0·45	57·57	186	6·04	19·10	1	0·03	28·2	6·00	119·94	3
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
24	0·54	36·17	20	0·45	57·20	257	5·74	19·45	1	0·02	28·2	6·00	119·94	
1 319	1·22	36·71	1 324	1·23	56·64	11 910	11·05	22·13	333	0·36	31·1	5·58	103·80	

Tab. 10 b. Olycksfall i arbete, som medfört karensersättning,

Yrkesgrupper.		Antal karens- försäkrade kvinn- liga års- arbeta- tare.	Antal olycksfall, som medfört karens- ersättning.		O l y c k s f a l l,						
					5—15 sjukdagar.			16—30 sjukdagar.			Medel- antal sjuk- dagar.
					Antal.		Medel- antal sjuk- dagar.	Antal.		Medel- antal sjuk- dagar.	
					Abso- lut.	% av antalet års- arbeta- tare.		Abso- lut.	% av antalet års- arbeta- tare.		
IV: 1	Närings- och njutningsämnesindu- stri:										
2	Sockerbruk och -raffinaderier.....	208	16	7.69	13	6.25	8.00	2	0.96	23.00	
3	Sprit- och maltdryckstillverkning...	767	191	24.90	119	15.51	10.53	52	6.78	20.44	
	Annan hithörande industri utom mejerier	2 514	51	2.03	18	0.71	10.88	16	0.64	20.06	
V	Textilindustri	4 092	71	1.74	26	0.64	11.00	19	0.46	20.95	
VI	Beklädnadsindustri	1 212	24	1.98	8	0.67	11.13	6	0.49	21.83	
VII	Läder-, hår- o. gummivaruindustri	301	2	0.66	1	0.33	9.00	—	—	—	
	Trävaruindustri:										
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	189	5	2.65	3	1.59	12.67	1	0.53	27.00	
2	Snickerier och möbelfabriker	89	1	1.12	1	1.12	12.00	—	—	—	
3	Annan trävaruindustri	248	10	4.03	1	0.40	8.00	8	3.23	22.50	
IX	Trämasse- och pappersindustri	1 503	24	1.60	9	0.60	10.33	7	0.46	21.57	
X	Grafisk industri	691	9	1.30	4	0.58	11.25	3	0.44	21.00	
	Metallindustri:										
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	359	10	2.79	5	1.39	7.80	3	0.84	22.33	
2	Annan metallindustri	457	22	4.81	6	1.31	10.67	10	2.18	24.70	
	Maskin- o. skeppsbyggnadsindustri:										
XIII: 1	Mekaniska verkstäder (inkl. instru- mentfabriker)	43	2	4.65	2	4.65	7.50	—	—	—	
4	Fabriker för tillverkn. av elektriska maskiner och apparater	13	1	7.69	—	—	—	—	—	—	
	Mineralindustri:										
XIV: 1	Kalk- och cementbruk samt cement- och gipsgjuterier	7	—	—	—	—	—	—	—	—	
2	Tegelbruk samt porslins- och ler- godstillverkning	49	1	2.04	—	—	—	1	2.04	28.00	
3	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	100	1	1.00	1	1.00	7.00	—	—	—	
	Kemisk-teknisk industri:										
XV: 1	Tändsticksfabriker	272	31	11.40	17	6.25	9.88	11	4.05	21.00	
2	Annan kemisk-teknisk industri	477	14	2.94	6	1.26	12.83	5	1.05	24.80	
	Landtransport:										
XIX: 2	Spårvägsdrift	84	8	9.52	4	4.76	12.50	3	3.57	23.00	
	Övriga yrkesgrupper	98	—	—	—	—	—	—	—	—	
Inalles		13 773	494	3.59	244	1.77	10.46	147	1.07	21.40	

A.C.

bland karensförsäkrade kvinnliga arbetare år 1908.

vilka oavsett andra följder medfört

31—45 sjukdagar.			46—60 sjukdagar och däröver.			5—60 sjukdagar och däröver.			invaliditet understigande 10 %.					Yrkes- grup- pens n:r.
Antal.		Medel- antal sjuk- dagar.	Antal.		Medel- antal sjuk- dagar till och med den 60:de.	Antal.		Medel- antal sjukda- gar till och med den 60:de.	Antal.		Medel- inva- liditets- pro- cent.	Livräntornas medelkapi- talvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet.		
Abso- lut.	% av antalet års- arbe- tare.		Abso- lut.	% av antalet års- arbe- tare.		Abso- lut.	% av antalet års- arbe- tare.		Abso- lut.	% av antalet års- arbe- tare.				
—	—	—	1	0·48	60·00	16	7·69	13·12	—	—	—	—	—	IV: 1
14	1·83	37·43	6	0·78	55·50	191	24·90	16·61	5	0·65	25·4	5·80	121·54	2
12	0·48	36·17	5	0·20	56·40	51	2·03	24·16	1	0·04	26·5	6·00	124·67	3
15	0·37	38·48	11	0·27	58·18	71	1·74	26·76	7	0·17	33·1	4·79	86·83	V
6	0·49	39·17	4	0·33	59·25	24	1·98	28·83	3	0·25	19·1	6·00	131·38	VI
1	0·33	31·00	—	—	—	2	0·66	20·00	—	—	—	—	—	VII
1	0·53	33·00	—	—	—	5	2·65	19·60	—	—	—	—	—	VIII: 1
—	—	—	—	—	—	1	1·12	12·00	—	—	—	—	—	2
1	0·40	43·00	—	—	—	10	4·03	23·10	—	—	—	—	—	3
4	0·27	41·50	4	0·27	60·00	24	1·60	27·08	2	0·13	24·2	3·50	74·46	IX
1	0·14	31·00	1	0·14	60·00	9	1·30	22·11	1	0·14	14·6	1·00	22·52	X
1	0·28	44·00	1	0·28	60·00	10	2·79	21·00	—	—	—	—	—	XII: 1
3	0·66	36·33	3	0·66	56·00	22	4·81	26·73	1	0·22	13·9	6·00	135·67	2
—	—	—	—	—	—	2	4·65	7·50	—	—	—	—	—	XIII: 1
—	—	—	1	7·69	60·00	1	7·69	60·00	—	—	—	—	—	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XIV: 1
—	—	—	—	—	—	1	2·04	28·00	1	2·04	28·4	6·00	122·76	2
—	—	—	—	—	—	1	1·00	7·00	—	—	—	—	—	3
3	1·10	35·00	—	—	—	31	11·40	16·26	—	—	—	—	—	XV: 1
1	0·21	38·00	2	0·42	55·00	14	2·94	24·93	3	0·63	23·2	5·33	113·84	2
—	—	—	1	1·19	54·00	8	9·52	21·63	—	—	—	—	—	XIX: 2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
63	0·46	37·60	40	0·29	57·60	494	3·59	20·99	24	0·17	25·7	5·10	104·41	—

Tab. 11 a. Antal år 1908 till den officiella olycksfallsstatistiken *an-*
manliga arbetare jämfört med *hela* antalet nämnda år

Yrkesgrupper.		Antal manliga årsarbetare.			Antal olycksfall.		
		Hela antalet 1908.	Därav här berörda lagförsäkrade årsarbetare.		Hela antalet.	Därav anmälda.	
			Absolut.	%		Absolut.	%
I	Skogsbruk	—	—	—	—	—	—
	Gruvdrift:						
II: 1	Järngruvor	9 386	8 357	89·0	85	75	88·2
2	Andra malmgruvor	1 665	924	55·5	9	8	88·9
3	Stenkolsgruvor	1 870	199	10·6	1	1	100·0
	Tillsammans	12 921	9 480	73·4	95	84	88·4
	Annan brytnings- och upptagningsindustri:						
III: 1	Stenbrott och stenhuggerier	10 886	6 910	63·5	161	127	78·9
2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	—	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	6 910	—	161	127	78·9
	Närings- och nyttningsämnesindustri:						
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	4 301	2 825	65·7	9	8	88·9
2	Sprit- och maldryckstillverkning	5 881	3 485	59·3	32	18	56·3
3	Annan hithörande industri utom mejerier	9 430	4 983	52·8	43	24	55·8
4	Mejerier	—	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	11 293	—	84	50	59·5
V	Textilindustri	11 382	3 716	32·6	13	12	92·3
VI	Beklädnadsindustri	4 739	2 189	46·2	7	6	85·7
VII	Läder-, hår och gummivaruindustri	2 730	1 682	61·6	4	3	75·0
	Trävaruindustri:						
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	28 834	14 508	50·3	223	166	74·4
2	Snickerier och möbelfabriker	12 195	8 494	69·7	66	42	63·6
3	Annan trävaruindustri	5 357	2 386	44·5	13	12	92·3
	Tillsammans	46 386	25 388	54·7	302	220	72·8
IX	Trämasse- och pappersindustri	18 452	12 201	66·1	112	87	77·7
X	Grafisk industri	7 486	4 289	57·3	12	6	50·6
XI	Malmförädlingsindustri	16 148	9 445	58·5	83	70	84·3
	Metallindustri:						
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	19 227	8 958	46·6	65	51	78·5
2	Annan metallindustri	4 327	2 943	68·0	11	7	63·6
	Tillsammans	23 554	11 901	50·5	76	58	76·3

*mälda olycksfall, som medfört ersättning enligt lag, bland lagförsäkrade
bland dessa arbetare inträffade olycksfall av detta slag.*

Olycksfall, vilka oavsett andra följder medfört												Yrkes- gruppens n:r.
minst 61 sjukdagar.						invaliditet av minst 10 %.						
Hela antalet.	Därav anmälda.		Summa sjukdagar oavsett de 60 första.	Därav anmälda.		Hela antalet.	Därav anmälda.		Liv- räntornas sammen- lagda kapi- talvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet.	Därav anmälda.		
	Abso- lut.	%		Absolut.	%		Abso- lut.	%		Absolut.	%	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	I
68 5 1	61 5 1	89·7 100·0 100·0	3 657 378 10	3 465 378 10	94·7 100·0 100·0	31 4 —	26 3 —	83·9 75·0 —	12 550·13 1 562·66 —	11 058·71 1 278·35 —	88·1 81·8 —	II: 1 2 3
74 —	67 —	90·5 —	4 045 —	3 853 —	95·3 —	35 —	29 —	82·9 —	14 112·79 —	12 337·06 —	87·4 —	III: 1 2
95 —	79 —	83·2 —	6 370 —	5 549 —	87·1 —	90 —	69 —	76·7 —	33 075·25 —	27 665·97 —	83·6 —	IV: 1 2 3 4
95 9 26 33 —	79 8 14 16 —	83·2 88·9 53·8 48·5 —	6 370 405 1 202 1 415 —	5 549 395 615 681 —	87·1 97·5 51·2 48·1 —	90 2 8 14 —	69 2 6 9 —	76·7 100·0 75·0 64·3 —	33 075·25 1 508·15 2 322·26 6 240·92 —	27 665·97 1 508·15 1 698·95 4 100·97 —	83·6 100·0 73·2 65·7 —	V VI VII
68 8 4 4 —	38 7 4 3 —	55·9 87·5 100·0 75·0 —	3 022 423 58 160 —	1 691 422 58 146 —	56·0 99·8 100·0 91·3 —	24 5 5 1 —	17 5 4 1 —	70·8 100·0 80·0 100·0 —	10 071·33 2 394·75 1 688·33 1 103·52 —	7 308·07 2 394·75 1 476·79 1 103·52 —	72·6 100·0 87·5 100·0 —	VIII: 1 2 3
193 42 6 —	141 28 5 —	73·1 66·7 83·3 —	10 058 1 095 245 —	6 567 640 180 —	65·3 58·4 73·5 —	85 35 3 —	62 21 3 —	72·9 60·0 100·0 —	36 689·11 13 583·25 1 646·00 —	26 318·46 9 386·93 1 646·00 —	71·7 69·1 100·0 —	IX X XI
241 86 11 65 —	174 67 6 55 —	72·2 77·9 54·5 84·6 —	11 398 3 832 267 3 022 —	7 387 3 051 208 2 805 —	64·8 79·6 77·9 92·8 —	123 37 8 29 —	86 26 6 26 —	69·9 70·3 75·0 89·7 —	51 918·36 16 513·57 3 635·97 11 994·59 —	37 351·39 13 430·40 3 183·75 11 353·25 —	71·9 81·3 87·6 94·7 —	XII: 1 2
43 8 —	32 6 —	74·4 75·0 —	1 552 241 —	1 386 74 —	89·3 30·7 —	27 4 —	23 1 —	85·2 25·0 —	12 716·28 1 353·04 —	11 058·37 436·36 —	87·0 32·3 —	
51	38	74·5	1 793	1 460	81·4	31	24	77·4	14 069·32	11 494·73	81·7	

Tab. 11 a (forts.). Antal år 1908 till den officiella olycksfallsstatistiken *an-*
manliga arbetare jämfört med *hela* antalet nämnda år

Yrkesgrupper.		Antal manliga årsarbetare.			Antal olycksfall.		
		Hela antalet 1908.	Därav här berörda lagförsäkrade årsarbetare.		Hela antalet.	Därav anmälda.	
			Absolut.	%		Absolut.	%
Maskin- och skeppsbyggnadsindustri:							
XIII: 1	Mekaniska verkstäder (inkl. instrumentfabriker)	23 684	14 678	62.0	112	79	70.5
2	Skeppsvarv och båtbyggerier	4 955	1 517	30.6	14	12	85.7
3	Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	7 355	1 609	21.9	21	13	61.9
4	Fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater	3 368	739	21.9	7	3	42.9
	Tillsammans	39 362	18 543	47.1	154	107	69.5
Mineralindustri:							
XIV: 1	Kalk- o. cementbruk samt cement- o. gipsgjuterier	4 063	2 505	61.7	13	10	76.9
2	Tegelbruk samt porslins- och lergodstillverkning	8 202	3 471	42.3	15	10	66.7
3	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	5 243	2 012	38.4	6	5	83.3
	Tillsammans	17 508	7 988	45.6	34	25	73.5
Kemisk-teknisk industri:							
XV: 1	Tändsticksfabriker	3 839	313	8.2	2	1	50.0
2	Annan kemisk-teknisk industri	3 612	1 981	54.8	21	12	57.1
	Tillsammans	7 451	2 294	30.8	23	13	56.5
XVI	Byggnadsindustri	—	—	—	—	—	—
Belysning och vattenledning m. m.:							
XVII: 1	Gas- och elektricitetsverk	2 937	1 265	43.1	16	13	81.3
2	Vatten- och renhållningsverk	—	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	1 265	—	16	13	81.3
XVIII	Handel och varulager	—	—	—	—	—	—
Landtransport:							
XIX: 1	Åkerirörelse, lastning och lossning	—	—	—	—	—	—
2	Spårvägsdrift	1 697	1 697	100.0	7	7	100.0
3	Statens järnvägsdrift	—	—	—	—	—	—
4	Enskild järnvägsdrift	15 653	3 120	19.9	13	6	46.2
	Tillsammans	—	4 817	—	20	13	65.0
	<i>Inalles</i>	—	133 401	—	1 196	894	74.7

mälda olycksfall, som medfört ersättning enligt lag, bland lagförsäkrade bland dessa arbetare inträffade olycksfall av detta slag.

Olycksfall, vilka oavsett andra följder medfört												Yrkes- grup- pens n:r.
minst 61 sjukdagar.						invaliditet av minst 10 %.						
Hela antalet	Därav anmälda.		Summa sjukdagar oavsett de 60 första.	Därav anmälda.		Hela antalet	Därav anmälda.		Liv- räntornas sammän- lagda kapi- talvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet.	Därav anmälda.		
	Abso- lut.	%		Absolut.	%		Abso- lut.	%		Absolut.	%	
85 10 18 5	62 8 10 2	72·9 80·0 55·6 40·0	3 633 299 728 116	2 606 212 403 63	71·7 70·9 55·4 54·3	53 6 7 2	42 5 5 1	79·2 83·3 71·4 50·0	20 463·50 1 389·86 4 040·75 617·89	16 823·79 1 030·58 2 557·65 299·40	82·2 74·1 63·3 48·5	XIII: 1 2 3 4
118 13 11 4	82 10 8 3	69·5 76·9 72·7 75·0	4 776 921 991 155	3 284 864 958 80	68·8 93·8 96·7 51·6	68 2 7 3	53 2 5 3	77·9 100·0 71·4 100·0	26 512·00 724·62 2 946·31 1 106·76	20 711·42 724·62 2 345·03 1 106·76	78·1 100·0 79·6 100·0	XIV: 1 2 3
28 2 13	21 1 4	75·0 50·0 30·8	2 067 121 742	1 902 105 669	92·0 86·8 90·2	12 — 4	10 — 3	83·3 — 75·0	4 777·69 — 1 719·77	4 176·41 — 1 468·33	87·4 — 85·4	XV: 1 2
15 — 9 —	5 — 7 —	33·3 — 77·8 —	863 — 557 —	774 — 499 —	89·7 — 89·6 —	4 — 4 —	3 — 3 —	75·0 — 75·0 —	1 719·77 — 2 833·18 —	1 468·33 — 2 645·15 —	85·4 — 93·4 —	XVI XVII: 1 2
9 — 5 — 9	7 — 5 3	77·8 — 100·0 33·3	557 — 241 1 055	499 — 241 945	89·6 — 100·0 89·6	4 — 2 5	3 — 2 3	75·0 — 100·0 60·0	2 833·18 — 892·28 2 858·43	2 645·15 — 892·28 2 338·62	93·4 — 100·0 81·8	XVIII XIX: 1 2 3 4
14 891	8 661	57·1 74·2	1 296 43 949	1 186 34 275	91·5 78·0	7 483	5 367	71·4 76·0	3 750·71 200 171·13	3 230·90 161 331·89	86·1 80·6	

**Tab. 11 b. Antal år 1908 till den officiella olycksfallsstatistiken *an-*
kvinnliga arbetare jämfört med *hela* antalet nämnda år**

Yrkesgrupper.		Antal kvinnliga årsarbetare.			Antal olycksfall.		
		Hela antalet 1908.	Därav här be- rörda lagförsäkrade årsarbetare.		Hela antalet.	Därav anmällda.	
			Absolut.	%		Absolut.	%
	Närings- och nyttningsämnesindustri:						
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	462	227	49·1	1	1	100·0
2	Sprit- och maltdryckstillverkning	1 494	900	60·2	5	4	80·0
3	Annan hithörande industri utom mejerier	6 245	4 203	67·3	2	1	50·0
V	Textilindustri	17 608	6 212	35·3	11	8	72·7
VI	Beklädnadsindustri	10 419	3 885	37·3	5	4	80·0
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri	928	631	68·0	—	—	—
	Trävaruindustri:						
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	260	171	65·8	—	—	—
2	Snickerier och möbelfabriker	183	141	77·0	—	—	—
3	Annan trävaruindustri	563	226	40·1	—	—	—
IX	Trämasse- och pappersindustri	3 537	1 990	56·3	5	4	80·0
X	Grafisk industri	1 477	611	41·4	1	—	0·0
	Metallindustri:						
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	994	397	39·9	1	1	100·0
2	Annan metallindustri	988	556	56·3	2	2	100·0
	Maskin- och skeppsbyggnadsindustri:						
XIII: 1	Mekaniska verkstäder (inkl. instrumentfabriker)	68	52	76·5	—	—	—
4	Fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater	565	203	35·9	1	1	100·0
	Mineralindustri:						
XIV: 1	Kalk- och cementbruk samt cement- och gips- guterier	46	28	60·9	1	1	100·0
2	Tegelbruk samt porslins- och lergodstillverkning	1 045	111	10·6	—	—	—
3	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	280	96	34·3	—	—	—
	Kemisk-teknisk industri:						
XV: 1	Tändsticksfabriker	2 749	272	9·9	1	1	100·0
2	Annan kemisk-teknisk industri	1 483	821	55·4	—	—	—
XIX: 2	Spårvägsdrift	84	84	100·0	—	—	—
	Övriga yrkesgrupper	—	128	—	—	—	—
Inalles		—	21 945	—	36	28	77·8

mälda olycksfall, som medfört ersättning enligt lag, bland lagförsäkrade bland dessa arbetare inträffade olycksfall av detta slag.

Olycksfall, vilka oavsett andra följder medfört												Yrkes- grup- pens n:r.
minst 61 sjukdagar.						invaliditet av minst 10 %.						
Hela an- talet.	Därav anmälda.		Summa sjukdagar oavsett de 60 första.	Därav anmälda.		Hela an- talet.	Därav anmälda.		Livräntornas sammanlagda kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet.	Därav anmälda.		
	Ab- solut.	%		Ab- solut.	%		Ab- solut.	%		Absolut.	%	
1	1	100·0	20	20	100·0	—	—	—	—	—	—	IV: 1
5	4	80·0	114	57	50·0	1	1	100·0	302·25	302·25	100·0	2
2	1	50·0	32	21	65·6	2	1	50·0	548·42	331·54	60·5	3
11	8	72·7	465	374	80·4	6	5	83·3	3 202·96	2 994·29	93·5	V
4	3	75·0	833	806	96·8	3	2	66·7	2 379·59	2 122·53	89·2	VI
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	VII
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	VIII: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3
4	3	75·0	126	37	29·4	4	3	75·0	1 086·39	788·64	72·6	IX
1	—	0·0	5	—	0·0	—	—	—	—	—	—	X
1	1	100·0	64	64	100·0	1	1	100·0	328·91	328·91	100·0	XII: 1
2	2	100·0	16	16	100·0	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XIII: 1
1	1	100·0	66	66	100·0	1	1	100·0	269·34	269·34	100·0	4
1	1	100·0	65	65	100·0	—	—	—	—	—	—	XIV: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XV: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XIX: 2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
33	25	75·8	1 806	1 526	84·5	18	14	77·8	8 117·86	7 137·50	87·9	

Tab. 12 a. Antal år 1908 till den officiella olycksfallsstatistiken *an-*
manliga arbetare jämfört med *hela* antalet nämnda år

Yrkesgrupper.		Antal manliga årsarbetare.			Antal olycksfall.		
		Hela antalet 1908.	Därav här berörda karensförsäkrade årsarbetare.		Hela antalet.	Därav anmälda.	
			Absolut.	%		Absolut.	%
I	Skogsbruk	—	—	—	—	—	—
	Gruvdrift:						
II: 1	Järngruvor	9 386	7 514	80·1	935	627	67·1
2	Andra malmgruvor	1 665	512	30·8	84	60	71·4
3	Stenkolsgruvor	1 870	199	10·6	64	60	93·8
	Tillsammans	12 921	8 225	63·7	1 083	747	69·0
	Annan brytnings- och upptagningsindustri:						
III: 1	Stenbrott och stenhuggerier	10 886	6 763	62·1	1 336	985	73·7
2	Sand-, torv- och isupptagning m. m.	—	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	6 763	—	1 336	985	73·7
	Närings- och nyttningsämnesindustri:						
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	4 301	2 698	62·7	183	137	74·9
2	Sprit- och maldryckstillverkning	5 881	2 753	46·8	451	224	49·7
3	Annan bithörande industri utom mejerier	9 430	3 431	36·4	242	70	28·9
4	Mejerier	—	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	8 882	—	876	431	49·2
V	Textilindustri	11 382	2 465	21·7	104	45	43·3
VI	Beklädnadsindustri	4 739	882	18·6	45	13	28·9
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri	2 730	1 116	40·9	63	30	47·6
	Trävaruindustri:						
VIII: 1	Sågverk och brädgårdsrörelse	28 834	13 424	46·6	1 612	966	59·9
2	Snickerier och möbelfabriker	12 195	6 208	50·9	511	189	37·0
3	Annan trävaruindustri	5 357	1 971	36·8	142	77	54·2
	Tillsammans	46 386	21 603	46·6	2 265	1 232	54·4
IX	Trämasse- och pappersindustri	18 452	9 533	51·7	1 204	631	52·4
X	Grafisk industri	7 486	3 512	46·9	116	38	32·8
XI	Malmförädlingsindustri	16 148	8 279	51·3	1 153	724	62·8
	Metallindustri:						
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	19 227	7 396	38·5	791	367	46·4
2	Annan metallindustri	4 327	2 675	61·8	188	68	36·2
	Tillsammans	23 554	10 071	42·8	979	435	44·4

milda olycksfall, som medfört karensersättning, bland karensförsäkrade bland dessa arbetare inträffade olycksfall av detta slag.

Olycksfall, vilka oavsett andra följder medfört												Yrkes- grup- pens n:r.
minst 5 sjukdagar.						invaliditet understigande 10 %.						
Hela an- talet.	Därav anmälde.		Summa sjukdagar till och med den 60:de.	Därav anmälde.		Hela an- talet.	Därav anmälde.		Livräntornas sammanlagda kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet.	Därav anmälde.		
	Ab- solut.	%		Absolut.	%		Ab- solut.	%		Absolut.	%	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	I
935	627	67.1	19 833	14 178	71.5	14	11	78.6	1 490.24	1 252.19	84.0	II: 1
84	60	71.4	1 733	1 260	72.7	1	1	100.0	118.67	118.67	100.0	2
64	60	93.8	808	772	95.5	—	—	—	—	—	—	3
1 083	747	69.0	22 374	16 210	72.5	15	12	80.0	1 608.91	1 370.86	85.2	
1 336	985	73.7	30 712	23 184	75.5	41	31	75.6	4 345.86	3 386.14	77.9	III: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
1 336	985	73.7	30 712	23 184	75.5	41	31	75.6	4 345.86	3 386.14	77.9	
183	137	73.8	3 658	2 871	78.5	2	2	100.0	261.31	261.31	100.0	IV: 1
451	224	49.7	9 599	4 856	50.6	7	3	42.9	769.24	364.43	47.4	2
242	70	28.9	6 087	2 089	34.3	9	4	44.4	1 134.27	475.64	41.9	3
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
876	431	49.2	19 344	9 816	50.7	18	9	50.0	2 164.82	1 101.38	50.9	
104	45	43.3	2 395	1 064	44.4	5	5	100.0	446.51	446.51	100.0	V
45	13	28.9	960	341	35.5	2	1	50.0	301.02	175.22	58.2	VI
63	30	47.6	1 469	719	48.9	2	2	100.0	207.81	207.81	100.0	VII
1 612	966	59.9	41 279	26 228	63.5	73	56	76.7	7 799.71	6 198.31	79.5	VIII: 1
511	189	37.0	13 233	5 700	43.1	66	30	45.5	6 829.85	3 384.38	49.6	2
142	77	54.2	3 152	1 756	55.7	4	3	75.0	433.31	337.05	77.8	3
2 265	1 232	54.4	57 664	33 684	58.4	143	89	62.2	15 062.87	9 919.74	65.9	
1 204	631	52.4	27 051	15 526	57.4	33	23	69.7	3 498.21	2 443.08	69.8	IX
116	38	32.8	2 735	917	33.5	10	1	10.0	769.73	154.79	20.1	X
1 152	723	62.8	23 084	15 140	65.6	8	6	75.0	911.38	701.52	77.0	XI
791	367	46.4	16 051	8 072	50.3	24	10	41.7	2 490.16	1 097.51	44.1	XII: 1
188	68	36.2	3 937	1 412	35.9	11	5	45.5	1 155.51	588.60	50.9	2
979	435	44.4	19 988	9 484	47.4	35	15	42.9	3 645.67	1 686.11	46.2	

Tab. 12 a (forts.). Antal år 1908 till den officiella olycksfallsstatistiken *anmanliga* arbetare jämfört med *hela* antalet nämnda år

Yrkesgrupper.		Antal manliga årsarbetare.			Antal olycksfall.		
		Hela antalet 1908.	Därav här berörda karensförsäkrade årsarbetare.		Hela antalet.	Därav anmällda.	
			Absolut.	%		Absolut.	%
XIII:	Maskin- och skeppsbyggnadsindustri:						
1	Mekaniska verkstäder (inkl. instrumentfabriker)	23 684	9 846	41.6	1 289	726	56.3
2	Skeppsvarv och båthyggerier	4 955	1 150	23.2	125	57	45.6
3	Vagnfabriker (inkl. järnvägarnes verkstäder)	7 355	1 603	21.8	247	164	66.4
4	Fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater	3 368	398	11.8	53	1	1.9
	Tillsammans	39 362	12 997	33.0	1 714	948	55.3
XIV:	Mineralindustri:						
1	Kalk- och cementbruk samt cement- och gips- gjuterier	4 063	2 089	51.4	172	94	54.7
2	Tegelbruk samt porslins- och lergodstillverkning	8 202	2 174	26.5	161	80	49.7
3	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	5 243	1 873	35.7	131	55	42.0
	Tillsammans	17 508	6 136	35.0	464	229	49.4
XV:	Kemisk-teknisk industri:						
1	Tändsticksfabriker	3 839	313	8.2	54	2	3.7
2	Annan kemisk-teknisk industri	3 612	1 671	46.3	140	53	37.9
	Tillsammans	7 451	1 984	26.6	194	55	28.4
XVI	Byggnadsindustri	—	—	—	—	—	—
XVII:	Belysning och vattenledning m. m.:						
1	Gas- och elektricitetsverk	2 937	869	29.6	58	36	62.1
2	Vatten- och renhållningsverk	—	—	—	—	—	—
	Tillsammans	—	869	—	58	36	62.1
XVIII	Handel och varulager	—	—	—	—	—	—
XIX:	Landtransport:						
1	Åkerirörelse, lastning och lossning	—	—	—	—	—	—
2	Spårvägsdrift	1 697	1 396	82.3	71	64	90.1
3	Statens järnvägsdrift	—	—	—	—	—	—
4	Enskild järnvägsdrift	15 653	3 079	19.7	186	67	36.0
	Tillsammans	—	4 475	—	257	131	51.0
	Inalles	—	107 792	—	11 911	6 710	56.3

mälda olycksfall, som medfört karensersättning, bland karensförsäkrade
bland dessa arbetare inträffade olycksfall av detta slag.

Olycksfall, vilka oavsett andra följder medfört												Yrkes- grup- pens n.r.
minst 5 sjukdagar.						invaliditet understigande 10 %.						
Hela an- talet.	Därav anmälda.		Summa sjukdagar till och med den 60:de.	Därav anmälda.		Hela an- talet.	Därav anmälda.		Livräntornas sammanlagda kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet.	Därav anmälda.		
	Ab- solut.	%		Absolut.	%		Ab- solut.	%		Absolut.	%	
1 289	726	56·3	26 786	15 590	58·2	34	23	67·6	3 644·82	2 531·34	69·5	XIII: 1
125	57	45·6	2 465	1 144	46·4	2	1	50·0	204·21	124·06	60·8	2
247	164	66·4	4 797	3 136	65·4	5	2	40·0	428·77	207·97	48·5	3
53	1	1·9	1 125	60	5·3	1	—	0·0	128·62	—	0·0	4
1 714	948	55·3	35 173	19 930	56·7	42	26	61·9	4 406·42	2 863·37	65·0	
172	94	54·7	3 643	1 885	51·7	8	7	87·5	803·19	715·85	89·1	XIV: 1
161	80	49·7	3 705	1 825	49·3	9	2	22·2	819·65	262·39	32·0	2
131	55	42·0	2 834	1 263	44·6	2	2	100·0	165·57	165·57	100·0	3
464	229	49·4	10 182	4 973	48·8	19	11	57·9	1 788·41	1 143·81	64·0	
54	2	3·7	913	80	8·8	—	—	—	—	—	—	XV: 1
140	53	37·9	3 277	1 359	41·5	7	2	28·6	665·02	189·57	28·5	2
194	55	28·4	4 190	1 439	34·3	7	2	28·6	665·02	189·57	28·5	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XVI
58	36	62·1	1 291	788	61·0	2	1	50·0	157·38	107·05	68·0	XVII: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
58	36	62·1	1 291	788	61·0	2	1	50·0	157·38	107·05	68·0	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XVIII
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
71	64	90·1	1 446	1 319	91·2	—	—	—	—	—	—	XIX: 1
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
186	67	36·0	3 552	1 259	35·4	1	—	0·0	119·94	—	0·0	3
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
257	131	51·0	4 998	2 578	51·6	1	—	0·0	119·94	—	0·0	
11 910	6 709	56·3	263 610	155 793	59·1	383	234	61·1	40 099·96	25 896·96	64·6	

Tab. 12 b. Antal år 1908 till den officiella olycksfallsstatistiken *an-*
kvinnliga arbetare jämfört med *hela* antalet nämnda år

Yrkesgrupper.		Antal kvinnliga årsarbetare.			Antal olycksfall.		
		Hela antalet 1908.	Därav här berörda karensförsäkrade årsarbetare.		Hela antalet.	Därav anmälda.	
			Absolut.	%		Absolut.	%
Närings- och nyttningsämnesindustri:							
IV: 1	Sockerbruk och -raffinaderier	462	208	45.0	16	15	93.8
2	Äprit- och maltdryckstillverkning	1 494	767	51.3	191	94	49.2
3	Annan hithörande industri utom mejerier	6 245	2 514	40.3	51	12	23.5
V	Textilindustri	17 608	4 092	23.2	71	40	56.3
VI	Beklädnadsindustri	10 419	1 212	11.6	24	17	70.8
VII	Läder-, hår- och gummivaruindustri	928	301	32.4	2	1	50.0
Trävaruindustri:							
VIII: 1	Sågverk och brädgårdarörelse	260	189	72.7	5	5	100.0
2	Snickerier och möbelfabriker	183	89	48.6	1	—	0.0
3	Annan trävaruindustri	563	248	44.0	10	6	60.0
X	Trämasse- och pappersindustri	3 537	1 503	42.5	24	11	45.8
XI	Grafisk industri	1 477	691	46.8	9	3	33.3
Metallindustri:							
XII: 1	Järn-, stål- och plåtvarutillverkning	994	359	36.1	10	3	30.0
2	Annan metallindustri	988	457	46.3	22	5	22.7
Maskin- och skeppsbyggnadsindustri:							
XIII: 1	Mekaniska verkstäder (inkl. instrumentfabriker)	68	43	63.2	2	—	0.0
4	Fabriker för tillverkning av elektriska maskiner och apparater	565	13	2.3	1	1	100.0
Mineralindustri:							
XIV: 1	Kalk- och cementbruk samt cement- och gips- gjuterier	46	7	15.2	—	—	—
2	Tegelbruk samt porslins- och lergodstillverkning	1 045	49	4.7	1	1	100.0
3	Annan mineralindustri (glasbruk m. m.)	280	100	35.7	1	1	100.0
Kemisk-teknisk industri:							
XV: 1	Tändsticksfabriker	2 749	272	9.9	31	—	0.0
2	Annan kemisk-teknisk industri	1 483	477	32.2	14	2	14.3
XIX: 2	Spårvägsdrift	84	84	100.0	8	7	87.5
Övriga yrkesgrupper		—	98	—	—	—	—
<i>Inalles</i>		—	13 733	—	494	224	45.3

mälda olycksfall, som medfört karensersättning, bland karensförsäkrade
bland dessa arbetare inträffade olycksfall av detta slag.

Olycksfall, vilka oavsett andra följder medfört												Yrkes- grup- pens n:r.
minst 5 sjukdagar.						invaliditet understigande 10 %.						
Hela an- talet.	Därav anmälda.		Summa sjukdagar till och med den 60:de.	Därav anmälda.		Hela an- talet.	Därav anmälda.		Livräntornas sammanslagda kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet.	Därav anmälda.		
	Ab- solut.	%		Absolut.	%		Ab- solut.	%		Absolut.	%	
16	15	93·8	210	203	96·7	—	—	—	—	—	—	IV: 1
191	34	49·2	3 173	1 447	45·6	5	4	80·0	607·72	483·37	79·5	2
51	12	23·5	1 232	403	32·7	1	1	100·0	124·67	124·67	100·0	3
71	40	56·3	1 900	1 209	63·6	7	6	85·7	607·82	496·67	81·7	V
24	17	70·8	692	551	79·6	3	3	100·0	394·14	394·14	100·0	VI
2	1	50·0	40	9	22·5	—	—	—	—	—	—	VII
5	5	100·0	98	98	100·0	—	—	—	—	—	—	VIII: 1
1	—	0·0	12	—	0·0	—	—	—	—	—	—	2
10	6	60·0	231	143	61·9	—	—	—	—	—	—	3
24	11	45·8	650	393	60·5	2	1	50·0	148·92	20·97	14·1	X
9	3	33·3	199	49	24·6	1	—	0·0	22·52	—	0·0	XI
10	3	30·0	210	72	34·3	—	—	—	—	—	—	XII: 1
22	5	22·7	588	181	30·8	1	1	100·0	135·67	135·67	100·0	2
2	—	0·0	15	—	0·0	—	—	—	—	—	—	XIII: 1
1	1	100·0	60	60	100·0	—	—	—	—	—	—	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	XIV: 1
1	1	100·0	28	28	100·0	1	1	100·0	122·76	122·76	100·0	2
1	1	100·0	7	7	100·0	—	—	—	—	—	—	3
31	—	0·0	504	—	0·0	—	—	—	—	—	—	XV: 1
14	2	14·3	349	110	31·5	3	1	33·3	341·52	133·79	39·2	2
8	7	87·5	173	161	93·1	—	—	—	—	—	—	XIX: 2
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
494	224	45·3	10 371	5 124	49·4	24	18	75·0	2 505·74	1 912·04	76·3	

Tab. 13. Olycksfall i arbete, som medfört ersättning enligt lag, bland *lagförsäkrade*

Y r k e s g r u p p e r.	Summa lagför- säkrade års- arbetare 1908— 12.	Summa olycksfall 1908—12.		O l y c k s -		
				minst 61 sjukdagar.		
				Antal.		Medel- antal sjukdagar oavsett de 60 första.
		Absolut.	% av antalet års- arbetare	Absolut.	% av antalet års- arbetare	
Lantarbetare	15 898	69	0·43	55	0·35	46·45
Sjöfolk	39 533	413	1·04	236	0·60	58·69
Åkeri- och renhållningsarbetare	7 653	52	0·68	43	0·56	53·21
Stadsbud, bärare etc.:						
2 st. dragarelag	599	9	1·50	7	1·17	10·86
Övriga	843	12	1·42	10	1·19	77·10
Chaufförer	153	—	—	—	—	—
Hotell- och restaurangpersonal	3 375	4	0·12	4	0·12	18·00
<i>Inalles</i>	<i>68 054</i>	<i>559</i>	<i>0·82</i>	<i>355</i>	<i>0·52</i>	<i>55·25</i>

Tab. 14. Olycksfall i arbete, som medfört karensersättning, bland *karensförsäkrade*

Y r k e s g r u p p e r.	Summa karens- försäkrade års- arbetare 1908—12	Summa olycksfall 1908—12.		O l y c k s f a l l,					
				5—15 sjukdagar.			16—30 sjukdagar.		
				Antal.		Medel- antal sjuk- dagar.	Antal.		Medel- antal sjuk- dagar.
				Absol- lut.	% av antalet års- arbetare.		Absol- lut.	% av antalet års- arbetare.	
Lantarbetare	14 820	446	3·01	101	0·68	11·28	175	1·18	22·61
Sjöfolk	39 392	1 647	4·18	405	1·03	11·50	584	1·48	22·74
Åkeri- och renhållningsarbetare	5 596	385	6·88	145	2·59	10·68	123	2·20	21·67
Stadsbud, bärare etc.:									
2 st. dragarelag	599	197	32·89	89	14·86	10·52	69	11·52	22·43
Övriga	836	74	8·85	27	3·23	11·00	27	3·23	22·48
Chaufförer	153	8	5·23	1	0·65	14·00	3	1·96	20·33
Hotell- och restaurangpersonal	3 322	72	2·17	28	0·84	11·21	24	0·72	20·21
<i>Inalles</i>	<i>64 718</i>	<i>2 829</i>	<i>4·37</i>	<i>796</i>	<i>1·23</i>	<i>11·19</i>	<i>1 005</i>	<i>1·55</i>	<i>22·49</i>

manliga och kvinnliga arbetare åren 1908—1912 inom vissa angivna yrken.

fall, vilka oavsett andra följder medfört

invaliditet av minst 10 %.				d ö d e n.								
Antal.		Model- inva- liditets- procent.	Livräntornas medel- kapitalvärde efter 100 kr vid 100 % invaliditet.	Ogifta.		Gifta.		Änklingar, änkor och frånkilda.		Civilstånd ej angivet	Samtliga.	
Absolut.	% av antalet års- arbetare.			Antal.	%.	Antal.	%.	Antal.	%.		Antal.	Antal.
20	0·13	24·75	360·43	—	—	5	100·0	—	—	—	5	0·03
67	0·17	25·48	458·36	111	73·5	37	24·5	3	2·0	9	160	0·40
11	0·14	26·55	422·35	1	25·0	3	75·0	—	—	—	4	0·05
1	0·17	10·00	165·50	1	50·0	1	50·0	—	—	—	2	0·33
3	0·36	25·00	375·56	1	100·0	—	—	—	—	—	1	0·12
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
102	0·15	25·29	429·97	114	69·9	46	28·2	3	1·9	9	172	0·25

manliga och kvinnliga arbetare åren 1908—1912 inom vissa angivna yrken.

vilka oavsett andra följder medfört

31—45 sjukdagar.			46—60 sjukdagar och däröver.			5—60 sjukdagar och däröver.			invaliditet understigande 10 %.			
Antal.		Medel- antal sjuk- dagar	Antal.		Medel- antal sjukdagar till och med den 60:de.	Antal.		Medel- antal sjukdagar till och med den 60:de.	Antal.		Medel- invali- dits- procent.	Livräntornas medel- kapitalvärde efter 100 kr. vid 100 % invaliditet.
Absolut.	% av antalet års- arbetare.		Absolut.	% av antalet års- arbetare.		Absolut.	% av antalet års- arbetare.		Absolut.	% av antalet års- arbetare.		
79	0·53	37·48	91	0·62	57·73	446	3·01	29·84	6	0·04	5·25	109·62
289	0·73	37·33	369	0·94	56·95	1 647	4·18	30·01	45	0·11	4·51	87·32
50	0·89	37·18	67	1·20	55·87	385	6·88	25·50	5	0·09	3·80	73·19
22	3·67	37·45	17	2·84	55·82	197	32·89	21·60	—	—	—	—
6	0·72	36·83	14	1·67	57·43	74	8·85	26·07	—	—	—	—
4	2·62	35·25	—	—	—	8	5·23	27·00	—	—	—	—
12	0·36	34·50	8	0·24	55·13	72	2·16	22·97	1	0·03	3·00	55·61
462	0·71	37·25	566	0·88	56·90	2 829	4·37	28·49	57	0·09	4·50	87·87